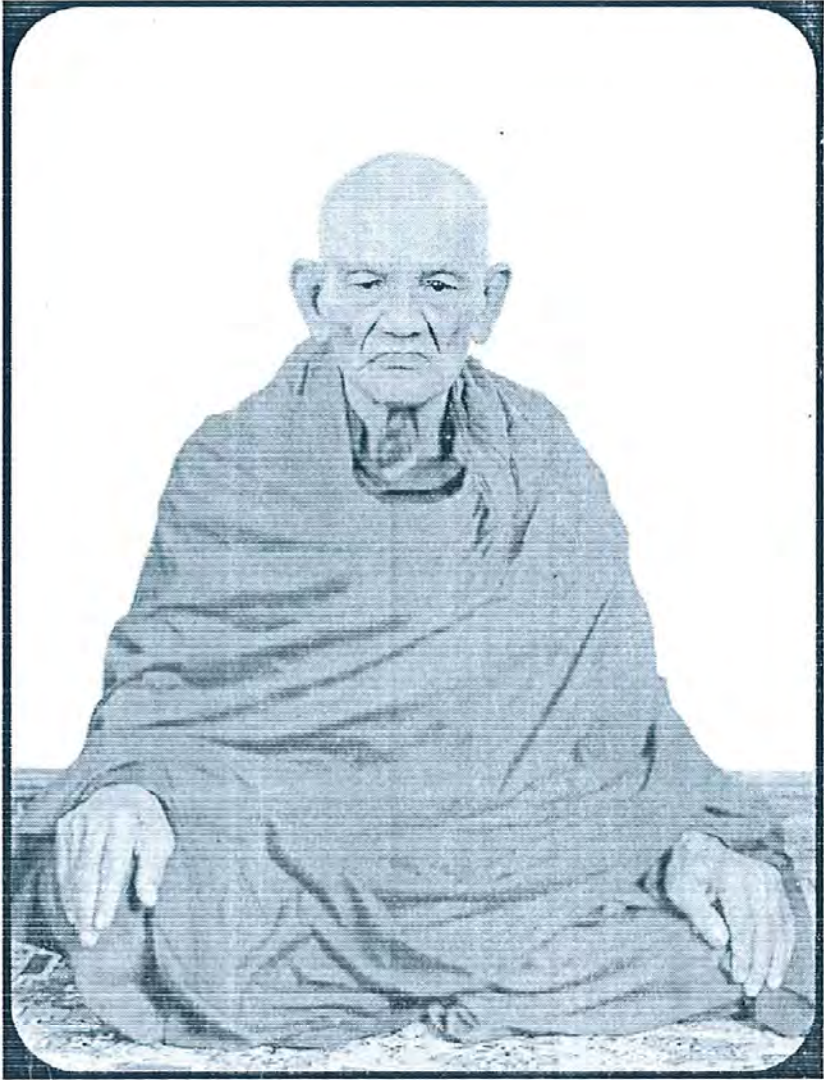

ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်ဘုရားကြီး
ဦးပဏ္ဍိတ

ခန္ဓာကျင့်၊ ခန္ဓာသိ ဓမ္မသစ္စာတရားတော်

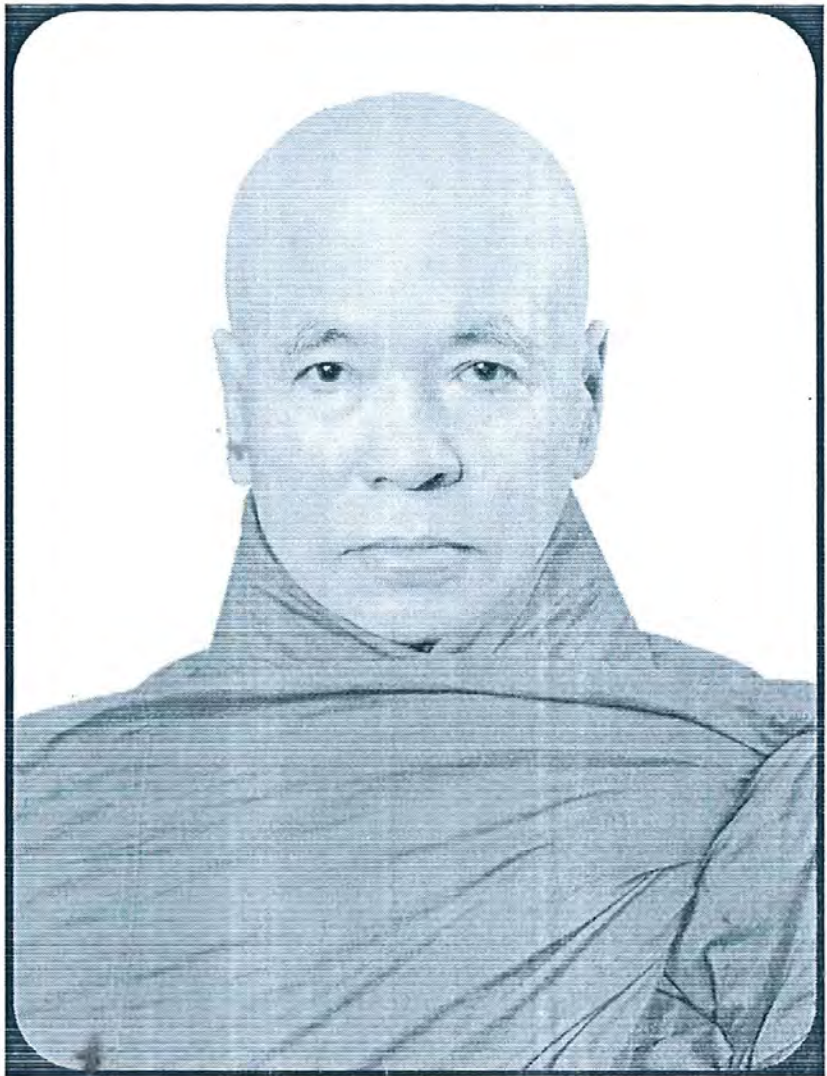
ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မစာစဉ်အမှတ်(၉)

ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်

ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း(ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း)

ပြောင်းမြဲမြို့

- စီစဉ်ပူဇော်သူ -

ဗိုလ်မှူးဆရာတော်

ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း(ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း) မြောင်းမြမြို့

၀၉-၂၅၀၄၃၂၀၅၀ / ၀၉-၇၉၄၅၀၆၅၉၅

ဝိသုဒ္ဓိဝိပဿနာပြန့်ပွားရေးဖွဲ့၏ မေတ္တာရပ်ခံချက်

ရောဂါတိုင်းဒေသကြီး၊ မြောင်းမြမြို့၊ ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း(ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း) ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်ကြီး၏ ခန္ဓာကျင့်၊ ခန္ဓာသိ၊ ခန္ဓာကိုယ်တွေ့ ဝိသုဒ္ဓိမဇ္ဈိမစွာတရားတော်စာအုပ်၊ (MP-3)၊ (MP-4)များမှ တစ်ပုဒ်၊ တစ်ပုံဖြစ်စေ၊ အားလုံးကိုဖြစ်စေ မိမိစေတနာ၊ သဒ္ဓါတရားဖြင့် ထပ်မံကူးယူဖြန့်ဝေနိုင်ကြပါသည်။ ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်တရားထပ်မံရရှိပါကလည်း ထပ်မံထည့်သွင်း၍ ကောင်းသည်ထက်ကောင်းအောင် ပြုပြင်၊ မွမ်းမံ၊ ဆောင်ရွက်၊ ဖြန့်ဝေနိုင်ကြပါရန်နိုးဆော်တိုက်တွန်းမေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။ ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်ကြီး၏ တရားစာအုပ်၊ (MP-3)၊ (MP-4)၊ ပုံတော်များကို အောက်ပါအတိုင်း ဆက်သွယ်ဝယ်ယူနိုင်ကြပါသည်။

- (၁) ဗိုလ်မှူးဆရာတော် ဦးသုမန 09-250432050
ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း(ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း)၊ မြောင်းမြမြို့။
- (၂) ဦးမျိုးအောင် (ရန်ကုန်) 09-5105997
- (၃) ဦးအောင်ကိုလတ်(မုံ့မုံ့) ရန်ကုန် 09-5107496
- (၄) ဆရာလေး ဒေါ်ခန္ဓာသိရီ 09-447572355
- (၅) ဆရာလေး ဒေါ်မိတ္တစာရီ 09-251620128
- (၆) “ဝင်းမြင့်” ဓာတ်ပုံတိုက်၊ (စ)လမ်း၊ မြောင်းမြ 09-49741462
- (၇) “ဝင်းမြင့်” ဓာတ်ပုံတိုက်၊ (စ)လမ်း၊ မြောင်းမြ 09-796685516
- (၈) ကိုထိုး (မြောင်းမြ) 09-796685527
- (၉) ဝိသုဒ္ဓိဝိပဿနာပြန့်ပွားရေး ရုံးအဖွဲ့ 09-447204724

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မစာစဉ်အမှတ်(၉)

မာတိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
(၁)	(၂၂.၁၀.၂၀၀၀) (ဈ)ရပ်ကွက်ဓမ္မာရုံ၊ မြောက်ဥက္ကလာပ ရန်ကုန်၊ တရားတော်အမှတ်(၆၉)	၁
(၂)	(၂၁.၁၀.၂၀၀၀) မယ်လမုဘုရား၊ မြောက်ဥက္ကလာပ ရန်ကုန်၊ တရားတော်အမှတ်(၇၀)	၁၆
(၃)	(၁၈.၁၀.၂၀၀၁) ဗိုလ်တထောင်ဘုရား ရန်ကုန်၊ တရားတော်အမှတ်(၇၁)	၃၁
(၄)	(၂၆.၁၂.၂၀၀၁) ရှင်ဥပဂုတ္တပူဇော်ပွဲ၊ လမ်းမတော် ရန်ကုန်၊ တရားတော်အမှတ်(၇၂)	၅၁
(၅)	(၂၀.၉.၂၀၀၂) (၂)ရပ်ကွက်ဓမ္မာရုံ၊ လှိုင်သာယာ ရန်ကုန်၊ တရားတော်အမှတ်(၇၃)	၆၄
(၆)	(၂၇.၁၂.၂၀၀၂) ရှင်ဥပဂုတ္တပူဇော်ပွဲ၊ လမ်းမတော် ရန်ကုန်၊ တရားတော်အမှတ်(၇၄)	၈၅
(၇)	(၂၈.၁၂.၂၀၀၂) ဘုရားဖြူကျောင်းတိုက်၊ ပုဇွန်တောင် ရန်ကုန်၊ တရားတော်အမှတ်(၇၅)	၁၀၀
(၈)	(၁၅.၂.၂၀၀၃) သစ်တောလမ်း၊ အလုံ ရန်ကုန်၊ တရားတော်အမှတ်(၇၆)	၁၀၇
(၉)	(၂၉.၃.၂၀၀၃) (၃၅)ရပ်ကွက်ဓမ္မာရုံ၊ မြောက်ဒဂုံ ရန်ကုန်၊ တရားတော်အမှတ်(၇၇)	၁၂၁
(၁၀)	(၁၅.၁၀.၂၀၀၅) ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း၊ စုပေါင်းဘုံကထိန် တရားတော်အမှတ်(၇၈)	၁၃၇

ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်ကြီးဦးပဏ္ဍိတ

ထေရုပ္ပတ္တိ

သာသနာမှတ်တမ်းအကျဉ်း

ငယ်နာမည် ဦးမြမောင်

ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်ကြီးသည် ဧရာဝတီတိုင်း၊
အိမ်မဲမြို့နယ်၊ သရက်ကုန်းကျေးရွာတွင် ခမည်းတော်
ဦးချီးတိုး၊ မယ်တော် ဒေါ်အုံးမေတို့မှ ၁၂၉၀ ခုနှစ်၊
တော်သလင်းလဆန်း (၁၃)ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့ တွင်
ဖွားမြင်ခဲ့သည်။ လူ့ဘဝ နာမည်မှာ ဦးမြမောင်
ဖြစ်သည်။

ဦးမြမောင် စာမတတ်

မွေးချင်း (၆)ယောက်ရှိပြီး ငယ်စဉ်ကပင် မွေးချင်း
အားလုံး သေဆုံးခဲ့သည်။ ဆရာတော်တစ်ပါးသာလျှင်
ကျန်ရှိသည်။ ငယ်စဉ်က အခြေခံမူလတန်း (၂)တန်းသာ
တက်ရောက်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် စာမဖတ်တတ်ချေ။
စာမတတ်ပါ။

ရဲသားဘဝ

အသက် (၁၃)နှစ်သားအရွယ်တွင် မိဘများနှင့်
မြောင်းမြမြို့သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပြီး ကြုံရာကျပန်းကူလီအလုပ်
ဖြင့် အသက်မွေးခဲ့ရသည်။ (၁၈)နှစ်တွင် ရဲတပ်ဖွဲ့သို့
ဝင်ရောက်အမှုထမ်းခဲ့သည်။ ရဲသင်္ဘောတွင် သင်္ဘောကြီး
ချည်ရသော ရဲသားဖြစ်သည်။

ဒေါ်မြင့်နှင့်အိမ်ထောင်ကျ

အသက် (၂၄)နှစ်အရွယ်တွင် ဧရာဝတီတိုင်း၊
မော်လမြိုင်ကျွန်းမြို့မှ ဒေါ်မြင့်နှင့် အိမ်ထောင်ကျခဲ့

(၉)

၃ ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်ကြီး ဦးပဏ္ဍိတ

သည်။ မြောင်းမြမြို့၊ မြိုင်မာလာရပ်ကွက်၊ (၂)လမ်းတွင်
နေထိုင်ခဲ့သည်။ သားသမီး (၃)ယောက် ထွန်းကားခဲ့
သည်။

လူ့ဘဝမကောင်းမှုများပြုလုပ်ခဲ့

ရဲတပ်သားဘဝတွင် ထိပေါက်ပြီး ရဲတပ်သားဘဝ
မှ ဆေးပင်စင်နှင့် ထွက်ခဲ့သည်။ ထိပေါက်သောငွေဖြင့်
သုံး၊ ဖြုန်း၊ သောက်စား၊ မူးယစ်၊ အပျော်ပါးလိုက်စား၊
မိန်းမရှုပ်ခဲ့သည်။ ထိပေါက်သောငွေများကုန်သောအခါ
အရပ်ထဲတွင် ရေထမ်းရောင်းရခြင်း၊ အနှိပ်သည်လုပ်ရ
ခြင်းတို့ဖြင့် အသက်မွေးခဲ့ရသည်။ လူ့ဘဝ မကောင်းမှုများ
နှင့် ဆိုးသွမ်းလွန်းသဖြင့် မိသားစုများကပင် ဦးမြမောင်
၏ ဆိုးသွမ်းမှုဒဏ်ကို မခံနိုင်တော့သဖြင့် ဇနီးဖြစ်သူမှာ
ဦးမြမောင် တစ်ယောက်တည်းကို ထားပစ်ခဲ့ကာသမီးကြီး
ရှိရာဧရာဝတီတိုင်း၊ လပွတ္တာမြို့သို့ သွားရောက် နေထိုင်
ခဲ့သည်။

သံဝေဂရခြင်း

ထိုအခါကျမှ သံဝေဂရကာ ကောင်းတာလုပ်၊ ကောင်းတာဖြစ်မှာပဲလို့ စဉ်းစားမိပြီး တရား စတင် လုပ်ခဲ့သည်။ တစ်နေ့ ရေထမ်းလာရင်း ရပ်ကွက်ထဲ အိမ် တစ်အိမ်မှ သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရားကြီး တရား ကက်ဆက်ခွေ ဖွင့်သံကြားရ၍ ရေထမ်းချကာ တရားနာ ခဲ့သည်။ သဲအင်းဂူဆရာတော်ကြီးတောင် ဓားပြတိုက်၊ ဆိုးသွမ်းရာကနေ တရားရအောင် လုပ်နိုင်သေးတယ်။ ငါလည်း ဓားပြတော့မတိုက်ခဲ့ဘူး။ တရားလုပ်ရင် ရမှာပဲလို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချကာ အသက် (၄၅) နှစ်တွင် တောထဲထွက်၍ တရားစတင်ကျင့်ခဲ့သည်။

သွေးသားလည်းပြောင်း စိတ်လည်းပြောင်းပြီ

လူဝတ်ဖြင့် တောထဲတွင် (၂)နှစ်ကျော်ကြာ တရား ကျင့်ခဲ့သည်။ အသက် (၄၇) နှစ်တွင် ကိုရင်ကြီး ဝတ်ခဲ့သည်။ ကိုရင်ကြီးဘဝဖြင့် (၆) နှစ်ကျော်ကြာ မြောင်းမြမြို့ ပတ်ဝန်းကျင်တောထဲတွင် တရားကျင့်ခဲ့ သည်။ ဆရာတော်ကြီးမှာ သွေးသားလည်းပြောင်းခဲ့ သည်။ စိတ်လည်းပြောင်းခဲ့သည်။

ရဟန်းဘောင်ဝင်ရောက်ခြင်း

အသက် (၅၄) နှစ်တွင် မြောင်းမြမြို့၊ ပဇ္ဇောတာရုံ ပါဠိတက္ကသိုလ်တွင် ဆရာတော်ဦးဝံသပါလ (ယခု သြစတြေးလျနိုင်ငံ သာသနာပြု) ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာပြု၍ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့သည်။ ရဟန်းဒါယကာမှာ ဦးဆန်းအောင် (ဦးစန်းလွင်) ဖြစ်သည်။

ပဋိပတ္တိ ပွင့်လင်းစေခြင်း

ဝိသုဒ္ဓိ ဆရာတော်ကြီး ပရိယတ္တိမကျွမ်းကျင်သော် လည်း ပဋိပတ္တိဖြင့် ကျင့်ကြံပွားများ အားထုတ်ခဲ့ပြီး ရရှိထားသော ခန္ဓာကျင့် ခန္ဓာသိတရား အကျင့်များဖြင့် ဝေနေယျတို့အား ဟောကြားပြသဆိုဆုံးမခဲ့ပါသည်။

ဝိသုဒ္ဓိ မဟာမြိုင် ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းဝန်းတွင် သံဃာအပါး (၈၀)ကျော်၊ သီလရှင်အပါး (၈၀)ကျော်၊ အမြဲနေယောဂီ (၂၀) ကျော်တို့အား စားသောက်ရေး၊ နေထိုင်ရေး၊ ဝတ်ဆင်ရေး၊ ကျန်းမာရေး အစ တာဝန် ယူကာ မကြောင့်မကြဘဲ တရားဘာဝနာ ပွားများနိုင်ရန် ဆောင်ရွက်ပေးထားတော်မူသည်။

သာသနာအဆောက်အဦးများ ဆောက်လုပ်ပေးခြင်း

မြန်မာပြည်အရပ်ရပ်မှ ဒကာ၊ ဒကာမများက လည်း ဆရာတော်ကြီးအား လာရောက်ဖူးမျှော်ကြည်ညို ခဲ့ကြပြီး တရားဘာဝနာ အားထုတ်ခဲ့ကြသည်။ ဆရာတော် ကြီးမှ ဒကာ ဒကာမများ လှူဒါန်းသော ဝတ္ထုငွေကြေး များဖြင့် ကျောင်း၊ ရေတွင်း၊ ရေကန်များကို သိန်းပေါင်း (၁၀၀၀)ကျော်မျှ ဆောင်ရွက်ပေးထားတော်မူသည်။

စေတီတော် (၁၉)ဆူတည်ထားပေးခြင်း

အတိတ်က ပဋ္ဌာန်းဆက်များ၏ တောင်းပန် လျှောက်ထားချက်အရ စေတီတော် (၁၉) ဆူကို မြောင်းမြ၊ ဝါးခယ်မမြို့နယ်များတွင် သိန်းပေါင်း (၂၀၀၀) ကျော်မျှ အကုန်ကျခံကာ တည်ထားပေးခဲ့သည်။ ၎င်းစေတီ (၁၉) ဆူအနက် မြောင်းမြမြို့နယ် ပိန္နဲကုန်းကျေးရွာရှိ အောင် သစ္စာမဟာဓါတ်ပေါင်းချုပ် ဘုရားမှာ လွန်ခဲ့သော (၁၈) နှစ်က စတင်တည်ထားခဲ့ပြီး ပြီးစီးနေသည်မှာ (၁၆) နှစ်ကျော်ပြီဖြစ်သည်။ ယခုတိုင် ထီးမတင်သေးပေ။

(ဘုရား သမိုင်းအကျယ်ကို အမှတ် (၄၈) မှစ၍ နေလ
ဂျာနယ်တွင် ဖတ်ရှုနိုင်ပါသည်။) ၎င်းဘုရားနှင့် ဆရာ
တော်ကြီးမှာ အတိတ်သမိုင်းကြောင်း အကျိုးဆက်ရှိခဲ့
သည်။

ခန္ဓာကျင့်၊ ခန္ဓာသိတရား

ဆရာတော်ကြီး ဟောကြားခဲ့သော ခန္ဓာကျင့်
ခန္ဓာသိတရားကို အနည်းငယ် ဖော်ပြရလျှင်-

ငယ်စဉ်တောင်ကျေးက မိဘက ကျောင်းမထား
နိုင်လို့ စာမတတ်တာပါ။ စာမတတ်တဲ့အတွက် ကိုယ်လုပ်
နိုင်တဲ့ ဝိပဿနာ ခန္ဓာကျင့်ကို ကျင့်ပါတယ်။ ဘုရားရှင်
ကိုယ်တော်မြတ်ထားခဲ့သော ပရိယတ္တိသာသနာ၊ ပဋိပတ္တိ
သာသနာ၊ ပဋိဝေဒသာသနာ၊ သာသနာသုံးရပ် မှာ
ပရိယတ္တိကို မကျွမ်းကျင်၍ ပဋိပတ္တိအကျင့်ကို ခန္ဓာကို
ရင်းပြီးကျင့်ပါတယ်။ စာကိုမပယ်ပါ။ ဒီလိုကျင့်နိုင်တာ
ကလည်း သုတ္တန်၊ ဝိနည်း၊ အဘိဓမ္မာဆိုတဲ့ ပရိယတ္တိ
စာတွေရှိလို့ ကျင့်နိုင်တာပါ။ ခန္ဓာကို တကယ်ကျင့်ပြီး
သိလို့ ခန္ဓာသိတရားဟောနိုင်တာပါ။ ဦးပဏ္ဍိတကို ကြည်

ညိုပါလို့ မပြောလိုဘူး။ ဦးပဉ္စင်းဟောတဲ့အသိကိုတော့
ယူထားပါ။

အသိတစ်လုံး အမြတ်ဆုံး၊ မရှိတာရှာရင်ရတယ်။
မသိတာအခက်ဆုံး။ ဘယ်အသိတွေလဲ ခင်ဗျားတို့၊
တစ်တွေမှာ စက္ခုအာရုံ၊ နားသောတအာရုံဆိုတဲ့
အာရုံငါးပါးကို မနောက အမှတ်နဲ့ယူထားတယ်။
အမှတ်ဆိုတာ ပါဠိလို သညာလို့ခေါ်တယ်။ ဒီအမှတ်နဲ့
ယူလိုက်တဲ့အတွက် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ အတ္တဒိဋ္ဌိတွေ
ဖြစ်ကုန်တာပဲ။ ဒိဋ္ဌိသတ်မှ တဏှာပြတ်မယ်။ တဏှာပြတ်
မှ မာန်ပြတ်မယ်။ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိပြတ်မှ သံသရာ
ပြတ်မယ်။ သံသရာလည်စေတာ သူတို့ပဲ။ တရားထိုင်ကြ၊
တရားထိုင်နေတဲ့အချိန် ကာယကံ၊ ဝစီကံ လုံနေပြီ။
မနောကိုသတ်၊ ဝင်သွားတဲ့လေ၊ ထွက်သွားတဲ့ လေကို
သတိလေးကပ် မှတ်ရတယ်။ ထိ၊ သိ၊ သတိ သတိ
လေးကပ်ထား။ သိ၊ သိ၊ သိလို့ မှတ်နေ။ ဆိုလည်း
မနေရဘူး။ ထိတာကရုပ်၊ သိတာကနာမ်၊ ထိတာ
လည်းမမြဲဘူး။ သိတာလည်းမမြဲဘူး၊ အဲဒါ အနတ္တ၊
မမြဲတော့ မစွဲဘူး။ မစွဲတော့အေးတယ်။ တရားထိုင်ချိန်မှာ

မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးအကျုံးဝင်နေပြီ။ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်ပါ။
 ဘာနဲ့စစ်မလဲ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးနဲ့ စစ်ပါ။ ဒီတရားတွေဟာ
 ခန္ဓာကျင့်၊ ခန္ဓာအသိတရားတွေ။ ယူတတ်ရင် လိုက်နာ
 တတ်ရင် သိပ်ထူးတာပေါ့။ ပစ္စည်းဥစ္စာဆိုတာ ပေးလို့
 ရတယ်။ အသိကိုတော့ ပေးလို့မရဘူး။ ယူတတ်မှရတယ်။
 ဒီကဉာဏ်ရထားတော့ ဉာဏ်ရတဲ့သူဆီက အသိကို
 မိမိနှလုံးသားမှာ အသိဝင်သွားရင် ဉာဏ်မျိုးစေ့ရတာပဲ။
 အဲဒါ ပဋိဝေဒခေါ် တယ်၊ ဉာဏ်ရမှ ပေးလို့ရတာ။”

ဓမ္မစေတီ

ဆရာတော်ကြီး၏ ခန္ဓာကျင့်၊ ခန္ဓာသိ တရားတော်
 များဟောကြားခဲ့သော နေရာများမှာ-

မြောင်းမြရွှေသာလျောင်းဘုရား၊ ပုသိမ် ရွှေမုဋ္ဌော
 ဘုရား၊ ရွှေမြင်တင်စေတီ၊ ဝါးခယ်မဓမ္မာရုံ၊ မန္တလေး
 မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီး၊ ပဲခူး ရွှေမုဓောဘုရား၊ ပျဉ်းမနား
 ဈေးကုန်းစာသင်တိုက်၊ မိတ္ထီလာ ဖောင်တော်ဦးဘုရား၊
 မုံရွာ ဆုတောင်းပြည့်ဘုရား၊ ပခုက္ကူ ဖောင်တော်ဦးဘုရား၊
 ပြည်မြို့ ရွှေလက်လှ ဓမ္မာရုံ၊ ရန်ကုန်မြို့တွင် ရွှေတိဂုံဘုရား၊

ဗိုလ်တထောင်ဘုရား၊ ဆူးလေဘုရား၊ မယ်လမုဘုရား၊
ကျိုက်ဝိုင်းဘုရား၊ ကမ္ဘာအေးဘုရား၊ ကျိုက္ကဆံဘုရား
(သင်္ကန်းကျွန်း)၊ ဇိနတ်မာန်အောင်ဘုရား(သာကေတ)၊
ကိုးထပ်ကြီးဘုရား(စမ်းချောင်း)၊ ကြေးသွန်းဘုရားကြီး၊
ရွှေဘုန်းပွင့်ဘုရား၊ ခြောက်ထပ်ကြီးဘုရား၊ အောင်ဗောဓိ
ဘုရား(တောင်ဒဂုံ)၊ မိုးကောင်းဘုရား၊ ရန်မျိုးအောင်
ဘုရား (သင်္ကန်းကျွန်း)၊ မဟာသင်္ကြန် ဘုရားကြီး(ဒလ)၊
သန်လျင်မင်းကျောင်းပထမပြန် စာသင်တိုက်၊ လှိုင်ဇေယျ
ဝတီစာသင်တိုက်၊ ကျိုက္ကလဲ့မင်းကျောင်း စာသင်တိုက်
(မင်္ဂလာဒုံ)၊ အင်းစိန်ဈေးကုန်းပဋိပတ္တိစာသင်တိုက်၊
ရွှေပြည်သာ ပဋိပတ္တိစာသင်တိုက်၊ ဘုရားဖြူစာသင်တိုက်
(ပုဇွန်တောင်)၊ ကျောက်တန်းသာသနာ့ဗိမာန်တို့တွင်
တရားပွဲပေါင်း ၇၀ ကျော်မြန်မာပြည်အနှံ့ ခန္ဓာသိတရား
ဟောကြားခဲ့သည်။ တရားပွဲများတွင် ဒကာ၊ ဒကာမများ
လှူဒါန်းသော အလှူငွေစုစုပေါင်း ၇၄ သိန်းကျော်ကိုလည်း
သက်ဆိုင်ရာဂေါပကနှင့်အဖွဲ့များသို့ ဆရာတော်ကြီးမှ
ပြန်လည်လှူဒါန်းခဲ့သည်။

တရားပွဲများတွင် တရားနာပရိသတ်အပေါင်းမှ ဆရာတော်ကြီး၏ ခန္ဓာသိတရားတော်များကို နှစ်သက်ကြည်ညိုကြသည်။ တရားပွဲတစ်ပွဲလျှင် ပရိသတ်ထောင်ကျော်ရှိသည်။ လှူဒါန်းကြသည်မှာလည်း ကြိတ်ကြိတ်တိုးလှူဒါန်းကြသည်။ ‘ဝတ္ထုငွေကြေးကိုယူတာမဟုတ်၊ စေတနာကိုယူသွားတာ။ စေတနာကလည်းမှန်ရမယ်။ ဝတ္ထုပစ္စည်းကလည်း စင်ကြယ်ရမယ်။ အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်ကလည်း မှန်ရင်ဆုမတောင်းနဲ့ ခင်ဗျားတို့ မဂ်မျိုးစေ့ရပြီ။ စေတနာမှန်ဖို့လိုတယ်။ ပကာသန စေတနာ၊ ဘယာ စေတနာလှူတာနဲ့ အဓိပတိစေတနာနဲ့ လှူတာမတူဘူး။ လှူတဲ့သူအပေါ် မူတည်တယ်။ ဘုရားလှူရင် ဘုရားမျိုးစေ့ရမယ်။ ရဟန္တာလှူရင် ရဟန္တာ မျိုးစေ့ရမယ်။ ကံလှူရင် ကံမျိုးစေ့ရမယ်။ ဉာဏ်သမားလှူရင် ဉာဏ်မျိုးစေ့ရမယ်။ လှူတတ်ဖို့လိုတယ်’ ဟု ဟောကြားခဲ့သည်။

ရုပ်ကလာပ်တော် ပူဇော်နိုင်ရန်ပြင်ဆင်ထားရှိခြင်း

ဝိသုဒ္ဓိ မဟာမြိုင် ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းဝန်း အတွင်း တွင် အောင်သစ္စာမဟာ မဂ္ဂင်ခါတ်ပေါင်းချုပ်စေတီတော် တည်ထားခဲ့သည်။ စေတီတော်၏ အသွင်သဏ္ဍန်မှာ အောက်ခြေတွင် ဂန္ဓာကုဋီတိုက် ဖြစ်၍ အပေါ်တွင် စေတီတည်ထားသည်။ ဂန္ဓာကုဋီတိုက်၏ အလယ်တွင် မှန်လုံခန်းထားရှိပြီး မှန်လုံခန်း၏ အလယ်တွင် ဝိသုဒ္ဓိ ဆရာတော်ကြီး ရုပ်ကလာပ်တော်ထားရန် ပလ္လင်တော် ပြုလုပ်ထားသည်။ ပလ္လင်၏ဘေးတွင်လည်း ရုပ်ကလာပ် တော်ထည့်ရန် မှန်ခေါင်းကို တွေ့ရှိရသည်။ ဆရာတော် ကြီးနှင့် နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ် ကျော် လက်တွဲ သာသနာပြု ခဲ့သူ ဦးအုန်းမြင့်မှ ဆရာတော်ကြီး၏ ကြိုတင်မိန့်မှာ ထားချက်ကို ရှင်းလင်းပြောပြသည်မှာ ဆရာတော် ကြီး ပျံလွန်တော် မူခဲ့ရင် အလောင်းကိုငှက်ပျောဖက်နှင့် ထုပ်၊ ယင်းလိပ်ပတ်၊ ကြိုးဖြင့် တင်းကြပ်စွာစည်း၊ တစ်နေပြပြီး အလောင်းကို မှန်ခေါင်းထဲသာ ထည့်ထားလိုက် ပေတော့။ ဦးပဉ္စင်းကြီး အလောင်းက ဆက်ပြီး သာသနာပြုသွား လိမ့် မယ်ဟု ကြိုတင်မိန့်မှာခဲ့ ကြောင်း ပြောပြသည်။

ပြည်ပသာသနာပြု

တကာ တကာမများ၏ ပင့်လျောက်ချက်အရ တရုတ်ပြည် ထိုင်ဝမ်သို့ ၁၉၉၄ ခုနှစ်တွင် တစ်ကြိမ်၊ ၁၉၉၆ ခုနှစ်တွင် ထိုင်ဝမ်သို့ ဒုတိယအကြိမ်၊ ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဟောင်ကောင် သို့ တစ်ကြိမ်၊ ၂၀၀၃ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလတွင် ဂျပန်နိုင်ငံ တိုကျိုမြို့၊ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓ ဘာသာ ပြန့်ပွားရေးအသင်း ပင့်လျောက်ချက်အရ ဂျပန်နိုင်ငံသို့တစ်ကြိမ် ကြွရောက်၍ ပြည်ပသာသနာ ပြုခဲ့သည်။

ဝိသုဒ္ဓိ မဟာမြိုင် ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းမှာ သီတင်းသုံး ပါတယ်

ယခုအခါ ဆရာတော်မှာ သက်တော်(၇၆)နှစ် ဝါတော်(၂၂)ဝါ ရပြီးဖြစ်သည်။ ဧရာဝတီတိုင်း မြောင်းမြ ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင် ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းတွင် သီတင်းသုံးလျက် ဝေနေယျ သတ္တဝါတို့အား မိမိကျင့်ကြံ ရရှိထားသော ခန္ဓာ ကျင့် ခန္ဓာသိတရားများကို နာမ်လောကတွင် ရောက်ရှိ နေကြသော ဆရာတော်ကြီး၏ ဝေနေယျ ဓါတ်၊ နတ်၊

သိုက် တို့အားလည်းကောင်း၊ လူ့ပြည်လူ့ရွာ ရောက်ရှိ
နေကြသော လူသားများအားလည်းကောင်း ဓမ္မတရား
ဖြင့် အေးချမ်းသော နိဗ္ဗန်သို့ရောက်ရှိအောင် နည်းပေး
လမ်းပြ ဆိုဆုံးမလျှက်ရှိနေပေသည်။

ရောဓတီတိုင်း၊ ခြောင်းမြမြို့၊ ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်
 ကမ္မန်ဋ္ဌာန်းကျောင်း
ဝိသုဒ္ဓိ ဆရာတော် ဦးပဏ္ဍိတ
 (ခြောင်းမြင်းကျောင်းဆရာတော်)

ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်တရားအနှစ်သာရများ

* စာမတတ်တဲ့အတွက် ပြောလိုက်တဲ့စကားမှာယွင်း
 သွားရင် ဆရာတော်ကြီးများ၊ ကိုရင်လေးကအစ သီလရှင်၊
 ယောဂီများ၊ တရားနာပရိတ်သတ်အပေါင်း သည်းခံ
 ခွင့်လွှတ်ကြပါလို့ မေတ္တာရပ်ခံတောင်းပန်ပါတယ်။
 ငယ်စဉ်တောင်ကျေးက မိဘက မူလတန်းမထားလို့
 စာမတတ်တာပါ။ စာကို ပယ်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကိုယ်

တတ်တဲ့ အသိလုပ်ပါတယ်။ သဘောလေး ပြောပြပါမယ်။

* စာမတက်တဲ့အတွက် ဝိပဿနာ ခန္ဓာအသိနဲ့ ဟော ပါတယ်။

* စာတွေကမှန်ပါတယ်ဗျာ။ ကိုယ့်စိတ်မှန်ဘို့ လို တယ်။

* ဦးပဏ္ဍိတ ဘာမှစာမတတ်ပါဘူး။ အသိထုတ်ပြ လို့တော့ မရဘူး။ သဘောလေးနဲ့ သာနာ။ စာနဲ့ ခန္ဓာနဲ့ တစ်ထပ်တည်းဟောပေးမယ်။

* သုတ္တန်၊ ဝိနည်း၊ အဘိဓမ္မာတရားတွေရှိလို့ ဒီအ ကျင့်ကို ကျင့်နိုင်တာပါ။

* ဦးပဏ္ဍိတဟောသွားတဲ့အသိ မယုံနဲ့ဦး။ လေ့လာ ပါ။ စုံစမ်းပါ။ မေးမြန်းပါ။ သုံးသပ်ပါ။လုပ် ကြည့်ပါ။ လုပ်မှသိမယ်။ သိမှပယ်မယ်။ ပယ်မှမဂ် ဆိုက်မယ်၊ ဖိုလ်ဆိုက်မယ်။ သိ၊ ပယ်၊ ဆိုက်၊ ပွား လို့ စာကရေး ထားပါတယ်။

* အသိကို ဟောသွားတာပါ။ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး အသိမတူဘူး။ လင်မယားတောင် အသိမတူဘူး။ အသိချင်းမတူတော့စေတနာချင်းမတူဘူး။ စေတနာချင်း

မတူတော့ ကံချင်းမတူဘူး။ ကံချင်းမတူတော့ ဘုံချင်း
မတူဘူး။

* တရားအသိကို ယူကြ၊ သည်းခံကြ၊ စေတနာ
မပျက်ကြနဲ့၊ သမ္မာလေးနဲ့ နေကြ၊ ဘယ်သူပြောပြော
သည်းခံ၊ မြေကြီးလိုနေ။

* ညောင်စေ့လောက်လှူရင်လည်း ညောင်ပင်ကြီး
လောက် ဖြစ်တယ်။ ညောင်ပင်ကြီးလောက်လှူရင်လည်း
ညောင်စေ့လောက်ဖြစ်တယ်။ ပကာသနစေတနာ၊
ဘယာစေတနာ၊ အဓိပတိ စေတနာတွေရှိတယ်။ လှူတတ်
သူပေါ် မှုတည်တယ်။

* ကိုယ့်ထက်ကြီးသူကို ရိုသေပါ။ ကိုယ်နဲ့ တန်းတူကို
ကြင်နာပါ။ ကိုယ်အောက်ကလူကို သနားပါ။ ဗြဟ္မစိုရ်
တရားထားပါ။ သံဝေဂတရားထားပါ။ ကိုယ်ကျင့်တရား
ထားပါ။ ကိုယ့်ကိုကိုယ် ရာဇမာန်၊ ဓနမာန်၊ ပစ္စည်းမာန်၊
စာမာန်၊ ငါမာန်တွေ မစွဲနဲ့။

* ပညတ်ကို မပယ်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် မစွဲနဲ့။

* မစွဲနဲ့။ စွဲရင်ကံဖြစ်မယ်။ အစွဲကိုသတ်။ မစွဲတော့
အေးတယ်။

* အပေါင်းသင်းကောင်းလို့ တက်တတ်တယ်။
 အပေါင်းအသင်း မကောင်းလို့ ပျက်တတ်တယ်။
 အပေါင်းအသင်း ကြည့်ပေါင်းရတယ်။

* မှော်တွေ့ရှိတဲ့ရေကန်ထဲ ခဲတစ်လုံးပစ်ချလိုက်
 တော့ ရေကြည်လေးတော့ တွေ့ပါရဲ့၊ တော်ကြာ မှော်က
 မြန်အုပ်သွားသလိုဘဲ အခု ခင်ဗျားတို့လည်းတရားနာပြီး
 အိမ်ပြန်ရောက်တော့ အာရုံခြောက်ပါး မှော်တွေက
 ပြန်အုပ်သွားတာပါဘဲ။ ခြင်းကြားနဲ့ ရေယူသလို
 မဖြစ်စေနဲ့။

* အားကိုးမမှားကြနဲ့။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အားကိုးကြ။
 ဒါန၊ သီလ မကျေနပ်ကြနဲ့။ ဝိပဿနာ အားထုတ်ကြ။

* ရခဲတဲ့လူ့ဘဝ ရလာကြပြီ။ ဘုရားသာသနာကြီးနဲ့
 လည်းကြုံရပြီ။ သူတော်ကောင်းတရားကိုလည်း နာကြား
 ကြရပြီ။ အဲဒီတော့ အယူမှား၊ အမှတ်မှား၊ အစွဲမှားတွေ
 မဖြစ်ကြအောင် တရားအားထုတ်ကြ။ အမှောင်ကလာရင်
 အလင်းပြန်ကြ။ မိရိုးဖလာအသိတွေနဲ့ မနေကြနဲ့။

* အစွဲဥပဒါန်ကို ဒါနနဲ့ လည်းသတ်လို့မရဘူး။
 သီလနဲ့လည်းသတ်လို့မရဘူး။ ဝိပဿနာ မဂ်ဥာဏ်နဲ့မှ

သတ်လို့ရတယ်။ အဲဒီတော့ ဝိပဿနာအားထုတ်ကြ။
ဘယ်နေ့ သေမယ်ဆိုတာ မသိနိုင်ဘူး။ မသေခင် ဉာဏ်ရ
အောင် အားထုတ်ကြ။

* ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ ကံသုံးပါးမှာ ဘယ်ကံ
က သံသရာလည်သလဲ၊ မနောကံက စလို့လည်တယ်။
မနောကံသတ်ရင် ကာယကံဝစီကံပါလို့ တယ်။

* အတ္တဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိတွေကို သမ္မာ
လေးနဲ့သုံးသွား။ သမ္မာဆိုတာ ဪ... အေး... အေး၊
ဪ... အေး... အေး သည်းခံထား၊ စေတနာထား၊
ဘယ်သူပျက်ပျက် မင်းစေတနာ မပျက်နဲ့၊ ဘုရားက
စေတနာကို ဟောတာ၊ စိတ်ကိုဟောတာ၊ မနောစင်ကြယ်
အောင်နေ။

* ခင်ဗျား စိတ်ကလေးက မိစ္ဆာအယူကိုပယ်။ သမ္မာ
အယူကိုယူထားတော့ ကာယ သင်္ခါရ၊ ဝစီသင်္ခါရ၊
မနောသင်္ခါရတွေ ငြိမ်ဝပ်ပိပြားပြီး အဓိစိတ္တဖြစ် လာ
လိမ့်မယ်။

* ဧကော၊ ဓမ္မော ဘယ်ကလာသလဲ၊ ရုပ်ပေါ်
နာမ်ပေါ်ကလာတယ်။ နိဗ္ဗာန်သည် ခန္ဓာမှာစတယ်။

ခန္ဓာမှာဆုံးတယ်။ သီလမှာချုပ်တယ်။ ဘယ်သီလလဲ။
ပညတ်သီလနဲ့ ပရမတ်သီလမှာ ချုပ်တယ်။ ပညတ်
သီလဟာ အပြင်သီလ၊ အကာခေါ်တယ်၊ ကာယကံနဲ့
ဝစီကံဖြစ်တယ်။ ပရမတ်သီလဟာ အတွင်းသီလ၊
အနှစ်ခေါ်တယ်။ မနောကံဖြစ်တယ်။

* ကိုယ်ပြုလုပ်လိုက်တဲ့ကံဘာလဲ၊ သူ့အသက်
သတ်တယ်။ သူ့ဥစ္စာခိုးတယ်။ မုသားစကားပြောတယ်။
စ၊တာတွေက ကာယကံ၊ ဝစီကံတွေဖြစ်တယ်။ ကိုယ်မ
ပြုလုပ်လိုက်တဲ့ကံ ဘာလဲ။ သားလေးတစ်ခုခုဖြစ်တယ်။
အမေက ပူတာပဲ။ စွဲလို့ပူတာ။ မနောကံကြောင့် ဖြစ်တယ်။
ဒီအပူကို ကိုယ်ယူထားတဲ့ ငါးပါးသီလ၊ ရှစ်ပါး သီလနဲ့
ဖြတ်လို့မရဘူး။ ဂုဏ်တော်တွေနဲ့လည်း ဖြတ်လို့ မရဘူး။
မဂ်ဉာဏ်နဲ့မှ ပြတ်တာ။

* တရားထိုင်နေတဲ့အချိန် ကာယ၊ ဝစီ လုံနေပြီ။
မနောကိုသတ်၊ ဝင်သွားတဲ့လေ၊ ထွက်သွားတဲ့လေကို
သတိလေးကပ်ပြီး မှတ်ရတယ်။ ထိ-သိ-သတိ။ သတိလေး
ကပ်ထား။ သိ-သိ-သိလို့မှတ်နေ၊ ဆိုလဲ မနေရဘူး၊ ထိတာ
ကရုပ်၊ သိတာကနာမ်။ ထိတာလဲ မမြဲဘူး။ သိတာလဲ
မမြဲဘူး။ အဲဒါ အနတ္တ။

* သညာကို ပညာဖြစ်အောင်လုပ်၊ အတ္တကို အနတ္တ ဖြစ်အောင်လုပ်၊ ကံကိုဉာဏ်ဖြစ်အောင်လုပ်၊ ပညတ်ကို ပရမတ်ဖြစ်အောင်လုပ်၊ အဝိဇ္ဇာကို ဝိဇ္ဇာဖြစ်အောင်လုပ်၊ ကံတရား၊ ဈာန်တရားကို ဉာဏ်တရားဖြစ်အောင်လုပ်၊ သီလ၊ သမာဓိကနေ ပညာ ဖြစ်အောင်လုပ်၊ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခကနေ အနတ္တမြင်အောင်ကြည့်။

* အပြင်မှာစင်ကြယ်မှ ခန္ဓာမှာ စင်ကြယ်မယ်။ ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်မှ ဉာဏ်မှာစင်ကြယ်မယ်။ အပြင် စင်ကြယ်အောင် သမ္မာလေးနဲ့နေ။ စေတနာထား၊ အပြင်သီလမှန်မှ အတွင်းသမ္မာဓိ ငြိမ်ဝပ်ပိပြားလာ လိမ့်မယ်။

* အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ခန္ဓာမှာ မြင်အောင်ကြည့် တတ်ဖို့ လိုတယ်။

* ပညတ်ကို သညာနဲ့ကြည့်ရင် ကံဖြစ်တယ်။ ပညတ်ကို ပညာနဲ့ကြည့်မှ ဉာဏ်ဖြစ်မယ်။

* ကိုယ့်စိတ်ကိုကိုယ်စစ်၊ သူများစိတ်သွားမစစ်နဲ့၊ သူများအကြောင်း ကိုယ့်အကြောင်းမလုပ်နဲ့။ ကိုယ့်စိတ်ကို မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး နဲ့စစ်ပါ။

* ရှေ့လည်းမမျှော်နဲ့၊ နောက်လည်းမတွေးနဲ့၊ ပစ္စုပ္ပန် တည်တည်ကြည်။

* ပယ်တာမှန်ဘို့လိုတယ်။ ကျင့်တာမှန်ဘို့လိုတယ်။ သိတာမှန်ဘို့လိုတယ်။ ပယ်ရမဲ့တရား၊ ကျင့်ရမဲ့တရား သိရမဲ့တရားတွေရှိတယ်။ ပယ်ရမဲ့တရားက ကာမသဝါ ဘဝါသဝါ ဒိဋ္ဌာသဝါ အဝိဇ္ဇာသဝါ ကျင့်ရမဲ့တရားက မဂ္ဂင် (၈)ပါး၊ သိရမဲ့တရားက ကိလေသာဝဋ်၊ ကမ္မဝဋ်၊ ဘဝဝဋ်၊ ဝိပါကဝဋ် ခေါ်တယ်။

* ကံတရားရှိတယ်၊ ဈာန်တရားရှိတယ်၊ ဉာဏ်တရားရှိတယ်၊ မြုပ်တရားရှိတယ်၊ မျောတရားရှိတယ်၊ ပေါ်တရားရှိတယ်၊ ကိုယ့်အပေါ်မူတည်တယ်။

* စိတ်၊ စေတသိက်၊ ရုပ်၊ အဲဒီ (၃) ချက်လွတ်ရင် နိဗ္ဗာန်ပဲပေါ့။

* သမုတိသစ္စာကနေ ဝိရတိသစ္စာ၊ ဝိရတိ သစ္စာ ကနေ သဘာဝသစ္စာ၊ သဘာဝသစ္စာကနေ ပရမတ္ထသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာကနေ အရိယာသစ္စာရအောင်လုပ်။

* အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊ အဓိပညာ၊ အဲဒီ (၃) ခု အဆီညှစ်ထုတ်တော့ ဧကောဓမ္မောဖြစ်တယ်။

* ဇာတိ မသိတော့ ဇရာ မရဏကို မကြောက်တော့
 ဘူး၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ အတ္တဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတွေ
 ရှိတယ်။ ဒါတွေက မွေးကတည်းက ဖြစ်လာတဲ့ ဇာတိ
 စိတ်တွေပဲ။ ဒါတွေကို သိအောင်လုပ်ရမယ်၊ သိမှ
 ဇရာမရဏ ကြောက်မယ်။ သဘောပေါက်မယ်။ ဒီအသိရ
 အောင် တရားထိုင်ကြ။

* အရိယာသစ္စာဆိုတာ အာရုံနောက် မနောမလိုက်
 ဘူးပေါ့။ အာရုံပြတ်သွားပြီ။ အာရုံတွေနောက် ဒိဋ္ဌိသတ်
 တော့ အာရုံသိပြီပေါ့။ တဏှာသိပြီပေါ့။ သွေးသားလဲ
 ပြောင်းတယ်။ စိတ်လည်းပြောင်းတယ်။ သွေးသားဟာ
 ဘာသွေးသားလည်း။ ကိလေသာ သွေးသားတွေပေါ့ကွာ။
 ဒီအာရုံကိုလည်း ငါသိပြီ။ ထုတ်မပြုတတ်ဘူး။ သဘော
 လေးနဲ့သာ နာကြပေတော့။

* အာရုံတွေကို သညာနဲ့ ယူထားတဲ့အတွက် အမှတ်
 မှားတယ်။ အယူမှားတယ်။ အစွဲမှားတယ်။ အဲဒါကို ဒိဋ္ဌိ
 လို့ခေါ်တယ်။

* အာရုံတွေနောက်လိုက်လို့ လောဘ၊ ဒေါသ၊
 မောဟ၊ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိတွေဖြစ်နေကြတယ်။

* ရုပ်နာမ် မသိတော့ အာရုံမထိန်းနိုင်ဘူး။

* အာရုံနဲ့ သညာပေါင်းတော့ သင်္ခါရဖြစ်သွားတယ်။
စွဲလန်းရင် ဥပဒါန်ဖြစ်တယ်။ ဥပဒါန်ဖြစ်ရင် ကံဖြစ်
တယ်။ ကံကြောင့် ဒုက္ခဖြစ်တယ်။ ကံကြောင့် သံသရာ
လည်တယ်။

* အာရုံပယ်မှ ဥပဒါန်လွတ်မယ်။ ဥပဒါန်လွတ်မှ
ကံပြတ်မယ်။ ဥပဒါန် လွတ်တာ အာသွဝက္ခယဉာဏ်ဘဲ။
ဒီဉာဏ်ရမှ သံသရာပြတ်မယ်။

* စေတသိက်သတ်တော့ မမြင်ချင်တော့ဘူး။ မ
ကြားချင်တော့ဘူး။ မသိချင်တော့ဘူး။ မထိချင်တော့ဘူး။
အာရုံငါးပါးပယ်ပြီ။

* အပြင်အာရုံနဲ့ အတွင်းအာရုံ (မနော) ပေါင်းလိုက်
တော့ တဏှာဖြစ်သွားတယ်။ ဝတ္ထုကာမနဲ့ ငါ့မှာရှိတာက
ကိလေသာကာမ၊ ယှဉ်တွဲသုံးဆောင်မိပါက၊ အများကြိုက်
၏၊ ကိုယ်လည်းကြိုက်၏၊ အရိယာ မကြိုက်ဘူး။

* အပြင်သီလ(ကာယကံ၊ ဝစီကံ) ၊ အာရုံကို ဉာဏ်နဲ့
ချုပ်ထားလိုက်တော့။ အတွင်းသီလ (မနောကံ) ကဝပ်နေ
ပြီ။ အပြင်သီလ(ကာယကံ၊ ဝစီကံ) လှုပ်စရာ မရှိတော့

ဘူး။ အတွင်းဉာဏ်ဖြစ်တော့ အပြင်သီလချုပ်တာပေါ့။

* နေတတ်ဘို့လို တယ်၊ စားတတ်ဘို့လိုတယ်၊ သွားတတ်ဘို့လိုတယ်၊ သေတတ်ဘို့လိုတယ်။

* ရုပ်ကအကျိုး၊ ရုပ်အကျိုးတရားမှာ အကြောင်းတရားနာမ်က ခံစားရတယ်။ ရုပ်အကျိုး၊ နာမ်အကြောင်း၊ အကျိုးပေါ်မှာ အကြောင်းဖြစ်တယ်။

* သံသရာဘယ်ကစသလဲ၊ ခန္ဓာကစတယ်။ သံသရာဘယ်ကပြတ်သလဲ၊ ခန္ဓာကပြတ်တယ်။ သံသရာပြတ်အောင် မဂ္ဂင် (၈) ပါးနဲ့ သွားကြရမယ်။

* ဘုရားဆုပန်ရင် ဘုရားဖြစ်အောင်ကြိုးစား၊ ကြိုးစား ရင်ရမှာဘဲ။ သူများတစ်တောင်ကျင့်ရင် ကိုယ်က နှစ်တောင်ကျင့်၊ ကိုယ်လုပ်ကိုယ်ရမယ်။

* သညာနဲ့မယူနဲ့၊ ပညာနဲ့ယူ၊ အတ္တနဲ့ နှလုံးမသွင်းနဲ့၊ အနတ္တနဲ့ နှလုံးသွင်း။

* ရုပ်ဆင်းရဲရင် ဆင်းရဲပါစေ။ စိတ်မဆင်းရဲပါ စေနဲ့။

* မဂ္ဂင်(၈)ပါးနဲ့သွား၊ လမ်းဆုံးတော့ ရွာတွေ့လိမ့်မယ်။

* ရုပ်နာမ်သိချင်ရင် ဝိပဿနာကျင့်ကြ။

* ရုပ်နာမ် မသိတာက အဝိဇ္ဇာ၊ ရုပ်နာမ် သိတာက ဝိဇ္ဇာ။

* အသိတလုံးအမြတ်ဆုံး။ မရှိတာရှာလို့ရတယ်။ မသိတာ အခက်ဆုံးဘဲ။

* ရုပ်ကအနတ္တ၊ ကိုယ့်စိတ်က အတ္တတွေဖြစ်နေ တယ်။

* ဓမ္မအစစ်ဖြစ်မှ ဓမ္မစေတီခေါ်တယ်။

* ခန္ဓာက တကယ်သိလို့ လာဟောတာ။

* ပညတ်သီလ၊ ပရမတ်သီလ နှစ်ခုချုပ်မှ ရုပ်နာမ် ချုပ်မယ်။ အဲဒီကျမှ စိတ်ကလေးဟာ စင်ကြယ်ပြီး လွတ်မြောက်သွားပြီ။

* ဟိုဘက်ကမ်းကအင်မတန်အေးတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီရုပ်ခန္ဓာကြီးရှိတော့ ဒီဘက်ကမ်းပြန်လာရသေးတယ်။

* ခန္ဓာကိုယ်ကျင့်ပြီးသိလို့၊ ခန္ဓာသိတရားလာ ဟော ဟာ။

စိစဉ်ပူဇော်သူ၏ မိတ်ဆက်

ကျွန်တော်သည် ဝိသုဒ္ဓိ ဆရာတော်ကြီးအား လွန်ခဲ့သော (၁၂)နှစ်ကစတင်ဖူးတွေ့ခဲ့ရပြီး၊ ဆရာတော်ကြီး၏ ခန္ဓာကျင့်၊ ခန္ဓာသိ၊ ဓမ္မသစ္စာတရားများကို နာကြားခဲ့ရပြီး နှစ်သက်ကြည်ညိုမိသည်။

မိမိသိရှိထားသော ဆရာတော်ကြီး၏ ခန္ဓာသိတရားတော်များအား မိမိသိရှိသလို သိရှိကြည်ညိုစေလိုသောစေတနာဖြင့် ဆရာတော်ကြီး၏ ခန္ဓာသိ တရားတော်များကို ကက်ဆက်ခွေမှကူးယူ၍ ဝိသုဒ္ဓိဆရာ

တော်ကြီး၏ ခန္ဓာကျင့်၊ ခန္ဓာသိ၊ ဓမ္မသစ္စာတရားတော် စာအုပ်အဖြစ် အမှတ်စဉ် (၁)မှ (၅)အထိ (၅)အုပ် ဓမ္မဒါနပြုခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။ ။ ၎င်းအပြင် အပတ်စဉ် ထုတ်ဝေသော နေလဂျာနယ်တွင် ၁-၁-၂၀၀၄ ရက်နေ့မှ စတင်၍ ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်ကြီး၏ အောင်သစ္စာ မဟာ ဓာတ်ပေါင်းချုပ် သာသနာ၊ ဆရာတော်ကြီး၏ဘဝဖြစ်စဉ် ကျင့်စဉ်များကို အတိတ်သမိုင်းကြောင်းများနှင့်တကွ၊ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်၊ စုံစုံလင်လင်၊ ကိုယ်သိသလို သိနိုင် ကြပါစေ၊ ကြည်ညိုနိုင်ကြပါစေဟူသော စေတနာဖြင့် ဓမ္မဒါနပြုခဲ့ပါသည်။ ။

၎င်းစာအုပ်(၅)အုပ်၊ ယခုစာအုပ်နှင့်ပေါင်း (၆) အုပ်နှင့် နေလဂျာနယ်တွင်ပါရှိသော ဆရာတော်ကြီး၏ သာသနာ့အကြောင်း၊ ဓမ္မတရားများကို တလုံး၊ တပါဒ၊ တပုဒ်မျှဖြစ်စေ၊ ကူးယူဖော်ပြ ဓမ္မဒါနပြုမည်ဆိုပါက ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်မိပါကြောင်း၊ စေတနာကောင်း ဖြင့် အသိပေးဖော်ပြအပ်ပါသည်။ ။

မသိသူကျော်သွား၊ သိသူဖော်စား၊ ဆိုရိုးစကား အတိုင်း သာသနာ(၂၅၀၀)ကျော်တွင် ဝိမုတ္တိယုဂခေတ်

တစ်ပတ်ပြန်လည်လာချိန်တွင် ပေါ်ထွန်းလာသော ဝိသုဒ္ဓိ
 ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ခန္ဓာသိ ဓမ္မသစ္စာတရားတော်
 ဖြင့် ဝိမုတ္တိလွတ်မြောက်နိုင်သူများ ဖြစ်ကြနိုင်ပါစေ
 ဟူသော စေတနာဖြင့် ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မစာစဉ်အမှတ်(၆)ဖြင့်
 ထပ်မံစီစဉ်ပူဇော်လိုက်ရပါသည်။

စိစဉ်ပူဇော်သူ
 ဗိုလ်မှူးသန်းမြင့်အောင်
 ၁-၁-၂၀၀၅

စာရေးသူ၏ စေတနာ

ကျွန်တော်သည် ပထမဦးဆုံးအနေဖြင့် ဆရာတော်ကြီး ၃. ၄. ၂၀၀၀ ရက်နေ့ ရွှေတိဂုံဘုရားတောင်ဘက်မုခ် သစ်လုပ်ငန်းဓမ္မာရုံတွင် ဟောကြားတော်မူခဲ့သော တရားတော်အား ‘သမုတိသစ္စာ မှန်အောင်နေ၊ အရိယာ သစ္စာရောက်အောင်လုပ်’ တရားစာအုပ်စီစဉ်ပူဇော်ခဲ့ပါသည်။

ဒုတိယ အနေဖြင့် ၂၀၀၁ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ (၅၊ ၆၊ ၇) ရက်နေ့များတွင် ရန်ကုန်မြို့၊ ကမ္ဘာအေးစေတီတော်ရင်ပြင်တွင် ဟောကြားတော်မူခဲ့သော ခန္ဓာကိုယ်တွေ့ တရားစာအုပ်အဖြစ် စီစဉ်ပူဇော်ခဲ့ပါသည်။

ဝိသုဒ္ဓိ ဆရာတော်ကြီး၏ တရားတော်အား ပထမ ဆုံးနာကြားခဲ့ရပြီး မိမိနှစ်ခြိုက်သဘောကျ ကြည်ညိုစိတ်ဖြစ်ခဲ့ရသော ၂၇/၂၈ - ၁၀ - ၉၁ ရက်နေ့က မြောင်းမြရွှေသာလျောင်းဘုရားတွင် ဟောကြားတော်မူသော တရားတော်အား တတိယမြောက် တရားစာအုပ်အဖြစ် စီစဉ်ပူဇော်ခဲ့ပါသည်။

၎င်းအပြင် နေလဂျာနယ် အမှတ် (၄၈) မှစတင် ဖော်ပြခဲ့သော 'ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်နှင့် အောင်သစ္စာမဟာ ဓါတ်ပေါင်းချုပ်သာသနာ' ဆရာတော်ကြီး၏ သာသနာ့ အကြောင်းများကိုလည်း ရေးသားဖော်ပြခဲ့ပါသည်။

အထက်ပါဖော်ပြခဲ့သော ဝိသုဒ္ဓိ ဆရာတော်ကြီး၏ တရားဓမ္မ၊ သာသနာ အကြောင်းအရာအားလုံး တို့အား သာသနာအကျိုးဆောင်မှန်သမျှ တစ်လုံးတစ်ပါဒ တစ်ပုဒ်မျှဖြစ်စေ ထပ်မံကူးယူဖော်ပြ ဓမ္မဒါန ပြုမည်ဆိုပါက မိမိအနေဖြင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်မိပါကြောင်း စေတနာကောင်းဖြင့် ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

ရောဝတီတိုင်း၊ မြောင်းမြမြို့၊ ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်
ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း ဝိသုဒ္ဓိ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးပဏ္ဍိတ
ဒေသအန့် ဟောကြားတော်မူခဲ့သော ခန္ဓာကျင့်၊ ခန္ဓာသိ၊
ဓမ္မသစ္စာ တရားတော်များမှာ တရားပွဲပေါင်း (၉၀)ကျော်
ရှိခဲ့ပြီး ကက်ဆက်ခွေ၊ ဗွီဒီယိုဖြင့် မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ပြီး
ကက်ဆက်ခွေဖြင့် အသံသွင်းထားရှိခဲ့ပါသည်။ အသံသွင်း
ထားသော ကက်ဆက်ခွေ ဓမ္မသံစဉ်မှ ဓမ္မစာစဉ်အဖြစ်သို့
ပြောင်းလဲ မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ပါသည်။ ဓမ္မစာစဉ်(၁) မှ ဓမ္မ
စာစဉ်(၉)အထိ တရားတော်ပေါင်း (၅၀)ခန့်ကို စုစည်း
စီစဉ်ပူဇော်ခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ကျန်တရားတော်များကိုလည်း
ဆက်လက်စီစဉ် ပူဇော်သွားမည် ဖြစ်ပါသည်။

အကာနှင့်အနှစ်၊ အတွင်းနှင့်အပြင်၊ ခန့်မှန်းရ
ခွဲခြားရခက်ပါသည်။ ခရမ်းချဉ်သီးအမှည့်နှင့် ပတ္တမြားသည်
နီတာခြင်း၊ ရဲတာခြင်း တူပါသည်။ သို့သော် အချိန်က
အဆုံးအဖြတ်ပေးပါသည်။ အနှစ်မရှိလျှင် ကြာရှည်မခံပါ။
ပျောက်ကွယ်၊ ပျက်စီးသွားရပါသည်။ အနှစ်ရှိ ကျင့်တော့
ကြာလေ တန်ဖိုးရှိလေမှာ သဘာဝတရားပင် ဖြစ်ပါ
သည်။ ထို့အတူ ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ တရား
တော်များသည်လည်း အချိန်က အဆုံးအဖြတ်ပေးပါ လိမ့်
မည်။

ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဓမ္မသစ္စာ တရား
တော်များကို မပြတ် မှတ် လေ့လာ၊ သုံးသပ်၊ ကျင့်ကြံ၊
ပွားများ နိုင်ရန်အတွက် ဓမ္မသံစဉ်မှ ဓမ္မစာစဉ်အဖြစ် ပြောင်း
စီစဉ်ပူဇော်လိုက်ရပါသည်။

စီစဉ်ပူဇော်သူ
ဗိုလ်မှူးသန်းမြင့်အောင်

ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်ကြီး ဦးပဏ္ဍိတ

 ရောဝတီတိုင်း၊ မြောင်းမြမြို့၊
 ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း
 ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးပဏ္ဍိတ၊
 ခန္ဓာကျင့်၊ ခန္ဓာသိ၊ ဓမ္မသန္တာ တရားတော်များ
 ဟောကြားခဲ့သည့် ရက် နှင့် နေရာများ၊ ဝိသုဒ္ဓိ
 ဓမ္မစာစဉ်ထုတ်ဝေပြီးသော တရားပွဲများ

- ၁။ ၂၇-၁၀-၁၉၉၁ ရွှေသာလျောင်းဘုရား၊ မြောင်းမြမြို့၊
 စာအုပ်အမှတ်(၃)
- ၂။ ၂၈-၁၀-၁၉၉၁ ရွှေသာလျောင်းဘုရား၊ မြောင်းမြမြို့၊
 စာအုပ်အမှတ်(၃)
- ၃။ ၃-၁၁-၁၉၉၂ ဝါးခယ်မမြို့
- ၄။ ၁၀-၁၂-၁၉၉၅ ရွှေမုဋ္ဌောဘုရား ၊ ပုသိမ်မြို့
- ၅။ ၈-၁-၁၉၉၆ ရွှေမုဋ္ဌောဘုရား၊ ပုသိမ်မြို့
- ၆။ ၁၅-၉-၁၉၉၇ ၊ ရွှေမြတင်ဘုရား၊ ပုသိမ်မြို့
- ၇။ ၃-၄-၂၀၀၀ ရွှေတိဂုံတောင်ဘက်မုဒါ သစ်လုပ်ငန်း၊
 ဓမ္မာရုံ၊ စာအုပ်အမှတ်(၁)
- ၈။ ၄-၄-၂၀၀၀ ရွှေတိဂုံတောင်ဘက်မုဒါ သစ်လုပ်ငန်း၊
 ဓမ္မာရုံ
- ၉။ ၃-၆-၂၀၀၀ ဗိုလ်တထောင်ဘုရား။
- ၁၀။ ၄-၆-၂၀၀၀ ဗိုလ်တထောင်ဘုရား။
- ၁၁။ ၂၂-၇-၂၀၀၀ ဗိုလ်တထောင်ဘုရား၊
 စာအုပ်အမှတ်(၆)

- ၁၂။ ၂၃-၃-၂၀၀၀ ဗိုလ်တထောင်ဘုရား။
- ၁၃။ ၁၄-၁၀-၂၀၀၀ ဇိနမာန်အောင်ဘုရား၊ သာဓကေတ
- ၁၄။ ၁၅-၁၀-၂၀၀၀ ဇိနမာန်အောင်ဘုရား၊ သာဓကေတ
- ၁၅။ ၁၆-၁၀-၂၀၀၀ ကျိုက္ကဆံဘုရား၊ သင်္ကန်းကျွန်း၊
စာအုပ်အမှတ်(၆)
- ၁၆။ ၁၇-၁၀-၂၀၀၀ ကျိုက္ကဆံဘုရား၊ သင်္ကန်းကျွန်း၊
- ၁၇။ ၁၈-၁၀-၂၀၀၀ တောင်ဥက္ကလာပ၊ (၉)ရပ်ကွက်၊
ကျော်သူလမ်း၊ ဓမ္မာရုံ၊ စာအုပ်အမှတ်(၆)
- ၁၈။ ၁၉-၁၀-၂၀၀၀ တောင်ဥက္ကလာပ၊ (၉)ရပ်ကွက်၊
ကျော်သူလမ်း၊ ဓမ္မာရုံ၊ စာအုပ်အမှတ်(၆)
- ၁၉။ ၂၀-၁၀-၂၀၀၀ မယ်လမုဘုရား၊ မြောက်ဥက္ကလာပ၊
စာအုပ်အမှတ်(၆)၊
- ၂၀။ ၂၂-၁၀-၂၀၀၀ မြောက်ဥက္ကလာပ၊ (၅)ရပ်ကွက်
ဓမ္မာရုံ၊ စာအုပ်အမှတ်(၉)
- ၂၁။ ၂၃-၁၀-၂၀၀၀ မြောက်ဥက္ကလာပ၊ (၅)ရပ်ကွက်
ဓမ္မာရုံ၊ စာအုပ်အမှတ်(၇)
- ၂၂။ ၂၄-၁၀-၂၀၀၀ မယ်လမုဘုရား၊ မြောက်ဥက္ကလာပ
စာအုပ်အမှတ်(၇)၊
- ၂၃။ ၉-၁၂-၂၀၀၀ မြောက်တိုရေခံစက်၊ လေယာဉ်ကွင်း၊
အနီး၊ ပုသိမ်။
- ၂၄။ ၁၆-၁၂-၂၀၀၀ ရှမ်းလမ်း၊ စမ်းချောင်း၊
စာအုပ်အမှတ်(၇)
- ၂၅။ ၁၇-၁၂-၂၀၀၀ ရှမ်းလမ်း၊ စမ်းချောင်း၊
စာအုပ်အမှတ်(၇)

ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်ကြီး ဦးပဏ္ဍိတ

- ၂၆။ ၁၈-၁၂-၂၀၀၀ ခြောက်ထပ်ကြီးဘုရား၊ ဗဟန်း။
- ၂၇။ ၁၉-၁၂-၂၀၀၀ ကျိုက်ဝိုင်းဘုရား၊ သမိုင်း၊
စာအုပ်အမှတ်(၆)
- ၂၈။ ၅-၁-၂၀၀၁ ကမ္ဘာအေးဘုရား၊ စာအုပ်အမှတ်(၂)
- ၂၉။ ၆-၁-၂၀၀၁ ကမ္ဘာအေးဘုရား၊ စာအုပ်အမှတ်(၂)
- ၃၀။ ၇-၁-၂၀၀၁ ကမ္ဘာအေးဘုရား၊ စာအုပ်အမှတ်(၂)
- ၃၁။ ၁၇-၂-၂၀၀၁ ဗိုလ်တထောင်ဘုရား၊ စာအုပ်အမှတ်(၇)
- ၃၂။ ၁၈-၂-၂၀၀၁ ဗိုလ်တထောင်ဘုရား၊ စာအုပ်အမှတ်(၉)
- ၃၃။ ၇-၉-၂၀၀၁ ဈေးကုန်းကျောင်းတိုက်၊ ပျဉ်းမနားမြို့၊
ဖောင်တော်ဦးဘုရား၊ မိတ္ထီလာမြို့။
- ၃၄။ ၈-၉-၂၀၀၁ ဖောင်တော်ဦးဘုရား၊ မိတ္ထီလာမြို့။
- ၃၅။ ၉-၉-၂၀၀၁ မဟာမုနိဘုရားကြီး၊ စာအုပ်အမှတ်(၆)
- ၃၆။ ၂၈-၉-၂၀၀၁ ကိုးထပ်ကြီးဘုရား၊ စမ်းချောင်း။
- ၃၇။ ၂၉-၉-၂၀၀၁ ကိုးထပ်ကြီးဘုရား၊ စမ်းချောင်း။
စာအုပ်အမှတ်(၇)
- ၃၈။ ၂၅-၁၀-၂၀၀၁ ရောင်တော်ဖွင့်တန်ဆောင်း၊ ရွှေတိဂုံ
ဘုရား၊ အင်္ဂါဒေါင့်။ စာအုပ်အမှတ်(၆)
- ၃၉။ ၂၆-၁၀-၂၀၀၁ ရွှေမော်ခေါဘုရား၊ ပဲခူး။
- ၄၀။ ၂၇-၁၀-၂၀၀၁ အောင်ဗောဓိဘုရား၊ တောင်ဒဂုံ
မြို့နယ်။
- ၄၁။ ၂၄-၁၁-၂၀၀၁ သာသနာ(၂၅၀၀)တန်ဆောင်း၊ မဟာ
မုနိဘုရားဝန်း၊ မန္တလေး။
- ၄၂။ ၂၅-၁၁-၂၀၀၁ သာသနာ(၂၅၀၀)တန်ဆောင်း၊ မဟာ
မုနိဘုရားဝန်း၊ မန္တလေး။ စာအုပ်အမှတ်(၈)။

၄၃။ ၁၃-၁၂-၂၀၀၁ ပတဉ်းတန်းဝတ်အသင်း၊ ကြည့်မြင်
တိုင်။

၄၄။ ၁၄-၁၂-၂၀၀၁ ကျိုက္ကလို့မင်းကျောင်း စာသင်တိုက်၊
မင်္ဂလာဒုံ။

၄၅။ ၂၄-၁၂-၂၀၀၁ ရှမ်းလမ်းဓမ္မာရုံ၊ စမ်းချောင်း။

၄၆။ ၂၅-၁၂-၂၀၀၁ အောင်ဗောဓိဘုရား တောင်ဒဂုံ။

၄၇။ ၂၆-၁၂-၂၀၀၁ လမ်းမတော်၊ သံဈေး၊ ရှင်ဥပဂုတ္တ
ပူဇော်ပွဲ စာအုပ်အမှတ်(၉)

၄၈။ ၁၃-၂-၂၀၀၂ ဇိနမာန်အောင်ဘုရား၊ သာကေတ။

၄၉။ ၁၄-၂-၂၀၀၂ ကိုးထပ်ကြီးဘုရား၊ စမ်းချောင်း

၅၀။ ၁၅-၂-၂၀၀၂ တောင်ဥက္ကလာ၊ ကျော်သူလမ်း၊ ဓမ္မာရုံ

၅၁။ ၆-၃-၂၀၀၂ စမ်းချောင်းမုန့်လက်ဆောင်းကုန်း၊
ရှင်ပြု၊ ရဟန်းခံ။

၅၂။ ၁-၉-၂၀၀၂ ဇေယျဝတီစာသင်တိုက်၊ လှိုင်။
စာအုပ်အမှတ် (၄)

၅၃။ ၂၁-၉-၂၀၀၂ လှိုင်သာယာ၊ ဗိုလ်ချုပ်လမ်း၊ (၂)ရပ်
ကွက်၊ ဓမ္မာရုံ။ စာအုပ်အမှတ်(၉)

၅၄။ ၂၂-၉-၂၀၀၂ အင်းစိန်၊ ဈေးကုန်းပရိယတ္တိ စာသင်
တိုက်၊ စာအုပ်အမှတ်(၈)

၅၅။ ၂၃-၉-၂၀၀၂ ကိုးထပ်ကြီးဘုရား၊ စမ်းချောင်း။

၅၆။ ၃၁-၈-၂၀၀၂ ဇိနမာန်အောင်ဘုရား၊ သာကေတ

၅၇။ ၁၂-၁၀-၂၀၀၂ ရွှေပြည်သာ ပရိယတ္တိစာသင်တိုက်၊
ရွှေပြည်သာမြို့။

၅၈။ ၁၃-၁၀-၂၀၀၂ မိုးကောင်းဘုရား၊ အရိယာဓမ္မာရုံ၊
ရန်ကင်း။

ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်ကြီး ဦးပဏ္ဍိတ

၅၉။ ၂၆-၁၀-၂၀၀၂ တောင်ဥက္ကလာ၊ ၉-ရပ်ကွက်၊
ကျော်သူလမ်း၊ မွှာရုံ၊ စာအုပ်အမှတ်(၈)

၆၀။ ၂၇-၁၀-၂၀၀၂ ပုဇွန်တောင် ရွှေဘုန်းပွင့်ဘုရား
စာအုပ်အမှတ်(၈)

၆၁။ ၁၃-၁၁-၂၀၀၂ ပန်းလှိုင်အိမ်ယာ၊ ကြည့်မြင်တိုင်။

၆၂။ ၁၄-၁၁-၂၀၀၂ စမ်းချောင်းသံတံတားလမ်း၊ စုပေါင်း
ဘုံကထိန် စာအုပ်အမှတ်(၈)

၆၃။ ၁-၁၂-၂၀၀၂ သာကေတ၊ (၈)ရပ်ကွက်မွှာရုံ
စာအုပ်အမှတ်(၄)

၆၄။ ၂-၁၂-၂၀၀၂ ကြည့်မြင်တိုင်၊ ပဒင်းတန်း အာရုံတော်
ဝတ်အသင်း။

၆၅။ ၁၁-၁၂-၂၀၀၂ ကြေးသွန်းဘုရားကြီး၊ ဗဟန်း။

၆၆။ ၁၂-၁၂-၂၀၀၂ မိုးကောင်းဘုရား၊ အရိယာမွှာရုံ
စာအုပ်အမှတ်(၈)

၆၇။ ၂၇-၁၂-၂၀၀၂ ရှင်ဥပဂုတ္တပူဇော်ပွဲ၊ သံဈေး
လမ်းမတော် စာအုပ်အမှတ်(၉)။

၆၈။ ၂၈-၁၂-၂၀၀၂ ဘုရားဖြူစာသင်တိုက်၊ ပုဇွန်တောင်
စာအုပ်အမှတ်(၉)

၆၉။ ၁၁-၁-၂၀၀၃ လှိုင်ဇေယျဝတီစာသင်တိုက်၊ ဘူတာရုံ
လမ်း၊ လှိုင်။ စာအုပ်အမှတ်(၇)

၇၀။ ၁၂-၁-၂၀၀၃ စံပြကျောင်းတိုက်၊ တံတားလေးလမ်းဆုံ
မရမ်းကုန်း။ စာအုပ်အမှတ်(၈)

၇၁။ ၁၅-၂-၂၀၀၃ သစ်တောလမ်း၊ အလုံ။
စာအုပ်အမှတ်(၉)

- ၇၂။ ၁၆-၂-၂၀၀၃ ရွှေပြည်သာ၊ ၆-ရပ်ကွက်၊ ဓမ္မာရုံ။
- ၇၃။ ၂၉-၃၀၂၀၀၃ မြောက်ဒဂုံ၊ ၃၅-ရပ်ကွက်၊ ဓမ္မာရုံ။
စာအုပ်အမှတ်(၉)
- ၇၄။ ၃၀-၃-၂၀၀၃ ရန်မျိုးအောင်စေတီ၊ သင်္ကန်းကျွန်း။
- ၇၅။ ၃၁-၃-၂၀၀၃ ပြည်မြို့။ ရွှေလက်လှ ဓမ္မာရုံ။
သံတချောင်းလမ်း။
- ၇၆။ ၃၁-၅-၂၀၀၃ မုံရွာမြို့၊ ဆုတောင်းပြည့်ဘုရားကြီး
- ၇၇။ ၁-၆-၂၀၀၃ ပခုက္ကူမြို့၊ ဖောင်တော်ဦးဘုရား
စာအုပ်အမှတ်(၈)
- ၇၈။ ၂၈-၆-၂၀၀၃ သံလျင် မင်းကျောင်းစာသင်တိုက်
စာအုပ်အမှတ်(၈)
- ၇၉။ ၂၇-၇-၂၀၀၃ ဆူးလေစေတီတော်
စာအုပ်အမှတ်(၈)
- ၈၀။ ၂၆-၇-၂၀၀၃ ကျောက်တန်းမြို့၊ သာသနဗိမာန်
စာအုပ်အမှတ်(၇)
- ၈၁။ ၂၉-၈-၂၀၀၃ ဒလမြို့၊ မဟာသင်္ကြန်ဘုရားကြီး
- ၈၂။ ၂၈-၂-၂၀၀၃ ဗိုလ်မှူးသန်းမြင့်အောင်၊
ဒေါ်ခင်ဌေးတင့် နေအိမ်၊ မင်္ဂလာဒုံ၊ မထုတ်ရသေး။
- ၈၃။ ၂၈-၂-၂၀၀၄ သင်္ကန်းကျွန်း၊ ရန်မျိုးအောင်ဘုရား
စာအုပ်အမှတ်(၅)
- ၈၄။ ၁၂-၃-၂၀၀၄ မင်္ဂလာဒုံ စမ်းကြီးဝကျောင်းတိုက်
မထုတ်ရသေး
- ၈၅။ ၁၃-၃-၂၀၀၄ ကြေးသွန်းဘုရားကြီး၊ ဗဟန်း။
စာအုပ်အမှတ် (၅)

ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်ကြီး ဦးပဏ္ဍိတ

၈၆။ ၁၆-၄-၂၀၀၄ သင်္ကြန်အတက်နေ့၊ မြောင်းမြမြို့။

၈၇။ ၁၇-၄-၂၀၀၄ နှစ်ဆန်း(၁)ရက်နေ့၊ မြောင်းမြမြို့။

၈၈။ ၂၅-၉-၂၀၀၄ အမှတ်(၂) စစ်လက်နက်ပစ္စည်း
တပ်ရင်း၊ မင်္ဂလာဒုံ။ စာအုပ်အမှတ်(၇)

၈၉။ ၁၅-၄-၂၀၀၅ မြောင်းမြဝါးကျောင်း၊ သင်္ကြန်အတက်
နေ့ တရားပါ

၉၀။ ၁၇-၄-၂၀၀၅ မြောင်းမြဝါးကျောင်း၊
နှစ်ဆန်းတစ်ရက်နေ့ တရားပွဲ။

၉၁။ ၁၅-၁၁-၂၀၀၅ မြောင်းမြဝါးကျောင်း
စုပေါင်းဘုံကထိန် တရားပွဲ။ စာအုပ်အမှတ်(၉)

၉၂။ ၄.၈.၁၉၉၇ မိခင်မြို့ကျောင်း၊ ဇေယျာ
စာအုပ်စာရင်း (၁၀)(၁၁)

၉၃။ ၃၁.၇.၂၀၀၂ မိခင်မြို့ကျောင်း၊ ဇေယျာ
စာအုပ်စာရင်း (၁၀)(၁၁)

ဝိသုဒ္ဓိစမ္မာဒ္ဓါတက္ကသိုလ်ကျမ်းတော်စာပေ (၆၉)

၂၂-၁၀-၂၀၀၀ ရက်နေ့တွင်

မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ (ဈ) ရပ်ကွက်ဓမ္မာစုံတွင်
ရောဝတီတိုင်း၊ မြောင်းမြမြို့၊ ဝိသုဒ္ဓိ မဟာမြိုင်
ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း၊ ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်ဘုရားကြီး
ဦးပဏ္ဍိတ ဟောကြားတော်မူသော တရားတော်

ဘုန်းကြီးက စာပေကျမ်းဂန်မတတ်ပါဘူးဗျာ၊ စာအားကြီးတတ်ချင်တယ်၊ စာတတ်လို့ရှိရင် စကားပြောလို့ကောင်းတယ်၊ ဦးဇင်းက ငယ်စဉ်တောင်ကျေးက စာကိုသင်မလာတဲ့အတွက်ကြောင့် မိဘများက ဆင်းရဲနွမ်းပါးတော့ကျောင်းကိုမထားနိုင်ဘူး၊ မထားနိုင်တော့ စာမတတ်ဘူးပေါ့ဗျာ၊ ခေတ်ပျက်တော့ ဟိုရောက်ဒီရောက် ပုသိမ်ရောက်၊ မြောင်းမြရောက်၊ အဲဒီလိုရောက်တဲ့အခါမှာ ကာမဝဋ်ကိုမသိတော့ ဘဝမှာ နစ်မြောပါတယ်။ စာမတတ်တော့ကိုယ်တတ်တဲ့အသိကို ဝိပဿနာ ခန္ဓာသိကို ကျင့်ပါတယ်။ ကျင့်တဲ့အသိကို ပြောပြပါ့မယ်၊ စာသိပ်တတ်ချင်တယ်၊ မတတ်ဘူး၊ အသက်ကကြီးမှ အသက် ၅၀ ကျော်မှ ဝိပဿနာကိုလုပ်တာပါ၊ လုပ်တော့မှ သိလာတဲ့အသိလေးကို အားလုံး ဒကာဒကာမများကို အသိပေးပြောပြပါ့မယ်။

ဘုရားကစာနဲ့ရေးထားတယ်၊ ဘာတွေရေးထားသလဲ၊ သဗ္ဗေအလုံးစုံသော သင်္ခါရအနိစ္စတဲ့၊ သဗ္ဗေအလုံးစုံသော သင်္ခါရ ဒုက္ခတဲ့၊ သဗ္ဗေအလုံးစုံသော သင်္ခါရအနတ္တတဲ့၊ သဗ္ဗေဆိုတာ အလုံးစုံပါသွားပြီ ၃၁ - ဘုံနဲ့ တူပါတယ်ဗျာ၊ ၃၁-ဘုံ လွတ်တာနဲ့ မလွတ်တာ လွတ်တာကတော့ ဉာဏ်

တရားမလွတ်တာကတော့ ကံတရား၊ ဘယ်ကံလဲ ကာယကံ
 ဝစီကံ မနောကံ ဒီမနောကံဟာ စာနဲ့ရေးထားတယ်၊ ဗျာပါဒ
 ရယ်၊ အဘိဇ္ဈာရယ်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတဲ့၊ ဒိဋ္ဌိသတ်ရမယ်၊ ဒိဋ္ဌိ အဲဒါ
 ပါဠိစကား ဒိဋ္ဌိဟာ အာရုံငါးပါးကို ယူတယ်၊ အာရုံငါးပါးနဲ့
 အတွင်းအာရုံမနောနဲ့ ပေါင်းတယ်၊ မြင်လိုက်တဲ့အခါမှာ
 ဪ-ဒါငါသမီးပါလား၊ ဒါငါ့သားပါလား၊ ဒါငါ့မိန်းမပါလား၊
 အဲဒါကို သွားသာယာတာ စွဲလန်းတာ။ အဲဒါတဏှာလို့ခေါ်
 မှာပေါ့ဗျာ၊ တဏှာဆိုရင် ဘာဖြစ်မလဲ၊ ဥပါဒါန်ကံနော်
 သဘောလေး ဒါအာရုံကိုယူတာ။

ဒီကံတရားတွေဟာ ဘယ်ကစသလဲ၊ ခန္ဓာကစ
 တယ်၊ သံသရာ ဘယ်ကလည်သလဲ၊ ခန္ဓာကစလို့ လည်
 တယ်၊ သံသရာဘယ်ကပြတ်သလဲ၊ ခန္ဓာကစလို့ပြတ်တယ်၊
 ဒါဥပါဒါန်အစွဲတရား၊ ကံနော်၊ အဲဒါ ကိုယ်စိတ်ကိုယ်စစ်၊
 ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်ဆိုတာ ဘယ်လိုလဲ၊ အစွဲတရား ကုသိုလ်
 ကံ အကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်စိတ်၊ ကုသိုလ်စိတ်၊ အာရုံ
 ကြောင့် မနောနဲ့ ဖြစ်နေပါကလား၊ ဒါအနုသယကံဟော
 တာ၊ အဲဒီအနုသယကံကို သစ္စာထားရမယ်၊ သမုတိသစ္စာ၊
 ဝိရတိသစ္စာ၊ သဘာဝသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ၊ အရိယာထ
 သစ္စာ၊ ဒါဘုရားဟောတာတွေ အာရုံ ၆-ပါးကြောင့် ငါအတ္တ
 အယူတွေဖြစ်နေပါလား၊ အတ္တဆိုတာအစွဲ၊ အာရုံ ၆-ပါး
 လို့ ရေးထားတယ်၊ အဲဒီအာရုံ၆-ပါးမှာ အနုသ၊ အာရုံ
 ၅-ပါးနဲ့ မနောနဲ့ ပေါင်းရင် အကုသိုလ်ကံ ကုသိုလ်ကံ၊ ဒါ
 သံသရာလည်တဲ့ တရားတွေ လည်နေတာ ဒါ သင်္ခါရ၊
 ပဋိစ္စသမုပ္ပါ၊ သင်္ခါရဆိုတာ၊ ဒါတွေ ဥပမာ ပြောကြမှာပေါ့
 ဗျာ၊ ဒီ သင်္ခါရရပ်တဲ့ နေရာရှိတယ်၊ သင်္ခါရမရပ်တဲ့ နေရာ

လည်းရှိတယ်။ ကိုယ်ကြိုးစားမှသာလျှင် ကိုယ်သိလာလိမ့်မယ်။

အတ္တတဲ့ အတ္တဆိုတာအစွဲ၊ အတ္တဆိုတာ အာရုံ ၆-ပါးမှာ စွဲနေတာ၊ အကုသိုလ်ကံ၊ ကုသိုလ်ကံ၊ ဟိုက ကိုယ့်ကို ဆဲလိုက်တယ်။ ကိုယ်နာမည်နဲ့တကွ ဆဲလိုက်တယ်။ အဆဲခံရတဲ့လူက စိတ်ထဲ ဘယ်လိုနေမလဲ၊ အဲ ဒေါသဖြစ်တယ်။ ဆဲတဲ့သူက ဘာလဲ၊ မိစ္ဆာအယူ၊ အဲဒီ မိစ္ဆာအယူကို ကိုယ်ကယူလိုက်တော့ ဒေါသဖြစ်တယ်။ ဒေါသဖြစ်ရင် အာရုံကြောင့် မနောဟာ စေတနာပျက်တယ်။ ဒီကောင်ကို ငါရိုက်ချင်တယ်။ ထိုးချင်တယ်။ စေတနာပျက်သွားတယ်။ စေတနာပျက်ရင် ဒေါသဖြစ်မယ်။ စေတနာပျက်တာနဲ့ အတွင်းသီလမလုံဘူး။ အတွင်းသီလ ဘာကြောင့်မလုံလဲ၊ အာရုံကြောင့်မလုံဘူး။ အာရုံမှာ ဘာလို့ဖြစ်ရတာလဲ၊ သညာကြောင့်ဖြစ်တာ၊ ပညာမဟုတ်ဘူး။ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်။

ကိုယ့်စိတ်ကို ဘယ်လိုစစ်မလဲ၊ ငါဒီလိုအတိုင်း နေရင် ငါအတ္တဟာ ပယ်လို့မရဘူး။ ပယ်နိုင်တဲ့နေရာရှိတယ်။ ငါရောက်အောင်သွားမယ်။ အတ္တကို ပယ်နိုင်တဲ့ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးရှိတယ်။ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးနဲ့ အတ္တပယ်မယ်။ အနတ္တကို နှလုံးသွင်းမယ်။ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ၊ ဒါသီလမဂ္ဂင်ခေါ်တယ်။ ဒီသီလမဂ္ဂင်ဟာ ဒုစရိုက် ၁၀-ပါး လုံနေတယ်။ အာရုံ ၅-ပါးလည်း မယူတော့ဘူး။ ပါဏာတိပါတာ၊ အဒိန္နာဏာဒါနာ၊ ကာမေသုမိစ္ဆာရာ၊ မုသာဝါဒါ၊ ပိသုနဝါစာ၊ ဖရုဿဝါစာ၊ သမ္မုဖလာပလုံပြီ၊ ကာယကံနဲ့ ဝစီကံဟာ မနောသတ်တော့ ကာယကံနဲ့ဝစီကံ ကျွဲကူးရေပါတယ်။ ဒီကံတွေ မိစ္ဆာကံတွေ ဒီကာယကံ ၃-ပါး၊ ဝစီကံ ၄-ပါး၊ မနော

ကံ ၃-ပါး၊ ပါဏာတိပါတာ၊ ဒါမိစ္ဆာကံ၊ အဲဒီမိစ္ဆာကံကို ဘယ်သူက လုပ်လဲ၊ ဗျာပါဒက လုပ်တယ်၊ ဗျာပါဒဆိုတာ အစွဲ ဥပါဒါန်ကံ၊ ဗျာပါဒ၊ ကုက္ကုစစိတ်၊ ဝန်တိုမိစ္ဆာစိတ်၊ ဒေါသစိတ်၊ လောဘစိတ်၊ အဲဒါတွေဟာ ဘယ်ကဖြစ်တာ၊ အာရုံ ၅-ပါးမလွတ်လို့ ဖြစ်တာ၊ ဒီအာရုံကိုပယ်ရမယ်၊ ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးလဲ လုံရမယ်၊ ပါစပ်ကလည်းလုံရပြီ၊ ကာယကလည်းလုံရပြီ၊ မနောသတ်တယ်၊

မနောဘာလဲ၊ ဗျာပါဒ အဘိဇ္ဇာ ကုက္ကုစစိတ်ဒိဋ္ဌိ၊ ဒိဋ္ဌိဆိုတာ အပြင်အာရုံနဲ့ အတွင်း အာရုံပေါင်းတာ၊ အယူ မှားတယ်၊ အမှတ်မှားတယ်၊ အစွဲမှားတယ်၊ အဲဒါဒိဋ္ဌိပဲ၊ အဲဒီတော့ အဲဒီအာရုံကို မယူတော့ဘူး၊ မမှတ်တော့ဘူး၊ မစွဲတော့ဘူး၊ အဲဒါ ဒါလုပ်တာ၊ အဲဒါခင်ဗျားတို့ တွေးကြည့်၊ အဲဒီလိုလုပ်တဲ့အခါမှာ အဲဒီအာရုံကို ယူသေးလား၊ မယူတော့ ဘူး၊ အာရုံကြောင့် မှတ်သေးလား၊ မမှတ်တော့ဘူး၊ အာရုံကို စွဲသေးလား၊ မစွဲပါဘူး၊ အဲဒါ လောကီအာရုံ၊ သံသရာ ဘယ်ကစလဲ၊ ခန္ဓာကစတယ်၊ သံသရာ ဘယ်ကစလို့ လည်သလဲ၊ ခန္ဓာကစလို့ လည်တယ်၊ သံသရာဘယ်က ပြတ်သလဲ၊ ခန္ဓာကစလို့ ပြတ်တယ်၊ နိဗ္ဗာန်သည် ခန္ဓာ မှာ စတယ်၊ ခန္ဓာမှာဆုံးတယ်။ သီလမှာချုပ်တယ်၊ စာရေး ထားတာ စာကမှန်၏။ ဉာဏ်မမိ ထိအောင် သူမသိ၊ စာတွေ့ ငါတွေ့ အတွေ့နှစ်လီရှိတယ်၊ စာတွေ့ထက် ငါတွေ့ က သာတယ်၊ သာတာပေါ့၊ သူခံစားရတာကိုး၊ သူကျင့်ထား တာကိုး၊ ခင်ဗျားတို့ ဘောကန်သလိုပဲ၊ ဘောမကန်တတ် တဲ့သူကတော့ လေ့ကျင့်တာပဲ၊ အဲ-ရက်ပေါင်း လပေါင်း နှစ်ပေါင်း လေ့ကျင့်တဲ့အခါကျတော့ အပြေးကလည်း ကောင်း

တယ်၊ အမောကလည်း သူ့မှာ သိပ်မရှိတော့ဘူး၊ လေ့ကျင့် ထားတာကိုး၊ အဲဒီတော့ နိုင်ငံခြားသွားပြီးကန်လို့ ရတာ ပေါ့၊ မကျင့်ပဲနဲ့ ကိုယ်က ဟေးလားဝါးလားလုပ်နေတော့ အဲဒါ ခံပေါ့၊ ဘောသမားလိုပဲ အဲဒီလို ကျင့်ရမယ်။

အပြင်မှာစင်ကြယ်မှ ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်မယ်၊ ခန္ဓာမှာ စင်ကြယ်မှ ဉာဏ်မှာစင်ကြယ်မယ်၊ ဉာဏ်စခန်း ဂမ္ဘီရဉာဏ်၊ ဇေနဉာဏ်၊ စက္ခုဥပါဒိ၊ အာသဝေါ ဥပါဒိ၊ ဉာဏဥပါဒိ၊ အဲဒါလောကုတ္တရာဉာဏ်တွေ၊ လောကီလည်း ဉာဏ်ရှိတယ်၊ လောကီဉာဏ်ရှိတယ်၊ လောကီဉာဏ်ရှိတယ်၊ ခင်ဗျား တစ်တန်းက နှစ်တန်းသင်တယ်။ နှစ်တန်းက သုံးတန်း သင်တယ်၊ သုံးတန်းက ၁၀ တန်းလောက် သင်လိုက်တော့ ဉာဏ်ပေါ့ဗျာ၊ အဲဒါ လောကီဉာဏ်ပေါ့၊ ရေဒီယို သွားပြင် တယ်၊ အဲဒီဟာ လောကီဉာဏ်ပေါ့၊ ဟောဒါ ပန်းပဲသွားထု၊ ပန်းထိမ်လုပ်တာ၊ အဲဒါ လောကီပညာဉာဏ်တွေ ခေါ်တယ်၊ ဟိုက လောကုတ္တရာဉာဏ်၊ အဝိဇ္ဇာကို ထိုးထွင်းပြီး ဖောက် ထွင်းပြီးသိတာ၊ သတ္တလောက၊ သြကာသလောက သင်္ခါရ လောက ငါဘယ်ကလာတယ်ဆိုတာလဲ သိတယ်၊ ငါဘယ်ကို ပြန်မယ်ဆိုတာလည်း သိတယ်၊ ဒါတွေဟာ ဉာဏ်တရားတွေ ကံတရားမဟုတ်ဘူး။

အာရုံ ၆-ပါးလွတ်သလားဆိုတော့ မလွတ်ဘူး၊ မလွတ်တော့ အဲဒါ ၃၁-ဘုံလည်မှာဘဲ၊ ကာယကံ၊ ဝစီကံ ကတော့ မလုပ်ပါဘူး၊ မနောကံကတော့ ဘာဖြစ်လာလဲ၊ အာရုံနဲ့ ပေါင်းထားတယ်၊ ဪ-အေးအေးအေးအေး ဪ ငါ့ကို ဆဲလိုက်ပါလား၊ ငါ့ကို တိုင်းလိုက်ပါလား၊ ငါ့ကို ဆဲလိုက်ပါလား၊ အဲဒီ အာရုံမှာမှတ်တာ မှတ်တော့ အဲဒီ

ဒေါသဖြစ်သွားတယ်။ အဲဒီသူပေါ်မှာ ဒေါသဖြစ်သွားတယ်။ စေတနာပျက်တယ်။ စေတနာပျက်တော့ ခင်ဗျား သီလ ရှိပါအုံးမလား။ အတွင်းသီလပျက်သွားပြီ။ ဘာကြောင့်လဲ။ အပြင်ကိုယူသွားတာကိုး။ အပြင်ကို အမှတ်ယူထားတယ်။ အမှတ်နဲ့ယူတာ။ သာယာတဲ့ကံ။ မသာယာတဲ့ကံ။ အဲဒါ ၃၁-ဘုံလည်တာ။ အခုလည်နေတာ။ အခုလည်ရင် နောင်လည်း လည်အုံးမှာပဲ။ အပြင်မှာ စင်ကြယ်ရမယ်။ အတွင်းမှာလဲ စင်ကြယ်ရမယ်။

ကိုယ့်ထက်ကြီးတဲ့သူကို ရိုသေပါ။ ကိုယ်နဲ့တန်းတူ ကို ကြင်နာပါ။ ကိုယ့်အောက်ကလူကို သနားပါ။ ကိုယ်ကျင့် တရားထားပါ။ ဗြဟ္မာစိုရ်တရားထားပါ။ သံဝေဂတရား ထားပါ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို မာန်တွေ၊ မာန်တွေ မစွဲနဲ့တဲ့။ ဒါ ခင်ဗျားပေါ်မူတည်တယ်။ သင်တော့သင်ပေါ့။ မစွဲနဲ့။ သမ္မာ လေးနဲ့လုပ်ပေါ့။ မိစ္ဆာနဲ့သွားပြီးမစွဲနဲ့။ သမ္မာနဲ့စွဲ။ မစွဲနဲ့ လို့ အလျဉ်းမပြောဘူး။ သမ္မာလေးနဲ့စွဲ။ မိစ္ဆာနဲ့ သွားမစွဲနဲ့။ သမ္မာဝါစာ။ သမ္မကမ္မန္တ။ သမ္မာအာဇီဝ အပြင်မှာလည်း စင်ကြယ်တယ်။ ခန္ဓာမှာလည်း စင်ကြယ်တယ်။ ဟော-အတ္တကိုဖြုတ်ပြီ။ အတ္တဆိုတဲ့အစွဲတရား။ အာရုံ ၆-ပါး။ အာရုံ ၅-ပါးနဲ့လည်း မယူတော့ဘူး။ မနောလည်းသတ်တယ်။ တောင်ပိုမှာ ဂရယ်(၆)ပေါက်ရှိတယ်။ ၅-ပေါက်ပိတ်တယ်။ အပြင်အာရုံ ၅-ပါးကို ပိတ်။ မနောကို သတ်။ သတ်တော့ ခင်ဗျားသိမှာပေါ့ဗျာ။ အဲဒါဘာလဲဆို အပြင်အာရုံလည်း မယူဘူး။ အတွင်းစိတ်ကလေးဟာ ဘာဖြစ်လာမလဲ။ ဓါတ် ဖြစ်လာမယ်။ စိတ်ဓါတ်ဖြစ်လာတယ်။ စိတ်မခေါ်တော့ဘူး။ ဓါတ်ဖြစ်လာမယ်။ သဘာဝသဘောတရား သိလာလိမ့်မယ်။

သဘာဝသဘောတရားပါလား၊ အရင်တုန်းက မြင်စိတ်၊ ကြားစိတ်၊ နှံစိတ်၊ တွေးစိတ်၊ စားစိတ်၊ ထိစိတ်၊ အဲဒီစိတ်က နေပြီး တစ်ဆင့်တက်လိုက်တော့ ဟောအတွင်းမှာ စေတသိတ်၊ အဲဒီမြင်စိတ်ကနေပြီးတော့ အတွင်းယူလိုက်တော့ စေတသိတ်၊ အဲဒီနှစ်ခုပယ်လိုက်၊ အဲပယ်မှ ခင်ဗျား သိလာမှာ၊ ဒီစိတ်စေတသိတ်ကို ပယ်ရင်၊ ရုပ်ရှုရင် ဥာဏ် ဖြစ်လာတယ်။

ဦးဇင်းကတော့ စာမတတ်ဘူး၊ ဥပမာလေးပြောပြမယ်။ အောင်မလေး- နာလိုက်တာ၊ အောင့်လိုက်တာ၊ အဖေရယ်၊ အမေရယ်၊ ကျွန်တော် အောင့်လိုက်တာ၊ အောင်မလေး၊ အောင်မလေး အား၊ ကျွန်တော့်နို့အုံက ပြည်တွေထွက်တယ်၊ လည်ချောင်းကလည်း အနာတွေ ထွက်တယ်၊ အောင်မလေး၊ ပါးတွေကလည်းကိုက်တယ်။ ရုပ်တရားဟာ ဖောက်ပြန်လာပြီ၊ နာမ်တရား ခံစားလာပြီ၊ ရုပ်အကျိုး နာမ်အကြောင်း အကျိုးပေါ်မှာ အကြောင်းတွေ ဖြစ်တယ်၊ အဲဒါ ခင်ဗျားတွေကြည့် ဒီရုပ်ကြီးလိုချင်သေးလား၊ ဒီရုပ်ကြီး စုံမက်သေးလား၊ ရုပ်နဲ့ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်တွေကို နာမ်ကြီးက မခံသာဘူး၊ အောင်မလေး၊ အောင်မလေး၊ အဲဒီရုပ်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အကြောင်းအကျိုး၊ အာရုံနဲ့ ပတ်သက်တဲ့အကြောင်း အကျိုးလွတ်အောင်သာ သွားပေတော့၊ အဲဒီနှစ်ခုလွတ်ရင်တော့ ခင်ဗျားသိလိမ့်မယ်။

အခုတော့ ကိလေသာဟာ ငုပ်နေတာ၊ စားကောင်း သောက်ကောင်းအောင် လုပ်နေတာ၊ တနေ့တော့ အိုရမယ်၊ နာရမယ်၊ သေရမယ်၊ အိုလာရင်ဘာဖြစ်မလဲ၊ နာလာအုံးမယ်၊ အဲဒီရုပ် အမလေး အမေရယ်၊ ခေါင်းကိုက်လိုက်တာ၊

အဖေရယ် သွားကိုက်လိုက်တာ၊ နာမည် နာမပညတ်ကို ခေါ်သမုတ်ထားလိုက်တာ၊ အဲဒါ ခေါင်းကိုက်တယ်တို့ လက် ကိုက်တာတို့၊ ဟုတ်ပါတယ်၊ ဟုတ်တယ်၊ အဲဒါ အမှန် ကတော့ ဓါတ်တွေက ဖောက်ပြန်တာ၊ ကံနိမ့်လာတာ၊ ကံနိမ့် လာတော့ ရောဂါတွေက ဖိစီးလာတာ၊ ရောဂါတွေဝင်လာ ရင် မိစ္ဆာတွေဝင်လာလိမ့်မယ်၊ အဲဒီမိစ္ဆာကောင်တွေ ဝင်လာ လိမ့်မယ်၊ ဒါလေးတွေ ဝိပဿနာကို ကျင့်ကြပါ။ ကိုယ့်ဖအေ လို မအေလို၊ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ၊ ဦးစင်းက ဆိုပြမယ်၊ ကောင်းကောင်းတော့ မတတ်ပါဘူးဗျာ၊ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ၊ အဲဒါ သီလမဂ္ဂင်၊ သမ္မာဝါယမ၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသမာဓိ၊ အဲဒါ သမာဓိမဂ္ဂင်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကို သိပြီ၊ သမ္မသင်္ကပ္ပ ရောက်သွားတော့ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ကို သိတာ၊ စာရေးထားတယ်၊ စာကမှန်၏။ ဉာဏ်မမိ ထိအောင် သူမသိ၊ ဉာဏ်နဲ့ကြည့်မှ ဒီရုပ်နာမ်ကို သိမှာ၊ ကံနဲ့ကြည့်တော့ ဘာသိမှာလည်း၊ ဒါကြောင့်မို့လို့ ဝိပဿနာ ဟာ ဉာဏ်လို့ခေါ်တယ်၊ ဂမ္ဘီရဉာဏ်၊ ဝေဒနဉာဏ်၊ စက္ခုဥပါဒိ၊ အာသဝေါ ဥပါဒိ၊ ဉာဏဥပါဒိ၊ ဦးပဏ္ဍိတ ရတယ် မပြော ဘူး၊ သဘောကိုပြတာ။

အနာယအာရုံမှာ မပယ်နိုင်ကော ဘာဖြစ်မှာလဲ၊ ဝိပဿနာ တရားထိုင်တယ်၊ တရားထိုင်တော့ တွေးသေး လား၊ လောကီအကြောင်းတွေ တွေးသလား၊ မယား တွေး သေးလား၊ သား တွေးသေးလား၊ ကံတရားတွေ ဥပါဒါန် ကံတွေ ဘာမှ မတွေးပါဘူးဗျာ၊ အဲဒီနာခေါင်းနှစ်ပေါက်ရဲ့ ဝင်လေထွက်လေ တရစဉ်တရစပ်လုပ်နေတဲ့ အာရုံကို ဘဝင် က သိနေတယ်။ သိ၊ သိ၊ သိ၊ သိ မှတ်နေ၊ အဲဒီလို

မှတ်တော့ ခင်ဗျားအတ္တဆိုတဲ့အယူရှိသေးလား။ အတ္တအယူ မရှိတော့ ဘာဖြစ်လဲ။ ခင်ဗျားသမာဓိဖြစ်လာတယ်။ ပညာ ကို ကုရအုံးမယ်။ ဘာလို့သမာဓိဖြစ်လဲ။ သိ၊ သိ၊ သိ ဖြစ်နေ ပြီ။ အပြင်အာရုံ ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးလွတ်နေတာ အပြင်သီလ ကလည်း စင်ကြယ်တယ်။ အတွင်းရဲ့ အဓိစိတ္တဖြစ်နေပြီ။ အဲဒါအကျိုးရှိတယ်။ အသက် ၁၀၀ နေတာထက်၊ မြတ်တယ်။

° ခုန ခင်ဗျားတို့ ရောဂါဘယတွေ ပျောက်ကင်းတယ်။ အာ ရောဂျံ ပရမံ လာဘံ ကျန်းမာရေး လာဘ်ရတယ်။ ကျန်းမာ ရေး လာဘ်တောင် မဟုတ်တော့ဘူး။ ခင်ဗျား ဘယ်လာဘ် ရမလဲ။ နဘယံ ဘေးမရှိတဲ့ ဟော စာကရေးထားတယ်။ အဲဒါတွေ ခင်ဗျားတို့ လုပ်ရမဲ့အလုပ်တွေ အခုတော့ အဲ ဟိုဟာလုပ်လိုက်၊ ဒီဟာလုပ်လိုက် ကောင်းပါတယ်နော်။ အတ္တလို့ပြောတာ၊ အတ္တဆိုကတည်းက ပြီးပြီပေါ့ဗျာ။ ကိုယ့် ဟာကိုယ်တွက် အဲဒီအတ္တကို အလွန်ကြောက်လွန်းလွန်းလို့ သမ္မာလုပ်ခိုင်းတာ၊ ဒီအတ္တဆိုတာလည်း မပေါင်းဘူး။ ဒုစရိုက် ၁၀ ပါးလည်း လွတ်နေပြီ။ ထိသိလည်း ဖြစ်နေပြီ။ ထိ၊ သိ၊ သတိ၊ ထိ၊ သိ၊ သတိ။ ခင်ဗျားခြေထောက် မြေကြီးနင်းတယ်။ နင်းလိုက်ရင် မသိဘူးလား။ မြေကြီးနဲ့ ခြေဖဝါးထိတော့ မသိဘူးလား။ သိတာက စိတ်၊ ထိတာကရုပ်။ အဲဒါထိသိ ခေါ်တယ်။ အဲဒီ ထိသိများရင် သိ၊ သိ၊ သိ၊ သိ။ အဲဒီအာရုံ ကို ပယ်ထား။ ဒါမှ သညာပယ်မယ်။ သညာပယ်မှ ပညာ ဝင်မယ်။ အဲဒီ သညာတစ်လုံး သတ်နေတာ အာရုံကြောင့် သညာတွေမှတ်တာ၊ မှတ်ရင် ဥပါဒါန်ကံတွေ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ အဝိဇ္ဇာကြောင့် သင်္ခါရ၊ သင်္ခါရကြောင့် တဏှာ၊ တဏှာ ကြောင့် ဥပါဒါန်၊ ဥပါဒါန်ကြောင့်ကံ။ အဲဒါ စာနဲ့ ပြော လိုက်တာ၊ စာမတတ်ဘူး။ ဝန်ခံထားလိုက်ပြီ။

အဲ-တဏှာဆိုတာ ဘာလဲ၊ ခင်ဗျားတို့ ဥပမာ-
 ကျားကြီးတစ်ကောင် လဲနေတယ်၊ သစ်ပင်အောက်မှာ သူ့မှေး
 ပြီးတော့ သူ့ဒီလိုပဲနေတာပဲဗျာ၊ ကျားကြီးက တစ်နေ့သော
 အခါ ဂျီတစ်ကောင်က သူ့ရှေ့ကိုဖြတ်သွားတယ်၊ ကျားက
 ဒါငါ့အစာပဲ၊ အဲဒါတဏှာပဲ၊ အဲဒီတဏှာကြောင့် မာန်ဖြစ်
 သွားတာ၊ တဏှာမာန်ဒိဋ္ဌိ၊ ဒိဋ္ဌိက လုပ်လိုက်တာ၊ အာရုံယူ
 လိုက်တာ၊ အယူမှားတယ်၊ အမှတ်မှားတယ်၊ အစွဲမှားတယ်၊
 အဲဒါသွားတာပဲ၊ အဲဒါမိစ္ဆာအယူခေါ်တယ်၊ ကြည့်နေ ကြည့်
 စား ပြန်မှာပဲ၊ လာတော့လည်း တစ်ယောက်ထဲ၊ ပြန်မှာလည်း
 တစ်ယောက်ထဲပဲ၊ စားတော့အများ၊ ခံတော့ ခင်ဗျားကခံရ
 မှာ၊ လောဘတွေ၊ ဒေါသတွေ၊ မောဟတွေ၊ တဏှာတွေ၊
 မာနတွေ၊ ဒိဋ္ဌိတွေဟာ ကြည့်စမ်း၊ လောကီအာရုံမလွတ်ဘူး၊
 စာတွေနဲ့ မျောနေတာ၊ ဂုဏ်တော်တွေနဲ့ မျောနေတာ၊
 အကုန်ကံချည်းပဲ၊ ၃၁-ဘုံလည်တဲ့ ကံတွေ၊ ဗြဟ္မာဘုံရောက်
 မယ်၊ နတ်ဘုံရောက်မယ်၊ ခင်ဗျားတို့ ဗြဟ္မာနဲ့ နတ်ဘုံတော့
 ရောက်ပြီ၊ အဲဒါကံဆုံးတွေ၊ အဲ ဗြဟ္မာပြည်က တဝင်းဝင်း၊
 ဝက်စားကျင်း တရှုံရှုံလို့ စာကရေးထားတယ်၊ ခင်ဗျား
 နတ်ဘုံက နတ်ရဲ့ သက်တမ်းကုန်ရင် ခင်ဗျား ဘယ်သွား
 အုံးမလဲ၊ အောက်ပြန်ဆင်းမှာ၊ အထက်မတက်ဘူး၊ အထက်
 တက်တာ ဦးပဏှိတ ကလာပြီး မျိုးစေ့ပေးတာ၊ ခင်ဗျားတို့
 မဂ်မျိုးစေ့ လာပေးတာ၊ ဒါနမျိုးစေ့ပေးတာ သီလတော့
 ခင်ဗျားတို့ ဆောက်တည်၊ သီလကတော့ နှလုံးသားက
 ဝိသုဒ္ဓိဖြစ်မှသာလျှင် အပ္ပါယ်ပိတ်မယ်၊

ဝိသုဒ္ဓိ ဘာကြောင့် မဖြစ်ရလဲ၊ အာရုံမပယ်နိုင်လို့
 ဖြစ်သွားတာ။ အတ္တတွေ ဖြစ်တယ်။ အတ္တဆိုတာ၊ မကောင်း

တာလဲယူတယ်၊ ကောင်းတာလဲယူတယ်၊ အစွဲတရားတွေ၊
 ကိလေသာနဲ့ တဏှာတဲ့၊ ကိလေသာနဲ့ တဏှာ ဘယ်သူ့
 သတ်ရမလဲ၊ ကိလေသာ အရင်သတ်၊ ကိလေသာဆိုတာ
 ရုပ်တရား၊ အဲဒီလိုကျင့်၊ စေတသိတ်လည်းမရှိတော့ဘူး၊
 စိတ်လည်း မရှိတော့ဘူး၊ အဲဒီနှစ်ခုပယ်ပြီ၊ ဒီကောင်နှစ်
 ကောင် မရှုပ်တော့ဘူး၊ လောကီအကြောင်းတွေ ပယ်ပြီ၊
 မြင်စိတ်၊ ကြား၊ နံစိတ်၊ ထိစိတ်၊ သိစိတ်တွေလည်း ပယ်ပြီ၊
 အဲဒီအာရုံကိုလည်း မတွေးတော့ဘူး၊ အယူမှား၊ အမှတ်မှား၊
 အစွဲမှား ပယ်ပြီ၊ အဲဒါလုပ်တယ်၊ အဲဒါလုပ်တော့ သမာဓိ
 ကောင်းရော၊ သမာဓိကောင်းတဲ့အခါကျတော့ ရုပ်ရှု၊ အနိစ္စ
 ရဲ့သဘော၊ ဒုက္ခရဲ့သဘော၊ အနတ္တရဲ့သဘော၊ အဝိဇ္ဇာကို
 သတ်တဲ့လက်နက် အဲဒါပဲ၊ အဲ သတ်နေ စိတ်ကလေးက
 လည်း ငြိမ်လာတယ်၊ ရုပ်တရားဟာ ဖောက်ပြန်လာတယ်၊
 ဖောက်ပြန်တဲ့အခါမှာ မခံသာမှန်ပါဘိ၊ ဒီတရားခံသာရင်
 သံသရာကြောင့် မျှောလိမ့်မယ်၊ ဦးဇင်းရဲ့ ကျင့်သွားတဲ့ အသိ
 ဟောတာ၊ ဝေဒနာတွေ ဒင်းကြမ်းတက်တယ်၊ သူကလူမိုက်
 ကိုးဗျ၊ လူသတ်တာတော့ မဟုတ်ဘူး။

ဂျပန်ခေတ်က အရက်သောက်လိုက်၊ ဘာလုပ်
 လိုက်၊ ညာလုပ်လိုက်၊ ဟာ-အင်္ဂလိပ်ခေတ်လည်း အကုန်
 လျှောက်လုပ်၊ နောက်မှ ထမင်းငတ်မှ မယားတွေက မပေါင်း
 မှ သားတွေ သမီးတွေကလည်း မလာတော့ဘူး၊ အဖေက
 လူမိုက်ဖြစ်နေတယ်၊ လူမိုက်၊ အရက်သောက်လိုက်၊ ဖဲရိုက်
 လိုက်၊ ဖဲတွေ လိမ်ရိုက်လိုက်၊ အဲဒါအစွဲတရားတွေ၊ မကောင်း
 တဲ့ ဒုစရိုက်တွေ လုပ်လိုက်၊ ဒီလူဟာ တော်တော် ဆိုးတဲ့
 လူနော်၊ သူ့နာမည် မြမောင်တဲ့၊ ဦးဇင်းကသီးကွင်း၊ သရက်

ကုန်း၊ အိမ်မဲပိုင်မှာနေတယ်၊ ဒါအစွဲတရားတွေ မကောင်းတဲ့ မိစ္ဆာအယူတွေ ဖအေမအေက ကောက်ရိတ်တယ်၊ အင်မတန် ဆင်းရဲတာ၊ ကောက်ရိတ်တော့ အဖေ၊ အမေကို ထမင်း သွားပို့တော့ ဖအေမအေက ကန်သင်းပေါ်မှာစားတယ်၊ စားတော့ သူကောက်သင်း သွားကောက်တယ်၊ စပါးနှံတွေ လျှောက်ကောက်တာ၊ ကောက်လို့ သိပ်မရဘူး၊ ဘယ်လိုလုပ် လဲဆို ဒီကလေးက အဲဒါ ၁၂-၁၃ နှစ် ကလေး၊ အဲ ငါတော့ ဒီလိုကောက်လို့တော့ မရတော့ဘူးကွ၊ အဖေအမေ တံဇဉ်း ကို ယူပြီးတော့ စပါးနှံတွေ အဖျားတွ အကုန်လျှောက်ဖြတ် တာ၊ တပုံကြီးရတယ်၊ ဟာ-သူခိုးနော်၊ သူများပစ္စည်း ခိုးစား တာ။ အဲဒါ တွေးသာကြည့်ပေါ့ဗျာ၊ အဲဒါ တောင်းထဲထည့် တယ်၊ အဝတ်ကလေး အုပ်လိုက်သေးတယ်၊ အဝတ်ကလေး အုပ်ပြီး ပုခုံးနဲ့ထမ်းလာ၊ အဲ လယ်ပိုင်ရှင် မမြင်ဘူး၊ မသိဘူး၊ အဖေတွေ၊ မအေတွေကလည်း ငါ့သားမလုပ်နဲ့ကွ၊ သူများ ပစ္စည်း ခိုးနေတာ၊ မလုပ်နဲ့၊ ဖအေမအေကလည်း မပြော ဘူး၊ လုပ်ကွ၊ မြှောက်တောင် ပေးလိုက်သေးတယ်၊ ဒီ အစွဲ တရားတွေ မိစ္ဆာတရားတွေ၊ ကောင်းလား၊ အဲဒါ ကိုယ့်စိတ် သာ ကိုယ်စစ်။

အဲဒီတရားတွေဟောတာ အဲဒီစပါးတွေကို ယူလာ ပြီးတော့ ဘယ်လိုလုပ်လဲဆိုတော့ ရေအိုးစင်အောက်မှာ ဟိုက ဝါးအိမ်ကိုးဗျ၊ ဝါးအိမ်ဆိုတော့ ရေအိုးစင်အောက်မှာ အကုန်ပွတ်၊ အသီးတွေအကုန်ချွေပြီးတော့ တောင်းထဲထည့် တယ်၊ ဘယ်နှစ်ပြည်ရလဲ၊ ၄ ပြည်ရတယ်၊ ၆ ပြည်ရတယ်၊ ၈ ပြည်ရတယ်၊ ဝမ်းကိုသာနေတာ၊ အဲဒီတရုတ် ကျင်မကွီ ဆိုတဲ့ တရုတ်ဆီ သွားရောင်းတယ်၊ ရောင်းတော့ ပိုက်ဆံတွေ

ရတယ်၊ မြေပဲဝယ်စားလိုက်၊ ကြံသကာတွေ ဝယ်စားလိုက်၊ ပျော်နေတာဘဲ၊ ဒါဘဲ နောက်လုပ်ချင်တယ်၊ ခိုးချင်တယ်။ ဒါ အစွဲတွေ၊ မိစ္ဆာအစွဲတွေ၊ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်၊ အတ္တအယူများ၊ အစွဲမှားတွေ၊ တရားထိုင်၊ အာရုံငါးပါးလဲမယူနဲ့၊ မနောကထိတယ်၊ သိတယ်၊ ထိတယ်၊ သိတယ်၊ ထိတာလဲ မမြဲဘူး၊ သိတာလဲမမြဲဘူး၊ အဲဒါမှတ်နေ ကြာလာရင်၊ ခင်ဗျား စိတ်လေးငြိမ်လာမယ်၊ အဓိစိတ္တဖြစ်လာမယ်၊ အဝိဇ္ဇာဆိုတာ သမာဓိခေါ်တယ်၊ စိတ်ငြိမ်လာတယ်၊ အာရုံနောက် မလိုက်ဘူး၊ အဲဒါ အပါယ်ပိတ်တရားခေါ်တယ်။

ခင်ဗျား ခု စိတ်ပုတီး စိတ်တယ်၊ ရုပ်နာမ် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ စိတ်တယ်၊ စိတ်ပုတီးတဲ့ စိတ်ကို ထိန်းထားတယ်။ ဘဝင်မနော ထိန်းထားတယ်။ ဒါပေမဲ့ ထိန်းလို့ မရဘူး၊ နိဝေဓနတွေ ဝင်လာတယ်၊ ဘာကြောင့်ဝင်သလဲ၊ သိလား၊ မသိဘူး၊ အပြင်မှာမစင်ကြယ်ရင်၊ ခန္ဓာမှာ မစင်ကြယ်ဘူး၊ ခန္ဓာမှာမစင်ကြယ်ရင်၊ ဉာဏ်မှာမစင်ကြယ်ဘူး၊ အပြင်မှာစင်ကြယ်ရင်၊ ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်တယ်၊ ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်တယ်၊ ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်ရင် ဉာဏ်မှာ စင်ကြယ်တယ်၊ ကြည့်စမ်း။ ဉာဏ်အလုပ်တွေ၊ အဲဒါကိုလုပ်၊ ဘယ်မှာလဲ ငါ၊ ပညတ်ကို သွားမြင်နေကြတယ်၊ ပရမတ်ကို မသိကြဘူး၊ ပညတ်ကို အားကိုးမှားနေတယ်။ လောကီ အားကိုး မှားနေကြတယ်။

ဦးပဏ္ဍိတ ဒါနုလာပေးတာ၊ မြောင်းမြ ခဏပြန်ရသေးတယ်၊ ဟိုမှာ ဘာသွားလုပ်တယ်ဆိုတာ ဘယ်သူသိလဲ၊ မြောင်းမြမှာ သာသနာပြုပေးတယ်၊ ပျဉ်းကတိုးကုန်းမှာ ဘုရားတယ်တယ်၊ ပန်းရုံဆရာနဲ့ လူပေါင်း (၁၄)ယောက်ရှိ

တယ်၊ ဆားမလောက်မှာလဲ ဘုရားတည်နေတယ်၊ ခင်ဗျား
 တို့ တွေးသာကြည့်၊ သူဟာ ဟိုတုန်းက မိုက်လာတဲ့သူ
 တစ်ယောက်၊ မိစ္ဆာအစွဲတွေယူတယ်၊ မကောင်းပါဘူး၊ ဂျပန်
 ခေတ်ကလည်း မကောင်းဘူး၊ ဦးနုခေတ်လည်း မကောင်း
 ဘူး၊ မယားတွေ၊ သားတွေ။ သမီးတွေလဲ အနား မကပ်
 တော့ဘူး၊ ဖအေကမှ အသုံးမကျတာ၊ အိမ်က စားစရာ
 မရှိဘူး၊ အိမ်အမိုးတောင် မမိုးနိုင်ဘူး၊ ထမင်းလည်း စားစရာ
 မရှိတော့ဘူး၊ တောထဲသွား တရားကျင့်တာ၊ အရင်က
 ထမင်းတွေကျွေးတယ်၊ ဒီအသိတွေသိလို့ ခင်ဗျားတို့ကို
 ပြန်ပြောတာ။ အင်မတန်ထူးတယ်။

ဈာန်ဆိုတာ ဟုတ်တာပေါ့၊ မဂ်ဆိုတာလဲ ဟုတ်
 တာပေါ့၊ ဖိုလ်ဆိုတာ ဟုတ်တာပေါ့၊ ဦးပဏ္ဍိတ ရတယ်
 မပြောဘူး၊ ခင်ဗျားတို့ လုပ်၊ အတွင်းမှာ ရှိတဲ့ဟာတွေ၊
 ဈာန်ဆိုတာ ကဲ အတွင်းမှာ၊ ခင်ဗျားတို့ ကျင့်ကြ၊ ကြံကြ၊
 အင်္ဂုလိမာလတောင် ကျင့်ရင်ဖြစ်သေးတာ၊ လူသတ်တဲ့
 ကောင်တောင် တရားရသေးတယ်။ ကိလေသာမှ တဏှာ
 ကပ်နေတာ၊ ဉာဏ်နဲ့ကြည့်မှသိမယ်၊ ကံနဲ့ကြည့်လို့ကတော့
 တဏှာအားပေးနေတာ။ ကိလေသာအားပေးနေတာ၊ ဒါ
 အနုသယ သတ်တာ။

စားကောင်းလိုက်တာ၊ သောက်ကောင်းလိုက်တာ၊
 အိပ်ကောင်းလိုက်တာ၊ ကိလေသာ အားပေးတော့ တဏှာက
 သောင်းကျန်းတော့တာဘဲ၊ ကိလေသာ၊ တဏှာလို့ ခေါ်
 တယ်၊ တဏှာသတ်ရမယ်၊ မဂ်နဲ့သတ်ရမယ်၊ မဂ္ဂင်(၈)ပါး
 ဆိုတာ၊ သီလမဂ္ဂင်၊ သမာဓိမဂ္ဂင်၊ ပညာမဂ္ဂင်၊ သိက္ခာ
 (၃)ပါး၊ ဒါတော်ခေါ်တာ၊ အဲဒီသီလက ဝိနည်းထက်မြတ်တယ်၊

ခင်ဗျားတို့ ဝိနည်းသီလ ရှောင်ထားတာ၊ ဟိုကရှောင်ထားတဲ့ သီလ၊ ဒီက ဆောင်ထားတဲ့သီလ၊ ပဋိပတ္တိသာသနာ၊ ပဋိပတ္တိပတ္တိသာသနာရှိတယ်၊ ပဋိဝေဒသာသနာရှိတယ်၊ ပဋိဝေဒသာသနာ ဖော်ပေးလိုက်တာ၊ အာရုံကျင့်တဲ့ ရဟန်းခေါ်တယ်၊ အာရုံကို သတ်သွားတာ၊ စာကရေးထားတယ်၊ သမုတိသစ္စာ၊ ဝိရတိသစ္စာ၊ သဘာဝသစ္စာ၊ ပရမတ္တသစ္စာ၊ အရိယာထသစ္စာ၊ အရိယာထသစ္စာ ဆိုတာဘာလဲ၊ အာသက္ခရာဉာဏ်ရတော့၊ အဲဒီအာရုံသိတယ်၊ သညာကနေ ပညာဖြစ်တယ်၊ အတ္တကနေ အနတ္တ ဖြစ်တယ်။ ပညတ်ကနေ ပရမတ်ဖြစ်သွားတယ်၊ အဲဒီ ဉာဏ်တွေခေါ်တယ်၊ ဒီလောက်ဆို ပြီးရောပေါ့ဗျာ။

၂၀၀၀-ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ၂၀-ရက်နေ့
မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ မယ်လမုတုရားတွင်
ဧရာဝတီတိုင်း မြောင်းမြမြို့၊

ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးပဏ္ဍိတ
ဟောကြားတော်မူခဲ့သော ခန္ဓာကျင့်၊ ခန္ဓာသိ၊
ဓမ္မသစ္စာ တရားတော်

ဘုန်းကြီးက စာပေကျမ်းဂန်မတတ်တော့ အသိ
တရားလေးကို ပြောပြပါ့မယ်။ တောထွက်ကြီးလို့ ခေါ်ပါတယ်။
ငယ်စဉ်တောင်ကျေးက မိဘများက ဆင်းရဲနွမ်းပါးတော့
မူလတန်းကျောင်းကို မထားနိုင်ဘူး။ တောမှာနေတယ်။
အိမ်မဲ့မြို့နယ်၊ သရက်ကုန်းကျေးရွာမှာ နေပါတယ်။ ကျဘမ်း
အလုပ်ကို လုပ်စားရတယ်။ နောက် တိုင်းပြည်ခေတ်ပျက်
တော့ ဟိုရောက်ဒီရောက် ဘာမှ စာမသင်နိုင်ပါဘူး။ အသက်
၂၀-၂၄ နှစ် အရွယ်မှာ သားမယားရခဲ့ဘူးပါတယ်။ ကလေး
လေးယောက်ရတယ်။

ကာမဝဋ်၊ ဘဝဝဋ်၊ ဝဘာဂဝဋ်လို့ စာကရေးထား
တယ်။ ဒီကာမဝဋ်ကို မသိတော့ ဟောဒီ အခုနေတဲ့ ပစ္စုပ္ပန်
တည့်တည့် ဘဝဝဋ်ကို မလွတ်တော့ဘူးဗျို့။ အဲဒါကို အသိ
လေးနဲ့ ပြောပြပါ့မယ်။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ တဏှာ
မာနဒိဋ္ဌိလို့ စာကရေးထားတယ်။ တဏှာဆိုတာ ဘာလဲ၊
ဒိဋ္ဌိဆိုတာ ဘာလဲ၊ အဲဒီတော့ ကိလေသာဆိုတာ ဘာလဲ၊
သဘောလေးလောက် ပြောပြပါ့မယ်။ စာပေကျမ်းဂန် မတတ်
တော့၊ စာတတ်ရင် သိပ်ဟောလို့ကောင်းတယ်။ ပါဠိအနက်

အဓိပ္ပါယ်ကိုလည်း ပြန်လို့ရတယ်။ ပါဠိစကားကို တတ်ထားရင် အနက်ပြန်ပေးမယ်၊ အနက်ပြန်ပေးရင် သဘောပေါက်အောင် ဟောပြမယ်။ ပါဠိစကားကို မတတ်တော့၊ သဘောလေးလောက်ပဲ ပြောပြတတ်တယ်။ ဒကာ ဒကာမ သံဃာတော် အရှင်မြတ် ထေရ်ကြီး ဝါကြီး ရှင်သာမဏေ အားလုံး တပည့်တော်က စာပေကျမ်းဂန်မတတ်တော့ အသိလေးနဲ့ ဟောတာကို ပြောမှားဆိုမှားရှိရင် ခွင့်လွှတ်ပါတဲ့။ ဒကာ ဒကာမများကလည်း ဦးပဏ္ဍိတဟာ စာပေကျမ်းဂန်မတတ်တော့ ခန္ဓာသိနဲ့ ပြောတဲ့အခါမှာ ပညတ်နဲ့ ပရမတ်မှာ ပရမတ်ဆိုတာက ကျင့်တဲ့လူမှ သိတယ်။ ပညတ်နယ်ထဲမှာ ပရမတ်ကို သဘောလေးနဲ့ ပြောပြတဲ့အခါမှာ ခန္ဓာသိနဲ့ ပြောတဲ့အခါမှာ မှားသွားရင် အားလုံးကို ဦးဖင်းက မေတ္တာရပ်ခံပြီးတော့ တောင်းပန်ပါတယ်ဗျာ။ ခန္ဓာသိ ပြောပြပါမယ်။

ဘုရားဟောတဲ့ သဗ္ဗေအလုံးစုံသော သင်္ခါရအနိစ္စ သဗ္ဗေအလုံးစုံသော သင်္ခါရ ဒုက္ခ သဗ္ဗေအလုံးစုံသော သင်္ခါရ အနိစ္စ၊ သဗ္ဗေ အလုံးစုံသော သင်္ခါရဒုက္ခ၊ သဗ္ဗေအလုံးစုံသော သင်္ခါရ အနတ္တတဲ့၊ ဒါဘုရားဟောအရာ ဒါတွေဟာ ဘာကြောင့် သဗ္ဗေအလုံးစုံသော သင်္ခါရ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ ဘာကြောင့် ဖြစ်ရတာလဲ၊ ကံကြောင့် ဖြစ်ရတယ်။ ဒီကံဟာ ဘယ်ကစလဲ၊ ခန္ဓာကစတယ်။ ကံလို့ ရေးထားတယ်။ ဒီကံဟာ ဘာကြောင့် ဖြစ်ရတာလဲ၊ လောကီအာရုံငါးပါးကို မပယ်နိုင်လို့ ကံဖြစ်ရပါတယ်။ ကိုယ်ပြုလုပ်တဲ့ကံရှိသလို၊ မပြုလုပ်တဲ့ကံရှိတယ်။ ပြုလုပ်တဲ့ကံကတော့ တွေးကြည့်ပေါ့ဗျာ။ သွားရိုက်တာတို့၊ သွားသတ်တာတို့၊ သွားပြီးလုပ်တာတို့၊ သွားဆဲတာတို့၊ အဲဒါပြုလုပ်တဲ့ကံ၊ မပြုလုပ်တဲ့ကံက သံသ

ရာကို လည်နိုင်တယ်၊ ဒါအနုသယကံ၊ ဒါကြောင့်မို့လို့ စာက
 ရေးထားတယ်၊ ကိလေသာနဲ့တဏှာ ကျင့်တဲ့သူအနေနဲ့
 ပြောရရင်၊ ဒိဋ္ဌိနဲ့တဏှာ၊ ဗမာလို ပြန်လိုက်မယ်ဆိုရင်၊
 လောကီအာရုံနဲ့ အတွင်းအာရုံနဲ့ ပေါင်းလိုက်တော့ သင်္ခါရ
 ဖြစ်တာပါပဲ၊ ဒါကြောင့်မို့လို့ သဗ္ဗေအလုံးစုံသော သင်္ခါရ
 အနိစ္စ လောကီအာရုံကို ယူထားတယ်၊ လောကီအာရုံ ဘယ်
 ကယူလည်း မနောဘဝင်က ယူထားတယ်၊ တွေးတာပေါ့၊
 အဲဒါ စေတသိတ်လို့ ခေါ်လိမ့်မယ်၊ အဲဒါဟာ သံသရာ
 လည်တဲ့တရားတွေပဲ။

ဒီလောကီအာရုံကို ပယ်ရမယ်၊ ဘယ်အာရုံ သတ်
 မလဲ၊ အတွင်းအာရုံသတ်ရမယ်၊ အတွင်းအာရုံဆိုတာ ဘာလဲ၊
 ကိလေသာပေါ့ဗျာ၊ ကိလေသာမှာ တဏှာရှိတယ်၊ အတွင်း
 တဏှာသတ်မှ ၃၁-ဘုံ လွတ်မယ်၊ အပြင်တဏှာ သတ်တာ
 ကတော့ ခင်ဗျားတို့အပေါ်မှာ မူတည်တယ်၊ အပြင် တဏှာ
 ဆိုတာ စက္ခုမြင်လိုက်တာ နှာကြားလိုက်တာ၊ နှာခေါင်း
 နံလိုက်တာ၊ ဇီဝါမှား စားလိုက်တာ၊ စားပြီး မှတ်တာက
 သညာ၊ သာယာတာက တဏှာ၊ စွဲလမ်းတာက ဥပါဒါန်၊
 အဲဒါတွေဟာ သံသရာလည်တဲ့ တရားတွေပဲ၊ ကိလေသာ
 သတ်မှ အတွင်းတဏှာမှာ ဥာဏ်ရှိတယ်၊ အပြင်တဏှာ
 ရပ်မယ်၊ ဥာဏ်က အတွင်းတဏှာမှာ ဥာဏ်ရှိတယ်၊ အပြင်
 တဏှာက ကံခေါ်တယ်။ သဘောလေးပဲမှတ်၊ သဘောလေး
 ပဲ ပြောသွားမယ်၊ ဒီက စာပေကျမ်းဂန် ဘာမှမတတ်ဘူး၊
 ဒါခန္ဓာသိ၊ ဒါစိတ်အကြောင်းပြောတာ စိတ္တာ တဏှာနဲ့ ခယ
 မဇ္ဈက စိတ်သာရှင်စော ဘုရားဟောတဲ့ ဒီစိတ်ကိုကျင့်ရမယ်၊
 ကိလေသာရဲ့ ရုပ်တရားကို ပယ်ရမယ်၊ ဘာနဲ့ပယ်မလဲ၊

ဘုရားဟောတဲ့ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးရှိတယ်၊ သမ္မဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ၊ အဲဒါ သီလမဂ္ဂင်၊ သမ္မဝါယမ၊ သမ္မသတိ၊ သမ္မာသမာဓိ၊ သမာဓိမဂ္ဂင်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမာသင်္ကပ္ပ၊ ပညာမဂ္ဂင်၊ ဒါ ဘုရားက လမ်းတို့ကို ထိုးပြလိုက်တာ၊ ကိလေသာ သတ်မှ တဏှာကို သိမယ်။

ဝေဒနာ နိရောဓာ တဏှာ နိရောဓော ဝေဒနာနဲ့ ကပ်လာတာ တဏှာ၊ အဲဒီစိတ်ကလေးက မခံသာ မှန်ပါတီ ဒီတရား၊ ခံသာရင် သံသရာကြော မျောလိမ့်မယ်ဗျာ၊ ဒါ ဝေဒနာနဲ့ရှုရတယ်၊ ဒါကိလေသာ ရုပ်တရား၊ ကာယ သတိ ပဋ္ဌာန်၊ ဝေဒနာသတိပဋ္ဌာန်၊ စိတ္တာသတိပဋ္ဌာန်၊ ဓမ္မာ သတိ ပဋ္ဌာန်လို့ ဘုရားဟောတာ၊ ဒါ ဦးပဏ္ဍိတက အသိလေးပဲ ပြောတာ၊ စိတ်ကလေးကို အလိုလိုက်တော့ အာရုံလေး အလိုလိုက်နေတော့ မျောတာပေါ့၊ မျောတရားရှိတယ်၊ မြှုပ်တရားရှိတယ်၊ ပေါ်တရားရှိတယ်၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကျင့်ကြံကြံကြ အားထုတ်ကြ၊ ကိလေသာမှာ တဏှာရှိတယ်၊ အတွင်းရဲ့ တဏှာမှ မသေရင် ခင်ဗျားတို့ အပြင်တဏှာ ဘယ်ပြတ်မလဲ၊ သွားပြီ၊ လောကီအာရုံ ပါသွားပြီ၊ အတွင်း တဏှာဆိုတာ ဟိုးဘဝ အသချေ အသချာ အနန္တတည်းက ဖြစ်နေတာ။

မနုဿတ္တ ဘာဝေါ ဒုလ္လဘော လူ့ဘဝမှာ ခဲယဉ်းစွာ ရအပ်ပေ၏။ ယုံကြည်ခြင်း၊ သဒ္ဓါကြည်ဖြူရုံခြင်းကိုလည်း ဒုလ္လဘောခဲယဉ်းစွာရအပ်ပေ၏။ သဒ္ဓါ သမ္ပတ္တိ ရတနာ သုံးတန် ကံကံ၏အကျိုး ကြည်ညိုခြင်း၊ ယုံကြည်ခြင်း၊ သဒ္ဓါ ကြည်ဖြူ ရုံခြင်းကိုလည်း၊ ဒုလ္လဘော ခဲယဉ်းစွာရအပ်ပေ၏။ ဒုလ္လဘဝါးပါးထဲမှာ အဲဒီမှာသာ ကြည့်ပေတော့၊ အဲဒီ ဒုလ္လဘ

ငါးပါးထဲကနေပြီးတော့ ကျင့်ကြံ ကြံကြံ အားထုတ်ကြံ နှလုံး သွင်းကြံ၊ နှလုံးသွင်းမှန်မှ ခင်ဗျားသိမယ်၊ သိရင်ပယ်မယ်၊ ပယ်ရင် မဂ်ဆိုက် ဖိုလ်ဆိုက်မယ်၊ သိ၊ ပယ်၊ ဆိုက်၊ ပွား အတွင်းတဏှာသတ်၊ ကိလေသာကိုသတ်၊ ကိလေသာကို အမြစ်ပါ ဆွဲနှုတ်ပစ်လိုက်၊ အပြင်တဏှာပြတ်မယ်၊ သိမယ်၊ အတွင်းရဲတဏှာမှ မသေတော့၊ အပြင်တဏှာ ဖြစ်တော့တာ ပေါ့ဗျာ။

ဘုရားကဟောထားတယ်၊ သဗ္ဗေ အလုံးစုံသော သင်္ခါရ အနိစ္စ၊ သဗ္ဗေ အလုံးစုံသော သင်္ခါရ ဒုက္ခ သဗ္ဗေ အလုံးစုံသော သင်္ခါရ အနတ္တတဲ့၊ သင်္ခါရတရားကြီး၊ ခင်ဗျား ဥပမာပြောကြမယ်၊ ကျားတစ်ကောင်ဟာ သစ်ပင်အောက်မှာ အရိပ်အာဝါသအောက်မှာ နေတယ်၊ တုံးလုံးလေးလှဲနေ တယ်၊ တစ်နေ့သောအခါမှာ ကျားရှေ့မှာ ဂျီတစ်ကောင်က ဖြတ်သွားတယ်၊ ဟာ ငါ့အစာပဲဆိုပြီးတော့ လိုက်တယ်၊ ငါ့အစာပဲဆိုတာ အဲဒါတဏှာဗျ၊ ကာယ ဝစီ မနောပါ ပါ သွားပြီ၊ အဲဒါဘာလဲ မိစ္ဆာအယူတွေ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်၊ ကိုယ်ဘာလဲ ငါမြင်တာပဲ ငါကြားတာပဲ၊ ငါသိတာပေါ့၊ မနော ငါ့ပစ္စည်း မင်းရိုက်ချိုးပစ်လိုက်ပြီ၊ ငါ့ပစ္စည်းတွေ မင်းလိမ် လိုက်ပြီ၊ အဲဒီပစ္စည်းကိုစွဲတာ တဏှာပဲ၊ တဏှာကြောင့် ဒေါသဖြစ်တာ၊ သီလပျက်သွားပြီ၊ အတွင်းသီလ၊ အပြင် သီလရှိတယ်၊ အပြင်မှာစင်ကြယ်မှ အတွင်းမှာစင်ကြယ် မယ်၊ ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်ရင် ဉာဏ်မှာစင်ကြယ်တယ်၊ အပြင် အာရုံကို ခင်ဗျားယူမယ်၊ အပြင်အာရုံယူရင် ကံဖြစ်လိမ့်မယ်၊ ကောင်းတဲ့ကံ မကောင်းတဲ့ကံ စာတော့မတတ်ဘူး၊ ကံဆိုတာ စွဲတာ၊ သာယာတာတဏှာ၊ ဒါတွေ သိပ်အရေးကြီးပါတယ်။

တဏှာကိုပြောနေတာ၊ တဏှာသတ်ချင်တော့ ဘာလုပ်လဲ၊ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ ဆိုတာ အဲဒါသီလ၊ အဲဒီကံကို သတ်ချင်လို့ အဲဒီသီလ လုပ်ရတယ်၊ အဓိစိတ္တံ လုပ်ရတယ်၊ အဓိပညာလုပ်ရတယ်၊ ဒီသိက္ခာသုံးပါး ဖြစ်မှ သာလျှင် ရုပ်တရား၊ နာမ်တရားကို ရှုရမယ်၊ ရုပ်တရား၊ နာမ်တရား၊ ရုပ်နာမ်မှမသိရင် အဝိဇ္ဇာ ရုပ်နာမ်သိတာ ဝိဇ္ဇာ ဉာဏ် ခေါ်တယ်၊ သဘောလေးပဲနာလိုက်ကြည့်စမ်း၊ ၃၁-ဘုံ လွတ်တဲ့လမ်းထိုးပြတာ၊ မလွတ်တဲ့ဟာတွေလျှောက်လုပ် နေ။

မိစ္ဆာအယူဆိုတာ ကြက်သတ်၊ ဘဲသတ်၊ အရက် သောက်၊ ဖဲရိုက်၊ မကောင်းတဲ့ ဒုစရိုက်တွေလုပ်တာ၊ အဲဒါ မိစ္ဆာအယူတွေ၊ သမ္မာအယူဆိုတာ၊ သမ္မာဝါစာ သမ္မကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ၊ အဲဒါသမ္မာလမ်း၊ ကောင်းတဲ့ကံခေါ်တယ်။ အပ္ပိယံပိတ်တဲ့ ကံခေါ်တယ်၊ အဲဒီအလုပ်ကို မလုပ်ဘူး၊ ဝိပဿနာ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကို ဘေးဖယ်ထားပြီးတော့ စိတ်ပုတီး လက်ကကိုင်ပြီးတော့ ရုပ်နာမ် အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ ရုပ်နာမ် အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ၊ ကောင်းတာပေါ့ဗျာ၊ ကောင်းပါတယ်ဗျာ ကောင်းပါတယ်ဗျာ၊ ဒါပဲ ပြောတတ်တယ်၊ သူကောင်းတာ လုပ်တာပဲ၊ သူကောင်းတာလုပ်တော့ အတွင်းစိတ်ကို သူထိန်း နိုင်သလား၊ ဘဝင်စိတ် အတွင်းစိတ်ကို ထိန်းထား၊ ခုတော့ မျက်စိကတော့ တောင်ကြည့် မြောက်ကြည့် နားကလည်း တောင်ကြားမြောက်ကြား၊ လက်ကတော့ ဗျောက်ဗျောက် ဗျောက်ဗျောက်ဗျောက် ပုတီးစိတ်တယ်၊ ဟိုလှည့်စကား ပြောလိုက်၊ ဒီလှည့်စကားပြောလိုက်၊ အဲဒါ ခင်ဗျား တွေးသာ ကြည့်ပေတော့ ပုတီးစိတ်တယ်ဆိုတာ အတွင်းစိတ်ကို အာရုံ

နောက် မလိုက်အောင် စက္ခုအာရုံ နားသောတ အာရုံ
 နောက် မလိုက်အောင် အတွင်းစိတ်ကလေး အဓိစိတ္တ ဖြစ်
 အောင် ဖမ်းထားတာ၊ စိတ်ကလေးကို ထိန်းထားတာ၊ ဉာဏ်
 မပေါက်သေးဘူး၊ ဉာဏ်ပေါက်အောင် ရုပ်နာမ် ကိလေသာ
 ကျင့်မှ ရုပ်နာမ်သိတာ။

ရုပ်နာမ်သိတာ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်လို့ ခေါ်ထားပြီး ရုပ်နာမ်
 မသိတာ အဝိဇ္ဇာတွေ၊ ဟာ သွားရောပေါ့ဗျာ၊ သွားတာပဲ
 ၃၁-ဘုံ၊ အနုသယဟောတာ၊ ကိုယ်ပြုလုပ်တဲ့က၊ မပြုလုပ်
 တဲ့ကံရှိတယ်၊ မပြုလုပ်တဲ့ကံ ဘယ်လိုလဲ၊ ဪ-လောဘ၊
 ဒေါသ၊ မောဟ အာရုံကြောင့်ဖြစ်နေတာ၊ ဦးဇင်းကတော့
 စာမတတ်ဘူး၊ သဘောလောက်ပဲပြောမယ်၊ ကာမသဝ
 ဘဝါသဝ ဒိဋ္ဌာသဝ၊ အဝိဇ္ဇာသဝ၊ ဟောလေးပါး၊ ကာမဝတ္ထု
 နဲ့ ငါ့မှာရှိတာက ကိလေသာကာမနှင့် ယှဉ်တွဲသုံးဆောင်
 မိပါက အများကြိုက်၏၊ ကိုယ်လည်းကြိုက်၏၊ အရိယာ
 ပုဂ္ဂိုလ်မကြိုက်ဘူးတဲ့၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်အာရုံပေါ်မှာ ပညတ်
 ဟာ ပညာဖြစ်သွားပြီ၊ အဲဒါပဲဗျို့၊ ခင်ဗျားတို့ လုပ်ကြ
 ကိုင်ကြ၊ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်သိရမယ်၊ သိရင်ပယ်လိမ့်မယ်၊
 စိတ်ကကိုပျက်နေတာ၊ စားချင်တဲ့စိတ်၊ ဝတ်ချင်တဲ့စိတ်ဟာ
 ပျက်နေတာပဲ၊ အဲဒါ ဝိပဿနာရဲ့ သမာဓိအား ဘယ်
 လောက်ကောင်းသလဲတော့ မပြောတတ်ဘူး၊ အဲဒီလို ကျင့်
 ပါ။ အဓိသီလ အဓိစိတ္တိ၊ အဓိပညာဆိုတဲ့ သိက္ခာသုံးပါး
 ရအောင်လုပ်ပါ။ သမုတိသစ္စာ မှန်အုံးမှ ဝိရတိသစ္စာ သိအုံးမှ
 သဘာဝသစ္စာကို ပညာနဲ့ကြည့်မှသိမယ်။

အဲဒါတွေ အရေးကြီးတယ်။ သမုတိသစ္စာ၊ ဝိရတိ
 သစ္စာ၊ သဘာဝသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ၊ ပရမတ္ထဆိုတာ

အတွင်းခေါ်တာ ဒါတွေကို ကျင့်ပါ၊ ကြံပါ၊ ကိုယ့်စိတ် ကိုယ်စစ် သမ္မာဝါစာ ဘာလဲ ပါဠိစကား၊ သမ္မာဆိုတာ မှန်သော အယူ၊ သမ္မာဆိုတာ ကောင်းသောအယူ၊ ကောင်းတာလုပ်တာ၊ ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးဆိုတော့ ကာယကံ ၃-ပါး၊ ဝစီကံ ၄-ပါး၊ မနောကံ ၃-ပါး၊ ပေါင်းလိုက်တော့ ဒုစရိုက် ၁၀-ပါး၊ ဘယ်ဒုစရိုက်ကို သတ်မလဲ၊ မနောသတ်မယ်၊ မနောက ဘာကိုသတ်မလဲ၊ ဒိဋ္ဌိသတ်မယ်၊ ဒိဋ္ဌိဆိုတာ ဘာဖြစ်လို့ ဒိဋ္ဌိခေါ်ရလဲ၊ အပြင်အာရုံနဲ့ အတွင်းအာရုံ နှစ်ခု ယူပြီးတော့ လုပ်ထားတဲ့အတွက်ကြောင့် အဲဒါဒိဋ္ဌိပဲ၊ အပြင်အာရုံကို အတွင်းက လက်ခံထားတယ်၊ သာယာတယ်၊ အကုသိုလ်ကံ၊ ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်စိတ်၊ ကုသိုလ်စိတ်၊ သောမနဿစိတ်၊ ဒေါမနဿစိတ်၊ ဒါတွေဖြစ်နေတဲ့အပြင် အာရုံမယူနဲ့၊ အာရုံငါးပါးပယ်ရင် ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးလည်းလုံပြီ၊ ခင်ဗျား မနောသတ်၊ ထိတယ်၊ သိတယ်၊ ထိတယ်၊ သိတယ်၊ ထိတာက ရုပ်၊ သိတာက နာမ်၊ ထိတာလည်း မမြဲ၊ သိတာလည်း မမြဲ၊ အဲဒါ အနတ္တ၊ အတ္တကို သိလာပြီ၊ အနတ္တကို ထင်မြင်လာရင် အတ္တကို သိလာပြီး၊ ကျွဲကူးရေပါတယ်၊ အဲဒီကံကို သတ်တာနဲ့၊ အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊ အဓိပညာဖြစ်နေပြီ၊ အပ္ပိယံ ပိတ်တဲ့လမ်းတွေ၊ အပ္ပိယံပိတ်တဲ့လမ်းတွေတော့ မလုပ်ဘူး၊ ဘာတွေလျှောက်လုပ်လဲတော့ မပြောတတ်ဘူး၊ အပ္ပိယံပိတ်တဲ့လမ်းရှိတယ်၊ ပိတ်တတ်ဖို့ လိုတယ်။

ခင်ဗျားတို့ အခု လှူကြတယ်၊ ကံတွေပေါ့ဗျ၊ ကံကို မပယ်ဘူး၊ မစွဲနဲ့၊ ပညတ်ကို မပယ်ဘူး၊ ပရမတ်လည်း မကွယ်ဘူး၊ ပညတ်လည်း မစွဲဘူး၊ အလုပ်တော့ ပေးတယ်။

ကိုယ်က မစွဲတာ၊ စွဲရင် ကံဖြစ်သွားလိမ့်မယ်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကံ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကံ၊ ဟောစာရေးထားတယ်၊ သမ္မာမှာ ကောင်းတဲ့ ဟာလည်း ဒိဋ္ဌိပါနေတယ်၊ မကောင်းတာလုပ်တာလည်း ဒိဋ္ဌိ၊ အဲဒီ ဒိဋ္ဌိ သတ်ပစ်လိုက်၊ အဲဒီ ဒိဋ္ဌိက သံသရာလည်တာ သူပဲ၊ အာရုံယူထားတာ၊ ကောင်းတာလည်းယူတယ်၊ မ ကောင်းတာလည်းယူတယ်၊ အဲဒါဒိဋ္ဌိ၊ ဘုရားဟောအရ အစွဲ ခေါ်တယ်၊ ခင်ဗျားတို့ တွေးကြည့်၊ အဲ-ကြက်မကြီးက ကြက်ဥလေးတွေဥတယ်၊ အိမ်ရှင်က ကြော်စားပစ်လိုက်တော့ ဘာဖြစ်လဲ၊ ကြက်မက ဝပ်ချင်တယ်၊ ဘာတွေထည့်လဲ၊ ဘဲဥတွေထည့်တယ်၊ ဘဲဥတွေထည့်တဲ့အခါမှာ ဘဲလည်း အကောင်ပေါက်ရော၊ ဘဲက ရေကန်သွားတာဗျ၊ ကြက်မက နောက်ကနေ ကတော် ကတော် ကတော်နဲ့ စွဲလို့ လိုက် တာပေါ့ဗျ၊ ဒါအစွဲ ဥပါဒါန်ကို ပြောတာ။ ကံပြောတာ အဲဒီ ကံကို သတ်ချင်တာ အဓိသီလ အဓိစိတ္တ၊ အဓိသညာ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး၊ သိက္ခာ ၃-ပါး၊ ဧကောဓမ္မောဆိုတာ ဒါခေါ်တာ ခင်ဗျားတို့ အခုလှူကြတယ် 'ကံ'၊ ဟာဟုတ်တာပေါ့၊ အဲဒါ တေ့ဆက်ခေါ်တယ်၊ စိတ်မချရဘူး၊ ပြောင်းလဲတတ်တယ်၊ သင်္ခါရကိုးဗျ၊ ခင်ဗျားကိုဆဲတယ်၊ နောက်ကနေပြီးတော့ ခင်ဗျား ခုံဖိနပ်တက်နင်းရင် နာတော့ တရားပါပဲ၊ တေ့ဆက် အပြင်လည်းရောက်ရော ခင်ဗျားမှာ သင်္ခါရဖြစ်သွားပြီ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဒေါသဖြစ်သွားပြီ၊ အာရုံပြောင်းလိုက်ပြီ၊ ငါဖိနပ်တက်နင်းလိုက်တော့ ငါက ရှေ့ဟပ်ဝမ်းလျားထိုးကြီး လဲကျတယ်၊ တော်တော်ဆိုးပါလား၊ စိတ်ပြောင်းသွားတယ်၊ ဒါတွေဟာ သင်္ခါရ၊ သည်းခံနိုင်တဲ့ စိတ်ကလေးကိုထားရမယ်။

ကိုယ့်ထက်ကြီးသူကို ရိုသေပါ။ ကိုယ်နဲ့တမ်းတူကို
 ကြင်နာပါ။ ကိုယ့်အောက်ကလူကို သနားပါ။ ကိုယ်ကျင့်
 တရားထားပါ။ ဗြဟ္မစိုရ်တရားထားပါ။ သံဝေဂတရား
 ထားပါ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို မာန်တွေ၊ ရာဇမာန်တွေ၊ ဓနမာန်
 တွေ၊ ပစ္စည်းမာန်တွေ၊ ဗလမာန်တွေ၊ ငါမာန်တွေ၊ စာမာန်
 တွေ မစွဲနဲ့၊ ခင်ဗျားအားကိုး မှားသွားမှာစိုးလို့ မစွဲနဲ့၊ ဘာ
 အားကိုးမှာ လောကီကို အားကိုးသွားရင် သံသရာလည်ပြီ၊
 စိတ်သာချ၊ အားကိုးမှားမှာစိုးလို့ လောကုတ္တရာလုပ်တော့
 အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊ အဓိပညာ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးလာလိမ့်မယ်၊
 ဉာဏ်မပေါက်တောင် အပါယ်ပိတ်တဲ့တရားတွေ အာရုံငါးပါး
 လည်း မပယ်ဘူး၊ သစ်တပင် ဝါးတပင်အောက်မှာ တရား
 ထိုင်၊ အိမ်သူတောင် မသိတော့ဘူး၊ တခါတည်း လက်
 ကလေးပိုက်ပြီးတော့ တရားထိုင်၊ ဘယ်လောက်ကောင်းလဲ၊
 သဒ္ဓါဗိုလ်တွေ၊ သဒ္ဓါဆိုတာ ယုံကြည်တာ၊ ပါဠိလို သဒ္ဓါ
 ခေါ်တယ်၊ ယုံကြည်တယ်၊ ယုံကြည်တော့ ဝီရိယထူထောင်
 တယ်၊ ခန္ဓာကဖြစ်လာတာ ယုံကြည်တာ တစ်လုံးထဲ ယူထား
 လိုက်တယ်၊ အဲဒီယုံကြည်တဲ့ကောက နိဗ္ဗာန်ကို ရောက်စေမ့်
 မှယ်၊ ယုံကြည်ပါလို့ သစ္စာနဲ့ဆိုထားတာ၊ သမုတိသစ္စာ၊
 ဝီရတိသစ္စာ၊ သဘာဝသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ၊ အရိယာထ
 သစ္စာ၊ ယုံကြည်ချက်ရှိတယ်ကွ၊ မြေလျှောက် ရဟန္တာတွေ
 မင်းယုံကြည်ကွာ မင်းစေတနာမှန်ဖို့လိုတယ်။

ဘုရားအစစ်၊ တရားအစစ်၊ သံဃာအစစ် ရှိတယ်။
 ဘုရားကို စေတီကကွယ်ထားတယ်၊ တရားကို စာက ကွယ်
 ထားတယ်၊ သံဃာကို ရဟန်းက ကွယ်ထားတယ်၊ မှတ်ထား
 ပေတော့၊ ကံတွေ ကံတွေ၊ ဝိပဿနာလုပ်၊ ကျွဲကူး ရေပါ

တယ်၊ ဒီအလုပ်လုပ်ရင် အပ္ပါယ်ပိတ်တယ်၊ အဲဒီကံက
 စိတ်မချဘူး၊ ခင်ဗျားတို့ ငါမြင်တယ်ကွ၊ ငါ့ပစ္စည်းတွေ ငါ
 ကားလေး မင်းလုပ်ပစ်လိုက်တယ်၊ မင်းဘယ်နှယ်လုပ်မလဲ၊
 ဒေါသဖြစ်တာပဲဗျို့၊ အဲဒေါသဖြစ်ရင် ခင်ဗျားသီလဖြစ်ပါ
 မလား၊ အပြင်နဲ့အတွင်း အပြင်ကိုမစွဲနဲ့ သမ္မာနဲ့စွဲ၊ မိစ္ဆာနဲ့
 သွားမစွဲနဲ့၊ ဩော် အေးအေးအေးအေး အေးအေးအေးအေး
 အေးအေးအေး အပြင်သွားမစွဲနဲ့၊ အပြင်ကို သမ္မာလေးနဲ့လုပ်၊
 မိစ္ဆာနဲ့သွားမလုပ်နဲ့၊ ငါမြင်တယ်ကွ၊ ငါကြားတယ်ကွ၊ ငါ
 မနောက သိတယ်ကွ၊ အဲဒီတော့ ဒေါသ၊ လောဘ၊ မောဟ၊
 တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိတွေ ဖြစ်ကော၊ အဲဒါသွားလိမ့်မယ်။
 လေးဖက်ထောက်သွားလိမ့်မယ်။

သီလအမျိုးအစားရှိတယ်၊ သမာဓိအမျိုးအစားရှိ
 တယ်၊ ပညာအမျိုးအစားရှိတယ်၊ ဉာဏ်အမျိုးအစားရှိတယ်၊
 ခင်ဗျားတို့ ကိုယ်နဲ့ရင်းရှာ၊ အဲဒီကိလေသာသတ်မှ အတွင်း
 တဏှာသိမယ်၊ ပေဒနာ နိရောဓာ တဏှာ၊ နိရောဓေါ၊
 အတွင်းတဏှာပြတ်မှ အပြင်တဏှာရပ်မယ်၊ ဉာဏ်ရလို့
 ရပ်တာ၊ ကိုယ့်ဖအေလိုကိုယ့်မအေလို ကိုယ့်အစ်မကြီးလို့
 ပြောတာ၊ တရားထိုင်၊ သီလသမာဓိပညာ သိက္ခာသုံးပါး
 တပြိုင်တည်း တပေါင်းစည်းတည်းဖြစ်နေတယ်၊ ရုပ်က
 ဖောက်ပြန်နေတယ်၊ အကျိုးတရားကို မသိတော့ အကြောင်း
 တရားက မပြတ်ဘူး၊ ဥပါဂါနိဖြစ်နေတယ်၊ အတွင်း ကိလေ
 သာ သတ်မှ အတွင်းတဏှာသိမယ်၊ သိတော့မှ အပြင်
 တဏှာပြတ်တယ်၊ အပြင်တဏှာပြတ်တော့ ဘာဖြစ်လာမလဲ၊
 သိဒ္ဓိ(၁၀)ပါးရတယ်ဗျို့၊ ရတနာ(၇)ပါးလည်း ပြည့်တယ်ဗျို့၊
 အတွင်း ကိလေသာသတ်ရင် အတွင်းတဏှာ ပြတ်သွားလိမ့်
 မယ်၊ ဝေဒနာ နိရောဓါတဏှာ နိရောဓေါ။

အဲဒီစိတ်ကလေး သညာသင်္ခါရ ဥပါဒါန် တရားထိုင်
 အောင်မလေး၊ အောင်မလေး အောင်မလေး အဲဒါ အတွင်း
 တဏှာပဲ၊ ဝေဒနာပေါ်မှာ ငါမရောစေနဲ့ အဲဒီကောင်ကြိတ်
 မှိတ်ပြီးသတ်နေ၊ အဲဒါ ဉာဏ်စခန်းတွေ အခုဟာက သီလ
 သမာဓိ ပညာက ဒါက ဉာဏ်လိုချင်လို့ ဒီကောင်တွေကို
 သစ္စာနဲ့ခံထားတာ၊ ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးလုံရင်၊ ကာယကံ၊
 ဝစီကံ၊ မနောကံတွေလည်း ငြိမ်ပြီ၊ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊
 ဝစီကံကလည်း ဆေးလိပ်မသောက်ဘူး၊ ရေမသောက်တော့
 ဘူး၊ ဆေးလည်းမဝံ့ဘူး၊ ဘာမှလည်း မစားတော့ဘူး၊
 ကာယကံလည်း တင်ပလွင်လေးခွေပြီး တရားထိုင်တယ်၊
 ဘာမှ မလုပ်တော့ဘူး၊ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံကို
 သတ်နေပြီ၊ မနောကံကံ ဉာဏ်ဖြစ်အောင်လုပ်မယ်၊ ဗျာပါဒ၊
 မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ အဘိဇ္ဇာ၊ ကိုယ့်အိမ်ညွှန်သည်လာတယ်၊ ပိုက်ဆံ
 ပေးမယ့် ညွှန်သည်ဆိုတော့ အမလေး စားပါ၊ သောက်ပါ၊
 လုပ်ပါ၊ ကိုင်ပါ၊ ပိုက်ဆံပေးတာကိုးဗျ၊ ဟာ-ပျော်နေတာဘဲ၊
 လာဘ်လာဘကို မျှော်ကိုးပြီးတော့ ညွှန်တယ်၊ အဲဒါ တဏှာ
 ခေါ်တယ်၊ ပစ္စုပ္ပန်တည့်တည့်မြင်တာ တည့်တည့်ကြား တာ
 တည့်တည့်နံတာ တည့်တည့်စားတာ တည့်တည့်ထိတာ
 တည့်တည့်၊ အဲဒီတော့မှ ဟော ငါ့ပိုက်ဆံပေးမှာပဲ၊ အဲ့
 ငါ့ကို ပိုက်ဆံပေးမှာပဲ ဒီကောင်ကတော့လာပြီ၊ သိန်းပေါင်း
 သိန်းပေါင်းပါတော့ အဲဒါ ပျော်နေတာပဲ၊ ဒါ သဘော ပြော
 တာ၊ ရှေ့ကိုလည်းမမျှော်နဲ့၊ နောက်ကိုလည်း မတွေးနဲ့၊
 ပစ္စုပ္ပန်တည့်တည့် မြင်တာ မမြဲပါလား၊ ကြားတာ မမြဲပါ
 လား။ နံတာမမြဲပါလား၊ စားတာမမြဲပါလား၊ ထိတာ မမြဲပါ
 လား၊ သိတာ မမြဲပါလား၊ မမြဲတော့ မစွဲဘူး၊ မစွဲတော့

ဥပါဒါန်ပြတ်တယ်၊ ဥပါဒါန်မရှိဘူး၊ ဥပါဒါန်မရှိရင် ကံမဖြစ်
 ဘူး။ ကံမဖြစ်ရင် အေးတာပဲ၊ ဟော အေးပြီ၊ ကိုယ့်စိတ်
 ကိုယ်စစ်၊ သူများစိတ်ကို သွားမစစ်နဲ့၊ သူများအကြောင်း
 ကိုယ့်အကြောင်းမလုပ်နဲ့၊ မြင်လိုက်တဲ့အကြောင်း ကြားလိုက်
 တဲ့အကြောင်း၊ အကြောင်းသတ်၊ အဲဒီအကြောင်းက ဘယ်က
 လာလဲ၊ အဲဒီအကျိုးပေါ်ကလာတာ၊ အဲဒါ ကိလေသာက
 လာတာ၊ အဲဒီအကြောင်းက တဏှာခေါ်တယ်၊ အကြောင်း
 သတ်ဖို့လိုတယ်၊

ဦးဇင်းရဲ့ စာပေကျမ်းဂန်မတတ်တော့ ဘယ်သူသတ်
 လဲဆိုတော့ ကိလေသာသတ်တာ၊ ကိလေသာမှာ တဏှာရှိ
 တယ်၊ မှတ်ထား၊ ဖွင့်ပြောလိုက်တော့မယ်၊ အဲဒီ ကိလေသာ
 မှာ တဏှာ၊ အဲဒီအတွင်းတဏှာသတ်မှ အပြင်တဏှာပြတ်
 တာ၊ သိတာ ဉာဏ်က သိတာ၊ အတွင်းတဏှာကို မွေးထား
 တယ်၊ မသတ်ဘူး၊ ကိလေသာလည်း မွေးထားတယ် မသတ်
 ဘူး၊ အပြင်မှာ လုပ်တာတော့ ကောင်းတဲ့ကုသိုလ်ကံတွေ၊
 အဲဒါ တဏှာတွေပေါ့ဗျာ၊ ဒိဋ္ဌိပါနေတာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိဆိုတာ
 မှတ်၊ အဲဒါပါဠိစကားကြီး တဏှာလမ်းခင်းထားတယ်၊ တဏှာ
 ဆိုတာ သာယာတာ၊ ကိလေသာအမြစ်ကို ဆွဲနုတ်ပစ်လိုက်၊
 ဒါမှ ခင်ဗျားတို့ စိတ်ချမယ်၊ ဝိပဿနာကျင့် တရားထိုင်
 မရှုံးပါဘူး၊ အမြတ်တောင်ရသေးတယ်၊ အပါယ်ပိတ်နိုင်တယ်၊
 ခင်ဗျားမှာ အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊ နှစ်ခုခံထားတယ်၊ လုပ်ထား
 ပြီးပြီ၊ ပညာပိုင်းမကူတာ၊ သညာပယ်မှ ပညာကို ရောက်
 မယ်၊ ပညာရောက်မှ အလင်းပေါက်မယ်၊ ခင်ဗျားတို့ သညာနဲ့
 မှတ်နေလို့ တဏှာတွေ ဖြစ်နေတာ၊ ငါမြင်တယ်၊ ငါကြား
 တယ်၊ ငါမှတ်တာပေါ့၊ အဲဒါပေါ့ဗျာ၊ ငါ့သမီးလေး ငါမိန်းမ

မှတ်တာကိုးဗျ။ အာရုံကို သွားမှတ်လိုက်တာ၊ ပညတ်သွားမှတ်တာ၊ ဘုရားက ပညတ်တာ၊ ပညတ်ဖြစ်ခဲ့တယ်၊ ဒါပေမဲ့ သမ္မာနဲ့လုပ်ပါ။ မိစ္ဆာနဲ့မလုပ်နဲ့၊ ဘုရားက သမ္မာနဲ့ လုပ်ခိုင်းတာ၊ ဝိပဿနာ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝနဲ့ လုပ်နေတာ၊ အဲဒီလို သမ္မာနဲ့ပညတ်ကို ယူပါ။ ကြာရင် ပညာပိုင်းရောက်သွားလိမ့်မယ်၊ ဓါတ်သဘောတွေ တွေ့လာလိမ့်မယ်။

ပြောလည်းမယုံဘူးဗျ။ အေးကွာ ဦးပဏ္ဍိတရဲ့ အမျိုးတွေ သားတွေလည်း ဒါ သူ့အယူနဲ့ ဦးပဏ္ဍိတ အယူနဲ့ မတူတော့ဘူး။ အေးကွာ ကောင်းပါတယ်ကွာ၊ ကောင်းပါတယ်ကွာ၊ ဒါပဲပြောတတ်တယ်၊ အဲ-သူ့လာပေါင်းတဲ့လူတွေ အဖို့ ကောင်းပါတယ်ကွာ၊ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် အယူချင်း မတူတော့ဘူး၊ နှလုံးသွင်းပုံခြင်း မတူတော့ဘူး။ အေးကောင်းပါတယ်ဗျာ၊ အေးကောင်းပါတယ်ဗျာ၊ ဒါပဲပြောတတ်တယ်၊ အေးကွာ၊ မင်း လိုချင်ရင်ယူကွာ၊ အကုန်လုံးယူ၊ ငါသွားအုံးမယ်ကွာ၊ ဒါပဲ၊ ပြီးသွားပြီ၊ အတ္တနဲ့အနတ္တ၊ ပညာနဲ့သညာ၊ သိသွားပြီ၊ သညာကလာလို့ ပညာကို-သဘောပေါက်သွားတာ၊ သွေးသားပြောင်းတယ်၊ စိတ်ပြောင်းတယ်၊ ဒီသွေးသား ကိလေသာသွေးသားတွေ ပြောင်းတော့ စိတ်ပြောင်းသွားတယ်၊ အရင်တုန်းကတော့ ဆိုးတယ်၊ လုတယ်၊ လိမ်တယ်၊ အခုအခါ မလုပ်တော့ဘူး၊ အင်္ဂုလိမာလလို ပေါ့ဗျာ၊ မသိတော့ လုပ်တာပေါ့။ သိတော့ ဟော-ကျင့်တာပေါ့။ သဘောပေါက်လာတယ်၊ သဒ္ဓါနဲ့ ကိုယ့်ဖအေလို ကိုယ့်မအေလို ကိုယ့်အကိုကြီးလို၊ သဘောထား ဟောတာပါ။ အားလုံး ဆရာတော်၊ သမားတော်တွေ တပည့်တော်

ပြောမှားဆိုမှားရှိရင် ခွင့်လွှတ်ပါ။ ကံတရားကို ပြောသွားတာ၊ ဒီကံတရားကို သတ်နိုင်အောင် သီလ သမာဓိ ပညာ၊ အခြေခံရမယ်၊ သူ့ကို ပထမအခြေခံမှ သူမှန်မှ အဓိသီလမှ အဓိစိတ္တ၊ အဓိပညာတွေ ဖြစ်လာလိမ့်မယ်၊ ဒီမဂ်လမ်းက လျှောက်ပေတော့၊ သမုဒယသစ္စာ ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်း အမှန်တရား သိလာလိမ့်မယ်၊ ကာမဝဋ်၊ ဘဝဝဋ်၊ ဝိဘာဂဝဋ်၊ အဲဒါစာတွေ စာနဲ့ ခန္ဓာသိနဲ့တိုက်၊ တိုက်မှ သဘောပေါက်တော့ လောကီကနေ လောကုတ္တရာ ဖြစ်လာလိမ့်မယ်၊ ဒီလောက်ဆိုပြီးရောပေါ့။

၁၈-၂-၂၀၀၀ ရက်နေ့၊ ဗိုလ်တထောင်ဘုရားတွင်
 ဧရာဝတီတိုင်း၊ မြောင်းမြမြို့၊ ဝိသုဒ္ဓိ
 မဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်း ကျောင်း၊
 ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးပဏ္ဍိတ
 ဟောကြားတော်မူသော
 ခန္ဓာကျင့်၊ ခန္ဓာသိ၊ ဓမ္မသန္တာတရားတော်

ဦးပဏ္ဍင်းက ငယ်စဉ်တောင်ချေးက စာသင်မလာ
 တော့ စာကိုတတ်ချင်တယ်၊ မတတ်တာ၊ စာကိုပယ်တာ
 မဟုတ်ဘူး၊ ကိုယ်စာမတတ်တဲ့အကြောင်းကို ပြောတာ ဒီစာရှိ
 လို့လဲ ဝိပဿနာ တရားများကို ကျင့်ကြံအားထုတ်နိုင်တာ
 ပါ။ သူများပြောတာလေးတွေနဲ့ ခန္ဓာနဲ့တိုက်ပြီးတော့ စာနဲ့
 ခန္ဓာနဲ့တိုက်ပြီးတော့ ယခုဟောပြောတဲ့ အသိတွေပါ။ ဒီ
 သုတ္တန်၊ ဝိနည်း အဘိဓမ္မာဆိုတဲ့ ကျမ်းပေါင်းစုံကို မတတ်
 ပါဘူး၊ အာလုံး ဆရာတော်၊ သမားတော်၊ သံဃာတော်
 အရှင်မြတ်၊ ရှင်သာမဏေ၊ ကိုရင်လေးတွေကစပြီးတော့
 တပည့်တော်က တောင်းပန်ပါတယ်၊ စာမတတ်ဘူး၊ တရား
 နာကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ဒကာကြီးတွေ၊ ဒကာမကြီးတွေ၊ ဒကာ
 လေးတွေ၊ ဒကာမလေးတွေ၊ အားလုံး ခင်ဗျားတို့က လောကီ
 ပညာတတ်တယ်၊ ဦးပဏ္ဍင်းက လောကီပညာမှာတော့ မတတ်
 ဘူး၊ လောကုတ္တရာရဲ့အသိကို ခင်ဗျားတို့ကို အသိလေး
 ပြောသွားတာပါ။ အဲဒီအသိက ဗမာလိုပြောတာ ပါဠိလို
 မတတ်တော့ ပါဠိလိုလဲ သိပ်ပြီးတော့ မပြောတတ်ဘူး၊
 ပါဠိရှိတယ်၊ အနက်ရှိတယ်၊ အဓိပ္ပါယ်ရှိတယ်၊ သဘော၊

ဒီလိုစာက ရေးပြတယ်၊ ဒါလေးတွေဟာ ဗမာလိုပြောတဲ့ အခါမှာ ဟုတ်မဟုတ်၊ ဦးပဏ္ဍိတပြောတာလဲ မယုံနဲ့အုံး၊ လေ့လာအုံး၊ သုံးသပ်အုံး၊ စုံစမ်းအုံး၊ သတိလေးထား၊ ဦးပဉ္စင်းက သဘောလေးဘဲပြောမယ်၊ ကံကိုပြောတာ။

ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ၊ ဒီကံတွေက ဘုရားက ပညတ်ခဲ့ပါတယ်၊ ပညတ်တရားရှိပါတယ်၊ ပရမတ်တရားရှိပါတယ်၊ ပညတ်ကိုလဲ မပယ်ပါနဲ့၊ ပရမတ်ကိုလည်း မကွယ်ပါနဲ့၊ သဘောလေးဘဲနာ၊ ပညတ်ဆိုတာ ဦးပဉ္စင်းတို့ ဗမာလို ပြောမယ်ဆိုရင် လောကီအာရုံ၊ အပြင်အာရုံကို မပယ်နဲ့ မစွဲနဲ့နော်၊ ဗမာလိုပြန်လိုက်တာ၊ လောကီအာရုံကို မင်းမပယ်နဲ့နော်၊ မစွဲနဲ့၊ မကောင်းတာကို မလုပ်နဲ့၊ ကောင်းတာလုပ်တဲ့ ဗမာလိုပြောတာ၊ လောကုတ္တရာအာရုံကတော့ ကျင့်တဲ့လူဘဲသိတယ်၊ အဲဒီနေရာမှာ သစ္စာလို့ခေါ်တယ်။ သမုတိသစ္စာ၊ ဝိရတိသစ္စာ၊ သဘာဝသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ၊ အရိယာထသစ္စာ၊ ဒါစာအရ သစ္စာဆိုတာ၊ ကံရဲ့ သဘောတွေ၊ စွဲလန်းတဲ့ ဥပါဒါန်ရဲ့ ကံတွေကို၊ သူက သစ္စာထားတာ၊ သူဘဲသိတယ်၊ ဒါကြောင့်မလို့ ဒီသစ္စာမှန်လို့ မေတ္တာ ဦးပဏ္ဍိတ ခေါင်းလေးတွေ ကိုင်ပေးထားပါ။ (မေတ္တာပါ၊ အော် အေး အေး အေး အေး ငါလို့ သိကြပါစေ၊ ငါလို့ မြင်နိုင်ကြပါစေ၊ မေတ္တာတွေပေးတာ၊ ဒီသစ္စာတာ မမှန်ရင် ရေပုလင်းကလဲ ဆေးမဖြစ်ပါဘူး၊ လက်ဘက်ခြောက်ကလဲ ဆေးမဖြစ်ပါဘူး၊ သူတစ်ခုခု ကောက်ကိုင်ပေးလိုက်တဲ့ အရာဝတ္ထု စားကြည့်လိုက်ပါ။ ရောဂါဘယတွေ ပျောက်သွားပါတယ်၊ ဒီလိုရောဂါတွေကနေ ပျောက်သွားတဲ့အခါမှာ ဘယ်လိုရောဂါမျိုးပျောက်သလဲ၊ သွေးသားနဲ့ ရောဂါကတော့

ဆရာကြီးတွေ၊ ဒေါက်တာဆရာကြီးတွေ၊ ကုသပါတယ်၊ ပရောဂနဲ့ ပတ်သက်တဲ့အခါကြတော့ ဦးပဏ္ဍိတရှိလာတယ်၊ လာရင် ဦးပဏ္ဍိတ ပိုင်နိုင်သရွေ့ ကူညီစောင့်ရှောက်တယ်။

အဲဒီလိုလာတဲ့အခါမှာ ဒကာ၊ ဒကာမများကလည်း သူ့ရဲ့ ပုပ္ဖုံစ ပရစေတနာ၊ သူ့ရဲ့ ချက်ချင်း ဝေဒနိယဒိဋ္ဌိ၊ ခံစားရတဲ့ ဝေဒနာလေးကို ချက်ချင်း သူ့ကိုယ်တိုင် သိပြီး တော့၊ လာပြီးလှူကြပါတယ်။ အဲဒီလိုလိုက်တဲ့ ပိုက်ဆံ သည် ပရိဘောဂစေတီ၊ ဓာတုစေတီ၊ ဥဒ္ဓဿစေတီ၊ စေတီ သုံးမျိုး ဒါကံအလုပ်တွေ ဒီကံအလုပ်တွေဟာ ပရိဘောဂမှာ ကျောင်းမှာ သီလရှင် (၈၀)ကျော်လောက်ရှိမယ်၊ ထမိန်၊ အင်္ကျီကစ ဆန်ကစ မေးပါ။ မြောင်းမြမြို့သူမြို့သား ဦးပဏ္ဍိတ ရှာကျွေးပါတယ်။ ဒီလိုသီလရှင်တွေ မကဘူး၊ ဘုန်းကြီးတွေ ဆွမ်းမခံရဘူး၊ ဒီကရတဲ့ ဝတ္ထုလေးတွေကို ဟင်းချက်တဲ့ ကိုရင်တွတ်ပီကို ပေးပါတယ်၊ မေးပါ။ ဒါ လောကီအကြောင်းတွေ အဲဒီလိုရလာတဲ့ လာဒိလာဘဝတ္ထု ကို ဒါတွေဟာ အာလုံးကျောင်းမှာ လိုလေသေးမရှိအောင် အဲဒါ အဲဒီသဘော လုပ်ပေးပါတယ်။ ကျောင်းမှာ လိုအပ်တဲ့ ဆေး၊ လက်ဘက်၊ ကွမ်း၊ ရေတင်တဲ့စက်တွေဟာ ခြောက်လုံး လောက်ရှိတယ်။ ရေစင်၊ ရေပိုက်တွေနဲ့ လုပ်ပေးပါတယ်။ အစက ဝါးကျောင်းလေးနဲ့နေတဲ့ ရဟန်းတစ်ပါးပါ။ ဒီဒကာ၊ ဒကာမများကလဲ လှိုက်လှဲစွာနဲ့ ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ စာပေ ကျမ်းဂန်မတတ်ပေမဲ့၊ ဦးပဏ္ဍိတကို အထောက်အပံ့တွေ အများကြီးပေးကြပါတယ်။

တချို့ နိုင်ငံခြားက ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာလည်း အကြီး အကျယ် ဝတ္ထုလှူပါတယ်။ သိန်းမြောက်များစွာနဲ့ လှူပါ

တယ်၊ ဒါတွေကြောင့်လဲ ဒီလိုဖြစ်ကုန်တာပါ။ ဦးပဉ္စင်းကလဲ နိုင်ငံခြားက ဝင့်တော့လဲသွားတယ်၊ ဦးပဉ္စင်းကလဲ ကူညီပါတယ်၊ ရောဂါတွေပျောက်တယ်၊ ဦးပဉ္စင်းမြင်တာနဲ့ လှူတာ ဗျို့၊ လှူတဲ့လူရှိသလို မလှူတဲ့လူရှိပါတယ်၊ သူ့သဘာဝနဲ့သူ၊ အဲဒီတော့ လာပြီးတော့လှူပါတယ်၊ လာပြီးတော့ ငွေထုတ်ကြီးတွေ သူတို့နိုင်ငံကနေပြီးတော့ ဗမာပြည်နိုင်ငံကို ဦးပဉ္စင်းကျောင်းပေါ် ငွေထုတ်လာချပေးပါတယ်၊ အဲဒီ ငွေထုပ်တွေနဲ့ တောမှာရှိတဲ့ ဆားမလောက်တို့၊ ပျဉ်းကတိုးတို့ ဘုရားတွေ၊ မဲကျော်ဘုရား၊ ဝါးခယ်မ၊ ထော်ကလွတ်ဘုရားတို့ ဘုရားပေါင်း (၁၃)ဆူလောက်ရှိတယ်၊ ဘုရားတစ်ဆူကို (၂၀)သိန်း (၁၅)သိန်း၊ ဒီလိုကုန်ပါတယ်၊ ဘုရားတွေတင်မဟုတ်ဘူး၊ ဇရပ်တွေပါဆောက်ပေးတယ်၊ အဲဒီလို လုပ်ပေးပါတယ်၊ ဒါဘယ်ကပေးသလဲ၊ ဒကာ၊ ဒကာမများက သာသနာပြုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ သူတို့လက်ထဲမှာ သာသနာရှိတယ်၊ ဒီဝတ္ထုကို ပေးမှ သာသနာပွင့်မှာ စာပေကျမ်းဂန်မတတ်တဲ့ ရဟန်းကို လာပေးတာ၊ ဒါကိုလဲ သူက အကုန်လုံးလုပ်ပေးပါတယ်။

ဒီတရားဟာ ကံတရားရှိတယ်၊ ဈာန်တရားရှိတယ်၊ ဉာဏ်တရားရှိတယ်၊ ကံတရားသည် ဦးပဉ္စင်းတို့ ဒီကံက ကံလို့ ခေါ်သမုဒ်တယ်၊ မြန်မာလိုပြောမယ်ဆိုရင် အာရုံပေါ်မှာ အမှတ်မှားဖြစ်ပြီတော့ အကုသိုလ်ကံ၊ ကုသိုလ်ကံဖြစ်တတ်တယ်၊ မနောကဖြစ်တာ ကိုယ်ကမပြုလုပ်ဖူး၊ ဒေါသကံလေးတွေ၊ မနာလိုတဲ့ကံလေးတွေ၊ ကုက္ကုစိတ်လေးတွေ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ခွန်းကြီးခွန်းငယ်ပြော၊ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ဘာပြောညာပြော၊ ဟော လောကီ အနုသယတွေ၊ ဒါတွေက ကံတွေပဲဗျ၊ မသိလို့သာ အဲဒါ

လေးတွေ ပြောနေကြတာ၊ မစ္ဆိယစိတ်၊ ဒေါသစိတ်၊ လောဘစိတ်၊ မောဟစိတ်၊ ဒါလေးတွေ အာရုံကြောင့်ဖြစ်တာ အမှတ်မှားကြောင့်ဖြစ်တာ၊ ဒါအနုဿယကံခေါ်တယ်၊ မနောကံခေါ်တယ်၊ အဲဒီကံလေးတွေဟာ ကိုယ်မှာ အမြဲတမ်း ဖြစ်နေကြပါတယ်။

ရုပ်ကုဋေငါးထောင် နာမ်ကုဋေတစ်သိန်း ဖြစ်ပျက်မှ မသိရင် ကိလေသာ အကြွေးတင်တယ်။ ဝိပဿနာအလုပ်ကို မလုပ်တော့၊ တဏှာမပြတ်ဘူးဗျ။ ကိလေသာမှ တဏှာရှိတယ်၊ ဦးပဏ္ဍိတ ကျင့်တာ ကိလေသာနဲ့ တဏှာကျင့်တယ်၊ ကိလေသာ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၊ တဏှာက သမုဒယသစ္စာ၊ ဟောဒီဘဝအကြောင်း မြင်လိုက်တာ အကြောင်း၊ ကြားလိုက်တာ အကြောင်း၊ နံလိုက်တာ အကြောင်း၊ စားလိုက်တာ အကြောင်း၊ ဒီအကြောင်း သတ်ရမယ်၊ ဒီကံကို ယုံကြည်ပါ၊ အဲဒီကံဟာ စာရေးထားတယ်၊ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ၊ ဒါဘုရားရဲ့ သွားတဲ့လမ်းစဉ်လေးကို ရေးထားတယ်၊ ဒီကံကို လုံအောင် ဘာနဲ့ထိန်းရမလဲ၊ ဒါဦးပဉ္စင်းတို့၊ ဒကာကြီးတို့၊ ဒကာမလေးတွေ အားလုံး၊ သံဃာတော်အရှင်မြတ် သဘောလေးနဲ့ ဒီကံကို လုံအောင်ထိန်းပါတဲ့၊ ဒီကံသည် ဘယ်ကံကို ဟောသလဲ၊ မနောကံ၊ ကာယကံနဲ့ ဝစီကံကတော့ လုံနေပြီ၊ သူများအသက် မသတ်ပါဘူး၊ သူများပစ္စည်း မခိုးပါဘူး၊ သူများသားမယား မဖျက်ဆီးပါဘူး၊ သေရည်သေရက် မသောက်ပါဘူး၊ ဒီကံတွေကို လုံနေပါပြီ၊ မနောကံက အာရုံကြောင့် ဗျာပါဒ ဖြစ်နေတယ်၊ မြမောင်ရေ မင်းအမေ၊ မင်းအဖေ သေပြီဆိုရင် ကြားတာနဲ့ မြမောင်ရင်ထဲမှာ တစ်ခါထဲကို ဥပါဒါန်ဖြစ်တာဘဲဗျို့။ အဲဒီအသံကြားထဲက

ခြေမထိ လက်မထိဖြစ်တယ်။ သံသရာလည်တဲ့ ကံဘဲ၊ မစ္ဆရိယစိတ်၊ ကုက္ကိစစိတ်၊ ဝန်တိုမိဇ္ဇာစိတ်၊ အာရုံကြောင့် ဖြစ်တဲ့ ကံတွေကို ထိန်းပါတဲ့၊ ဒီကံကိုထိန်းရင် မနောကံကို ထိန်းရင်၊ ကာယ၊ ဝစီ က ကျွဲကူးရေပါတာဘဲ။

ဝိပဿနာ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးနဲ့ကျင့်၊ ဒီတစ်လမ်းဘဲရှိ တယ်။ (၃၁)ဘုံလွတ်တာ ဒီတစ်လမ်းဘဲရှိတယ်။ ခုနက အဲဒီကံကို ဗုဒ္ဓေါနဲ့ထိန်းထားတယ်။ ဂုဏ်တော်နဲ့ထိန်းထား တယ်။ သီလနှင့်ထိန်းထားတယ်။ သမာဓိနဲ့ထိန်းထားတယ်။ သညာနဲ့ထိန်းထားတယ်။ တွေးပါ။ အဲဒီကံကို ဒီကစာပေ ကျမ်းဂန်မတတ်တော့ ဒီက ကိလေသာက တဏှာ၊ ကံသည် ဘာကြောင့် ခေါ်သမုဒိသလဲ၊ ဥပါဒါန်ကြောင့် ကံခေါ်တာ၊ စာကရေးထားတယ်။ အဝိဇ္ဇာကြောင့် သင်္ခါရ၊ သင်္ခါရကြောင့် တဏှာ၊ တဏှာကြောင့် ဥပါဒါန်၊ ဥပါဒါန်ကြောင့် ကံ၊ ဟော-စာရေးထားတယ်။

အဝိဇ္ဇာဆိုတာ အာရုံ(၆)ပါး၊ အာရုံမှာ အမှတ်မှား တွေဖြစ်နေကြတယ်။ အာရုံ(၆)ပါးဆိုတာ အပြင်ပစ္စုပ္ပန် အာရုံ ငါးပါး အတွင်းမနောက တစ်ခု၊ အပြင်အာရုံက ၅ ခု၊ အဲဒါမှ ကံဖြစ်မယ်။ အဲဒီအတွင်းကံ သတ်ရမယ်။ အဲဒီအတွင်းကံက ဘယ်ကလာသလဲ၊ အတိတ်ကပါလာတာ၊ ခင်ဗျားတို့ ပဋ္ဌာန်း မှာ ရေးထားတယ်။ စက္ခုနဲ့မနော၊ နားသောတနဲ့ မနော၊ စာရေးထားတယ်။ အဲဒီအတိတ်ကံကို သတ်ရမယ်။ အဲဒီ အတိတ်ကံဟာ ဘာနဲ့သတ်ရမလဲ၊ မဂ္ဂင်၈-ပါးနဲ့ သတ်ရ မယ်။ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ၊ အဲဒါ ဘုရားဟောအရဘဲ၊ သမ္မာဆိုတာ မှန်သောအလုပ်၊ ဝါစာ ဆိုတာ အလုပ်လုပ်တာပေါ့ဗျာ၊ ဦးပဉ္စင်းက မပြောတတ်

လို့ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ သမ္မာဆိုတာ ကောင်းသောအလုပ်၊ အာဇီဝဆိုတာ ဒကာဒကာမများ လာကျွေးရင်စားတယ်၊ မှန်တာကိုပြောတယ်၊ မှန်တာကို လုပ်တယ်၊ မှန်တာကိုကျင့်တယ်၊ သူ တရားထိုင်တယ်။

တရားထိုင်တဲ့အခါမှာ အပြင်မှာ စင်ကြယ်အောင် လုပ်တယ်၊ ဝိဖိကိစ္စတွေ အာရုံငါးပါးပယ်လိုက်ပြီ၊ ရေခပ်ခြင်း၊ လမ်းလျှောက်ခြင်း မလုပ်ဘူး၊ သူတရားထိုင်တယ်၊ တပလ္လင် ခွေပြီးတော့ တရားထိုင်တဲ့အခါမှာ ပင်ကိုယ်က မိမ္မေးတိုင်း ပါလာတဲ့ အာရုံနှစ်ခုရှိတယ်၊ ဒီအာရုံနှစ်ခုကို မျက်ခြေမပြတ် ဒီအာရုံလေးကို ဘဝင်အသိလေးက အဲဒီအာရုံမှာ မှတ် ထားတယ်၊ မှတ်ထားရင် သူမှတ်တာက၊ လောကီကို မှတ်သလား။ လောကုတ္တရာ ဒီအာရုံကို မှတ်သလား။ ဒီ နှာခေါင်းနှစ်ပေါက် အာရုံမှတ်တယ်၊ လောကီအာရုံ မဟုတ် ဘူး၊ ဝင်လေ၊ ထွက်လေလေးက ဒလက်စင် ဒလက်စပ် ဖြစ်နေတာ ရပ်ထားလို့လဲ မရဘူး၊ အဲဒီဟာလေးကို သိနေ တာ အဲဒါလေးကို သိနေတာ၊ ဘဝင်အသိလေးက လောကီ အာရုံမှာ ဗျာပါဒတို့ အဘိဇ္ဇာတို့၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့၊ ကုက္ကုလ်စတို့ သူ့မှာ တွေးတောကြံစည်မှု သူ့မှာခေါင်းပါးနေပြီ၊ ဒီအာရုံလေး မှာ သူ့သတိထားတယ်၊ အဲဒီလေးကပ်ထားတယ်။

အဲဒီလို အသိလေးကပ်ထားတဲ့အခါမှာ စာကရေး ထားတာ၊ သမုတိသစ္စာ၊ ဝိရတိသစ္စာ၊ ဝိပဿနာ လုပ်နေ ပြီ၊ သမုဒိသစ္စာဆိုတာ ဒီပစ္စုပ္ပန်ဘုံမှာ သမ္မာနဲ့လုပ်တယ်၊ မှန်မှန်ကန်ကန်နဲ့လုပ်တယ်၊ စိတ်ကို စိတ်နဲ့ ပြန်ဆေးနေ တယ်၊ အပြင်စိတ်ကို ဘဝင်စိတ်နဲ့ သူကထိန်းတယ်၊ အပြင် မြင်ချင်တဲ့ဟာကို မမြင်အောင် အတွင်းက သတ်နေတယ်။

အဲဒီလိုသဘောမျိုးလေးရှိပါတယ်။ ဒီစိတ်ကလေးဟာ အာရုံပေါ်မှာ သိနေတဲ့အသိဘဲ။ သဘာဝအသိခေါ်တယ်။ ဒီနေရာမှာ ကပ်ထားတဲ့အတွက်ကြောင့်၊ သူ့မှာ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ ဆိုတာ ဖြစ်လာတယ်။ ဉာဏ်ရလာတယ်။ အစက ငါ ဟိုနားဒီနား အိမ်လည်တယ်။ ဘယ်သွားတယ်။ ညာသွားတယ်။ အခုငါမလုပ်ဘူး။ ဒီဝိပဿနာရဲ့ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ၊ သိပြီးရင် လုပ်နေတယ်။ ဘောင်ချိန်နေတယ်။ အဲဒါဟာ အသက်တရားနေတာထက်မြက်အောင်၊ ကိုယ်မှာရှိတဲ့ ရောဂါဘယတောင်ပျောက်ကင်းတယ်။ အဲဒါကို လုပ်၊ ဒါကို ရက်ပေါင်း၊ လပေါင်း၊ သူက လုပ်တဲ့အခါ နှစ်ကျော်လာတဲ့အခါကြတော့၊ အပြင်မှာ စင်ကြယ်လာတယ်။ အပြင်အာရုံမှာ ဘာတွေစင်ကြယ်လာလဲ။ သူ့သမ္မာလုပ်ထားတယ်။ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ ဆိုတဲ့ အသိနဲ့ လုပ်ထားတယ်။ မိစ္ဆာမဟုတ်ဘူး။ သူ့မှာ တစ်ချက်ရသွားပြီ၊ ပြီးတော့ နှလုံးသားရဲ့ ဘဝင်ရဲ့ အတွင်းအသိလေးက ငြိမ်လာတယ်။ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ တဖြည်းဖြည်း မဂ္ဂင်နဲ့ သူ တက်တက်သွားတယ်။ အဲဒီလိုတက်သွားတဲ့အခါမှာ စိတ်ဆိုတဲ့အကြောင်း စေတသိတ်ဆိုတဲ့အကြောင်း သူ့သိလာပြီး မြင်ချင်သေးလား၊ မမြင်ချင်တော့ပါဘူး။ အဲဒီမြင်တဲ့ဟာကို နှလုံးသားယူအုံးမလား၊ စေတသိတ် လက်ခံအုံးမလား၊ မလုပ်တော့ပါဘူး။ ဟောသူဟာသူ သိလာလိမ့်မယ်။ တရားကို တရားက စောင့်ရှောက်တယ်။ ဒီက စာမတတ်ဘူး။

စာက ကာယသတိပဋ္ဌာန်၊ ဝေဒနာသတိပဋ္ဌာန်၊ စိတ္တသတိပဋ္ဌာန်၊ မွှားသတိပဋ္ဌာန် လေးပါးရေးထားတယ်။

ဒါ ကာယသတိပဋ္ဌာန်မှာ ကာယကံတွေ၊ ဝစီကံတွေ၊ မနောကံတွေကို သမ္မာကံဖြစ်အောင်လုပ်တာ၊ သမ္မာဆိုတာ အင်မတန်ထူးတယ်၊ အသိလေးပါပဲ၊ မကောင်းတာပယ်ပြီး ငါမြင်တယ်၊ ငါကြားတယ်၊ ငါသိတယ်၊ ငါတတ်တယ်၊ ငါ့တိုက်၊ ငါ့အိမ်၊ ငါ့သား၊ ငါ့ပစ္စည်းတွေ၊ ငါ့မိန်းမ၊ ငါ့သား ဆိုပြီးတော့ ဒီအယူကို တဖြည်းဖြည်း ခေါင်းပါလာတယ်၊ ဒါငါ့မိန်းမဘဲ၊ ငါ့သားဘဲ၊ အာရုံပေါ်မှာမှတ်တာ၊ အပြင်အာရုံ ကို အတွင်းက မှတ်ပေးတယ်၊ အဲဒါ သညာခေါ်တယ်၊ သညာကြောင့် သင်္ခါရ ဥပါဒါန်ဖြစ်တယ်၊ ဒေါမနသကံ၊ သောမနသကံ၊ ဒီကံကိုသတ်တာ၊ ဒီသီလအခြေခံတယ်၊ ကာယသတိပဋ္ဌာန်၊ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ၊ ကံမဖြစ် အောင်ကြိုးစား၊ သဒ္ဓါဗိုလ်တွေ၊ ဝီရိယဗိုလ်တွေ၊ သမာဓိ ဗိုလ်တွေ၊ ပညာဗိုလ်တွေတဲ့ ရေးထားတယ်၊ သဒ္ဓါဆိုတာ ယုံကြည်တာ၊ ပါဠိလို သဒ္ဓါခေါ်တယ်။ ဒီတရား ငါလုပ်မယ်၊ ဒီတရားဟာ အနတ္တတရားဘဲ၊ တို့ယခုစိတ်တွေဟာ အတ္တ တွေဖြစ်အောင်လို့။

သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝဆိုတဲ့ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးနဲ့ကျင့်မှ ကံတွေဖြစ်မယ်၊ ဒါကိုယ့်အတွက်တွေ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံဆိုတဲ့ကံ သုံးပါးဟာ ကာယ သတိပဋ္ဌာန်၊ ဝေဒနာသတိပဋ္ဌာန်ဆိုတာ ရုပ်ပေါ်ကဖြစ်တော့၊ ရုပ်က ဖောက်ပြန်တယ်၊ မခံသာ မှန်ဘာဘိ၊ ဒီတရား ခံသာရင် သံသရာကြော မျောလိမ့်၊ အများ၊ ဝေဒနာတွေ၊ ဒါကြောင့်မလို့ ရုပ်ရှိရင် ဝေဒနာရှိတယ်။ ဝေဒနာကနေ တဏှာမကူးစေနဲ့၊ ဝေဒနာ နိရောဓါ၊ တဏှာ နိရောဓါ၊ စာကရေးထားတယ်၊ ရုပ်မှာ ဝေဒနာတွေပေါ်နေတာ ခုနက

ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ၊ ဒါကာယသတိပဋ္ဌာန်၊ ဟော-
 ကာယသတိပဋ္ဌာန်မှာ စိတ်စေတသိတ်က သေသွားပြီ၊
 အပြင်မှာ စင်ကြယ်တယ်၊ အတွင်းက စိတ်ကလေးက
 တည်ငြိမ်တယ်၊ အဲဒီလို အချက်နှစ်ချက်ရသွားတာနဲ့ ရုပ်ပြန်
 ရှုတယ်၊ ဝေဒနာကို ပြန်လိုက်တယ်၊ ကာယသတိပဋ္ဌာန်
 ကနေပြီးတော့ ဝေဒနာသတိပဋ္ဌာန်ကို ပြောင်းပြီ၊ အဲဒီတော့မှ
 သမာဓိဖြစ်ပြီး သမာဓိဗိုလ်တွေနဲ့ တက်တာ၊ သမ္မာဝါစာ၊
 သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ၊ သမ္မာဝါယမ၊ သမ္မာသတိ၊
 သမ္မာသမာဓိ၊ သမာဓိ နှစ်လုံးဆင့်ထားတယ်။

ဒါတွေကို သူကျင့်သွားပြီ၊ ဒီဝေဒနာမှာ၊ ဝေဒနာ
 နိရောဓ တဏှာ နိရောဒေါ၊ တဏှာဆိုတာ စိတ်ချမ်းသာ
 တာ၊ ဝေဒနာပေါ်လာရင်၊ စိတ်ဆင်းရဲတယ်၊ မခံနိုင်ဘူး၊
 အောင့်မလေး လှဲချလိုက်ရော၊ စိတ်ဆင်းရဲတာရယ်၊ စိတ်ချမ်း
 သာတာရယ်၊ နှစ်ခုရှိတယ်၊ စိတ်ဆင်းရဲတဲ့ဘက်ကို သူခံသွား
 တယ်၊ စိတ်ချမ်းသာရင် တဏှာ ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်၊ တဏှာ
 ဆိုရင် (၃၁)ဘုံ မလွတ်သေးဘူး၊ အဲဒီတော့ ဝေဒနာနဲ့ လိုက်
 တယ်၊ ဒီစိတ်ကလေးဟာ ရုပ်ပေါ်မှာ ခံစားနေရတယ်၊
 ကျင့်တဲ့လူဘဲ သိပါတယ်၊ ဝေဒနာဆုံးသွားတဲ့အခါကြတော့
 ရက်ပေါင်း၊ လပေါင်း၊ နှစ်ပေါင်းကြာတော့ ဘယ်မှလဲ မသွား
 တော့ဘူး၊ ဝေဒနာဆုံးသွားတော့၊ ဟာ ဘာကောင်းလဲလို့
 တော့ မပြောနဲ့ဗျို့၊ ကျင့်တဲ့သူဘဲသိပါတယ်၊ အဲဒါကို
 ခန္ဓာသိနဲ့ ဒကာကြီးတွေ၊ ဒကာမကြီးတွေ၊ ဒကာလေးတွေ
 ဒကာမလေးတွေ စာနဲ့တိုက်ပြီးတော့ လာပြီးတော့ ပြောပြတာ
 ပါ။ လာပြီးအသိပေးတာပါ။ ဦးပဏ္ဍိတလဲ မမြဲပါဘူး။

ယခုဆိုရင် အသက်ခုနှစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်ရှိပါပြီ။ မွေးနေ့လည်း မသိပါဘူး။ သူ့အမေက မွေးနေ့လဲ မပြောဘူး။ မြမောင်ဆိုတော့ ကြာသပတေးတို့ ဘာတို့ ကောက်တယ်။ သူမသိဘူးတဲ့။ ကိုယ်သိရင် သိတယ်ပြောမယ်။ မသိရင် မသိဘူးပေါ့။ ဒီကံတရားတွေဟာ ကံလိုခေါ်သမုဒိတာ အာရုံကြောင့် ဥပါဒါန် ဖြစ်သွားတယ်။ အာရုံကြောင့် ဒေါမနုဿဖြစ်သွားတယ်။ ဒီနေ့ဝမ်းသာတယ်။ ဘာလို့လဲ။ ထိတွေ့ပေါက်တာကိုးဗျ။ စိတ်ချမ်းသာတယ်။ ကိုယ်လုပ်လိုက်တဲ့ အလုပ်တွေ အောင်မြင်သွားတယ်။ စိတ်ချမ်းသာသွားတယ်။ အဲဒါ လောကီအားကိုးတာ။ အဲဒါ တဏှာပါနေတယ်။ ဒီလိုကံတွေကို ဥပါဒါန်တွေကို။ သောမနဿ၊ ဒေါမနုဿ မဖြစ်အောင် ဝိပဿနာတရားကို ရှုကြပါ။ ဒီကံကို သီလနဲ့လည်း ထိန်းထားတယ်ဗျ။ သမာဓိနဲ့လည်း ထိန်းထားတယ်ဗျ။ အမျိုးမျိုးနဲ့ ထိန်းထားတယ်ဗျ။ မဂ်ဉာဏ်နဲ့ထိန်းရင် အောင်ပြီ။ ပြတ်ပြီ။ သွားရော၊ တချက်ဘဲ သတ်ရတယ်။ အဲဒါ လမ်းတိုလေးကို ပြလိုက်တာ။ ယောဂီရဲ့ အနုဒယကို ပယ်တာက မဂ်ဉာဏ်မှ ပယ်လို့ရတာ။ မဂ်ဉာဏ်က ပယ်မှသာလျှင် ဖိုလ်ဘက်ကို ကူးသွားမှာ။ မနောအေးသွားပြီ။ ကံမဟုတ်တော့ဘူး။ ကာယကံ၊ ဝစီကံကို ချိုးပစ်လို့ရပြီး၊ ဦးပဏ္ဍိတက လုပ်လို့လဲ ရပါတယ်။

ခင်ဗျားတို့ ဝိသုဒ္ဓိ မဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းဋ္ဌာနမှာ ရောက်ဘူးတဲ့လူတွေ သိပါတယ်။ အကုန်သိတယ်။ ဘုရားထီးတင်ရင် ဒီထီးကိုတင်ရင် ဘာလုပ်ရလဲ။ ငြမ်းဆင်ရတယ်။ ငြမ်းဆင်ပြီးမှ ထီးတော်တွေပင့်ပြီးတော့ အပေါ်တင်တာ တင်ပြီးတော့ ဒီငြမ်းဖြုတ်ပစ်လိုက်တာ။ မဂ္ဂင်(၈)ပါး လမ်း

သွားတဲ့အခါကတော့ အဲ-မဂ္ဂင်ဖောင် ဆက်မလိုက်တော့ဘူး။ ဘာဏ်တလုံးထဲယူတယ်။ သာသနာပြုတာ ဉာဏ်နဲ့ပြုသွားတာ မသိတော့ လူတွေက ဟာ-ဒီဘုန်းကြီးက ငါနဲ့တုတ်လို့တုတ်၊ ဆဲလို့ဆဲ၊ တောင်ပိုင်တွေဆဲ၊ ကွင်းပိုင်တွေဆဲ၊ ဆဲတာပေါ့။ ဘာဖြစ်လဲ၊ (၃၁)ဘုံမှ မလွတ်တာကြီး၊ (၃၁)ဘုံ ကိုယ်မလွတ်ရင် သွားမဆဲနဲ့၊ သူတို့ကလဲသိတယ်။ ဦးပဉ္စင်းက ရုပ်နဲ့ရင်းရှာလို့ နာမ်ကိုသေတာ၊ နာမ်ကိုခိုင်းတာ၊ နာမ်ကို ပြန်ခိုင်းတာ၊ ခင်ဗျားတို့ ရုပ်မသိလို့ နာမ်က ကိုယ့်ပြန်ခိုင်းတာ၊ ဟာ-ကြည့်စမ်း၊ နာမ်ခိုင်းနေတာ ရုပ်၊ ဒုက္ခသစ္စာကို မသိတော့ဘူး။ သမုဒယသစ္စာအကြောင်း မပြတ်တော့ဘူး။ အဲဒါပေါ့ဗျာ၊ အဲဒါရုပ်နာမ်ခေါ်တယ်။ အဲဒါ ဒုက္ခဖြစ်တာ၊ ကိလေသာနဲ့တဏှာ၊ ကိလေသာက ရုပ်တရား၊ တဏှာက နာမ်တရား၊ ကြည့်စမ်း၊ သာယာနေကြတာ။

အဲဒါကြောင့် ဦးပဉ္စင်းက စာပေ၊ ကျမ်းဂန်မတတ်တော့၊ စကား မပြောတတ်ဘူးဗျ၊ ဒကာကြီးတွေ၊ ဒကာမကြီးတွေ၊ ဒကာလေးတွေ၊ ဒကာမလေးတွေ အပြင်မှာ စင်ကြယ်အောင်နေ၊ ကျွန်းကိုင်းမှီ ကိုင်းကျွန်းမှီ ကိုယ့်စေတနာ မပျက်နဲ့၊ ဘယ်သူဘဲပျက်ပျက် ကိုယ့်စေတနာ မပျက်နဲ့၊ အာရုံပေါ်မှာ မပျက်နဲ့၊ ဒီအာရုံကို ယူလိုက်လို့ ကိုယ်သားလေး၊ သမီးလေး ရိုက်တယ်။ အဲဒီအာရုံမှာ အမှတ်မှားနဲ့ ယူလိုက်တယ်။ နှလုံးသားမှာ ဒေါသဖြစ်သွားတယ်။ ဒေါသဖြစ်သွားရင် ခင်ဗျား သီလပျက်သွားပြီ၊ စိတ်ကို မထိန်းနိုင်တော့ဘူး။ တဏှာကြောင့် ဥပါဒါန်ဖြစ်သွားပြီ၊ ဥပါဒါန် ဒေါသနဲ့ဖြစ်နေတာ၊ ရိုက်ပါစေကွယ်၊ ငါသည်းခံပါမယ်ကွ၊ ဒီလိုစိတ်ကို ထိန်းရမယ်၊ လှူဖို့မဟုတ်ပါဘူး၊ လှူတာက ညောင်စေ့

လောက်လှ။ ညောင်ပင်ကြီးလောက်ဖြစ်တယ်၊ ညောင်ပင်
ကြီးလောက်လှ။ ညောင်စေ့လောက်ဖြစ်တယ်၊ ခင်ဗျားတို့
ပေါ်မှာ မူတည်တယ်၊ စေတနာမှန်ဖို့ အရေးကြီးတယ်၊ အဲဒီ
ရဟန်းကလဲ ဓမ္မအစစ်ဖြစ်ရမယ်၊ သူ့ကို အားကိုးကြတယ်၊
ဒါကြောင့် သစ်တပင်ကောင်း၊ ငှက်တစ်သောင်းနားတယ်
ဆိုတာ အဲဒါခေါ်တာ။

ဦးပဏ္ဍိတကသိတယ်၊ (အေးအေးအေးအေးအေး)၅
ကိုယ် ဒီလမ်းကလာတာကို အင်မတန်မှိုက်တဲ့ လူတစ်
ယောက်ပါ၊ ဂျပန်ခေတ်က မိုက်လာတာဘဲ၊ သူများဟာတွေ
ခိုးလိုက်၊ လိမ်လိုက်၊ ဆေးခြောက်တွေရှူလိုက်၊ လယ်ကွင်း
ထဲမှာ အိပ်လိုက်၊ ဂျပန်ခေတ်က အဝတ်အစားလဲမရှိဘူး၊
ဒီလိုနေတဲ့လူပါ။ မသေလို့ ခင်ဗျားတို့နဲ့ လာပြီးတော့
ကြုံရပါတယ်၊ ဂျပန်ခေတ်ကလဲ ကပ်တွေဖြစ် သူငါ့ခုတ်
ငါ့သူ့ခုတ်၊ အင်္ဂလိပ်တွေပြေး၊ အဲဒီလို ကပ်တွေ လွတ်လာ
တာ၊ အဲဒီလိုလွတ်လာတော့၊ သံဝေဂ၊ ကိုယ်ကျင့်တရား၊
ဗြဟ္မစိုရ်တရား၊ အော် ငါ့အဖေတွေ၊ အမေတွေ သေကုန်
ပါလား၊ မရှိတော့ပါလား၊ သရက်ကုန်းမှာ ငါသွားကြည့်
တယ်၊ မြေပုံမှာ အော် အေးအေးအေး အဲဒီတော့မှ ဘာဝနာ
ပါလား၊ ငါလုပ်မှပဲဆိုပြီးတော့ လုပ်တော့တာဘဲဗျို့၊ မြွေ
ဟောက်ကိုက်ကိုက်၊ မြွေပွေးကိုက်ကိုက်၊ တောထဲ လုပ်
တော့တာဘဲဗျို့၊ တောထဲလုပ်တော့ တော ကရင်ကကျွေးလို့
ဒီအသိတွေ ဒီဟာတွေ ဖြစ်လာတာပါ၊ ဘယ်သူမှ မလာ
ပါဘူး၊ ပေါက်လဲမပေါက်သေးပါဘူး၊ တရားထိုင်တော့ တာ
ဘဲဗျို့၊ ခန္ဓာနဲ့ရင်းရှာတာ၊ ရင်းရှာလာပြီးတော့ အော် ငါ
သဘောပေါက်ပြီ၊ မြို့ကိုငါသွားမယ်၊ အသိတရားတွေ ပြောပြ
မယ်။

ဒီတရားကြီးဟာ ရုပ်တရားကြီးပါ။ ရုပ်တရားကြီးကို လဲ ပယ်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီရုပ်တရားကြီးကို ဉာဏ်နဲ့ကြည့်၊ ဂန္ထိရဉာဏ်၊ ဇေနဉာဏ်၊ စက္ခုဉာဏ်၊ အာသဝေါဉာဏ်၊ အဲဒါနဲ့ ကြည့်မှ ခင်ဗျားဟာ သဘောပေါက်လာမယ်။ အဲဒီ ရုပ်တရားကို ကံနဲ့ကြည့်လို့ကတော့ ဘာဖြစ်မှာလဲ။ ဒွိဟိတ် ဆိုတာ လောကီအကြောင်းလဲ သူမပြတ်ဘူး။ တိဟိတ် တချက်ထဲ ချလိုက်တာဘဲ။ ဖြတ်ပစ်လိုက်တာပဲ။ ဒါကြောင့် မလို့ ဒွိဟိတ်၊ တိဟိတ်၊ တေ့ဆက်လို့ ခေါ်တယ်။ ချိတ်ဆက် လို့ ခေါ်တယ်။ ဝှင်းဆက်လို့ ခေါ်တယ်။ ဟုတ်တယ်တဲ့ ခင်ဗျား ပြောတာ မှန်တယ်တဲ့။ မှန်ရင် ခင်ဗျားပြောပြစမ်း။ အေး ဦးပွင်းသိလောက်တော့ ပြောမယ်တဲ့။ တေ့ဆက်က တရား နာတဲ့အခါဘဲ ခင်ဗျားရဲ့ သဒ္ဓါယုံကြည်ချက်ရှိတယ်။ ဒီအသိ လေးဘဲ ခင်ဗျားတရားလေးကို နာတာဘဲ။ မနက်မိုးလင်း ရင် ဒီနေ့အသိနဲ့ပေါင်း။ ခင်ဗျားဘယ်မှာလဲတဲ့။ အသိအာရုံ ငါးပါးနဲ့ ပေါင်းထားပြီး ကံဖြစ်ပြီးတဲ့။ မနောမှာ အကုသိုလ် ကံ၊ ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်စိတ်၊ ကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်နေပြီး။ ဒါတွေဟာ (၃၁)ဘုံလည်တာ။ ဒီကံကို စစ်ရမှာ။ မဂ္ဂင်နဲ့စစ်မှ ဒီကံဟာပြတ်မှာဗျ။

ချိတ်ဆတ်ကတော့ လောကီအာရုံနဲ့ကနေ လော ကုတ္တရာ အာရုံ ဟိုဘက်ကမ်းရောက်သွားတယ်။ ဟိုဘက် ကမ်းကနေ ဒီဘက်ကမ်းကို ပြန်လာတယ်။ သူချိတ်ထား တယ်။ ဒီလောကီဘက်ကမ်းကနေ လောကုတ္တရာကို ချိတ် ထားတယ်။ ဒီလောကီဘက်ကမ်းကနေ လောကုတ္တရာကို ချိတ်ထားတယ်။ မမေ့ဘူး။ အပ္ပမ္မာဒေနုသပ္ပဒေထ မမေ့ဘူး။ သူပြောတော့တာဘဲ။ သူပြောချင်တာတွေ လျှောက် ပြောကုန်

ရော၊ အဲဒါကတော့ ချိတ်ဆက်ခေါ်တယ်၊ ချိတ်ဆက်ကတော့
 အဲဒါဘုရားဘဲဗျို့၊ မြတ်စွာဘုရား အဲဒါ မြတ်စွာဘုရား
 အတုလဲ အတုမရှိ အဲဒါကိုတော့ ဘုရားကိုးဗျ၊ သဘောလေး
 သာနာ၊ ဘာဘဲဖြစ်ဖြစ်၊ ကိုယ်ထက်ကြီးတဲ့သူကို ရိုသေပါ၊
 ကိုယ်နဲ့တန်းတူကို ကြင်နာပါ၊ ကိုယ်အောက်ကလူကို သနား
 ပါ။ ကိုယ်ကျင့်တရားတွေထားပါ၊ ဗြဟ္မစိုရ်တရားတွေထားပါ၊
 သံဝေဂတရားတွေထားပါ၊ ကျွန်းကိုင်းမှို ကိုင်းကျွန်းမှို၊
 ကလေးကိုလဲ အထင်မသေးပါနဲ့၊ အထင်လဲမကြီးပါနဲ့၊
 ကလေးကိုလဲ သမ္မာလေးနဲ့ပြောပါ၊ မိစ္ဆာအယူနဲ့ မပြောပါနဲ့၊
 သမ္မာလေးနဲ့ဆိုတာ၊ မျှမျှတတကလေး စိတ်ချမ်းသာအောင်
 ပြောပါ၊ ကလေးကို စိတ်ဆင်းရဲအောင်မလုပ်ပါနဲ့၊ ဟော-
 ဒါတွေဟာ အင်မတန်မှ ထူးမြတ်တဲ့ အသိတရားတွေပါဗျာ၊
 တရားက ကိုယ်မှာရှိတယ်၊ မြင်တာတရား၊ ကြားတာတရား၊
 နံတာတရား၊ စားတာတရား၊ ထိတာတရား၊ အကုန်
 တရားကြီးပဲ၊ အခုနကျင့်တဲ့ကိစ္စက တောထဲမှာ လူမနီးသူမနီး
 ဆိတ်ငြိမ်တဲ့နေရာမှာ အာရုံကနုတယ်၊ သိပ်နုတယ်၊ ဒီ
 နေရာမှာ အတွင်းအာရုံကို လိုက်လိုက်ပြီး၊ နှလုံးသွင်းသွင်း
 ပြီးတော့ လုပ်ရပါတယ်၊ ဒီအာရုံတွေကို ပြတ်သွားတဲ့အခါ
 ကြုံတော့ ဘာလုပ်လုပ် လုပ်ချင်တာလုပ်၊ အဲ သူက အနတ္တ
 တစ်လုံးထဲ ယူထားတယ်၊ ယခုဒီကပြန်ရင် သူမြောင်းမြ
 ပြန်မယ်၊ သူများလိုဆိုရင်၊ နေအုံးမှာပေါ့၊ မိုးအလင်း၊ စားအုံး
 မယ်၊ သောက်အုံးမယ်၊ ဒကာဒကာမတွေနဲ့ နေအုံးမယ်၊
 မနေဘူး ပြန်မယ်၊ ငါဟောပြီးပြီ၊ ငါကိစ္စပြီးသွားပြီ၊ တရား
 ပွဲမှာ အလှူခံတဲ့ ပိုက်ဆံကိုတော့ ဘုရားကို ပရိဘောဂစေတီ၊
 ဓာတုစေတီ၊ ဥဒ္ဓဿစေတီ လိုအပ်တဲ့ ပျက်စီးနေတဲ့ ဟာတွေ

ကို လှူခဲ့ပါတယ်။ ငါစာပေကျမ်းဂန် မတတ်တော့ မှားလာတဲ့ အပြစ်တွေကို ဒီနေရာမှာ အကုန်လုံး ဒီတရားနဲ့ ဓမ္မနဲ့ ဟောလို့ရတဲ့ပိုက်ဆံ သူလှူခဲ့ပါတယ်။ အာလုံး ဒကာဒကာမ တွေကလဲ ဦးပဏ္ဍိတကို သူတို့ကလဲ လှူပါတယ်။ ဒီသဘော ပါဘဲ၊ အကုန်လုံးထားပစ်ခဲ့တယ်။ ဒါသိသွားပြီ၊ စာက ရေးထားတယ်။ ဝတ္ထုကံမ္မနှင့် ငါ့မှာရှိတာ ကိလေသာကံမ္မနှင့် ယှဉ်တွဲသုံးဆောင်မိပါက အများလဲကြိုက်တယ်။ ကိုယ်လည်း ကြိုက်တယ်။ အရိယာမကြိုက်ဘူး၊ မစွဲဘူးတဲ့၊ ဘယ်လူ သိမလဲ၊ သင်္ကန်းလေးဖြန့်ပြီးတော့ အလှူခံတာဘဲ၊ သူအဲဒီ အာရုံပေါ်မှာ မစွဲဘူး၊ အဲဒါ မှန်ကန်ရင် လှူတဲ့ဒကာ ဒကာမ တွေဟာ အင်မတန်မှ အထမြောက်ပါပြီ။ အဲဒါ မဂ်မျိုးစေ့၊ ခင်ဗျားတို့ ဒီမျိုးစေ့တော့ရပြီ၊ ဘဝတိုင်း ဘဝတိုင်း ခင်ဗျားတို့ ဒီမဂ်မျိုးစေ့တော့ရပြီ။

ခင်ဗျားတို့ လိုသေးတယ်။ ဘာလိုလဲ၊ သီလပြည့်စုံ အောင် စောင့်ထိန်းကြ သီလအရေးကြီးတယ်။ ဒီသီလပြည့်စုံမှ သာလျှင် အပယ်ပိတ်မယ်။ အပယ်(၄)ဘုံ ပိတ်သွားလိမ့်မယ်။ သည်းခံပါ။ ငါ ဒီဒါနတော့ ပေးလို့ရပြီ။ သီလကတော့ ခင်ဗျားတို့ လုပ်ကြပါတဲ့၊ အဝိဇ္ဇာတုံးကြီးကို သီလနဲ့ ဆေး ကြောပါ။ ဒါနနဲ့ ဆေးကြောပါ။ ဘာဝနာနဲ့ ပွားများပါ။ ဦးပဏ္ဍိတရဲ့ အဝိဇ္ဇာတုံးကြီးကို အဓိသီလနဲ့ ဆေးကြောတယ်။ ဦးပဏ္ဍိတလဲ အဝိဇ္ဇာကြီးဘဲ သွားရမှာဘဲ၊ ဒီလမ်း၊ ခင်ဗျားတို့ လဲ သွားရမှာပဲ။ သူ့သွားမစွဲနဲ့၊ ကံကို သွားပြီးတော့ ယှဉ်ပြိုင်လို့မရဘူး၊ ကံကိုယုံကြည်ပါ။ အတိတ်ရဲ့ကံကုန်ရင် သွားရမှာပဲ၊ ဖုတ်ကနဲ့ဆို ချရမှာဘဲ၊ အတိတ်ရဲ့ကံက မကုန် တော့၊ ပစ္စုပ္ပန်ရဲ့ ကံက သဒ္ဓါကံတွေနဲ့ ဆက်တော့ ကံထ

လာပြန်ရော၊ အဲဒီ ရုပ်ကြီးက အဲလိုပြန်ပြောဆက်တယ်၊ အတိတ်ရဲ့ကံကလဲကုန်ပြီး ပစ္စုပ္ပန်ကံ လိုက်တဲ့အခါမှာ ဟောကျန်းမာရေး လာဒိတွေဘာတွေဖြစ်တာပေါ့ဗျာ၊ နာယဘေးမရှိတာတွေ ဖြစ်တယ်။

အဲဒါကြောင့်မလို့ ဒကာကြီးတွေ၊ ဒကာမကြီးတွေ ဒကာလေးတွေ၊ ဒကာမလေးတွေ ဘာဖြစ်ဖြစ် လင်သားပြောတဲ့စကားလဲ နားထောင်၊ ကိုယ့်ဖအေ မအေ ပြောတဲ့စကားလဲ နားထောင်၊ ထမိန်လေးကို သုံးခါသုံးခါ လှည့်ဝတ်အကောင်းစားတွေ ဝတ်လို့ရှိရင် အဲ ပိုက်ဆံတွေကလဲ ရှားပါးတယ်၊ ချွေတာပြီးဝတ်၊ အသိတရားရဖို့လိုတယ်၊ ဥရှစ်တစ်တင်း နှမ်းတစ်တင်းလို့ ဆိုထားတယ်၊ ဘာဖြစ်ဖြစ် ဖအေမအေ ပြောတဲ့စကားကို နားထောင်၊ သာသနာ ၂၅၀၀ မှာ သဘောလေးဘဲ၊ ဒီကပ်ကလွတ် အောင် ရုန်းကြပါ။ ရန်သူမျိုးငါးပါးကိုလဲ လွတ်အောင် ရုန်း ကြပါ၊ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ စေတနာတွေ မှန်ဖို့လိုတယ်၊ နတ်တွေ၊ သကြားတွေရှိတယ်၊ ဘုံမို့ကပုဂ္ဂိုလ်တွေ ရှိတယ်၊ ခင်ဗျားတို့ မိတ်ဆွေတွေက မိစ္ဆာအယူတွေ ကံတွေလုပ်ရင် ကံနိမ့်ရင် ခံရတတ်တယ်၊ ကံမြင့်ရင် သွားချင်တာသွား၊ နာယဘေးမရှိ စာရေးထားတယ်၊ နတ်က စောင့်ရှောက်တယ်၊ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ စေတနာ မှန်ရမယ်။

ဒကာကြီးတွေ ဒကာမကြီးတွေ ဒီလမ်းပြန်ရမှာဘဲ၊ ခင်ဗျားတို့ ဆေးရုံမှာ သွားကြည့်၊ လူနာတွေ ခင်ဗျားကံနဲ့ သူ့ကံ မတူဘူး၊ (အမယ်လေး)၃ ဖြစ်နေတယ်၊ သူ့ကို ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ကိုယ်သံဝေဂ ဘယ်လောက်ရဖို့ ကောင်းလဲ၊ ငါလဲရုပ်နာမ်ရှိတယ်၊ ငါလဲ သူ့လိုဖြစ်တော့မယ်၊

အဲဒီတော့ သူ့လိုမဖြစ်အောင် ငါသီလနဲ့ ရုပ်ကို ထိန်းထား
မယ်၊ သမာဓိနဲ့ ရုပ်ကို ထိန်းထားမယ်၊ စေတနာလေးနဲ့
ရုပ်ကို ထိန်းထားမယ်။ စိတ်ကလေးကို ထိန်းထားပါ။
ဝိပဿနာတွေလာကျင့် ကျောင်းမှာကျင့်၊ တရားထိုင်ကြ၊
ကိုယ့်ဟာကိုယ်ထိုင်ပြီးရင် အသိလေးမှတ်၊ အပြင်နဲ့အတွင်း၊
အတွင်းကတွေးတယ်၊ အဲဒီတွေးတာ ကိုယ်တွေးတာတွေ၊
ဖအေလဲမသိဘူး၊ အမေလဲမသိဘူး၊ မကောင်းတာတွေ၊
မတွေးနဲ့၊ မကောင်းတာတွေ မကြံစည်နဲ့၊ မကောင်းတာတွေ
မပြုလုပ်နဲ့၊ ခင်ဗျားတို့ ဒီဘဝမှာ သွားရမှာ၊ မဂ်မျိုးစေ့
ခင်ဗျားတို့ကို လာပေးတာ၊ ခင်ဗျားတို့ပေးတဲ့ ဝတ္ထုကမ္မလေး
တွေကို ဟောဒီဘုရားကြီးကို အကုန်လုံး လိုအပ်တဲ့ဟာကို
သုံးဖို့ ပေးပစ်ခဲ့တယ်၊ ဦးပဏ္ဍိတ နေ့တဲ့နေရာမှာ လာလှူ
တာတော့ သူယူသွားတယ်၊ ဒါလေးတော့ ကျောင်းမှာ
လိုအပ်တာ အကုန်လုံးလုပ်ပေးမယ်၊ ဒီမှာလဲ ခင်ဗျားတို့
ပေးတာတွေကို ဒီမှာ အကုန်လုပ်တယ်၊ ဝိသုဒ္ဓိကျောင်းမှာလဲ
အကုန်လိုအပ်တာ လုပ်ပေးတယ်၊ အပြင်မှာလဲ စေတီပုထိုး
တွေကိုလည်း လုပ်ပေးတယ်၊ ဦးပဉ္စင်း ဒါတွေလျှောက်လုပ်ပေး
တာ၊ ခင်ဗျားတို့ သိပ်ထူးတယ်၊ ကိုယ့်ရဲ့ လှူသွားတဲ့ ဒါန
စစ်၊ ဒါနမှန်လေးကို စိတ်ဝင်စားပါ၊ အော်-တစ်ရွာတစ်ကျေး
က ရဟန်းတစ်ပါး လာပါလား၊ စာမတတ် ပေမတတ်၊
သူ့လှူလိုက်မယ်၊ ခင်ဗျားတို့ ဒီ(၃၁)ဘုံ လွတ်နိုင်တယ်၊
ခင်ဗျားတို့ နတ်ဘုံရောက်အုံးမယ်၊ နတ်ဘုံရောက်တော့ နတ်
သက်တမ်းကုန်ရင် အထက်ကိုသွားမှာ ခင်ဗျားလှူထားတာ၊
အရိယာလှူထားတာ၊ သဘောပြောတာ၊ အဲဒါ၊ သဘောပြော
တာ၊ အဲဒါအထက်သွားမှာ အောက်မဆင်းတော့ဘူး။

အဲဒါလေးကို ဘာဖြစ်ဖြစ် ကိုယ့်ဖအေမအေ စကား
 နားထောင်၊ ကျေးရွာမှာ ရပ်ကွက်မှာ လူကြီးမင်းများခိုင်းတာ
 ကို တခါထဲစိတ်မဆိုးနဲ့ စေတနာနဲ့လုပ်ပေး၊ သိပ်ကောင်း
 တယ်၊ ဒီစိတ်ကလေး သိပ်ကောင်းတယ်၊ စင်ကြယ်အောင်
 ထား၊ ကံနဲ့ရတဲ့ဝဋ်ကောင်ကြီး၊ အဲဒီကောင်က ကောင်း
 ကောင်း စားချင်တယ်၊ ကောင်းကောင်းအိပ်ချင်တယ်၊
 ကောင်းကောင်း လုံချည်ဝတ်ချင်တယ်၊ ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ
 ဗျာ၊ အဲဒါတဏှာတွေကြီးဘဲ၊ ကိလေသာမှာ တဏှာကြီးဘဲ၊
 ကောင်းကောင်းလေးစားချင်တယ်၊ ငါးသလောက်မှ စားချင်
 တယ်၊ ပုစွန်ကြော်မှ စားချင်တယ်၊ ကိုယ်ရတာက ခြောက်
 ပြား၊ အဲဒီတော့ မဟုတ်က မဟုတ်ကတွေဖြစ်ကော၊ လိမ်လိမ်
 မာမာနေ စိတ်ကို စိတ်နဲ့ပြန်စစ်၊ မကောင်းတဲ့စိတ်ကို
 ကောင်းတဲ့စိတ်ကပြန်ပြီးတော့ သတိလေးထား၊ ငါလုပ်တာ
 မကောင်းပါလား၊ မကောင်းတာကို ပယ်လိုက်၊ ပယ်လိုရ
 တယ်၊ ဒါကို ဦးပဏ္ဍိတ လာဟောတာ။

ဘာမှတတ်တဲ့လူမဟုတ်ဘူး၊ အသိဟောသွားတာ၊
 သိပယ်ဆိုက်ပွားတဲ့၊ မရှိတာနဲ့ မသိတာ၊ မရှိတာကို ရှာရင်
 ရတယ်၊ မသိတာက အခက်ဆုံးဘဲ၊ ခန္ဓာက အသိ ကိုယ်ကျင့်
 တရားနဲ့ ပေးတာ၊ စာနာတဲ့စိတ်တွေနဲ့ ပြောဆိုသွားတာ၊
 ဒါလေးတွေ လိမ်လိမ်မာမာနေ၊ ကိုယ့်အဖေ၊ ကိုယ့်မအေ
 ပြောတဲ့စကားနားထောင်၊ ကျောင်းကို မှန်မှန်တက်၊ အဲကိုယ်
 ကိစ္စကို ပြီးအောင်လုပ်၊ လောကီအကြောင်းတွေ ဟိုလုပ်ဒီလုပ်
 လျှောက်မလုပ်နဲ့၊ ခင်ဗျားတို့ ငယ်ရွယ်သူတွေ အင်မတန်မှ
 သနားတယ်၊ လူကြီးတွေကလဲ ဈေးရောင်းတဲ့အခါမှာ သမ္မာ
 နဲ့ရောင်း၊ မိစ္ဆာနဲ့ သွားမရောင်းနဲ့၊ စားတော့အများ ခံတော့

တစ်ယောက်ထဲခံရလိမ့်မယ်၊ စားတွေ၊ သားတွေ၊ သမီးတွေ
စားသွားလိမ့်မယ်၊ ကိုယ်ခံရလိမ့်မယ်၊ အဲဒီလောက်ဆို
ငြီးရောပေါ့။

၂၀၀၀-ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၂၆-ရက်နေ့
 လမ်းမတော်မြို့နယ်၊ ရှင်ဥပဂုတ္တ ပူဇော်ပွဲတွင်
 ဧရာဝတီတိုင်း၊ မြောင်းမြမြို့၊
 ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္မဇ္ဇာန်းကျောင်း၊
 ဝိသုဒ္ဓိ ဆရာတော်ကြီး ဦးပဏ္ဍိတ
 ဟောကြားတော်မူခဲ့သော
 ခန္ဓာကျင့်၊ ခန္ဓာသိ၊ ဓမ္မသစ္စာတရားတော်။

ဘုန်းကြီးက စာပေကျမ်းဂန်မတတ်ဘူး၊ တောထွက်
 ကြီး တောထွက်ဆိုတာ ငယ်ဖြူမဟုတ်ဘူး၊ ရှင်သာမဏေက
 နေပြီး စာဝါတွေလိုက်ပြီးတော့ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီး
 မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ ဦးဇင်းမတတ်တော့ စကားပြောတဲ့အခါမှာ
 ဆရာတော်တွေ သမားတော်တွေ၊ သံဃာတော်အရှင်မြတ်
 တွေ ရှင်သာမဏေတွေ အားလုံး တပည့်တော်က အားလုံး
 စာမတတ်တဲ့အတွက် ပြောမှားဆိုမှားရှိရင် ခွင့်လွှတ်ပါလို့
 ဦးဇင်းက နေပြီးတော့ တောင်းပန်ပါတယ်၊ တရားနာကြတဲ့
 ပရိသတ်များလည်း ဦးဇင်းက စာမတတ်တော့ စကားပြော
 တဲ့အခါမှာ မှားယွင်းသွားမယ်ဆိုရင်လည်း တရားနာကြတဲ့
 ဒကာဒကာမများကိုလည်း ပြောမှားဆိုမှားရှိရင် ဦးဇင်းက
 စာမတတ်တော့ စကားပြောတဲ့အခါမှာ မှားယွင်းသွားမယ်
 ဆိုရင်လည်း တရားနာကြတဲ့ ဒကာဒကာမများကိုလည်း
 ပြောမှားဆိုမှားရှိရင် ဦးဇင်းကို ခွင့်လွှတ်ပါလို့ တောင်းပန်ပါ
 တယ်၊ လောကီပညာနဲ့ လောကုတ္တရာပညာကိုးဗျ၊ လောကီ
 ပညာကတော့ ဦးဇင်းမတတ်ဘူးပေါ့ဗျာ၊ ဝိနည်းသုတ္တန်

အဘိဓမ္မာဆိုတာက ရှိပါတယ်။ ဦးဇင်းက ဒါတွေကို စုံစုံလင်
လင်မတတ်ပါဘူး။ မသိဘူး။ အဲဒါကြောင့်မို့ အားလုံးပြောမှား
ဆိုမှားရှိရင် ခွင့်လွှတ်ပါလို့ ဦးဇင်းတောင်းပန်တယ်။

ဘုရားဟောတဲ့ တရားတွေပါ။ သဗ္ဗေအလုံးစုံသော
သင်္ခါရအနိစ္စတဲ့ သဗ္ဗေအလုံးစုံသော သင်္ခါရဒုက္ခတဲ့ သဗ္ဗေ
အလုံးစုံသော သင်္ခါရအနတ္တတဲ့ ဒီစာတွေရေးထားတယ်။
(၃၁)ဘုံဟာ ဦးဇင်းတို့ရဲ့ လူ့ဘုံဟာ အမြတ်ဆုံးပါဘဲ။ လူ့
ဘုံက ဘုရားပွင့်တယ်။ လူ့ဘုံက ဟိုး-cရဲရောက်တယ်။
အပေါင်းအသင်း မကောင်းရင်လည်း ရောက်တယ်။ ကံ
အကြောင်းကိုးဗျ။ အဇာတသတ်ကြည့် ဒေဝဒတ်နဲ့တော့။
အဲဒါဘုရားခေတ်ပဲ။ အဲဒီလိုတွေရှိပါတယ်။ ဒါခင်ဗျားတို့ စာ
တတ်တွေပဲ။ ဦးဇင်းက စာတတ်တာမှ မဟုတ်ဘူး။ သဘော
လေးနဲ့ပြောပြပါတယ်။ သဗ္ဗေအလုံးစုံသော သင်္ခါရအနိစ္စတဲ့၊
အနိစ္စရယ်၊ ဒုက္ခရယ်၊ အနတ္တရယ် ရေးထားတယ်။ အနိစ္စ
ပြီးရင် ဒုက္ခ၊ ဒုက္ခပြီးရင် အနတ္တ သုံးလုံးရေးထားတယ်။
အနတ္တဟာဘာလဲ၊ ဒုက္ခဟာဘာလဲ၊ ခန္ဓာမှာ ဉာဏ်စိုက်ရင်
ဂစ္ဆိရဉာဏ်၊ ဇေနဉာဏ်၊ စက္ခုဉာဏ်၊ အာသဝေါဉာဏ်၊
ဉာဏဉာဏ်၊ စာရေးထားတယ်။ ဦးပဏ္ဍိတရတယ် မပြော
ဘူး။ ကံနဲ့ ဉာဏ်နဲ့ သဘောလေးပြောတာ၊ သံသရာ
ဘယ်ကစလဲတဲ့၊ ခန္ဓာကစတာပဲတဲ့၊ သံသရာ ဘယ်ကစလို့
လည်သလဲတဲ့၊ ခန္ဓာကစလို့ လည်ပါတယ်တဲ့၊ သံသရာ
ဘယ်ကစလို့ ပြတ်သလဲတဲ့ ခန္ဓာကစလို့ ပြတ်ပါတယ်။ အခု
လူ့ဘုံမှာ ဟောတဲ့အသိ ရှေ့ကိုလည်းမမျှော်နဲ့ နောက်ကို
လည်း မတွေးနဲ့ ပစ္စုပ္ပန်တဲ့တဲ့၊ စက္ခုအာရုံအသိ၊ နားသောတ
အသိ၊ နံတာအသိ၊ ဇီဝါအသိ၊ ကိုယ်အသိ၊ အပြင်အာရုံငါးပါး

မနောကတော့ အတွေးအာရုံပေါ့ဗျာ၊ အဲဒါခြောက်ခုခေါ်တယ်၊
အဲဒါခြောက်ခုကို ဘာလဲဆိုရင် အဝိဇ္ဇာတဲ့၊ ခြောက်ခုကို
ပယ်နိုင်ရင် ဘာလဲ၊ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်၊ အဲဒါစာရေးထားတယ်။

စာကမုန့်၏။ ဉာဏ်မမိ၊ ထိအောင် သူမသိ၊
စာတွေ့ ငါတွေ့ အတွေ့နှစ်လီရှိတယ်၊ စာတွေ့ထက် ငါတွေ့
က သာတယ်၊ ကံတရား၊ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ၊
သံသရာဘယ်ကစလဲ၊ ခန္ဓာကစတယ်၊ မနောကံ၊ အဲဒီကံကို
လက်ညှိုးထိုးပြီးတော့ ဟောပြနေတယ်၊ ကံဆိုတာ ခေါ်
သမုတ်တယ်၊ ကံရဲ့အသိဆိုတဲ့ သဘောလေးပြောပြမယ်၊
ဦးဇင်းက စာတတ်တာမဟုတ်ဘူး၊ ကိုယ်က ပင်ပင်ပန်းပန်း
နဲ့ ပိုက်ဆံတွေ စုထားတော့ အများကြီးဖြစ်တယ်၊ လာလာပြီး
သားတွေ သမီးတေက လက်ဝါးလေးဖြန့်ပြီး လာတောင်း
တယ်၊ အင်း-ရှာတော့ ငါ့မှာ ချွေးဒီးဒီးကျတယ်၊ မင်းတို့က
အဆင့်သင့် လက်ဝါးလေးနဲ့ ဖြန့်ဖြန့်တောင်းတယ်၊ မင်းတို့
တနေ့လည်းလာတောင်း၊ တနေ့လည်းလာတောင်း၊ ငါတို့က
ရှာရတာ ချွေးသီးချွေးပေါက်နဲ့ ရှာရတာ ဒီပိုက်ဆံက လွတ်
တာမဟုတ်ဘူး၊ မင်းတို့က လက်ဝါးလေးနဲ့ ဖြန့်ဖြန့်
တောင်းတယ်၊ မအေက ပြောတယ်၊ အဲဒါတွေးကြည့်ပေါ့ဗျာ၊
ပစ္စည်းကိုစွဲတာ တဏှာပဲ တဏှာကြောင့် ကံဖြစ်တော့မယ်၊
ကံဖြစ်နေပြီ၊ ငါရှာထားရတယ်၊ သားသမီးပေါ်မှာ ခဏခဏ
လာတောင်းတော့ မအေက စေတနာပျက်တယ်ဗျို့၊ သဘော
လေးနဲ့နာ၊ အဲဒါကံပဲဗျို့၊ ကံတွေ စွဲနေကြတယ်၊ ဒီကံဟာ
စေတနာကိုခေါ်တယ်၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ အတ္တဒိဋ္ဌိ၊
အတ္တဆိုတာ အစွဲ၊ သက္ကာရဒိဋ္ဌိဆိုတာ ငါမြင်တယ်ကွ၊ ငါ့ဆီ
လာတောင်းတယ်ကွ၊ ငါ့ကိုလာပြီးတော့ လုပ်တယ်ကွ၊ ငါ့ကို

လာပြီး နားပူနားဆာလုပ်တယ်ကွ၊ အဲဒီအသိက သညာသိပျ၊
 ဗမာလိုမှတ်တဲ့အသိ၊ မှတ်တာ၊ မှတ်မှားတွေဖြစ်နေတယ်၊
 အဲဒါစေတနာပျက်တယ်၊ စေတနာပျက်ရင် ဝိသုဒ္ဓိသီလ
 မစင်ကြယ်ဘူး၊ အပြင်မှာ မစင်ကြယ်ဘူး၊ အပြင်မှာ မစင်
 ကြယ်ရင် ခန္ဓာမှာ မစင်ကြယ် ဘူး၊ ခန္ဓာမှာ မစင်ကြယ်ရင်
 ဉာဏ်မှာ မစင်ကြယ်ဘူး၊ ဂမ္ဘီရဉာဏ်၊ ဇေနဉာဏ် မရဘူး၊
 ကိုယ်မှာ သစ္စာပျက်နေတာ၊ ဘာသစ္စာပျက်လဲ၊ အရိယာထ
 သစ္စာပျက်တယ်၊ ပြီးတော့ အပြင်မှာလည်း မြင်တယ်၊ မှတ်
 တယ်၊ သမုတိသစ္စာ ပျက်တယ်၊ အပြင်သီလလည်း ပျက်
 တယ်၊ အတွင်းသီလလည်း ပျက်တယ်၊ မျက်စိနဲ့မြင်လိုက်
 တော့ ဘဝင်က သိတယ်၊ သိတော့မှ မှတ်တာ၊ အဲဒါ
 မှတ်တာ၊ ပါဠိလို သညာ၊ အဲဒါတွေ ဒီအာရုံ ၆-ပါး၊ မျက်စိ
 မြင်လိုက်တော့ သိတယ်၊ နားကြားတော့ သိတယ်၊ နှာခေါင်း
 နံတော့ သိတယ်၊ ဇီဝါစားတော့ သိတယ်၊ ကိုယ့်အသား
 ထိတော့ သိတယ်၊ ဟော ဘဝင်က သိတာ၊ အဲဒါသင်္ခါရ
 ခေါ်တယ်။

သဗ္ဗေအလုံးစုံသော သင်္ခါရ အနိစ္စဆိုတာ အဲဒါပဲ
 ဗျို့၊ ခင်ဗျားတို့ တွေးကြည့်၊ ကူးကြီးက သူဟာ သူအိပ်နေ
 တာ သူ့ရှေ့ ရှိက ဖြတ်သွားတာ၊ ဟာ-ငါအစာပဲတဲ့၊ အဲဒါ
 တဏှာ၊ လိုက်ကိုက်တာပဲ၊ တခါတည်း ရှိသေတာပဲ၊
 အပြင်မှာ မစင်ကြယ်တော့ ခန္ဓာမှာ မစင်ကြယ်ဘူး၊ ခန္ဓာ
 မှာ မစင်ကြယ်ရင် ဉာဏ်လဲ မပေါက်ဘူး၊ ကိုယ်က ကံတွေ
 ဖြစ်နေတာ၊ သမုတိသစ္စာ၊ ဝိရတိသစ္စာ၊ သဘာဝသစ္စာ၊
 ပရမတ္တသစ္စာ၊ အရိယာထသစ္စာ၊ သစ္စာတွေ မှန်ရမယ်၊
 သစ္စာမှန်မှ မေတ္တာအောင်တယ်၊ ကံတရား၊ အဲဒါကံတွေ

စွဲနေကြတယ်။ ကံကို ယုံကြည်ပါ။ ကံယုံကြည်မှ အပ္ပါယ်ပိတ်
မယ်။ ကံမယုံကြည်ရင်တော့ သွားပြီ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ကံတွေ
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကံတွေ၊ အတ္တဒိဋ္ဌိကံတွေ ဒါဘာလဲ၊ သညာကလုပ်
ပေးတာ အမှတ်ကလုပ်ပေးသော ဟာကြောက်ဖို့ သိပ်
ကောင်းတာ၊ အပြင်သီလလည်းပျက်၊ အတွင်းသီလလည်း
ပျက်သွားပြီပေါ့။ ခင်ဗျားတို့ ဒီဘဝတော့ ချမ်းသာတာပေါ့
လောဘတွေ၊ ဒေါသတွေ၊ မောဟတွေ၊ တဏှာတွေ၊ မာန
တွေ၊ ဒိဋ္ဌိတွေ၊ ဒိဋ္ဌိမသတ်ဘူး၊ ဒိဋ္ဌိသတ်ရမယ်၊ ဒိဋ္ဌိသတ်
တာက ဝိပဿနာ၊ မဂ္ဂေါလမ်းသွားတဲ့ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးနဲ့ ကျင့်
တာ၊ အဲဒါ ဒိဋ္ဌိသတ်တာ၊ ဒိဋ္ဌိသတ်တယ်ဆိုတာ အာရုံငါးပါး
ပြတ်အောင်လုပ်တယ်။ အာရုံလည်းပြတ်၊ မနောလည်းပြတ်၊
အဲဒါ ရုပ်နာမ်လွတ်တာပဲဗျို့။ ဥပါဒါန်မရှိဘူး။ အခုကတော့
ဥပါဒါန်စွဲတယ်။ ငါ့ပစ္စည်းတွေ သိန်း ၂၀-လောက်က လိမ်
သွားတယ်။ ညာသွားတယ်။ နဂိုကတော့ ကောင်းကောင်း
မွန်မွန်နဲ့ ပေးလိုက်တယ်။ တစ်လလည်း လာမပေး၊ နှစ်လ
လည်းမလာ ပူတာပဲဗျို့။ သိန်းပေါင်းမြောက်များစွာ ချေးပြီး
တော့ ပြန်မပေးဘူး။ ပူတာပဲဗျို့။ အဲဒီအပူ ဘာနဲ့သတ်လို့
ရမလဲ။ ခင်ဗျားတို့ သီလနဲ့လည်း သတ်လို့ရမလား။ ဝိနည်းနဲ့
လည်း သတ်လို့ရပါ့။ ဘာနဲ့မှလည်း သတ်လို့မရဘူး။ အဲဒါ
မဂ်ဉာဏ်နဲ့သတ်မှ ပြတ်တာ၊ ဥပါဒါန် ပြတ်သွားတာ၊
မဂ်ဉာဏ်က ဖြတ်တာ ဥပါဒါန်ကို ကံမဖြစ်တော့ဘူး။
သဘောလေးနဲ့နာ။

လာတာလည်း တစ်ယောက်ထဲ ပြန်တော့လည်း
တစ်ယောက်ထဲပဲ။ ခင်ဗျားတို့ပေါ်မှာ မူတည်တယ်။ မရှိတာ
ကို ရှာရင်ရတယ်။ မသိတာ အခက်ဆုံးပဲ။ ကိုယ်သမီးလေး

လင်နောက်လိုက်သွားတယ်ဆိုရင် ဖအေမအေ တွေးကြည့်ပါ။ မကောင်းတဲ့လူနဲ့ လိုက်သွားတယ်၊ သတင်းကြားတာနဲ့ တပြိုင်နက် အမှတ်ကနေပြီးတော့ ရင်ဝဆောင့်တာပဲဗျို့။ အစွဲဒီအစွဲဥပါဒါန်ဟာ ဘာနဲ့သတ်လို့ရမလဲ၊ ခင်ဗျားတို့ သီလနဲ့လည်း သတ်လို့ရပါမလား၊ ဘာနဲ့မှ သတ်လို့ရမလဲ၊ ခင်ဗျားတို့ သီလနဲ့လည်း သတ်လို့ရပါမလား၊ ဘာနဲ့မှ သတ်လို့မရဘူး၊ အဲဒီဥပါဒါန်ဟာ မဂ်ဉာဏ်ရမှသာလျှင် ခင်ဗျားအေးမှာဘဲဗျို့။ အခုအေးရင် အနာဂတ်လည်း အေးတယ်၊ သဘောလေးနဲ့နာ၊ လောဘဒေါသမောဟ စာက ရေးထားတယ်၊ လောဘဘာကြောင့် ဖြစ်ရလဲ၊ ဒေါသ ဘာကြောင့် ဖြစ်ရလဲ၊ ဟောဒီ ဘဝင်အာရုံကြောင့်ဖြစ်နေတာ၊ ဘဝင်ကို ဟောနေတာ မနောက်ဟောနေတာ။

ကံဆိုတာက ကိုယ်ပြုလုပ်တဲ့ကံရှိသလို ကိုယ်မပြုလုပ်တဲ့ကံရှိတယ်၊ ကိုယ်ပြုလုပ်တဲ့ကံတော့ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ အဲဒါတွေကြည့်ပေါ့ဗျာ၊ ကာယကံသုံးပါး၊ ဝစီကံလေးပါး၊ ကာယကံသုံးပါးက စာနဲ့ရေးထားတယ်၊ သူများအသက်မသတ်ပါနဲ့တဲ့၊ သူများပစ္စည်းမခိုးပါနဲ့တဲ့၊ သူများသားမယားမဖျက်ဆီးပါနဲ့တဲ့၊ ဟော-ဝစီကံက မုသာဝါဒ မပြောပါနဲ့တဲ့၊ ဒီသုနဝါစာ၊ ဖရုဿဝါစာ၊ သပ္ပဖလာပသိမ်ဖျင်းသော ညစ်ညမ်းသော မဖွယ်မရာသော မပြောပါနဲ့၊ မနောကျတော့ ဗျာပါဒဆိုတာ စွဲတဲ့အပူခေါ်တယ်၊ စွဲတဲ့ဥပါဒါန်ကို ဗျာပါဒခေါ်တယ်၊ ကုက္ကုစစိတ် မနာလိုတဲ့စိတ်၊ ဒီစိတ်တွေ မနောကဖြစ်တာ၊ ဧည့်သည်လာလို့ရှိရင် တခါတည်း ဟင်းတွေဝှက်ထားတယ်၊ သူရင်းနှီးတဲ့လူတော့ ချကျွေးတယ်၊ စိတ်၊ စိတ်၊ မြင်လိုက်တယ်၊ မုနော ဒါတွေ

ဟာ စေတနာတွေပျက်တယ်၊ အံ့မှတ်က မှတ်ပေးတာကိုးဗျ၊ အမှတ်အတ္တက အနတ္တဖြစ်အောင်လုပ်၊ ပညတ်က ပရမတ် ဖြစ်အောင်လုပ်၊ ခင်ဗျားတို့လုပ်မှရမှာ၊ အခုတော့ မိရိုးဖလာ အယူလေးယူထားတယ်၊ ကံတွေ ကံတွေဟာလည်းကောင်း တဲ့ကံရှိသလို မကောင်းတဲ့ကံလည်းရှိတယ်၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကံ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကံ၊ အတ္တဒိဋ္ဌိကံ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကံဆိုတာ ငါမြင်တယ်၊ ငါ့ကား၊ ငါ့အိမ်၊ ငါ့သား၊ ငါ့ပစ္စည်း၊ ငါ့ဥစ္စာ အဲဒါသက္ကာယ ပဲဗျို့၊ အဲဒီလို အယူတွေမှားတယ်၊ အမှတ်တွေမှားတယ်၊ အစွဲတွေမှားတယ်၊ လာတော့တယောက်ထဲ ပြန်မှာလဲ၊ ဒီ လူ့ဘုံက ပြန်ရမှာပဲ၊ အနတ္တတရားကြီး၊ ဖြစ်နေတာက အတ္တ တရားတွေ ဖြစ်နေတာ၊ လောဘတွေ ဖြစ်နေတယ်၊ ဒေါသ တွေ ဖြစ်နေတယ်၊ ပြန်မှာ၊ ကိုယ်ရှာတဲ့ဟာတွေ အကုန် စားပဲ၊ စားတော့အများ ခံတော့ တစ်ယောက်ထဲပဲဗျို့၊ ကိုယ့် စိတ် ကိုယ်စစ်၊ တရားထိုင်ကြ၊ လက်ပိုက်ပြီး တရားထိုင် တယ်၊ မြင်ချင်လား၊ မမြင်ချင်လား၊ နားကြားချင်လား၊ မကြားချင်ဘူး၊ နံချင်သေးလား၊ မနံချင်ဘူး၊ စားချင်သေး လား၊ မစားချင်ဘူး၊ ထိချင်သေးလား၊ မထိချင်တော့ဘူး၊ အပြင်အာရုံငါးပါးကို ပယ်ပြီ၊ ဘာကိုပယ်မလဲ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ အတ္တဒိဋ္ဌိ၊ ကံကို ပယ်ပြီ၊ သမ္မာကံကိုယူပြီ၊ ကောင်း တာလုပ်တာ သမ္မာ၊ သဒ္ဓါဗိုလ်တွေ သဒ္ဓါဆိုတာ ယုံကြည် တာ သဒ္ဓါဗိုလ်တွေ၊ ဝီရိယဗိုလ်တွေ၊ သီလဗိုလ်တွေ၊ သမာဓိ ဗိုလ်တွေ၊ ပညာဗိုလ်တွေ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၊ ဆင်းရဲခြင်းအမှန် တရား၊ နိရောဓသစ္စာနဲ့ မဂ္ဂင်သစ္စာ၊ အဲဒါ အကောင်းဆုံးပဲဗျို့၊ အဲဒါ တွေးသာကြည့်ပေတော့၊ ဟိုနှစ်ခုကိုပယ်လိုက်ရင် နိရောဓနဲ့ မဂ်ဟာ သူ့အပါင်းအသင်းပဲ၊ အဲဒီရတဲ့လူရဲ့

အပေါင်းအသင်းခေါ်တယ်၊ ထုတ်ဖော်ပြလို့မရဘူး၊ မင်းတို့ ယုံကြည်ပါကွာလို့ တလုံးတည်း ပြောလိုက်တယ်၊ ဘာကို ယုံကြည်ရမလဲ၊ တရားစစ် တရားမှန်၊ သံဃာစစ် သံဃာမှန်၊ ဘုရားစစ် ဘုရားမှန် ရှိတယ်ကွ၊ မင်းတို့ အခုကိုးကွယ် နေတယ်တဲ့၊ အဲဒါပညတ်ဘုရားပဲ၊ သဘောပြောတာနော်၊ သဘောလေးပြောတာ၊ အဲဒါ ဘုရားခေါ်တယ်ကွ၊ ကံက တက်ရတယ်ကွ၊ အဲဒါ ပညတ်ဘုရားခေါ်တယ်၊ ပရမတ် ဘုရားရှိတယ်ကွ၊ အဲဒါကြောင့် ပရမတ်ဘုရားဆိုတာ ခက် တယ်ကွ၊ တော်တော်ခက်တယ်ကွ၊ အနားကပ်တဲ့ကောင် တောင် မသိဘူးကွ၊ ဒုက္ခသစ္စာနဲ့ သမုဒယသစ္စာနဲ့ နိရောဓ သစ္စာနဲ့ မဂ္ဂသစ္စာ သစ္စာလေးပါးကို ဟောတာ၊ အဲဒါတွေပေ တော့တဲ့၊ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်မှ မဟောဘူးကွတဲ့၊ မှတ်ထားတဲ့၊ မင်းတို့ ရန်ကုန်မှာ ပြောသွားပြီ။ ဒုက္ခသစ္စာဆိုတာ ကိလေ သာ ရပ်တရားကွ၊ ကိလေသာဝဋ်ကွ၊ ကိလေသာရဲ့ ဝဋ်ကွ၊ ခန္ဓ ဒုက္ခကွ၊ အဲဒီကောင်ကို မသိတော့မှ မင်းတို့ သမုဒယ အာရုံအကြောင်း မပြတ်ဘူးတဲ့၊ တဏှာမပြတ်ဘူးကွ၊ ဥပါဒါန် မပြတ်ဘူးကွ၊ မြင်လိုက်တဲ့အကြောင်း၊ ကြားလိုက်တဲ့ အကြောင်း၊ နံလိုက်တဲ့အကြောင်း၊ စားလိုက်တဲ့အကြောင်း၊ မနောနဲ့ပေါင်းတယ်၊ အဲဒါတွေဟာ ပဋ္ဌာန်းသင်္ခါရတွေ ခေါ် တယ်၊ ဒီသင်္ခါရ ရပ်ရမယ်၊ ဒီသင်္ခါရရပ်မှသာလျှင် ခင်ဗျား ထူးပြီပေါ့၊ ခင်ဗျားဟာ ခင်ဗျားသိရမယ်၊ သူများ သွားမမေး နဲ့၊ ကိုယ်ကျင့်တာမှန်ဖို့လိုတယ်၊ ဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာ၊ နိရောဓသစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာ၊ အဲဒါ သစ္စာလေးပါးခေါ်တယ်၊ အဲဒါ-ကံပြတ်တဲ့တရားခေါ်တယ်၊ ကံကိုပြတ် သွားတဲ့တရား၊ ဥပါဒါန်ပြတ်သွားတဲ့ တရားတွေ၊ အခု ခင်ဗျားတို့ ဥပါဒါန် ပြတ်သလား၊ မပြတ်ဘူး၊ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်။

ဒီအလုပ်ကိုမလုပ်ဘူး၊ ဒီလူဟာ စာတတ်တဲ့လူ မဟုတ်ဘူး၊ အဲဒီလို လက်ပိုက်တယ်၊ ကာယသတိပဋ္ဌာန်၊ ဝေဒနာသတိပဋ္ဌာန်၊ စိတ္တသတိပဋ္ဌာန်၊ ဓမ္မာသတိပဋ္ဌာန်၊ ကာယနုပဿနာ၊ ဝေဒနာနုပဿနာ၊ စိတ္တနုပဿနာ၊ ဓမ္မာနုပဿနာတဲ့၊ ဟော- စာရေးထားတယ်၊ ဖော်ဖော်ပေးတယ်၊ ကာယသတိပဋ္ဌာန်သည်တဲ့ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ၊ ကံတွေကို သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိကံ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကံ၊ အတ္တဒိဋ္ဌိကံ၊ ဒီ အယူဝါဒ ငါမယူဘူးကွ၊ သမ္မာကံကို ယူသွားတယ်၊ ကာယနုပဿနာ ရုပ်မှာဖြစ်နေတယ်၊ ခြင်ကိုက်တယ်ပေါ့၊ အပြင်မှာ ခြင်ကိုက်တယ်။ အဲဒါ ကာယနုပဿနာ အဲဒါကိုလည်း ငါပယ်ပြီကွ၊ ငါခံမယ်ကွ၊ တံတွေးလည်း မထွေးတော့ဘူး။ ရေလည်းမသောက်တော့ဘူး၊ ဝစီကံလည်း ငါပိတ်ပြီကွ၊ ငါစကားလည်း မပြောတော့ဘူးကွ၊ ဘယ်သူ့မှလည်း ငါမပြောဘူးကွ၊ ရေလည်းမသောက်တော့ဘူး၊ ဆေးလိပ်လည်း မသောက်တော့ဘူးကွ၊ ဘာမှမစားတော့ဘူး၊ အဲဒါ ဝစီပိတ်တာပဲ၊ ကာယကံ၊ သူများအသက်လည်း မသတ်တော့ဘူး၊ အရက်သောက်ချင်နေတာ မသောက်တော့ဘူး၊ ဘာလုပ်ချင်သေးလဲ၊ ဘာမှ မလုပ်ချင်တော့ဘူး၊ ကာယကံသုံးပါးကိုလည်း ပယ်ပြီ၊ ဝစီကံလေးပါးကိုလည်း ပယ်ပြီ၊ မနောကံသတ်ပြီ၊ ဗျာပါဒ၊ အဘိဇ္ဇာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ ဒိဋ္ဌိကို သတ်ပြီ၊ ဒိဋ္ဌိဆိုတာ အာရုံတွေ မယူတော့ဘူး၊ အာရုံပယ်ထားတယ်၊ ၅-ခု မယူတော့ဘူး၊ တခါတည်း အဲဒါ ချတာပဲ။

မြင်စိတ်၊ ကြားစိတ်တွေက မနောနဲ့ မပေါင်းတော့ဘူး၊ စေတသိတ်ဖြစ်အောင် မလုပ်တော့ဘူး၊ စိတ်နဲ့ စေတသိတ် တစ်ခါတည်း တဒင်္ဂရပ်နေတယ်၊ ဥာဏ်မပေါက်

သေးဘူး၊ အပြင်စိတ်၊ အတွင်းစိတ်၊ အဲဒါတွေကို ရပ်ထား
 တယ်၊ ကြာလာတော့ ရက်ပေါင်း၊ လပေါင်း၊ နှစ်ပေါင်း
 တောထဲမှာနေတယ်၊ ကျွေးမှ စားတယ်၊ မကျွေးလည်း မစား
 ဘူး၊ ကရင်တွေကလာ ကျွေးတယ်၊ ကျွေးရင်ထားပစ်ခဲ့၊
 မင်းငါနဲ့စကားမပြောနဲ့သွား၊ ခါချဉ်တွေ တက်ပလေ့စေ၊
 မင်းချိုင့်လေးသာထားခဲ့၊ တရားထိုင်တယ်၊ ကျင့်တာ၊
 ကျင့်တော့ ခန္ဓာသိလာတဲ့ အသိတွေ ခန္ဓာသိခေါ်တယ်၊
 ခန္ဓာကဘာလဲ၊ အဲ ခုနက ဪ သားတွေ သမီးတွေ
 လက်ဝါးဖြန့်ဖြန့်လို့တောင်းတယ်၊ မအေက ဈေးရောင်းရ
 တာ၊ သူ့ခင်ဗျာ ခံတောင်းကြီးနဲ့ စုစုထားတယ်၊ ဈေးသီး
 ဈေးပေါက်နဲ့ ငါရှာရတာ၊ မင်းတို့က အသင့် လက်ဝါးဖြန့်
 တောင်းတယ်၊ မအေကြီးက သူ့ဈေးနည်းစာနဲ့ ရှာဖွေထားတဲ့
 ပင်ပန်းတဲ့ ကာမဝတ္ထုကို သားသမီးကို စေတနာပျက်တယ်၊
 အတွင်းစေတနာပျက်တယ်၊ အပြင်မှာ လက်ဖြန့်တောင်းတာ
 ကိုးဗျ၊ အဲဒါ သားသမီးအရင်းပဲ၊ မအေကြီးက မပေးဘူး၊
 အပြင်မှာ မစင်ကြယ်ဘူး၊ အပြင်မှာ မစင်ကြယ်ရင် အတွင်း
 မှာ မစင်ကြယ်ဘူး၊ အတွင်းမှာ စင်ကြယ်ရင် အပြင်မှာ
 လင်းနေတယ်၊ အပြင်က ကိုယ့်ဒုက္ခပေးနေတာ၊ အတွင်း
 မသတ်တော့၊ အပြင်က ကိုယ့်ဒုက္ခပေးနေတာ၊ အကြောင်းကို
 မသတ်ဘူး၊ အကြောင်းမပြတ်ဘူး၊ အတွင်းကိုသတ်။

ကိလေသာဝဋ်က ဘာလဲ၊ ဦးဇင်းတော့ စာမတတ်
 တော့၊ ခင်ဗျားတို့ အကုန်ပြောသွားပို့မယ်၊ ပါဠိလို မတတ်
 ဘူး၊ ပါဠိအနက်အဓိပ္ပါယ်တွေ ပါဠိစကားတွေ မသိဘူး၊ ပါဠိ
 ဆိုတာကတော့ ဘန္တေ ပါဠိ ဗမာလိုပြန်လိုက်တော့ အရှင်
 ဘုရား။ ပါဠိနဲ့ အနက်နဲ့ တပ်သွားတယ်၊ ဦးဇင်း အဲဒါ

မသိဘူး၊ မတတ်ဘူး၊ အတိတ်ရဲ့ အကြောင်းကို ပြောပြမယ်၊
 ဦးပဏ္ဍိတရဲ့အကြောင်း၊ ဦးဇင်းရဲ့ဖအေက ဦးချီးတိုး၊ ဦးဇင်းရဲ့
 မအေက ဒေါ်အုံးမေ၊ ဒေါ်အုံးမေနဲ့ ဦးချီးတိုးဟာ တရွာ
 တကျေးမှာနေတယ်၊ အိမ်မဲမြို့နယ်၊ သရက်ကုန်းကျေးရွာ၊
 သီးကွင်းသရက်ကုန်းလို့ခေါ်တယ်၊ သရက်ကုန်းမှာ နေတဲ့
 အခါကြတော့ သူတို့ တစ်ရွာတစ်ကျေးမှာနေကြတော့ တစ်ဦး
 နဲ့တစ်ဦး အလုပ်မှာဆုံကြတယ်၊ သူကလည်း တစ်ရွာကလာ
 အလုပ်လုပ်တယ်၊ သူကလည်း တစ်ရွာကလာ အလုပ်လုပ်
 တယ်၊ အဲဒီလို လာလုပ်တဲ့အခါမှာ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်
 ယောက် ဦးချီးတိုးက ဒေါ်အုံးမေရဲ့ ရူပကာယကို ကြည့်လိုက်
 တော့ အဲဒီလူ နှလုံးသားမှာ ဝမ်းသာနေတယ်၊ ဒေါ်အုံးမေ
 ကတော့ ဘယ်သိအုံးမလဲ၊ သူက သာယာနေပြီ၊ နောက်ပိုး
 ကြီးပေါ့ဗျာ၊ သာယာနေတာပဲဗျို့၊ ဒေါ်အုံးမေရဲ့ မျက်လုံးလေး
 ကလည်း အလွန်ကောင်း၊ နားရွက်လေးကလည်း အလွန်
 ကောင်း။ နှာတံလေးကလည်း အလွန်ကောင်း၊ အသားအရေ
 ကလေးကလည်း ဖြူတယ်ဗျို့၊ အဲဒါသညာက မှတ်တာဗျို့၊
 မှတ်မှားတွေ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ အဲဒါဘာကို မှတ်လဲ၊ ပညတ်ကို
 သွားမှတ်လိုက်တာ၊ ပညတ်ကို သွားမှတ်တာ၊ ဦးချီးတိုးက
 အလုပ်အကိုင်တွေ လုပ်ပြလိုက်တာဗျာ၊ လယ်တွေလုပ်လိုက်၊
 ဘာတွေလုပ်လိုက် အလုပ်အကိုင်တွေ လုပ်ပြတော့ ဒီပုဂ္ဂိုလ်
 ကတော့ ငါ့တကယ် လုပ်ကျွေးမှာပဲ၊ ဒေါ်အုံးမေက ငါ့
 တကယ်လုပ်ကျွေးမှာပဲ၊ ငါ့ကိုလည်း အများကြီးကူညီပါလား၊
 ဒေါ်အုံးမေကတော့ ဒါပဲသိတယ်၊ ဦးချီးတိုးက တဖက်သတ်
 ကြိုက်နေပြီ၊ ဒေါ်အုံးမေက ငါ့ကို ဒီလူကြီး တကယ်လုပ်ကျွေး
 မှာပဲ ဆိုပြီးတော့ ဂရုဏာ၊ မေတ္တာ စေတနာတွေက ရှိလာ

တယ်ဗျို့။ ဟော တစ်ယာက်နဲ့တစ်ယောက် ကိုင်းကျွန်းမှို၊ ကျွန်းကိုင်းမှို ဖြစ်ကုန်တာပါပဲဗျာ။ အဲဒါဘာလဲ တဏှာက အိမ်ဆောက်တော့ ဘာဖြစ်လဲ၊ ကိလေသာရုပ်တရား ဖြစ်တယ်ဗျို့။

ပဏ္ဍိတခေါ် မြမောင်က အတိတ်ရဲ့ဘဝ အနန္တရက ကံတွေဟာ မပြတ်ခဲ့ဘူး။ ကံဆိုတာတဏှာ တစ်ဘဝပြီး တစ်ဘဝ အိမ်ဆောက်လာခဲ့တယ်။ ဒီကံလေးဟာ သမ္မာကံ လေးမို့လို့ မနုဿတ္တ ဘာဝေါဒုလ္လော၊ လူ့ဘဝမှာ ခဲယဉ်းတာ ကို ရအပ်ပေ၏။ လူ့ဘဝကိုလာတာ၊ ဘာနဲ့လာသလဲ၊ ငါ သမ္မာနဲ့လာတယ်။ သမ္မာအယူနဲ့ ငါလာပါတယ်ကွာ၊ မိစ္ဆာ အယူနဲ့လာတဲ့ဟာတွေက ကြက်တို့၊ ဘဲတို့၊ ခွေးတို့၊ ဝက်တို့ တိရိစ္ဆာန်ဘုံပေါ့ကွာ၊ မိစ္ဆာအယူ ယူတဲ့ကောင်တွေ တိရိစ္ဆာန် လာဖြစ်တယ်ကွာ၊ လူ့ဘုံမှာ ငါကတော့ သမ္မာနဲ့ ယူတဲ့အတွက် ကြောင့် လူ့ဘုံမှာလာဖြစ်တယ်ကွာ၊ လူ့ဘုံမှာ ငါကတော့ သမ္မာနဲ့ယူတဲ့အတွက်ကြောင့် လူ့ဘုံမှာ လာဖြစ်တယ်ကွာ၊ အဲဒီ ဒေါ်အုံးမေနဲ့ ဦးချီးတိုးရဲ့ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံတဲ့ တဏှာ ကနေပြီးတော့ ကိလေသာရုပ်၊ အဲဒီကံပဲဗျို့။ ပဋိသန္ဓေတည် တဲ့အခါကြတော့ မြမောင်ဖြစ်လာတယ်။ တဖြည်းဖြည်း ကြီး ပြင်းလာတဲ့အခါ ရက်ပေါင်း၊ လပေါင်း၊ နှစ်ပေါင်း ကြာလာ တဲ့အခါကြတော့ မြမောင် အသက်အရွယ်ရလာတယ်။ ဦးချီးတိုးနဲ့ ဒေါ်အုံးမေတို့က ကောက်ရိတ်တယ်၊ ကောက်စိုက် ကြတယ်။ ခွက်ကောက် လယ်ကူလီလုပ်စားကြရတယ်။ လယ်ပိုင်လည်းမရှိပါဘူးဗျာ၊ သားတောင် ကျောင်းမထားနိုင် ပါဘူး။ ဥယျာဉ်၊ ပန်းခြံလည်း ဘာမှ မရှိဘူး။

မြမောင်က ဘာလုပ်လဲဆိုတော့ ဩော်-ငါ့အဖေ၊ အမများ၊ တောမှာ ကောက်ရိတ်ကြတယ်၊ ငါထမင်းလေး ဟင်းလေး သွားပို့မယ်ကွာ၊ သွားပို့မယ်ဆိုပြီး၊ ရေခပ် ထင်းခွဲ ညီလေးတွေကိုလည်း သိပ်ပစ်ခဲ့ပြီး သူ့သွားပို့တယ်၊ အဲဒီ သွားပို့တဲ့အခါမှာ လယ်ကွင်းထဲမှာရှိတဲ့ အဖေ၊ အမေရော ထမင်းတွေ၊ ဟင်းတွေ တောင်းထဲမှာ ဇလုံလေးတွေနဲ့ ထည့်ပြီးတော့ သွားပို့တဲ့အခါကြတော့ ဖအေမအေများ စားတယ်၊ စားတဲ့အခါမှာ အဖေအမေကိုင်တဲ့ တံစဉ်ကို မြမောင်က သွားယူတယ်၊ ယူပြီးတော့ သူ့ကောက်သင်း ကောက်တယ် ဆိုပြီးတော့ စပါးနံ့တွေကို ရိတ်တယ်၊ ဒါ သညာ အမှတ်တွေ၊ ဥပါဒါန်တွေ ကံတွေ ကံကို မသိလို့ လုပ်နေပြီ၊ မြမောင် စပါးနံ့ကို ဖြတ်ပြီးတော့ ခြေထောက်နဲ့ ပွတ်ပြီးတော့ တစ်ခါတည်း အဲတစ်ပြည်က နှစ်ပြည်၊ နှစ်ပြည်က သုံးပြည်၊ သွားရောင်းတာပဲ တရုတ်ဆိုင်၊ အဲဒီ ဆိုင်မှာ ရောင်းတော့ ကြသကာတွေ၊ မြေပဲတွေရတယ်၊ ပိုက်ဆံလေးတွေကလည်း ငါးပြားတမူး အဲလိုရပါတယ်၊ ဟာ ပျော်နေတာပဲ၊ တဏှာ ဥပါဒါန်ကံတွေမျိုး၊ အဲဒါကို သွားစွဲ လမ်းတာ ဥပါဒါန်မျိုး၊ မိစ္ဆာအယူတွေနဲ့ ယူတယ်၊ သက္ကာယ အယူတွေနဲ့ ယူတယ်၊ အတ္တဒိဋ္ဌိအယူတွေနဲ့ ယူတယ်၊ သမ္မာနဲ့ ယူတာ မဟုတ်ဘူး၊ မြမောင်က ကြည့်စမ်း၊ ဘယ်လောက် ဒုက္ခရောက်သလဲ၊ အယူများ၊ အမှတ်များ၊ အာရုံများတွေ ဖြစ်တယ်၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကျင့်မှ ဒီအသိတွေ သိလာတယ်၊ မဟုတ်တာတွေ မလုပ်တော့ဘူး၊ သွေးသားပြောင်းတယ်၊ စိတ်ပြောင်းတယ်၊ ဦးပဏ္ဍိတ ပြောင်းသွားပြီ၊ ဒါကြောင့် ဝိပဿနာ တရားထိုင်ကြ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးနဲ့သွား၊ လမ်းဆုံရင် ရွာတွေ့မယ်၊ ဒီလောက်ဆိုပြီးရောပေါ့ဗျာ။

၂၁-၉-၂၀၀၂ ရက်နေ့တွင်
လှိုင်သာယာ (၂)ရက်ကွက်၌
ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးပဏ္ဍိတ
ဟောကြားတော်မူခဲ့သော
ခန္ဓာကျင့်၊ ခန္ဓာသိ၊ ဓမ္မသန္တာ တရားတော်။

ဦးဇင်းက မြန်မာစာမတတ်ပါဘူးဗျာ၊ အသက်(၅၂)
နှစ်အရွယ်မှာ ဝိပဿနာတရားကို ခန္ဓာသိရှာ ပါတယ်၊
ဟိုအချိန် အဖေ၊ အမေက ကျောင်းမထားနိုင်ဘူး၊ စာတတ်
ချင်တယ်၊ ကိုယ်ကမသင်ခဲ့လို့ မတတ်တာပါဗျာ၊ စာမတတ်
တဲ့အတွက် စကားပြောလိုက်တဲ့အခါမှာ မှားယွင်းရင် အားလုံး
က သည်းခံကြပါ၊ ဦးဇင်းက တောင်းပန်တယ်၊ ဆရာတော်၊
သမားတော်၊ သံဃာတော်၊ ထေရ်ကြီး၊ ဝါကြီးများ၊ ရှင်သာ
မဏေများ၊ အားလုံးရှိတဲ့ သံဃာတော် အရှင်မြတ်တွေ
တပည့်တော်က စာပေကျမ်းဂန်မတတ်တဲ့ အတွက် အသိ
လေးတရား၊ ခန္ဓာသိလေးတရားကို တပည့်တော် ပြောတဲ့
အခါမှာ ပညတ်တရား၊ ပရမတ်တရားရှိတယ်၊ အတ္တတရား၊
အနတ္တတရားရှိတယ်၊ သညာတရား၊ ပညာတရားရှိတယ်၊
စာတွေနဲ့ရေးထားတာ၊ အဲဒီတော့ မှားယွင်းသွားရင် ဒကာ၊
ဒကာမတွေ နာကြတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များကိုလည်း ဦးပဏ္ဍိတက
တောင်းပန်ပါတယ်၊ စာမတတ်လို့ပါတဲ့၊ အဲဒီတော့ သဘော
လောက် ဦးဇင်း ပြောသွားပါ့မယ်။

စာကရေးထားတယ်၊ ဘုရားဟောအရပါ၊ သဗ္ဗေ
အလုံးစုံသော သင်္ခါရ အနိစ္စတဲ့၊ သဗ္ဗေ အလုံးစုံသော သင်္ခါရ

ဒုက္ခတဲ့၊ သဗ္ဗေအလုံးစုံသော သင်္ခါရ အနတ္တတဲ့၊ ဒါက အား
 လုံးရှိတဲ့ သတ္တဝါတွေ၊ သဗ္ဗေဆိုတာ အကုန်လုံးပါပဲဗျာ၊
 အားလုံးရှိကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ကံတရားတွေပေါ့၊ ကံဆိုတာ
 ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ၊ ကာယကံ(၃)ပါး သူများ
 အသက် မသတ်နဲ့၊ သူများပစ္စည်း မခိုးနဲ့၊ သူများသားမယား
 မဖျက်ဆီးနဲ့၊ ဝစီကံ၊ မုသာဝါဒါ၊ ဝေရာမဏိ သိက္ခာပဒံ၊
 သမာဒိယာမိ၊ မလုပ်ကြပါနဲ့၊ ပိသုဏဝါစာ၊ ဖရုဿဝါစာ၊
 သပ္ပဖလာပ ညစ်ညမ်းသော အကြောင်းအရာတွေလည်း
 မပြောပါနဲ့တဲ့၊ နောက်တစ်ချက်က မနောကံ၊ ဗျာပါဒ၊
 အဘိဇ္ဇာတဲ့၊ ဗျာပါဒဆိုတာ ပါဠိလိုရေးထားတယ်၊ သားလေး
 သေရင် မအေက စွဲလန်းတော့ ပူတာပဲဗျို့၊ အဲဒီနားလေး
 ကြားလိုက်တယ်၊ ငါ့သားလေး တစ်ခုခု တစ်စုံတစ်ခု ဖြစ်ပါ
 ပြီလို့ အဲဒီလို ကြားလိုက်တဲ့အကြားက ဘာနဲ့ကြားလို့လဲဆို
 တော့ သညာနဲ့ အမှတ်နဲ့ ကြားလိုက်တယ်၊ ကြားလိုက်တဲ့
 အသိလေးက စိတ်၊ အဲဒီစိတ်ကလေးက အမှတ်နဲ့ ဪ
 ငါ့သားလေး သေပြီလို့ဆိုတော့ မအေက ရင်ပူတယ်ဗျို့၊
 အဲဒါ ဗျာပါဒ၊ အဲဒါ သံသရာလည်တဲ့တရား။

သံသရာ သယ်ကစသလဲ။ ခန္ဓာက စတယ်၊ ခန္ဓာ
 စရင် ခန္ဓာနာမှာ ဉာဏ်ဆိုက်ပြီးတော့ တရားရှာတော့မယ်
 ဗျို့၊ ဒီဘဝဟာ နောက်ဆုံးဘဝပါပဲ၊ အိုခြင်းတရား၊ နာခြင်း
 တရား၊ သေခြင်းတရား၊ ရုပ်က အိုမယ်ဗျို့၊ စိတ်က မအို
 ဘူး၊ အဲဒီစိတ်ကလေးက ဘဝင်အသိလို့ ခေါ်ပါတယ်ဗျာ၊
 မျက်စိမြင်လိုက်တဲ့အခါမှာ မျက်စိမြင်ပြီပေါ့၊ ဒါပစ္စုပ္ပန်တည့်
 တည့်လေးပဲ၊ အဲဒီမြင်တဲ့အသိလေးက အမှတ်နဲ့သိတာပါ၊
 သညာနဲ့သိတယ်၊ သညာ သင်္ခါရ ဥပါဒါန်လို့ ရေးထားပါ

တယ်၊ စိတ်ကလေးမှာ တစ်ခါတည်း အခြံအရံတွေပါနေ တယ်၊ စာအရ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ မောဟဆိုတဲ့ သဘောဟာ တွေဝေနေတဲ့စိတ်၊ ဘာမှ မစဉ်းစားနိုင်ဘူး၊ အတ္တနယ်ထဲမှာ ဖြစ်နေတဲ့ သဘောတရားတွေပဲ၊ တရားရှာ ရင် ကိုယ်မှာရှိတယ်တဲ့။

သဗ္ဗေ အလုံးစုံသော သင်္ခါရ အနိစ္စ၊ သဗ္ဗေ အလုံးစုံ သော သင်္ခါရ ဒုက္ခ၊ သဗ္ဗေ အလုံးစုံသော သင်္ခါရ အနတ္တ၊ ဒါဘုရားဟောတာ၊ ကံတရားဟောတာပါ။ ဒါအစွဲ ဥပါဒါန်ကို ဟောတာ။ အစွဲဥပါဒါန်ကို ဟောတာ၊ အစွဲ ကိုယ့်နားကြား ရင် ကြားတော့ သိတယ်ဗျို့။ ဘာအသိလဲ၊ အမှတ်နဲ့သိတာ၊ ပါဠိလို သညာခေါ်တယ်၊ ဗမာလိုဆို အမှတ်၊ ငါ့သားလေး လာပါလားကွဲ့၊ ငါ့သမီးလေးလာပါလားကွဲ့၊ အဲ မအေက ကြည်ကြည်သာသာနဲ့ သားလေးတွေ သမီးလေးတွေ လာ တော့ ကျကျနန ထမင်းကျွေးတယ်၊ ဒါအမှတ်တရားတွေ ပဲ၊ ဘယ်လိုအမှတ်နဲ့ ဘယ်လိုအသိနဲ့ ယူသလဲ၊ သမ္မာအသိနဲ့ ယူသလား၊ အတ္တအသိနဲ့ ယူသလား၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိနဲ့ယူတဲ့ အသိကတော့ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး၊ အဲဒီ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးဆိုတာ အလုပ် လုပ်ရတော့မယ်။

လက်ကလေးပိုက်ပြီးတော့ တရားထိုင်တယ်၊ သမ္မာ ဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မအာဇီဝ၊ ဒါသီလမဂ္ဂင်ခေါ်တယ်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ၊ ဒါက ဒိဋ္ဌိကို သိသွားပြီ၊ ဒိဋ္ဌိရဲ့ အကြောင်းကို သိသွားပြီ၊ ဒိဋ္ဌိသိသွားရင်၊ ဒိဋ္ဌိကိုသတ်လို့ ရသွားရင် တဏှာပြတ်တယ်ဗျို့။ ကိုယ်တွင်းမှာရှိတဲ့ တဏှာ၊ သူသိသွားပြီဗျို့။

ယခုလို ဝိပဿနာတရားများကို လုပ်ကြတဲ့အခါမှာ ကာယသတိပဋ္ဌာန်၊ ဝေဒနာသတိပဋ္ဌာန်၊ စိတ္တသတိပဋ္ဌာန်၊ ဓမ္မသတိပဋ္ဌာန်၊ ကာယနုပဿနာ၊ ဝေဒနာနုပဿနာ၊ စိတ္တနုပဿနာ၊ ဓမ္မာ နုပဿနာ၊ အဲဒါ စာရေးထားတယ်။ စာကမှန်၏။ ဉာဏ်မသိ၊ ထိအောင်သူမသိ၊ စာတွေ့၊ ငါတွေ့၊ အတွေ့နှစ်လီရှိတယ်။ စာတွေ့ထက် ငါတွေ့က သာတယ်။ ကိုယ်တွေ့က ခံစားရတယ်။ ဘာခံစားရလဲ၊ မဂ်၊ ဖိုလ် ခံစားရတယ်။ သာသနာ မဆိတ်သုဉ်းသေးဘူး။ ပရိယတ္တိ သာသနာ ပဋိပတ္တိ သာသနာရှိတယ်။ ပဋိဝေဒက ထားလိုက် ပေတော့၊ သံဃာတော်အရှင်မြတ်တွေ သာသနာပြုကြတာ၊ ပရိယတ္တိက သာသနာပြုကြတယ်။ သာသနာတော့ သာသနာပဲ။ အသိမတူဘူး။

ဒီလိုကျင့်တဲ့အခါမှာ ကာယကံသုံးပါး၊ ဝစီကံလေးပါး၊ မနောကံသုံးပါး ပေါင်းလိုက်တော့ ဒုစရိုက်(၁၀)ပါး၊ အဲဒီ ဒုစရိုက် (၁၀)ပါးတွေဟာ ဒိဋ္ဌိနဲ့မလွတ်ဘူး။ အာရုံနဲ့ မနော၊ စက္ခုအသိနဲ့ မနော၊ ဒါတွေနဲ့ ဖြစ်နေတာ၊ မြင်လိုက်တော့ သိတယ်။ သိတာက စိတ်ကလေးပဲ။ ဘယ်က သိသလဲ၊ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်၊ ခင်ဗျား မျက်စိမှိတ်ထားရင် ခင်ဗျားမြင် ပဲ့မလား၊ မမြင်ရင် ခင်ဗျား ဘဝင်က သိပဲ့မလား။ မသိဘူး။ ခင်ဗျား နားလုံးဝမကြားရင် ဟိုက ဆဲနေတာ၊ ခင်ဗျား ဘဝင်က သိပဲ့မလား၊ ဟော မသိဘူး။ စက္ခု အာရုံအသိ၊ တချို့က အာရုံခေါ်လိမ့်မယ်။ အာရုံခေါ်ရင် နည်းနည်းစကား ပြောလာရမှာစိုးလို့၊ မြင်လိုက်တော့ သိတယ်။ ကြားလိုက်တော့ သိတယ်။ နံလိုက်တော့ သိတယ်။ စားလိုက်တော့ သိတယ်။ ထိလိုက်တော့ သိတယ်။ ဘယ်ကလဲ မနော၊

သံသရာလည်တာ ဘယ်ကလဲ။ မနောက စလည်တာ၊ သံသရာ ဘယ်ကပြတ်လဲ။ မနောက စလို့ပြတ်တယ်။ ဒါကြောင့် နိဗ္ဗာန်သည် ခန္ဓာမှာ စတယ်၊ ခန္ဓာမှာ ဆုံးတယ်၊ သီလမှာ ချုပ်တယ်၊ သဘောလေးနာ။

ဒီလို သူကျင့်ကြတဲ့ ဒုက္ခသစ္စာနဲ့ သမုဒယသစ္စာ၊ နိရောဓသစ္စာနဲ့ မဂ္ဂသစ္စာ ဒါကံတရား တဏှာ၊ ဒိဋ္ဌိကို သတ်မဲ့ တရားတွေပဲဗျ။ တဏှာဆိုတာ ဇီဝါ၊ လျှာပေါ်မှာ ခံစားတာ၊ သာယာတာ တဏှာ၊ ဒါခင်ဗျားတို့ နား ဟောဒီ နားမှာကြားလိုက်တဲ့ အသံလေးမှာ ကိုယ့်နားကကြားလိုက်တဲ့ အသံလေးမှာ ခံစားတာ တဏှာ၊ မျက်စိမှာ မြင်လိုက်တဲ့ အာရုံပေါ်မှာ သာယာတာ တဏှာ၊ သိပ်နုတယ်၊ ဘုရားကြိမ်း သွားတာ၊ ဒီတဏှာကို ကြိမ်းသွားတာ၊ တရားရပြီးမှ ကြိမ်း တာ၊ နံ့သာမှာ မွှေးတယ်၊ ကြိုင်တယ်၊ အမှတ်နဲ့ ယူတယ်။ သာယာတာ တဏှာ၊ သညာနဲ့ယူ၊ ယူသွားတာတွေပဲ၊ အမှတ် တွေနဲ့ ယူ ယူသွားတာ၊ ဒီအာရုံငါးပါးနဲ့ မနောဓမ္မာရုံနဲ့ ပေါင်းလိုက်တဲ့အတွက်ကြောင့် မြင်စိတ်ကလေးတွေ၊ ကြား စိတ်ကလေးတွေ၊ နံစိတ်ကလေးတွေ၊ စားစိတ်ကလေးတွေ၊ ထိစိတ်ကလေးတွေ၊ သိစိတ်ကလေးတွေက၊ အဲဒီလို စိတ် ကလေးတွေဖြစ်ကုန်ရော။

ဈေးရောက်တော့ ဈေးစိတ်၊ ကလေးတွေ၊ အပေါင်း အသင်းတွေတွေ့တော့ အပေါင်းအသင်းစိတ်တွေ၊ ဒီလိုစိတ် ကလေးတွေ ပြောင်းပြောင်း၊ ပြောင်းပြောင်း သွားလိုက်တာ ဟာ အဲဒါသင်္ခါရခေါ်တယ်၊ စာတော့မတတ်ဘူး၊ ပြောမှား ဆိုမှားရှိရင် ခွင့်လွှတ်။ ဒီစိတ်ကလေး မျက်စိမြင်လိုက်တဲ့ အခါမှာ မျက်စိအသိကနေပြီးတော့ နားဘက်ရောက်သွား

တယ်။ နားဘက်ရောက်သွားတော့ နားဘက်မှာ လိုမလို ဖြစ်တယ်။ သာယာတယ်။ နားဘက်ကနေ နှာခေါင်းဘက် ရောက်လာတယ်။ နှာခေါင်းကနေ ဇီဝိရောက်လာတယ်။ ဒီလို စိတ်ကလေးတွေမှာ အသိလေးတွေ (ပြောင်းပြောင်း)၊ သွား တာဟာ အဲဒါ သင်္ခါရခေါ်တယ်။

ဒါကြောင့်မို့လို့ သဗ္ဗေအလုံးစုံသော သင်္ခါရ အနိစ္စ သဗ္ဗေ အလုံးစုံသော သင်္ခါရ ဒုက္ခ၊ သဗ္ဗေအလုံးစုံသော သင်္ခါရ အနတ္တတဲ့၊ ဒါဘုရားဟောအရ ဒုက္ခသစ္စာနဲ့ သမုဒယ သစ္စာတွေမှာ ခင်ဗျားတို့ဟာ ခင်ဗျားတို့ကြည့်၊ ဒုက္ခသစ္စာက စာကရေးထားတယ်။ ဒုက္ခသစ္စာက ဆင်းရဲခြင်း အမှန်တရား ပဲတဲ့။ သမုဒယသစ္စာတဲ့ ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်း အမှန် တရားပဲတဲ့။ အဲဒီနှစ်ခု လှူဘုံမှာ ဖြစ်နေကြတယ်။ ဒုက္ခသစ္စာ ဆင်းရဲခြင်း အမှန်တရား၊ အခုနက ကိုယ့်သားလေး ရေနစ် သေသွားတယ်။ ကိုယ့်သမီးလေး တစ်ခုခု ပျက်စီးသွားတယ်။ အဲဒီလိုစွဲတဲ့ ဥပါဒါန် အောင်မလေး ကျွတ်ကျွတ် အောင် မလေး၊ မနောက ကြားလိုက်တဲ့ အသိက ဘဝင်မှာ လာစိုက် တယ်ဗျို့။ ဒါဥပါဒါန်၊ ဒါဗျာပါဒ၊ အဲဒါကံ ကံကြောင့် ဒုက္ခ ဖြစ်နေတယ်။ အယူမှားတယ်။ အမှတ်မှားတယ်။ အစွဲမှား တယ်။ အဲဒါ ကံကြောင့် ဒုက္ခပဲ။ ဒီကံကို ပြတ်အောင်လုပ်ရ တော့မဲ့ ကိစ္စတွေပဲ။

သားလေးသမီးလေး တစ်စုံတစ်ခု မအေက ပူတာပဲ ဗျို့။ ချဲ့ထိုးတယ်။ ပေါက်တယ်။ ဝမ်းသာတယ်။ ဒါတဏှာ။ မပေါက်ဘူး၊ စိတ်ဆင်းရဲတယ်။ တဏှာ၊ တဏှာပဲ။ သာယာ တာလဲ တဏှာ၊ မသာယာတာလဲ တဏှာ၊ ဘယ်ဟာမှ မလွတ်ဘူး၊ တင်စွန်းနှစ်ပါး မလွတ်တော့ဘူး။ ဒီတရားထိုင်။

ဒီအာရုံငါးပါးကိုလည်း ပယ်လိုက်၊ အာရုံငါးပါး ပယ်ပြီလား၊ အဲဒီမှာရှိတဲ့ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ၊ ဒုစရိုက်(၁၀)ပါး ကိုလည်း ပယ်လိုက်၊ အဲပယ်လိုက်ပြီ၊ အဲဒီလို နှာခေါင်း နှစ်ပေါက်ရဲ့ ဒလစဉ်၊ ဒလစပ်ဖြစ်နေတဲ့ သဘောလေး အဲဒါ သတိထား၊ သတိထားမှ သိလာလိမ့်မယ်။ ဝင်တယ်၊ ထွက် တယ်၊ သတိလေးထား၊ အသိဆိုတဲ့ စိတ်ကလေးကို သိလာ လိမ့်မယ်၊ အဲဒီလို ရှုရင်း၊ မှတ်ရင်း၊ လုပ်ရင်း၊ ကိုင်ရင်း သိလာတယ်၊ ထိတာကရုပ်၊ သိတာကနာမ်၊ ထိတာက ဘာလဲ၊ ကာယ ပဿဒ မွှေးညှင်းကို လေက ထိတယ်၊ ထိတော့ သိတယ်၊ သိတာက စိတ်၊ ထိတာက ရုပ်၊ အဲဒါ ထိပြီပေါ့ဗျ၊ အဲဒီလို စိတ်ကလေးက တည်တည်ကြည်ကြည် နဲ့ နှလုံးသွင်းပြီးတော့ထားရင် အဲဒါ ဘာခေါ်လဲ၊ ဒါ အဓိတ္တ ခေါ်တယ်၊ ဘဝင်စိတ်ခေါ်တယ်၊ စေတသိတ် မဟုတ်တော့ ဘူး၊ ဘဝင်စိတ်ကလေးခေါ်တယ်၊ ဒီစိတ်ကလေးက တည် နေပြီ။ ဒီစိတ်ကလေးက ရက်ပေါင်း၊ လပေါင်း၊ နှစ်ပေါင်း ဘယ်သူနဲ့မှ စကားမပြောဘူး၊ အာရုံနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ဟာတွေ လည်း မြင်တာလည်း မပြောဘူး၊ ကြားတာလဲ မပြောဘူး၊ အကုန်လုံး အာရုံငါးပါး ပိတ်ထားတယ်။

တောင်ပိုမှာ ဂယ်ခြောက်ပေါက်ရှိတယ်။ ငါးပေါက် ပိတ်ထားတယ်။ အတွင်းထဲက ဖွတ်ကိုဖမ်းမယ်၊ သိလာတဲ့ စိတ်ကလေးထိတယ်၊ သိတယ်၊ ဆိုလည်း မနေနဲ့၊ အဲဒီမှာ သတိလေးထား၊ အဲဒါ အမြဲတမ်းလုပ်၊ အပြင်မှာ စင်ကြယ်ရင် ခန္ဓာမှာ စင်ကြယ်တယ်၊ ခန္ဓာမှာ စင်ကြယ်ရင် ဉာဏ်မှာ စင်ကြယ်တယ်၊ အဲဒါ ဝိပဿနာ ဉာဏ်စခန်း အစစ်၊ အတု မဟုတ်ဘူး၊ အဲဒီလိုလုပ်တဲ့အခါမှာ သူက တစ်ခါထဲ ဝင်တာ

ထွက်တာကို သိသိ သိသိနေတယ်။ အဲဒီလို အသိတည်လာ တာကို အဓိစိတ္တ ခေါ်တယ်။ အပြင်မှာ စင်ကြယ်တယ်။ ဘာတွေ စင်ကြယ်သလဲ။ ဟာ-သူများအသက်လည်း မသတ် ပါဘူးဗျာ။ သူများသားမယားလည်း မပြစ်မှားပါဘူးဗျာ။ သူများဟာတွေလည်း မနိုးပါဘူးဗျာ။ မဟုတ်တဲ့အတင်းတွေ လည်း မပြောပါဘူးဗျာ။ ဘာမှကို မပြောတတ်ဘူး။ ဒုစရိုက် တွေဟာ လုံလာတယ်။ မနောကို ဖမ်းနိုင်တဲ့အပြင် ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ လုံလာတယ်။ အဲဒါ အပြင်သီလ။ အတွင်းက အဓိစိတ္တ။ အဲဒီ သီလ ဘယ်ကလာသလဲ။ အဲဒီ သမာဓိ၊ အဓိစိတ္တက ဘယ်ကလာသလဲ။ မဂ္ဂင်ကလာတာ၊ မဂ္ဂင် အလုပ် လုပ်တာ။ အဲဒီတော့မှ သီလမဂ္ဂင်၊ အဓိသီလ စာရေး ထားတယ်။ အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊ အဓိပညာ၊ သညာ မဟုတ်ဘူး။ ဒါပညာခေါ်တယ်။ သညာဆိုတာ အတ္တသုံးတာ၊ ပညာသုံးတာက ဉာဏ်နဲ့အနတ္တက သုံးတာ။

အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊ အဓိပညာ၊ အဲဒီသိက္ခာသုံးပါး ကို အဆီတွေ ညှစ်ထုတ်လိုက်မယ်။ ဘာဆီတွေ ကျသလဲတဲ့၊ ဟော စာကရေးထားတယ်။ ဇကော ဓမ္မော ကျတယ်တဲ့၊ ဇကောဓမ္မော ဘယ်ကလာသလဲတဲ့။ ရုပ်ပေါ်နာမ်ပေါ်က လာတယ်တဲ့။ နိဗ္ဗာန်သည် ခန္ဓာမှာ စတယ်။ ခန္ဓာမှာ ဆုံး တယ်။ သီလမှာ ချုပ်တယ်တဲ့။ ဟောတွေ့လား။ သီလချုပ် သွားပြီ။ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာ ပြောနေတယ်။ စာက ရေးထား တယ်။ အဝိဇ္ဇာဆိုတာဘာလဲ။ သိချင်တယ်။ အဝိဇ္ဇာဆိုတာ ရုပ်နာမ်မသိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို အဝိဇ္ဇာခေါ်တယ်ကွ။ ရုပ်နာမ် သိတာက ဝိဇ္ဇာဉာဏ်ခေါ်တယ်ကွ။ ဒါဘဲတဲ့။ အဲဒါ မင်းတို့က တွေးသာတွေးကြည့်ပေတော့ အဲဒီဘဝ နောက်ဆုံးပဲ။

မင်းတို့ သားစွဲ၊ သမီးစွဲ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၊ မင်းရဲ့ခန္ဓာကြီး
 က ကိလေသာရုပ်ကြီး၊ အဲဒါဒုက္ခသစ္စာပဲကွ၊ ဒုက္ခသစ္စာမှ
 မပယ်ရင် မင်းအခု ဒီဘဝ သမုဒယာသံယောဇဉ် တွယ်တာ
 ပေါ့ကွာတဲ့၊ မင်းမသိဘူးတဲ့၊ မင်းကိလေသာကို သတ်ပစ်
 လို့က်ကွ၊ အဲဒီ ကိလေသာရုပ်တရားကြီးကို သတ်ပစ်လိုက်
 ကွ၊ ကိလေသာရုပ်တရားကျင့်လို့ အဓိသီလ၊ အဓိစိတ်ဓါတ်၊
 အဓိပညာ၊ သိက္ခာသုံးပါး ရသွားပြီ၊ တရားပေါက်သွားပြီ၊
 အဲဒီပုဂ္ဂိုလ် ကော ဓမ္မောလည်း ရသွားပြီ၊ အေးတယ်၊
 ဘာလဲ မနှောအေးတယ်၊ ဓါတ်(၄)ပါးချုပ်သွားတယ်၊ ကော
 ဓမ္မောတဲ့၊ ပညတ်သွားရာ ဓါတ်သက်ပါတယ်၊ လူတော့
 လူပါ နှလုံးသွင်းမတူဘူး၊ အဲဒီ သီလက အမြတ်ဆုံးပဲ။

အခုယူနေတဲ့ သီလက သမုတိသစ္စာ၊ သီလတွေ၊
 ဟိုက ရသွားတာက အရိယာထသစ္စာ၊ ကိုယ်လုပ်တာက
 သမုဒိသစ္စာ နယ်မှာ၊ သိပ်မှန်တယ်ဗျို့၊ ဦးဇင်း သဘော
 ပြောတာ၊ သမုဒိသစ္စာဆိုတာ အင်မတန် ရိုသေတယ်၊ ကာယ
 ကံ၊ ဝစီကံတွေ အင်မတန်မှ ချို့တယ်၊ ကာယကံတွေ
 ကလည်း အင်မတန် သိမ်မွေ့ပါတယ်ဗျာ၊ ဝစီကံကလည်း
 အင်မတန် သိမ်မွေ့ပါတယ်ဗျာ၊ မနှောကံကြံတော့ ဗျာပါဒ၊
 အဘိဇ္ဇာ၊ ဒိဋ္ဌိကို သတ်တယ်၊ မသတ်တယ်၊ သူ့ပေါ် မူတည်
 တယ်၊ သမုတိသစ္စာနဲ့ အရိယာထသစ္စာဟာ အလယ်မှာ
 တုံးခြားထားတယ်၊ ဘာတွေခြားတာလဲ၊ ဝိရတိသစ္စာ၊
 သဘာဝသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ၊ အဲဒီတုံးလေးသုံးတုံးက ခြား
 တယ်၊ ဝိရတိသစ္စာ၊ သဘာဝသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ၊ ဟိုက
 ပညတ်သစ္စာ၊ ဒီက ပရမတ္ထသစ္စာ၊ ဒီက ဓါတ်ကို တွေ့ပြီး၊
 ခန္ဓာမှာရှိတဲ့ ဓါတ်ကို၊ သဘာဝသဘောတရားတွေကို တွေ့ပြီး။

ဒီလိုပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ တိုင်းပြည်မှာရှိတယ်။ မြေ
 လျှောက် ရဟန္တာတွေရှိတယ်။ ဒုက္ခသစ္စာနဲ့ သမုဒိယသစ္စာနဲ့၊
 နိရောဓသစ္စာနဲ့ မဂ္ဂသစ္စာ၊ နိရောဓနဲ့ မဂ်ကိုတော့ ကိုယ်
 ကံစားရတာကိုတော့ သိတယ်။ ဒါပေမဲ့ နိရောဓနဲ့ မဂ်ကို
 တော့ သဘောလောကီပြောတတ်တယ်။ ဒုက္ခသစ္စာနဲ့
 သမုဒိယသစ္စာက အဲဒါ ကံတရားတွေ၊ သံသရာလည်တဲ့
 တရားတွေ၊ သံသရာ ဘယ်ကစလဲ၊ ခန္ဓာက စတယ်။
 သံသရာ ဘယ်ကပြတ်သလဲ၊ ခန္ဓာကစလို့ပြတ်တယ်။ ခန္ဓာ
 မှာရှာ၊ ကိုယ့်ကိုကိုယ် ယုံကြည်ပါ။ သူများအားမကိုးနဲ့၊ ကိုယ့်
 ကိုယ်ကို လုပ်ပါ။ သူများ အားကိုးတယ်ဆိုတာ နတ်တွေ၊
 ဦးရှင်ကြီးတွေတင်လိုက်၊ ကိုးမြို့တွေတင်လိုက်၊ ဘိုးမင်း
 ခေါင်းတွေ ပွဲတင်လိုက်၊ မှန်ပါတယ်ဗျာ၊ ကောင်းတဲ့ကံတွေ
 ပဲ၊ အဲဒါ လောကီ လာဘ်လာဘဖွံ့ဖြိုးတယ်ဗျို့။ အဲဒါက
 ဟုတ်တယ်။ ဘိုးဘိုးအောင်တွေတင်လိုက်။ ဘိုးမင်းခေါင်တွေ
 တင်လိုက်၊ နတ်တွေတင်လိုက်၊ အဲလို စိတ်မျိုးလေးက
 လောကီမှာ ခင်ဗျားမှာ အထူးကောင်းပါတယ်တဲ့။ အဲဒါထက်
 ကောင်းတဲ့ အနတ္တတရားကိုရှာပါတဲ့။ နောက်ဆုံးဘဝပဲတဲ့။
 နောက်ဆုံးမှာ ခင်ဗျားလဲ အိုမယ်၊ နာမယ်၊ သေမယ်၊
 ဦးပဏ္ဍိတလည်း အိုမယ်၊ နာမယ်၊ သေမယ်၊ အတိတ်၊
 ပစ္စုပ္ပန်၊ အနာဂတ်၊ ငါဘယ်က လာသလဲဆိုတာ လဲ သိကို
 သိရမယ်၊ ငါဘယ်ဘုံမှာ ရောက်နေတယ်ဆိုတာ လည်း
 သိရမယ်၊ ငါဘယ်ကို ပြန်ရမယ်ဆိုတာလည်း သိရ မယ်။
 အဲဒါမှ အင်မတန်မှ ထူးတဲ့ အသိတရားတွေပါဗျာ။

ခင်ဗျားတို့ ကိုယ့်တရားလေးတွေ အားထုတ်ကြပါ။
 တရားလေးတွေ နှလုံးသွင်းကြပါ။ ကျွန်းကိုင်းမှီ ကိုင်းကျွန်းမှီ

ကျွန်းပင်က အလွန်ကြီးတယ်၊ ကိုင်းပင်ကလေးက မှီခိုတာ၊ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တနဲ့ မျှမျှတတနဲ့ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ကြင်ကြင်နာနာနဲ့ စကားပြောကြ၊ နေကြ၊ ထိုင်ကြ၊ သွားကြတာပေါ့ဗျာ၊ ကိုယ့်ထက်ကြီးတဲ့လူကို ရိုသေတယ်။ ကိုယ်နဲ့တန်းတူကို ကြင်နာတယ်။ ကိုယ့်အောက်က လူကို သနားတယ်။ ကိုယ်ကျင့် တရားထားတယ်။ ကိုယ်ကျင့်တဲ့တရားကို ထားတယ်။ သံဝေဂတရားထားတယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို မာန်တွေ၊ ရာဇမာန်တွေ၊ ဓနမာန်တွေ၊ ပစ္စည်းမာန်တွေ၊ ဥစ္စာမာန်တွေ၊ ဗလမာန်တွေ၊ ငါမာန်တွေ၊ စာမာန်တွေ မစွဲနဲ့တဲ့၊ ခင်ဗျားမလုပ်နဲ့ မပြောဘူး၊ ခင်ဗျား အဲဒါသွားမစွဲနဲ့တဲ့။ သဘောလေးပေါ့။

ကံ၊ ကတ္တာ၊ ကြိယာနဲ့ သုံးပါ။ သဘောလေးသာနာ၊ သုံးလိုက်တဲ့၊ မစွဲနဲ့တဲ့၊ စွဲရင် ကံဖြစ်သွားလိမ့်မယ်၊ အတ္တဖြစ်သွားလိမ့်တယ်၊ ခင်ဗျားတို့ပေါ်မှာ မူတည်တယ်။ စာက ရေးထားတယ်။ တဏှာရယ်၊ မာနရယ်၊ ဒိဋ္ဌိရယ်၊ ဟုတ်သလားတဲ့၊ ဟုတ်တယ်။ အခုလောလောဆယ် မာန်တွေ ဖြစ်နေကြတယ်၊ ငါ့မှာ သိန်းတရာရှိတယ်။ ငါ့မှာ ကားတွေ ရှိတယ်။ ဒီကောင် ဘယ်သူ ငါ့ဂရုစိုက်ရမှာလဲ၊ မျက်စိမြင်လိုက်တော့ မနောကနေပြီးတော့ မတူမတန်လို့ ဒီလိုဖြစ်ကြပါတယ်ဗျာ၊ အဲဒါတွေက မာန်၊ ဒီမာန်ဟာ ဘာကြောင့် ဖြစ်ရတာလဲ။ ဒိဋ္ဌိကြောင့်ဖြစ်တာ၊ ဒိဋ္ဌိသတ်၊ ဒိဋ္ဌိဆိုတာ အာရုံကို ယူတာ၊ အာရုံငါးပါးကို ယူတာ၊ မြင်တော့ သိတယ်။ ကြားတော့ သိတယ်၊ နံတော့ သိတယ်၊ သညာသိတွေ၊ ပညာသိ မဟုတ်ဘူး၊ အတ္တဒိဋ္ဌိ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတွေ ပါလား။ စိတ်ကလေးကို ထိန်းတက်ဖို့လိုတယ်။

စာကရေးထားတယ်။ ရုပ်ကုဋေငါးထောင်တဲ့၊ နာမ်
ကုဋေတစ်သိန်းတဲ့၊ ဖြစ်ပျက်မှ မသိရင်တဲ့ ကိလေသာ
ကြွေးတင်တယ်တဲ့၊ ကိလေသာကြွေးတင်ရင် ကြွေးမတင်တဲ့
နေရာရောက်အောင်သွားတဲ့၊ ဘာကြွေးတွေလဲ၊ တဏှာကြွေး
တွေ၊ သံသရာလည်တဲ့ ကြွေးတွေ၊ တဏှာတွေ စက္ခုမှာ
လည်း သာယာတာ တဏှာ၊ မျက်စိ၊ နားမှာ သာယာတာ
တဏှာ၊ မလွတ်တော့ဘူး၊ ခင်ဗျားတို့မှာ။

ပယ်အပ်မဲ့တရား၊ ကာမသဝါ၊ ဘဝါသဝါ၊ ဒိဋ္ဌိသဝါ၊
အဝိဇ္ဇာသဝ ကြည့်စမ်း၊ အဲဒါ ပယ်ရတော့မယ်၊ ကိုယ်သိအပ်
မဲ့တရား။ ကာမဝဋ်၊ ကိလေသာဝဋ်၊ ဘဝဝဋ်၊ ဝိဘာကဝဋ်
ကြည့်စမ်း၊ အဲဒါသိအပ်မဲ့တရား၊ ကျင့်တော့ပေါက်တော့
သိရော၊ ဟောဒါ ကိလေသာဝဋ်၊ ဒုက္ခကြီး၊ အောင်မယ်လေး
လေးလိုက်တာ။ ကံနဲ့ရတဲ့ဟာ၊ ကံနဲ့ရတဲ့အကြောင်းကို ပြောပြ
ပါမယ်၊ သဘောလေးပေါ့။

ဦးဇင်းက စာတော့မတတ်ဘူး၊ ဦးဇင်း ဖအေက
ဦးချီးတိုးတဲ့ မအေက ဒေါ်အုံးမေတဲ့၊ ဘယ်မှာနေသလဲတဲ့၊
အိမ်မဲမြို့နယ် သရက်ကုန်းကျေးရွာမှာနေတယ်တဲ့၊ သူတို့
နှစ်ယောက် နေတဲ့အခါမှာ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်
ကောက်စိုက်ကြတယ်ပေါ့ဗျာ၊ တောမှာဆိုတော့ ကောက်စိုက်
ကြတယ်။ ဒေါ်အုံးမေကလဲ လယ်ပိုင်ရှင်ရဲ့အိမ်မှာ တစ်နေ့ကို
သုံးမူးရတယ်။ ဟိုတုန်းက ခေတ်ကောင်းတုန်းက ငါးမူးတောင်
မရပါဘူး၊ သုံးမူး၊ အဲ ဦးချီးတိုးကလည်း ဒီမှာလာပြီးတော့
အလုပ်လုပ်တယ်။ အဲဒီ လယ်ပိုင်ရှင်အိမ်မှာ သွားပြီးဆုံကြ
တယ်။ ဒေါ်အုံးမေဟာ မျက်စိတွေကန်းတယ်၊ နှုတ်ခမ်းတွေ
ကွဲတယ်၊ ကျောက်ပေါက်မာ မျက်နှာတွေ၊ တစ်ခါထဲ နူနေ

တယ်ဆိုရင် ဦးချီးတိုး မယူဘူးဗျ။ ကြည့်လိုက်တယ်ဆိုတော့ ဟော ရူပကာယကတော့ ဒေါ်အုံးမေကလည်း အလွန်ချော၊ စကားကလည်း အပြောကောင်း၊ အမယ်လေး ဦးချီးတိုးက အဲဒါကို ကြည့်ပြီးတော့ သရေကြတယ်ဗျို့။ ဦးချီးတိုး ဒီလို ဖြစ်တာကို ဒေါ်အုံးမေက မသိဘူး။ ဒေါ်အုံးမေကလည်း ဦးချီးတိုးနဲ့ ထမင်းစားကြ၊ သောက်ကြတော့ လက်ဆုံကျ တာပေါ့ဗျာ၊ လက်ဆုံကျပြီ၊ အဲ-ယူဖို့ပဲလိုတော့တယ်။ မအုံးမေ ခင်ဗျားတို့ ဘယ်မှာ နေသလဲ၊ မွေးဆံ အထက်ဆီ မှာ နေပါတယ်။ အဲ ဦးချီးတိုးကကော ဘယ်မှာနေသလဲ။ ငါကတော့ သရက်ကုန်းမှာ နေပါတယ်။ အဲ ဦးချီးတိုးကကော ဘယ်မှာနေသလဲ။ ငါကတော့ သရက်ကုန်းမှာ နေပါတယ်။ အဲ ငါကလည်း လူပျိုကြီးပါ။ ခင်ဗျားကလည်း အပျိုပါဆို တော့ ဖြစ်ကောဗျို့။

ဒါက အပြင်အာရုံမှာ သာယာတဲ့ တဏှာတွေ၊ အဲ တဏှာနဲ့ ဆောက်လို့ ဦးမြမောင်ခေါ် ဦးပဏ္ဍိတ ရုပ်ကြီး၊ ဒီရုပ်ကြီးကို လာရတော့မယ်၊ အတိတ်က ကံနဲ့ လာတယ်၊ သမ္မာကံနဲ့လာတာ၊ မိစ္ဆာကံနဲ့လာတာ မဟုတ်ဘူး၊ မိစ္ဆာကံ နဲ့ လာရင် ခွေးဖြစ်မယ်၊ ကြောင်ဖြစ်မယ်၊ ကြက်ဖြစ်မယ်၊ တိရိစ္ဆာန်ဘုံရောက်မယ်၊ သမ္မာကံနဲ့လာတဲ့ အတွက်ကြောင့် လူဝမ်းထဲမှာ မနုဿတ ဘာဝေါ ဒုလ္လဘော၊ လူ့ဘဝမှာ ခဲယဉ်းစွာ ရအပ်ပေ၏။ ဝင်ပြီဗျို့။ အဲဒါ အိမ်ဆောက်တာပဲ၊ ကိလေသာနဲ့ တဏှာ ဆောက်တယ်၊ တွေးကြည့်ပါ။ အဲဒီ နှစ်ယောက်က ဆောက်တော့ ကံဝင်ပြီ၊ ဝိညာဉ်လေးက ဝင်သွားပြီဗျို့။ သူလဲ မိရိုးဖလာရဲ့ အယူတွေ ယူတာပဲဗျို့။ အစ်မရယ် ဟိုလယ်ထဲမှာ ဂဏန်းကြီးက ကားကားတားတား

သွားတယ်၊ အစ်မရယ်၊ မျက်စိတည့်တည့်သွားပါလား၊ အစ်မရယ် တို့ရဲ့ မိရိုးဖလာက ဒီအတိုင်းပဲကွတဲ့၊ ဟာ မအေက အဲဒီလိုပြောတော့ ဪ မိရိုးဖလာက ဒီအတိုင်း ပဲကွတဲ့၊ ဟာ မအေက အဲဒီလိုပြောတော့ ဪ မိရိုးဖလာ ပဲ၊ ကံတရားတွေပဲ၊ နတ်တင်ရတာကိုး၊ ရွာစာချရတာတို့ ဦးဇင်းက ခလေးဆိုတော့ အကုန်သိတယ်။

အသက်(၂၄)နှစ်မှာ သူမိန်းမရခဲ့ပါတယ်။ ဘာလုပ် စားလဲဆိုတော့ ရဲထဲမှာ ဝန်ထမ်းအဖွဲ့ ကောင်းတယ်၊ ဦးမြမောင်က မကောင်းဘူး၊ ကလိမ်ကကျစ်၊ သူများဟာတွေ ဆီတွေ သင်္ဘောလိုက်တဲ့အခါမှာ ဆီတွေကို တစ်ခါတည်း ဆလင်စက်ဆရာတက်သွားရင် ချူတာပဲဗျို့၊ ဆီတွေရတယ်၊ လေးငါးခြောက်ပုလင်းရရင်၊ ဒီဇယ်ဆီပေါ့ဗျာ၊ အဲဒါ ဆလင် စက်ဆရာမသိအောင် ရောင်းတယ်၊ ဒါစွဲလို့ ခိုးတာပေါ့ဗျာ၊ အဲဒါခိုးတာပဲဗျို့၊ အဲဒါ မသိဘူး၊ သူခိုးတယ်၊ သောက်တယ်၊ စားဟယ် လုပ်နေတာ၊ ဒီလိုပဲ အရက်သောက်လိုက်၊ ဖဲရိုက် လိုက်၊ ဖဲများလိုက်ပြီးတော့ သင်တောင်သင်တယ်၊ သူများကို လိမ်ချင်လို့ သင်တာ၊ ဒါစွဲလို့လုပ်တာပေါ့ဗျာ၊ အဲဒါ မိစ္ဆာ အယူတွေ၊ သက္ကာယအယူတွေ၊ ဒါတွေ အတ္တအယူတွေ၊ ဒါတွေဟာ မကောင်းဘူး၊ အပယ်သွားမယ့် စိတ်တွေ အပယ် သွားမဲ့လမ်းတွေကို သူလည်း နားမလည်ဘူး၊ လုပ်နေတာ၊ အဲဒါတွေ တစ်နေ့တစ်နေ့ ဒုစရိုက်(၁၀)ပါးကို တစ်ခါတည်း၊ သူသုံးတော့တာပဲ၊ ငါးတွေများလိုက်၊ သူများ အသက် သတ်လိုက် လုပ်လိုက်။ လူကြီးမှန်းလည်းမသိ၊ လူငယ်မှန်း လည်းမသိ၊ ရပ်ကွက်မှာနေတာ၊ အဲဒီရပ်ကွက်က မြိုင်မာလာ (၂)လမ်း၊ မြောင်းမြမြို့မှာနေတယ်။ လူတွေက သူမှန်းတော့

တာဘဲ၊ သူရေထမ်းလိုက်၊ လူနှိပ်လိုက်၊ ဒါစွဲလို့လုပ်တာ၊ ကိလေသာဝဋ်ကို မပယ်နိုင်ဘူး၊ ခန္ဓာဝန် ဒုက္ခ၊ မပယ်နိုင်ဘူး၊ မပယ်နိုင်တော့ သမုတိ၊ သံယောဇဉ် ဖြစ်နေပြီဗျို့၊ အာရုံတွေ တွေ့လား၊ မှတ်ပြီးတော့ သညာနဲ့ယူတယ်၊ ငါတော့ ဟိုအိမ်က ရေထမ်းရင် ရမှာပဲ၊ ငါနှိပ်ရင်တော့ ရမှာပဲ၊ ဒါတွေ စွဲလမ်းနေတာ၊ ဒါ ကိလေသာဝဋ် ခေါ်တယ်၊ ကိလေသာရဲ့ဝဋ် ဒဏ်ရာ၊ ဒဏ်ချက်တွေကို ခံနေရပြီ၊ သူ မသိဘူး၊ အဲဒီလိုနဲ့ နေတော့၊ ဦးမြမောင်က အရက်သောက် တယ်၊ ဒါအစွဲဥပါဒါန်တွေပေါ့ဗျာ၊ မိန်းမကလည်း မကြည်ဖြူ၊ သမီးကလည်း မကြည်ဖြူ၊ သားကလည်း မကြည်ဖြူ၊ လောကီအားကိုးစရာ မရှိတော့ဘူး၊ သားလေး သမီးလေးက ကျောင်းဆရာမဖြစ်ရင် အားကိုးအုံးမယ်၊ ကပ်စားအုံးမယ်၊ လောကီကို ကပ်စားတာ၊ အားကိုးလို့မရတဲ့အတွက်ကြောင့် လောကုတ္တရာ အနတ္တကိုလုပ်တယ်၊ အဲဒီတော့ စာမတတ် ပေမတတ်နဲ့ တောနက်တဲ့၊ တောင်ပေါ် မဟုတ်ပါဘူး၊ လူသူ ဆိတ်ငြိမ်တဲ့နေရာမှာ တရားအားထုတ်တယ်၊ နေ့တိုင်း ဘယ်မှလဲမသွားဘူး၊ ထိုင်နေတာပဲ၊ ဘယ်ကျောင်းမှာလည်း မရှိဘူး၊ ကရင်ရွာ ညောင်ပင်ကြီးတဲ့ အဲဒီမှာ တရား အားထုတ်တယ်။ (တစ်နေ့လည်းလုပ်)၃

သူစိတ်သူ၊ သူတရားအားထုတ်ပြီးတော့ သူဒီလို စဉ်းစားတယ်၊ ဩဋ္ဌာ-အရင်တုန်းက မြောင်းမြမှာ မြိုင်မာလာ (၂)လမ်း ဖဲရိုက်ဖို့ ဖဲသမားတွေ ငါလိုက်ခေါ်တယ်၊ သမီးတို့၊ သားတို့ကိုလည်း ဖဲပိုင်းကအကောက်နဲ့ကျွေးတယ်၊ မိန်းမ လည်းကျွေးတယ်၊ အဲဒါကို တွေးတယ်ဗျို့၊ ဒါတွေ တွေး တယ်။ ငါတောထဲမှာ နေတယ်၊ ဩဋ္ဌာ မိန်းမ အိမ်များမိုးပြီး

ပလား၊ ဒါအစွဲတွေ၊ ဥပါဒါန်တွေနော်၊ ဥပါဒါန်တရား၊ သံသရာလည်တဲ့တရားတွေ အယူမှား၊ အမှတ်မှား၊ အစွဲမှား၊ ဒါတွေ လုပ်ခဲ့ပါတယ်၊ တရားထိုင်တဲ့အခါမှာ ရက်ပေါင်း၊ လပေါင်း၊ နှစ်ပေါင်း ကြာလာတဲ့အခါကြတော့ နှလုံးသားထဲက ငြိမ်လာတယ်၊ အပြင်မှာလည်း စင်ကြယ်တယ်၊ ဖဲရိုက်ဖို့လူလည်း မခေါ်တော့ဘူး၊ ရေလည်း မထမ်းတော့ဘူး၊ လူလည်း မနှိပ်တော့ဘူး၊ ဟိုသွား ဒီသွား အဲ ဘာမှလဲ မသွားတော့ဘူး၊ ဟိုအိမ်သွား ဒီအိမ်သွားလည်း မသွားတော့ဘူး၊ သူဒီအလုပ်လုပ်နေတယ်၊ အဲ ရက်ပေါင်း၊ လပေါင်း နှစ်များလာတဲ့အခါကျတော့ စိတ်ကလေးက အမိစိတ္တဖြစ်လာတယ်။ အပြင်မှာလည်း စင်ကြယ်တယ်၊ နှလုံးသားမှာလည်း စင်ကြယ်တယ်။

စိတ်နဲ့ စေတသိတ်ပယ်သွားတဲ့အတွက်ကြောင့် သူ့မှာ ရုပ်ကို ရှူတော့မယ်၊ အဲဒီရုပ်မှာ တဏှာရှိတယ်၊ ကိလေသာမှာ တဏှာရှိတယ်၊ စိတ်၊ စေတသိတ် မြင်စိတ်၊ တွေးစိတ် ငါ့မှာ ခေါင်းပါးပြီ၊ ခေါင်းပါးရင်တော့ ငါ့စိတ်ကလေး တည်နေပြီ၊ အဲဒီလိုတည်နေတဲ့ အချိန်မှာ ဒုက္ခသစ္စာကို ငါကျင့်မှာပဲ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၊ ယိမ်းတာလည်း ဝေဒနာ၊ အဲဒီမှာ သူကျင့်တာ၊ ဝေဒနာတွေ၊ အဲဒီ ဝေဒနာကနေပြီးတော့ မခံသာမှန်ပါတိ။

ဒီတရား၊ ဝေဒနာတွေ အကြီးအကျယ်လာတော့ ဒီရုပ်ကြီးက ဖောက်ပြန်လာတယ်၊ တောင့်တင်းလာတယ် ပေါ့ဗျာ၊ တောင့်တင်းလာတာကို တရားသမားက ဝေဒနာလို့ မှတ်တယ်။ တောင့်တင်းလာတဲ့ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်ကို မခံနိုင်ဘူးဗျို့၊ အသိလေးက ကပ်လာတယ်၊ အဲဒီ ဝေဒနာတွေကို တောင်တင်းလာတဲ့ အသိလေးက မခံသာ မှန်ပါတိ ဒီတရား

တခါတည်း တရားထိုင်ရာကနေ သူလှဲချလိုက်တယ်။ စိတ်
 ချမ်းသာနေတယ်။ တစ်ခါပြန်ထိုင်တယ်။ နာမ်ကြောင့် ရုပ်
ခွေးဖြစ်တယ်။ ဒါကို သိသွားတာ၊ အဲဒါ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါးကို
သိတာ၊ အဲဒါ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်ခေါ်တယ်။ အဲဒီလို ပုဂ္ဂိုလ်တွေ
တိုင်းပြည်မှာရှိတယ်။

ဒါကြောင့်မို့လို့ ဒီလို ဒိပဿနာတွေ ကျင့်ကြ၊ ကြံကြ၊
 အားထုတ်ကြ၊ ကိုယ်မကျင့်မကြံနိုင်ဘူး၊ ဦးပဏ္ဍိတရယ်၊
 “အေး” နင်လှူပေတော့ ငါ့ကိုလှူ၊ နင်ဘယ်လိုလှူမလဲ၊
 ပကာသနနဲ့မလှူနဲ့၊ ဂုဏ်ပြိုင်ပြီးမလှူနဲ့၊ စာတော့မတတ်
 ဘူး၊ ဘယာနဲ့မလှူနဲ့၊ အဓိပတိနဲ့လှူ၊ နင့်စေတနာ သုံးချက်
 ကို ပြတ်အောင် နင်လှူလိုက်၊ ညောင်စေ့လောက်လှူရင်
 ညောင်ပင်ကြီး လောက်ဖြစ်လိုက်မယ်၊ ပကာသနနဲ့ လှူတယ်
 ဆိုတာ ဂုဏ်တင်ပြီးလှူတာ၊ ဘယာလှူတာကတော့ ကိုယ့်
 သားသမီးလေးတွေကို မုန့်ကျွေးရမှာကြောက်လို့၊ မကောင်း
 တတ်လို့ ဘယာအပြည့်နဲ့ ပေးလိုက်တာကို အဲဒါဘယာ
 ခေါ်တယ်၊ ပကာသနဆိုတာ ကိုယ်ညှော်ခံမယ်၊ ကိုယ်က
 လည်းရ၊ သူကလည်းရ ဆိုတာ အဲဒါ ပကာသန အလှူ
 ခေါ်တယ်၊ ဘယာအလှူခေါ်တယ်၊ အဓိပတိက မျက်ရည်
 ကျပြီးတော့ ငါဟာ ဒီဘဝသံသရာ ဝဋ်ဆင်းရဲထဲမှာ ကမ္မဝဋ်၊
 ဘဝဝဋ်၊ ဝိဘာကဝဋ် ငါမပယ်နိုင်ပါလား၊ ပယ်နိုင်တဲ့လူကို
 ငါလှူမှာပဲဆိုပြီးတော့ အဲဒီလို စေတနာအစစ်နဲ့လှူလိုက်၊
 လှူလိုက်လို့ရှိရင် အဲဒါ မဂ်မျိုးစေ့ရပြီ၊ မဂ်အောင်သွားတဲ့
 ရဟန်းခေါ်တယ်၊ မဂ်ဉာဏ်ရသွားတဲ့ ရဟန်းခေါ်တယ်၊
 သေချာလေး ပြောပေးလိုက်မယ်၊ ချွတ်ပါဆိုရင်လည်း ချွတ်
 ပေးလိုက်မယ်၊ မှန်တာပြော သစ္စာကိုးဗျ။

သစ္စာ၊ သမုတိသစ္စာ၊ ဝိရတိသစ္စာ၊ သဘာဝသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ။ အစွဲတရားတွေ ပြတ်နေလာ၊ ဒီအစွဲတရားကံကို ကြောက်လွန်လွန်းလို့ သီလနဲ့ ဆေးကြောရတယ်။ ဒါနနဲ့ ဆေးကြောရတယ်။ ဘာဝနာနဲ့ ပွားများတယ်။ ဒီအစွဲ ဥပါဒါနိ သတ်တာက မဂ်ဉာဏ်ရမှ ပြတ်တာ၊ ဘာနဲ့မှ ဖြတ်လို့မရဘူး၊ ဖြတ်ကြည့်ပါ။ သစ္စာနဲ့ သာပြော၊ မလိမ်နဲ့ ဒီလိုမဂ်ဉာဏ်မျိုးရမှ ဒီခန္ဓာက အာရုံကို ပြတ်သွားတယ်။ အဲဒါ အာသဝက္ခာယာဉာဏ်လို့ ခေါ်တာ၊ အဲဒီလို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး လှူရင် ခင်ဗျားတို့လှူတဲ့လူ သိလာလိမ့်မယ်။ ဘာလို့ သိလာမလဲ စာရေးထားတယ်။ (ကုသလာနံ၊ ဓမ္မာနံ)၊ ဟောတုပစ္စယော၊ ဝေဒနိယ၊ ဒိဋ္ဌလက်ငင်း၊ မျက်မှောက် အကျိုးပေးမယ်။ ဘာတွေပေးမလဲတော့ မသိဘူး။ အဲဒီလို ယူထားတဲ့ သီလ၊ အာရုံဖြတ်တဲ့သီလ၊ ခင်ဗျားတို့ အာရုံ နောက်မှာ အမှတ်နဲ့လိုက်ယူတာ ကံ၊ အာရုံမှာ ဖြတ်တဲ့ သီလက ဉာဏ်၊ ဂမ္ဘီရဉာဏ်၊ ဇေနဉာဏ်၊ စက္ခံဉာဉ်ပေါဒါ၊ အာလောကော ဥပပါဒါ၊ ဉာဏဉာဉ်ပေါဒါ၊ ဒါ စာရေးထားတာ။

စာကမှန်၏၊ ဉာဏ်မမိ၊ ထိအောင်သူမသိ၊ စာတွေ့ ငါတွေ့ အတွေ့နှစ်လီရှိတယ်။ စာတွေ့ထက် ငါတွေ့က သာ တယ်။ ချွတ်ပါဆိုရင် ချွတ်ပေးလိုက်မယ်။ ဒီ ဝိသုဒ္ဓိ မဟာ မြိုင်ကျောင်းက ထွက်သွားပါဆို ထွက်သွားမယ်။ ရသွားပြီ နေတတ်ပြီ၊ သေတတ်ပြီ၊ စားတတ်ပြီ၊ အကုန်နေတတ်သွား ပြီ၊ မင်းတို့ ချွတ်ခိုင်းရင် ငါချွတ်ပေးမယ်။ မင်းတို့ မကျေနပ် တာတွေကို ငါမင်းတို့ မကြိုက်တာတွေကိုတော့ ငါ မလုပ်ပါ ဘူး၊ ကွာ၊ ငါသိတဲ့အသိတွေကိုတော့ ငါ့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ လာပြီးတော့ ကျွေးကြတယ်။ မွေးကြတယ်။ ဥပမာ ဘယ်လို

လဲဆိုတော့ ဦးပဏ္ဍိတက ရေပုံးကြီး သဘောပြောပြမယ်။ အဲဒီရေပုံးကြီးက ရေတွင်းသွားတယ်။ ရေတွင်းထဲက ရေကို လိုချင်တယ်။ ဦးပဏ္ဍိတ ငုံ့ကြည့်တယ်။ သူ့ရေပုံးပဲရှိတယ်။ ကြိုးမရှိဘူး။ လက်တစ်ဘောင်ခပ်လည်း ဒီရေမရဘူး။ ဟာ ငါဒီရေကို သိပ်လိုချင်တယ်။ ငါကြိုးမရှိဘူး။ အဲဒီတော့ ငါ့မှာ ပုံးပဲရှိတယ် ဒကာမကြီးက သိသွားတယ်။ အရှင်ဘုရား မပူနဲ့ တဲ့။ တပည့်တော ကြိုးလှူမယ်ဘုရားတဲ့ သူလှူတဲ့ ကြိုးနဲ့ ကိုယ်မှာရှိတဲ့ ပုံးနဲ့ ကြိုးချည်ပြီးတော့ ရေတွင်းသွားချတယ်။ ပုံးကြီးမြုပ်တော့ မြုပ်လည်းမြုပ်ကော ဆွဲတင်တယ်။ အလုပ် လုပ်တာ၊ ဒါ၊ ဆွဲတင်တယ်။ အဲဒီရေရတော့၊ အေးတာပေါ့။ မနောအေးတာပေါ့။ ကိုယ်ခံစားရတယ်။ အေး ငါခံစားရသလို ခင်ဗျားတို့ လှူတဲ့ သူတွေလဲ ဒါနစစ်၊ ဒါနမှန်၊ သီလစစ်၊ သီလမှန်၊ ဘာဝနာစစ်၊ ဘာဝနာမှန် ခင်ဗျားတို့လည်း ခံစား ရလိမ့်မယ်။ ခုနကရေးထားတဲ့ ကုသလာနံ၊ ဓမ္မာနံ ဟော တုပစ္စယောတဲ့၊ ဝေဒနိယ၊ ဒိဋ္ဌိ၊ လက်ငင်း၊ မျက်မှောက် အကျိုးပေးတယ်။

မင်းလူသတ်လာတယ်။ ဟုတ်သား၊ ဘုရင်က သတ် ခိုင်းတယ်။ သတ်တယ်။ ဟာ သူသတ်တာပေါ့ဗျာ၊ အဲ သူသတ်တဲ့အခါ စိတ်ပါလို့ သူသတ်တာမဟုတ်ဘူး။ စားရေး၊ နေရေး မပြေလည်လို့ ဘုရင့်အမိန်အရ လခရလို့ သူသတ် တာ၊ အဲဒီတော့ သူသတ်တာပေါ့။ အဲ ဒီနေ့ ကြိုးစင် တင် လိုက်ကွာ၊ တင်တော့ သူသတ်ရရော၊ သူ့မှာ စားရေး၊ နေရေး၊ မပြေလည်လို့ သူစိတ်ပါလို့သတ်တာ မဟုတ်ဘူး။ စိတ်မပါပဲနဲ့ စားဝတ်နေရေး မပြေလည်လို့ လုပ်ရတာ၊ အခု လည်း စိတ်ဟောတာ၊ စိတ်ပါရင်တော့ခံ၊ အဲဒီတော့ သွား

သတ်တယ်ဆိုရင်တော့ ဒေါသနဲ့စိတ်ပါရင် ခံပေတော့။ ဥပမာလေးနဲ့ ပေးထားတယ်၊ ဒါလေးနဲ့ စိတ်က ဟိုအာရုံကို သွားစွဲပြီးတော့ သွားသတ်မိရင်ခံ၊ အဲဒါကို မှတ်ပြီးတော့ စွဲပြီးတော့ ခုတ်သတ်ရင် ကိုယ်ခံ၊ အဲဒါမှာ သည်းခံရမယ် တဲ့၊ အဲဒီတော့ မင်းဒါတွေ မစွဲနဲ့တဲ့၊ မမှတ်နဲ့တဲ့၊ မင်းစေတနာ မပျက်နဲ့တဲ့၊ ဆဲပါစေ၊ မင်းပါးရိုက်လည်း သည်းခံပါ။ မင်းဘာ လုပ်လဲ သည်းခံပါ။

နေကြတယ်၊ ထိုင်ကြတယ်၊ ရပ်ကွက်လူကြီးမင်းများ က တစ်အိမ်တစ်ယောက် ထွက်ဆိုထွက်ပြီ၊ ထွက်ရင် မင်းတို့ လုပ်လိုက်ကွာ၊ မြောင်းတွေလုပ်လိုက်ကွာ၊ ဆရာကြီးတွေ ခိုင်းရင်၊ မင်းတို့လုပ်၊ စေတနာပါပါနဲ့လုပ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ ဒါက ပြည်သူ့အများသွားလာတဲ့လမ်း၊ အင်မတန် အကျိုးရှိတယ်၊ ဪ ဆရာကြီးက တို့ခိုင်းတာပဲ၊ တို့လုပ် မယ်ကွ၊ ဟော တစ်ချို့ကြတော့လည်း တို့ပဲလာလာခိုင်းတယ် ကွာ၊ တစ်ခါတည်း မနောက ပေါက်တာပဲဗျို့၊ တို့မလုပ်ချင် တော့ဘူးကွာ၊ ဒီလိုမလုပ်ပါနဲ့၊ သူခိုင်းရင် လုပ်သာလုပ်၊ ကိုယ်ရဲ့ စေတနာမှန်ဖို့လိုတယ်၊ စေတနာထားပြီး သွားလုပ်၊ အကျိုးရှိတယ်၊ ဦးပဏ္ဍိတ ဒီလိုလုပ်လာတယ်၊ တရားကို ဒီလိုရှာလာတာ၊ အောက်သက်ကနေရှာလာတာ၊ ဘယ်သူက ခိုင်းခိုင်း၊ ဘယ်သူက လုပ်လုပ်၊ သူများတွေ့ရင် ရှိခိုးတယ်၊ ဒကာမလည်း ခိုးတာပဲ၊ အဲ ဒကာတွေကလည်း ခိုးတာပဲ၊ ဘာလို့ ခိုးတာလဲ၊ ဦးပဏ္ဍိတ၊ သူ့စေတနာ သူ့ရဲ့ နှလုံးသား ထဲက စေတနာကို ငါလေးစားတယ်ကွ၊ ငါဟာငါသိတာပေါ့ ကွာ၊ သိလိုငါ ခိုးတာပေါ့ကွာ၊ ဒီလိုဘုန်းကြီးမျိုး။

ခင်ဗျားတို့ဘာဖြစ်ဖြစ် လူကြီးမင်းများခိုင်းရင် လုပ်ပေး၊ ဘုရင်မင်းမြတ်ခိုင်းရင် လုပ်ပေး၊ ဘုရင့်အောက်မှာ နေရတာ၊ သစ်တစ်ပင်ကောင်းရင် ငှက်တစ်သောင်းနားတယ်၊ သူလည်းတိုင်းပြည်အကျိုးရှိအောင်လုပ်တာပဲ၊ သူ့ခမ္မာလည်း လမ်းတွေ၊ တံတားတွေ အကုန်လုပ်တယ်၊ အင်္ဂလိပ်ခေတ်က ဒါမျိုးမရှိဘူး၊ ဒါတွေ ဘယ်လောက်လုပ်လုပ်ရလဲ၊ သူ့ဘက်ပြန်ကြည့်၊ သူလည်း အလုပ်လုပ်ရတာပဲ၊ ကိုယ်လည်း ကိုယ့်ဘက်ပြန်ကြည့်၊ အဲဒီတော့ ကျွန်းကိုင်မို့၊ ကိုင်ကျွန်းမို့၊ သူ့ကိုမို့မို့မှ ကိုယ်လဲ ချမ်းသာမယ်။ သူ့ကို သွားပြီးတော့ ဟူးဟဲ ဘာမှ မလုပ်နဲ့၊ သူကမင်း၊ သူက ရာဇာ ဒီက ဓမ္မာ။ ဟိုက ရာဇသတ်၊ ဒီက ဓမ္မသတ်၊ ကိုယ်တရားရဖို့ အရေးကြီးတယ်။ အဲဒီ မင်းလက်ထက်မှာ ကိုယ်တရားရဖို့၊ အသိမှန်ဖို့၊ အနေမှန်ဖို့၊ အစားမှန်ဖို့၊ အားလုံးမှန်ဖို့လိုတယ်။ အောက်ကနေတက်၊ ကိုယ်မာန်ကို ကိုယ်ဖြုတ်ပစ်လိုက်၊ ကိုယ့်မာန်ဖြုတ်မှ တဏှာကို ခင်ဗျားသိမယ်။ ဒီဘဝနောက်ဆုံးပဲ၊ အပါယ်ပိတ်တဲ့ စေတနာနဲ့ အသိကို ဟောသွားတာ ဒီလောက်ဆို ပြီးရောပေါ့ဗျာ။

မိ သုန္ဒြိ ဓမ္မသန္တာစာကူးဖော်နမူနာ (၇၄) က

၂၇-၁၂-၀၂ ရက်နေ့ လမ်းမတော်မြို့နယ်၊
လမ်းမတော် လမ်း၊ ရှင်ဥပဂုတ္တပူဇော်ပွဲတွင်
မြောင်းမြမြို့၊ ဝိသုန္ဒြိ မဟာမြိုင် ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း
ဝိသုန္ဒြိဆရာတော်ဘုရားကြီး
ဦးပဏ္ဍိတ ဟောကြားတော်မူခဲ့သော
ခန္ဓာကျင့်ခန္ဓာသိ၊ ဓမ္မသန္တာ တရားတော်။

ဦးဇင်းက စာမတတ်ပါဘူးဗျာ၊ ငယ်စဉ်တောင်ကျေး
က ဖအေ မအေက ကျောင်းမထားနိုင်လို့ မတတ်တာ၊
စာကို ပယ်တာမဟုတ်ဘူး၊ ကိုယ်မတတ်တာ၊ မူလတန်း
ကျောင်းတောင် မနေနိုင်ဘူး၊ ဆင်းရဲတဲ့ လူတန်းစားတစ်
ယောက်ဖြစ်ပါတယ်။ တောမှာနေတယ်၊ အိမ်မဲမြို့နယ်၊
သရက်ကုန်းကျေးရွာမှာ နေခဲ့တယ်။ ဒါဦးဇင်းရဲ့ အသိလေးကို
ပြောတာပါ။ စာပေကျမ်းဂန်မတတ်တဲ့အတွက်ကြောင့် သံဃာ
တော်အရှင်မြတ်တွေ ဆရာတော်ထေရ်ကြီးဝါကြီးတွေ၊ သာ
မဏေတွေ၊ အားလုံး တပည့်တော်က စာပေကျမ်းဂန် မတတ်
တဲ့အတွက် ပညတ်နဲ့ပရမတ်၊ အတ္တနဲ့အနတ္တ အသိလေး
ပြောမယ်ဆိုရင် မှားယွင်းသွားရင် အားလုံးက သည်းခံကြ
ပါတဲ့၊ ဦးပဏ္ဍိတက စာမတတ်လို့ပါ။ ဒကာ၊ ဒကာမများ
ပရိသတ်များ တရားနာကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များ အားလုံးရှိကြတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်များကိုလည်း ဦးပဏ္ဍိတက စာပေ ကျမ်းဂန် မတတ်တဲ့
အတွက်ကြောင့် ပြောမှားဆိုးမှားရှိရင် ခွင့်လွှတ်ပါလို့ ဦးဇင်းက
အားလုံးကို တောင်းပန်ပါတယ်။ သူက စာမတတ်လို့ပါတဲ့၊
ပါဠိ၊ အနက်၊ အဓိပ္ပါယ်လို့ စာက ရှိပါတယ်။ ပါဠိဆိုတာ

ဘန္တေ အဲဒါ ပါဠိစကားပဲ။ အနက်ကပြန်တော့ ဘန္တေကို ဗမာလိုပြန်လိုက်တော့ အရှင်ဘုရားတဲ့ ဘန္တေ အရှင်ဘုရား မယံ တပည့်တော်၊ တပည့်တော်မတို့ သည်ဆိုတဲ့ အနက် အဓိပ္ပါယ် သဘောလေးနဲ့ ပြောသွားတာ ပါဠိစကားပါတယ်။ အနက်ပါတယ်။ အဓိပ္ပါယ် သဘောပေါက်အောင် ဒကာ၊ ဒကာမများ သဘောပေါက်အောင် ပြောရတဲ့ အသိတွေပါ။ ဦးဇင်းဟောမဲ့ အသိလေးက အားလုံးရှိကြတဲ့ ရုပ်နာမ်ရှိကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များ သိရပါလိမ့်မယ်။ ဘုရားက ဟောထားတယ်။ သဗ္ဗေအလုံးစုံသော သင်္ခါရ အနိစ္စတဲ့၊ သဗ္ဗေ အလုံးစုံသော သင်္ခါရ ဒုက္ခတဲ့၊ သဗ္ဗေ အလုံးစုံသော သင်္ခါရဆိုတာ အာရုံ ခြောက်ပါး မလ္လုတ်ဘူး၊ စိတ္တ၊ နုပဿနာကို ဟောသွားတာ။

စိတ္တ၊ နုပဿနာဆိုတာ စိတ်၊ ဓါတ်၊ နုပဿနာ ဘယ်စိတ်လဲ၊ မြင်လိုက်တော့ သိတယ်။ အဲဒါ ခင်ဗျာ မျက်စိ မြင်တယ်။ သိတယ်။ ခင်ဗျား နားကြားတယ်တဲ့၊ ကြားတော့ သိတယ်။ သိတာ စိတ်ကလေးလို့ တင်စားပါတယ်တဲ့။ အဲဒီလို ကြားလိုက်တဲ့အခါမှာ ဩော် ခင်ဗျား ဒီနေ့ အဲ ပိုက်ဆံတွေရမယ်ဗျ။ ခင်ဗျား မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က လာပြောလိုက်တယ်။ ကိုယ်ကလည်း လုပ်ထားတာမှန်တယ်။ ရလည်းရမယ်ဆိုတာ စိတ်ချမ်းသာတယ်။ အဲဒီလို စိတ်ချမ်း သာတာ ဘာကြောင့် ချမ်းသာသလဲ။ တဏှာကြောင့် ချမ်းသာနေတာ။ တဏှာ၊ တဏှာ ဘယ်ကလာသလဲ။ ကိလေသာက လာတယ်။ ကိလေသာဆိုတာ ဘာလဲ။ ရုပ်တရား၊ တဏှာဆိုတာ နာမ်တရား၊ ရုပ်နာမ်ကို မသိတာ အဝိဇ္ဇာခေါ်တယ်။ အဝိဇ္ဇာဆိုတာ အာရုံခြောက်ပါး၊ မျော တရားရှိတယ်။ မြုပ်တရားရှိတယ်၊ ပေါ်တရားတော့ သူ့ပေါ် မှာ မူတည်တယ်။

မြုပ်တရားနဲ့ ပေါ်တရား ဘယ်လိုလဲ။ ဦးပဏ္ဍိတတဲ့၊ အေး ခင်ဗျား စာက ရေးထားတယ်တဲ့၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိတဲ့၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတဲ့၊ အတ္တဒိဋ္ဌိရှိသလားတဲ့ ရှိပါတယ်တဲ့။ ရှိရင် သိသလားတဲ့၊ တပည့်တော်ကောင်းကောင်း မသိပါဘူးတဲ့၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိဆိုတာ မှတ်ထားတဲ့၊ ငါမြင်တယ်၊ ငါကြားတယ်၊ ငါ့အိမ်၊ ငါ့တိုက်၊ ငါ့မိန်းမ၊ ငါ့ကား၊ ဒါသစ္စာနဲ့ဟောတာနော်၊ ကံကို သစ္စာနဲ့ ဟောလိုက်တာ၊ ငါမြင်တယ်၊ ငါ့မိန်းမ၊ ငါ့သား၊ ငါ့ပစ္စည်း၊ ငါ့ဥစ္စာ၊ အဲ-အဲဒါ သက္ကာယဒိဋ္ဌိလို့ ပါဠိလို ရေးထားတယ်။ ဗမာလိုတော့ ကောင်းတာလည်း စွဲတယ်။ မကောင်းတာလည်း စွဲတယ်။ အဲဒါ ဥပါဒါနိကံ၊ သံသရာ လည်တာ သူက လည်တာပဲ၊ သံသရာ ဘယ်ကစလဲ။ ခန္ဓာ က စတယ်။ နိဗ္ဗာန်သည် ခန္ဓာမှာ စတယ်၊ ခန္ဓာမှာ ဆုံး တယ်။ သီလမှာ ချုပ်တယ်၊ သီလ ချုပ်ထားတယ်၊ ဘယ် သီလလဲ၊ အကာတွေကွ၊ အကာဆိုတာ ပညတ်သီလကို ချုပ်ထားတာ၊ ပရမတ်က သဘောလေးပဲ။

သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိက ဘာလဲတဲ့။ ဒီသက္ကာယနဲ့ မိစ္ဆာနဲ့ အတ္တနဲ့ တွဲနေတယ်။ မိစ္ဆာဆိုတာက ဒီဝက်တွေ ဝယ်စမ်းကွ၊ ဒီကြက်တွေ ဝယ်စမ်းကွတဲ့၊ ဘယ်သူ ဘာ ဖြစ်ဖြစ် ငါမြတ်ပြီးတာပဲကွဆိုပြီး၊ သတ်တော့တာပဲဗျို့၊ ကြက်တွေကို ဆာလာအိတ်ထဲထည့် ထည့်ပြီးတော့ ကြီး စည်းပြီးတော့ ပေပါပုံးထဲကို နှစ်သတ်တာပဲ၊ နှစ်တော့ မနက် မိုးလင်းတော့ ကြက်တွေက ရေတွေဝပြီး ကားတက်လာတယ်၊ အမွေးနှုတ်တယ်၊ အဲဒါက မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ခေါ်တယ်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဟုတ်ဘူး၊ သဘောလေးနဲ့နာ၊ စားတော့အများ၊ ခံတော့ တစ်ယောက်တည်းပဲ၊ ဒါတွေကို လုပ်တဲ့သူရှိသလို မလုပ်တဲ့

သူလည်း ရှိတယ်ဗျာ၊ ဒါသဘောလေးနဲ့ ဟောတာ သဘော လေးနဲ့ပြောတာ။

အတ္တဆိုတာ အစွဲ၊ အဲဒီ အတ္တဒိဋ္ဌိရယ်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိရယ်၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ အဲဒီ အယူမှားတယ်။ အမှတ်မှားတယ်၊ အစွဲ မှားတယ်၊ သုံးချက်တွေ့လား။ အဲဒါ ဘာခေါ်လဲ၊ အဲဒါပါဠိ လို့ ဒိဋ္ဌိ၊ ဒါကြောင့်မို့လို့ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာ အာဇီဝ၊ အဲဒါ သီလမဂ္ဂင်၊ သမ္မာဝါယမ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ တွေ့ လား။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကို စစ်၊ စစ်ရင်မြင်ပြီ၊ သမ္မာ သင်္ကပ္ပ ရေလို နောက်တော့မှ ခန္ဓငါးပါးရဲ့ ကိလေသာခါတ်တွကို ကုန် အောင် စင်အောင် သတ်ပစ်၊ ဝိပဿနာနဲ့ကျင့် ဒါမှ ဒီဉာဏ် ရမှာ၊ ဒီဉာဏ်က ကမ္မိရဉာဏ်၊ ဇေနဉာဏ်၊ စက္ခံဉာဏ်၊ အာလောကဉာဏ်၊ ဉာဏဉာဏ်၊ ဒါရေးထားတယ်။ အဲဒီ ဉာဏ်ရရင် ဘုံ(၃)ပါးကို သိတယ်၊ မြင်တယ်၊ မြင်လို့ လာ ဟောတာ၊ စာတော့ မတတ်ဘူး၊ ထုတ်ပြပါဆိုလို့တော့ ထုတ် မပြတတ်ဘူး၊ ဥပမာတော့ ပေးလိုက်မယ်။ ဘယ်လို ဥပမာ ပေးမလဲ၊ အေးတဲ့ သဘောလေးပေါ့ဗျာတဲ့၊ စာတော့မတတ် ပါဘူးတဲ့။

ချောင်းထဲကရေက ဟိုစီးလိုက်၊ ဒီစီးလိုက်၊ ရေ တက် ရေကျ မရှိဘူးလားတဲ့၊ ရှိပါတယ်။ ရေငြိမ်သလား တဲ့၊ မငြိမ်ဘူးတဲ့၊ ဟိုစီးလိုက်၊ ဒီစီးလိုက်၊ အေးနော်၊ မငြိမ် ဘူးတဲ့၊ ကန်ထဲကရေက စီးသလားတဲ့၊ မစီးဘူးတဲ့၊ ကန် ထဲကရေ ငြိမ်တယ်တဲ့။ အေး အဲဒါ မင်းသဘောသိရဲ့လား။ ငါ့မနောငြိမ်သွားပြီကွ၊ အာရုံနောက်မလိုက်တော့ဘူးကွ။ အဲဒါ ဝိပဿနာဉာဏ်ပဲကွ မှတ်ထား၊ ဒါကြောင့်မို့လို့ ပြောမှား ဆိုမှားရှိရင် ခွင့်လွှတ်ကြ။ ဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာ၊

နိရောဓသစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာ၊ ကိုယ့်အလုပ်ကို ကိုယ်လုပ်၊ ကိုယ့်အကြောင်းကိုယ်သတ်၊ အကြောင်းအကျိုးတွေရှိတယ်။ သူများအကြောင်းကို ကိုယ့်အကြောင်းမလုပ်နဲ့၊ အကြောင်းသတ်တာ၊ မြင်လိုက်အကြောင်း၊ ကြားလိုက်တဲ့အကြောင်း၊ နံလိုက်တဲ့အကြောင်း၊ ဒီအကြောင်းတွေကိုသတ်၊ အဲဒီအကြောင်းတွေကို သွားစွဲရင် ဥပါဒါန်ဖြစ်တတ်။ သံသရာလည်ပြီ၊ အဲဒါသင်္ခါရတရားတွေပဲ၊ သင်္ခါရရပ်တဲ့နေရာရှိတယ်။ သင်္ခါရ မရပ်တဲ့နေရာရှိတယ်။

သဗ္ဗေအလုံးစုံသော သင်္ခါရ အနိစ္စ၊ သဗ္ဗေအလုံးစုံသော သင်္ခါရ၊ ဒုက္ခ၊ သဗ္ဗေအလုံးစုံသော သင်္ခါရ အနတ္တ၊ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ညီချင်းလာတဲ့၊ အေး ငါတော့ စာမတတ်ဘူးကွတဲ့။ ဥပမာလေးပြောမယ်။ အဲဒါတော့ သဘောလေးပြောမယ်။ အေးအဲဒါတော့ သဘောလေးပြောမယ်တဲ့။ သိတ္တထမင်းသားဟာ သူက ဘုရင်ပဲ၊ တနေ့သောအခါ ဒီမင်းသားဟာ သူ ညဘက်သန်းခေါင်ယံမှာ ထွက် သွားတယ်၊ ဥယျာဉ်တော်ကို ထွက်သွားတော့ သူအိုကို တွေ့တယ်။ ဒါဘာလဲ သူအိုပါဘုရား၊ ဒါဘာလဲ သူနာပါဘုရား၊ ဒါဘာလဲ သူသေပါဘုရား၊ အဲတွေ့တယ်၊ တွေ့တော့ အရှင်ဘုရားလည်း အိုရအုန်းမယ်၊ နာရအုန်းမယ်၊ သေရအုန်းမယ်တဲ့ ဒီရုပ်ကြီးက အဲဒီရုပ်ကြီး သေရအုန်းမယ်ဘုရားတဲ့၊ တခါတည်း အိုနေတဲ့ အဖိုးကြီးတွေတွေ့တယ်၊ နာနေတဲ့ အဖိုးကြီးတွေတွေ့တယ်၊ သေနေတဲ့ ပုပ်ပွနေတာတွေ့တယ်၊ ဒီသူအို၊ သူနာ၊ သူသေ၊ ငါလည်း ရှိပါလား၊ ငါတောထွက်တော့မယ်တဲ့၊ သားတွေ၊ မယားတွေကို စွန့်ခွာပြီးတော့ သူ တောထွက်သွားတယ်။ စာတော့မတတ်ဘူးပေါ့ဗျာ၊ စတင်ပြီးတော့

တောထဲမှာ ကျင့်တာပဲဗျို့။ ဘာကိုသတ်မလဲ၊ ဘုရားဟာ ဇာတိကို သတ်သွားတယ်။ ဇာတိသတ်မှ ဇရာပြတ်မယ်။ ဇရာပြတ်မှ ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရဏပြတ်မှ သူ့အေးမှာ ဇာတိ သတ်တာ၊ မွေးရာဘာပါလာတာ၊ အဲဒီဇာတိက အာရုံနဲ့ မနောပေါင်းတော့၊ အဲဒါ တွေးသာကြည့်တော့။

မှတ်ပြီးယူတယ်ဗျ။ အယူမှားတယ်။ ငါလို့ထင်နေ တယ်၊ ငါ့ရုပ်လို့ထင်နေတယ်၊ ငါမြင်လိုက်တယ်ကွ၊ ငါကြား လိုက်တယ်ကွ၊ အဲဒါ မိရိုးဖလာရဲ့ ဇာတိတွေပဲ။ ရုပ်နာမ် မသိဘူး၊ ရုပ်နာမ်မသိတာ အဝိဇ္ဇာ၊ ရုပ်နာမ် သိတာ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်၊ အတိတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ အနာဂတ်၊ အတိတ်က အရိုးတောင်လိုပုံတယ်။ ငါဘယ်လိုလာခဲ့သလဲ။ ကံပါလား၊ ငါအစွဲဥပါဒါန်ပါလား၊ ဒီအစွဲ ဥပါဒါန်တွေဟာ မပြတ်ခဲ့ပါ လား၊ တယ်ရှည်လျားပါလား၊ တစ်ဘဝပြီးတစ်ဘဝ ခွေးဖြစ် လိုက်၊ ကြောင်ဖြစ်လိုက်၊ ကြက်ဖြစ်လိုက်၊ ငှက်ဖြစ်လိုက်၊ နတ်ဖြစ်လိုက်၊ ဗြဟ္မာဖြစ်လိုက်၊ (၃၁)ဘုံမှာ ကျင်လည် ကျက် စားနေတာ၊ ဘဝမြောက်မြားစွာ ဖြစ်နေကြတယ်။ ကံတွေ ဖြစ်နေတယ်။ အစွဲဥပါဒါန် အမေသေလို့ စွဲရပြန်ပြီ၊ အဖေ သေလို့ စွဲရပြန်ပြီ။ သက္ကာယနဲ့စွဲသလား၊ မိစ္ဆာနဲ့စွဲသလား၊ အတ္တနဲ့စွဲသလား၊ သမ္မာနဲ့စွဲသလား၊ ကိုယ့်စိတ်လည်း ကိုယ် မစစ်ဘူး၊ ကိုယ့်စိတ်ကိုစစ်တာ သမ္မာနဲ့ ငါ့အဖေအမေတွေ ဩော်(အေး)၃၊ ဩော်(အေး)၃ ဩော် သွားရမှာပေါ့ကွယ်၊ ဒီလမ်း၊ အနတ္တတရားကြီး နို့ဖြစ်နေတဲ့ အယူက အတ္တ အယူမှား အမှတ်မှား အစွဲမှားတွေ ယူထားပါသလား၊ ကိုယ့်ကို ကိုယ် သံဝေဂလေးရဖို့ ကောင်းတယ်။ ကိုယ်ကျင့် ထားတဲ့ အသိက သံဝေဂလေးနဲ့၊ အသိလေး ကပ်ထားရတယ်။

ဘယ်သူပဲပျက်ပျက် ကိုယ်မပျက်နဲ့ အားလုံး တရားနာကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များရှိကြပါတယ်။ တရားနာကြတဲ့ အခါကျတော့ ဒီလိုအသိလေးတွေ အပ္ပမာဒ၌ ဦးပဏ္ဍိတက အသိလေး ပြောသွားတာ၊ သိရင်ပယ်ပစ်လိုက်ပါ။ မကောင်းတဲ့ ဒုစရိုက် တွေ ပယ်ပစ်လိုက်ပါ။ အင်္ဂုလိမာလတောင် လူသတ်တဲ့ လူတောင် ဘုရားနဲ့တွေ့မှ ဒီအသိတွေ အမှန်ပါလား။ သဒ္ဓါ ဗိုလ်တွေ၊ သမာဓိဗိုလ်တွေ၊ ဒါလုပ်ပေါ့၊ ပြန်ကြမှာ ဒီလမ်း လာတော့လည်း တစ်ယောက်တည်း၊ ပြန်တော့လည်း တစ်ယောက်တည်း၊ ကိုယ်အဖော်က ဘာလဲ။ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်ဆိုတာ ရှိတယ်။ ဖိုလ်က ကိုယ်အဖော်ပဲဗျ။ အဲဒါ တွေကို ကိုယ်ဟာကိုယ် နှလုံးသွင်းပြီးနေ၊ အနာဂတ်ကို မြင်ပြီမို့လား။ သေမင်းမဦးခင် ဉာဏ်ဦးသွားတာ။

ဂမ္ဘီရဉာဏ်၊ ဇဝနဉာဏ် ရသွားတာ၊ အဲ-သေမင်း ရေ ခေါ်ပါတော့တဲ့၊ တခါထဲကို ရေချိုး၊ ခြေသဲ၊ လက်သဲ တွေညှပ်၊ ခေါင်းတွေဘာတွေရိတ် သေမင်းခေါ်မှာ သူ မကြောက်တော့ဘူး။ သိသွားတာ၊ ကိုယ့်ဟာကိုယ် ကျင့် ရမယ်။ ကိုယ့်ဟာကိုယ် သိရမယ်၊ ကိုယ့်ဟာကိုယ် ပယ်ရ မယ်၊ ပယ်အပ်မဲ့တရား၊ သိအပ်မဲ့တရား၊ ကျင့်အပ်မဲ့တရား၊ ခင်ဗျားတို့ပေါ်မှာရှိတယ်၊ အဲဒီလိုကျင့်လိုက်တဲ့အခါမှာ ဒုစရိုက် (၁၀)ပါး ကံတွေ ကာယကံ၊ အဲဒါကံတွေပဲ၊ သွားပြီးတော့ လုပ်ရင်၊ ကံဖြစ်သွားလိမ့်မယ်၊ ဝစီကံ သွားပြောရင် ဝစီကံ ဖြစ်လိမ့်မယ်၊ မနောကံက ဗျာပါဒ၊ အဘိဇ္ဇာ၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ကာယကံ က သူများအသက် မသတ်နဲ့၊ သူများပစ္စည်းမခိုးနဲ့၊ သူများ သားမယားမဖျက်ဆီးနဲ့၊ ဒါကာယကံ၊ ဝစီကံက မုသာဝါဒ မဟုတ်မမှန်သော စကားမပြောနဲ့။ ပိသုဏ္ဍဝါစာ၊ ဖရူဿ

ဝါစာ၊ သပ္ပမလာပဝါစာ၊ ဒါဘုရားပညတ်ထားတာ၊ ဒါတွေကို ပယ်ရမယ်၊ ဒီကံတွေ မကောင်းတဲ့ကံတွေကို ပယ်မှာ သမ္မာကံလေးယူ၊ သမ္မာဆိုတာ၊ မကောင်းတဲ့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကံ ပယ်ပြီ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကံ ပယ်ပြီ၊ အတ္တဒိဋ္ဌိကံ ပယ်ပြီ၊ ဘယ်ကံ ယူသလဲ၊ သမ္မာကံ လုပ်တယ်။ လက်ပိုက်ပြီးတော့ အာနာပါနာ၊ ခယသယ၊ ထိမ္မာ၊ သိမ္မာ နှစ်ခေါင်းနှစ်ပေါက်ရဲ့ ဝင်လေ ထွက်လေဆိုတာ ဒရစဉ်၊ ဒရစပ် ရှိတယ်၊ ဒါကို သတိထား၊ အာရုံနဲ့ မနောပေါင်းလိုက်တဲ့အတွက်၊ သောမနဿကံ၊ ဒေါမနဿကံ၊ ဖြစ်တယ်၊ အမှတ်နဲ့ယူထားတယ်။ အမှတ်ဆိုတာ ဟောဒါ ငါးရာတန်၊ ဟောဒါ ငါးထောင်တန်၊ အဲဒီအရာနှစ်ခုကို ခွဲခြားတာ၊ အဲဒါ အမှတ်ပဲ၊ အဲဒါ ပါဠိလို သညာခေါ်တယ်၊ (ဪ-အေး အေး အေး)၃ စေတနာ မှန်ဖို့လိုတယ်၊ ခင်ဗျားတို့ ဘုရားနင်းထားတဲ့ မြေကြီးနဲ့ လက်သဲပေါ်က မြေကြီး၊ ဘယ်သူကများတယ်၊ အေးအဲဒါသာ ခင်ဗျားတို့ ဝေဖန်ပေတော့။

မသိရင်ပြောလိုက်ဦးမယ်၊ စာတတ်တာမဟုတ်ဘူး၊ သဘောလေးပြောမယ်၊ ဗုဒ္ဓ၊တ္တ ဘာဝေါ ဒုလ္လဘော လူ့ဘဝမှာ ခဲယဉ်းစွာ ရတတ်ပေ၏။ သဒ္ဓါ သမ္ပတ္တိ ရတနာ သုံးတန်ကံကံ၏အကျိုး၊ ကြည်ညိုခြင်း၊ ယုံကြည်ခြင်း၊ သဒ္ဓါ ကြည်ဖြူ ရှိခြင်းကိုလည်း ဒုလ္လဘော ခဲယဉ်းစွာရအပ်ပေ၏။ ပပ္ဖံ ဇိတဘာဝေါ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်တို့ကိုလည်း ဒုလ္လဘော ခဲယဉ်းစွာ ရအပ်ပေ၏။ သတ္တမ သာဝနံ သူတော်ကောင်းတရား၊ စကားနာကြားရပေခြင်းကိုလည်း ဒုလ္လဘော ခဲယဉ်းစွာ ရအပ်ပေ၏။ ဝေံ ဒီဝသေ ဒီဝသေ ဘုရားကခြေဆေး အပြင်မှာ ဟောတယ်ဗျို့၊ ဒုလ္လလငါးပါးသိတဲ့သူက လက်သဲပေါ်မှာ ရောက်

နေပြီ၊ မှတ်ထား၊ ဆုမတောင်းနဲ့၊ အဲဒီလက်သဲ ပေါ်ကဟာ ဘုရားနောက်ပါမဲ့သူ၊ ခြေဖဝါးအောက်မှာတော့၊ ငါထင်ရာ ငါစိုင်းမယ်၊ ငါလုပ်ချင်တာလုပ်မယ်၊ ငါကိုင်ချင်တာကိုင်မယ်၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ အတ္တဒိဋ္ဌိတွေနဲ့ နေကြတယ်၊ ကျင့်လည်းမကျင့်ဘူး၊ ပယ်လည်းမပယ်ဘူး၊ လူ့အစားစားရှိတယ်၊ ဘုန်းကြီးအစားစားရှိတယ်၊ သဘောလေးသာနာလိုက်၊ အသိဟောတာ၊ စာမတတ်ပေမဲ့ ဦးပဏ္ဍိတကို အထင်လည်းမသေးနဲ့၊ အထင်လည်းမကြီးနဲ့၊ သူများမြှောက်တိုင်းလည်းမမြှောက်နဲ့၊ သူများခြောက်တိုင်းလည်းမကြောက်နဲ့၊ အလယ်ကသွား၊ အလယ်ကသွားတယ်ဆိုတာ ဘာလဲ၊ တဏှာနဲ့မာန်နဲ့ သိရမယ်၊ ဘာလို့လဲ ဒိဋ္ဌိသတ်ထားတာကိုး၊ တဏှာနဲ့မာန်နဲ့က လှူပြည်မှာရှိတာ၊ ဒိဋ္ဌိကို ဝိပဿနာကျင့်ပြီး သိလာတဲ့ ဉာဏ်နဲ့ သတ်ပစ်လိုက်တာ၊ ဒီသဘောပြောတာ။

စက္ခုမှာ သာယာသေးလား၊ နားသောတမှာ သာယာသေးလား၊ သာယာရင် တဏှာပဲ။ သိပ်ကို ဝမ်းသာနေတာ၊ အဲဒါ သာယာတာ တဏှာ၊ ဇီဝမှာ စားလိုက်တဲ့ အရသာ၊ စိတ်ကလေးက ခံစားတာ တဏှာခေါ်တယ်၊ စိတ္တာတဏှာနဲ့ ခယ မဇ္ဈိက စိတ်သာ ရှင်စော ဘုရားဟောတဲ့ တွေ့လား၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ အတ္တဒိဋ္ဌိကတော့ သွားမှာပဲဗျို့၊ စိတ်သာချတော့၊ ဒါလုပ် တရားထိုင် လုပ်တဲ့အခါ ကျတော့ ကိုယ့်အိမ်မှာ ကိုယ်ခေါင်းတိုးပြီး မအိပ်နဲ့၊ တရားထိုင်ဦးမယ်ကွ၊ အဝိဇ္ဇာကို သိလနဲ့ ဆေးကြောမယ်၊ အဝိဇ္ဇာကို သမာဓိနဲ့ ဆေးကြောမယ်၊ အဝိဇ္ဇာကို ဘာဝနာနဲ့ ပွားများမယ်၊ အဝိဇ္ဇာကို ဒါနနဲ့ ဆေးကြောမယ်၊ ဒါလုပ်ရမယ်။

ဒါနတွေနဲ့ လှူခဲ့ပါပြီ။ သီလတွေလဲ၊ ခင်ဗျားတို့ လုပ်ခဲ့ပါပြီ။ အစွဲဥပါဒါန် ဖအေသေလို့ ဗျာပါဒ ဖြစ်ရတယ်။ စီးပွားရေး ရောင်းလို့ဝယ်လို့ မကောင်းလို့ စိတ်ဆင်းရဲရတယ်။ ဒီနေ့ သားသေလို့ စိတ်ဆင်းရဲတာ၊ သမီးသေလို့ စိတ်ဆင်းရဲတာတွေ၊ လင်သေလို့ စိတ်ဆင်းရဲရတာ၊ ဥပါဒါန်စိတ်ကလေး ဆင်းရဲတာကို ဘာနဲ့ သတ်လို့ရမလဲ၊ သတ်ပြစမ်း၊ သီလနဲ့ လည်း သတ်လို့မရဘူး၊ ဝိပဿနာနဲ့လည်း သတ်လို့မရဘူး၊ ဂုဏ်တော်နဲ့လည်း သတ်လို့မရဘူး၊ ဗုဒ္ဓေါနဲ့လည်း သတ်လို့ မရဘူး၊ ဘာနဲ့မှ သတ်လို့မရဘူး၊ ဒီဥပါဒါန် အစွဲတရားဟာ ပူလိုက်တာ၊ အဲဒီအပူကို ဘာနဲ့သတ်မလဲ၊ ဘာနဲ့မှ သတ်လို့ မရဘူး၊ တချက်တည်းရှိတယ်၊ မဂ်ဉာဏ်ရမှ ပြတ်တယ်၊ အဲဒါပဲဗျို့။

ဒါကြောင့် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး၊ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ၊ ဒါဒုစရိုက်(၁၀)ပါး လုံနေပြီ။ သီလမဂ္ဂင်ဖြစ်ပြီ။ သမ္မာဝါယမ၊ သမ္မာဆိုတာ ကောင်းသောအလုပ်၊ ဝါယမ ဆိုတာ နေ့ရောညရော လုပ်တာ၊ ဟိုက သမ္မာဝါစာ၊ ဒီက သမ္မာဝါယမ၊ စာကရေးထားတာ မတူဘူး၊ အဲဒီမဂ္ဂင်ရှစ်ပါး က နိဗ္ဗာန်ပို့မှာ၊ ခင်ဗျား ရုပ်သာဆင်းရဲပါစေ၊ စိတ်ဘာလို့ ဆင်းရဲသလဲ၊ သွားစွဲတာကို ဥပါဒါန်ကိုးဗျ၊ အဲဒီ ဥပါဒါန်ကို မဂ်ဉာဏ်နဲ့ ဖြတ်မှ ပြတ်မှာ၊ ဘာနဲ့မှ ဖြတ်လို့မရဘူး၊ ခင်ဗျား တို့ ဆရာတော်ကြီးတွေရှိပါတယ်၊ မေးပါ။ ဦးဇင်းကတော့ စာတော့မတတ်ဘူး၊ ချွတ်ဆိုရင်တော့ ချွတ်ပေးလိုက်မယ်။ ဟောဒီ ရန်ကုန်မြို့ကနေပြီးတော့ ပုဆိုးလေး၊ အင်္ကျီလေး ဝတ်ပြီးတော့ ပြန်မှာ၊ အသိရသွားပြီ၊ မလိမ်ဘူး၊ လိမ်ရင် အဝီစိရောက်သွားမယ်၊ ကိုယ့်ဖအေလို့၊ ကိုယ့်မအေလို့ သဘောထားပြီး၊ ရထားတဲ့အသိ ပေးသွားတာ၊ လုပ်ကြပါဗျာ။

ခင်ဗျားတို့လှူတဲ့ဒါနဟာ ဦးပဏ္ဍိတပေးသွားတာ၊
 (၃၁)ဘုံလွတ်တဲ့ ဒါနခေါ်တယ်၊ မှတ်ထား၊ အဲဒါမဂ်မျိုးစေ့
 ခေါ်တယ်၊ မဂ်ဉာဏ်ရတဲ့ဟာကိုခေါ်တယ်၊ ခင်ဗျားတို့ကို မျိုး
 စေ့ ပေးတာ၊ ဒီမျိုးစေ့လေးနဲ့ ခင်ဗျားတို့ ဘဝတွေ၊ ဘဝတွေ
 မှာ အလွန်ကောင်းမယ်၊ ဒီကပြောတဲ့ အသိတိုင်းလုပ်ရင်
 ပိုကောင်းမယ်၊ သူက ကျင့်ထားတာ၊ စိတ်ကိုကျင့်ထားတာ၊
 စိတ္တ တဏှာနဲ့ ခယ မဇ္ဈိက စိတ်သာရင်စော ဘုရားဟောတဲ့
 စိတ်ဟောတာ၊ စာမတတ်တော့ စိတ်အလုပ်လုပ်တာ၊ စိတ်
 ဆိုတာဗျ၊ လောကီပညတ်နယ်ထဲမှာ တင်စားတာစိတ်ပဲ၊
 ပရမတ်နယ်မှာ ဓါတ်ပဲရှိတယ်၊ ဒါကြောင့်မို့လို့ “စိတ်”၊
 “ဓါတ်” တဲ့၊ နုပဿနာမှာ ကာယကနုပဿနာ၊ ဝေဒနာ
 နုပဿနာ၊ စိတ်ဓါတ်နုပဿနာ၊ ဓမ္မာနုပဿနာနော်၊
 သေချာလေးကြည့်၊ ဦးပဏ္ဍိတ ပြောတာ မယုံနဲ့အုံး၊ လေ့လာ
 ပါ။ သုံးသပ်ပါ။ စုံစမ်းပါ။ အဲမှန်ရင်လုပ်ကြည့်ပါ။ ကိုယ်နေတာ
 လည်း မှန်ရမယ်၊ စားရတာလည်း မှန်ရမယ်။

အပြင်မှာ စင်ကြယ်မှာ ခန္ဓာမှာ စင်ကြယ်မယ်၊
 ခန္ဓာမှာ စင်ကြယ်ရင် ဉာဏ်မှာစင်ကြယ်မယ်၊ အပြင်မှာ ဟာ
 တစ်အိမ်တစ်ယောက်ထွက်ဟာ၊ ဆရာကြီး ကျွန်တော် ထွက်
 မယ်ဗျို့၊ သူက အပြင်စင်ကြယ်တာကိုး၊ ကျွန်တော်လုပ်မယ်၊
 ကျွန်တော့ခိုင်းပါ၊ ကျွန်တော်လုပ်ပါမယ်။ မြောင်းထဲက
 ဟာတွေ ကျွန်တော်လုပ်ပါ့မယ်၊ တံမြတ်စည်းလှည်းဆို
 ကျွန်တော်လှည်းပါ့မယ်၊ သူက စေတနာကိုးဗျ၊ ကောင်းမှု
 ကုသိုလ်ကံတွေလုပ်တာ အပြင်မှာ စေတနာနဲ့လုပ်တာ၊
 အဲဒီလို စိတ်ကလေးလည်း သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ရမယ်၊ အပြင်
 လည်း သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ရမယ်၊ အတွင်းမှာလည်း စိတ်

ကလေးက ကြည်လင်တောက်ပရမယ်၊ အခုတော့ တို့အိမ်
 ချည်း ခိုင်းတယ်ကွာ၊ တို့ချည်းလုပ်တယ်ကွာ၊ တို့ဖိုက်ဆံတွေ
 လာလာ တောင်းတယ်ကွာ၊ စိတ်ဆိုးလာပြီ၊ မနောပေါက်
 တယ်၊ အာရုံကြောင့် ပေါက်တယ်၊ အမှတ်မှားတွေဖြစ်တယ်၊
 မလုပ်နဲ့ ပေးလိုက်၊ ဩော် ကျွန်တော်တို့ လုပ်ပါမယ်ဗျာ၊
 တိုင်းပြည်ကောင်းအောင် ကျွန်တော်တို့လုပ်ပါမယ်ဗျာ၊
 တိုင်းပြည်ကောင်းမှ သစ်တပင်ကောင်းမှ ငှက်တစ်သောင်း
 နားပါတယ်ဗျာ၊ ကူညီပါ၊ အားပေးပါ၊ ကျွန်းကိုင်းမှို၊ ကိုင်း
 ကျွန်းမှို၊ ဩော်သူ့ခမျာလည်း လုပ်ရတာပဲ။ သူ့ခမျာလည်း
 သွားရလာရတာပဲ၊ တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်ရတယ်၊ ခင်ဗျားတို့
 တွေးကြည့်ပါ။ အဲဒီလို သံဝေဂတရားတွေ၊ ကိုယ်ကျင့်တရား
 တွေ၊ ဗြဟ္မစိုရ်တရားတွေရရင်ဟာ အစိုးရမင်းကို ထိုင်တောင်
 ရှိခိုးအုံးမယ်၊ တိုင်းပြည်ကို အေးအောင်လုပ်နေတာ၊ ဒါဦးဇင်း
 က သဘောလေးပြောတာ။ သစ္စာလေးပြောနေတာပါ။

အပြင်မှာစင်ကြယ်မှ ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်မယ်၊ အပြင်
 မှာ စေတနာကောင်းမှ အတူင်းမှာ ပရမတ်ရမယ်၊ ခင်ဗျားတို့
 ဒီပရမတ်ရမှ တရားအမှန်ကို မြင်မယ်၊ ဒါကို ပြောဆွေးတာ၊
 အာအခုတော့ အပြင်မှာ တခါထဲ အတင်းတွေ လျှောက်
 ပြောနေတယ်၊ သူများအကြောင်းတွေ မကောင်းတဲ့ အ
 ကြောင်းတွေ မပြောနဲ့၊ ကောင်းတာအားပေးပါ။ စေတနာနဲ့
 အားပေးပါ။ အကျိုးရှိပါတယ်၊ ဦးဇင်းက စာမတတ်ပေမဲ့
 စိတ်ရဲ့သဘောလေးကိုပြောတာ၊ စိတ်ရဲ့ ပြောင်းလဲမှုလေး
 ရှိတယ်၊ ဘယ်လိုပြောင်းလဲ ဦးပဏ္ဍိတာ၊ အေးကွာတဲ့ ငါတော့
 သဘောပြောမယ်၊ စိတ်ရဲ့အကြောင်းပြောမယ်၊ မင်းနဲ့ငါနဲ့
 လမ်းခရီး၊ သွားကြတဲ့အခါကြတော့ ကားပေါ်ပဲဖြစ်ဖြစ်။

ရထားပေါ်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သဘောပေါ်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွားကြတာပေါ့၊
 ဟော မင်းနဲ့ငါနဲ့ အတူတူအိပ်တယ်ကွာ၊ သူငယ်ချင်းနဲ့
 ရန်ဖြစ်တော့ စိတ်ပြောင်းတယ်၊ တွေ့လား၊ အဲဒါ တွေးသာ
 ကြည့်ပေတော့ဗျို့၊ စေတနာမပျက်ရဘူး၊ သည်းခံရမယ်၊
 သူငယ်ချင်းရယ် စားပါကွာ၊ ငါရဲ့ ကာမဝဋ်၊ ဘဝဝဋ်၊
 ဝိဘာဂဝဋ်တွေ ပေါ့ကွာ၊ ငါကံပေါ့ကွာ၊ မင်းစားပါကွာ၊
 လုပ်ပါကွာ၊ ငါခံမယ်၊ သူဒီလောက်အထိ သည်းခံနိုင်တဲ့
 စေတနာ။ ကံဟာ ဘယ်လောက်ကောင်းလဲလို့ တွေးသာ
 ကြည့်ပေတော့။

ခုတော့ ဆူးပေါ်ဖက်ကျ၊ ဖက်ချည်းပေါက်တာပဲ၊
 မနောကပေါက်တာပဲ။ ဘယ်တော့ ဝိသုဒ္ဓိသီလ၊ အတွင်း
 သီလ ဖြစ်မလဲ၊ အတွင်းသီလဖြစ်မှ အတွင်းသီလလုံမှ အလုံ
 ဒီပါကို ရောက်မှာ၊ အလုံဒီပါကိုရောက်မှ သီတာရေမြေ
 သီလရေဖြစ်သွားပြီ။ အေးသွားပြီ၊ အလုံဒီပါရောက်မှ
 အာရုံလုံသွားတာကိုးဗျ၊ မနောက အာရုံနောက်မှ မလိုက်
 တော့တာ၊ အဲဒီတော့ ကျင့်ကြပါ၊ ကြံကြပါ၊ ကိုယ့်ဖအေ
 လို၊ ကိုယ်မအေလို၊ ကိုယ့်အစ်ကိုကြီး လို၊ ကိုယ့်အစ်မကြီးလို
 ဦးဖင်းက မျက်ရည်တောင်ကျတယ်၊ ဘယ်လိုကယ်ရပါမလဲ၊
 နိရောဓတို့၊ မဂ်တို့၊ ဖိုလ်တို့၊ ဈာန်တို့ ဆိုတာ၊ ခန္ဓာမှာ
 ရှိတယ်၊ သစ္စာနဲ့လာဟောတာ၊ အဲဒါ ခင်ဗျားတို့ အလှူပေး
 မယ်၊ ဦးဖင်း ရန်ကုန်မြို့မှာ ဟောတဲ့ တရားပွဲတိုင်း ရတဲ့
 ပိုက်ဆံ၊ အကုန်လုံး (၂)သိန်းရလည်း ထားပစ်ခဲ့တယ်၊ (၃)
 (၄)သိန်းရလည်း ဂေါပကလူကြီးမင်းများ အကုန်လှူပစ်
 ခဲ့တာပဲ၊ တပြားမှယူမသွားဘူး၊ ကျင့်ပြီးသိတော့ ဒီဝတ္ထုတွေ
 ငါမစွဲတော့ဘူးကွ။

ဟိုတုန်းက ငါသည် အတ္တကွတဲ့၊ လူကြီးမှန်းလည်း မသိ၊ လူငယ်မှန်းလည်း မသိ၊ သူများဟာတွေ ခိုးတယ်ကွ၊ သူများဟာတွေ လိမ်တယ်ကွ၊ သူများမကောင်းတာတွေ လုပ်တယ်ကွ၊ ငါမကောင်းခဲ့ပါဘူး၊ ဆေးခြောက်တွေရှူတယ်၊ ဖဲတွေရိုက်၊ အရက်တွေသောက်၊ ဒီလိုဆိုးလာတေလာတဲ့ ကောင်တစ်ယောက်ပါ။ ဥပါဒါန်အစွဲကြီးသူ တစ်ယောက်ပါ။ အခုတော့ သိပြီကွ၊ မိစ္ဆာအယူနဲ့လာရင် ဝက်တွေ၊ ကြက်တွေ၊ ငါးတွေ၊ နွားတွေ ဖြစ်ကြမယ်၊ သမ္မာနဲ့လာလို့ ဦးစင်းတို့ လူဖြစ်တာ၊ လူဖြစ်ကျိုးနပ်အောင် ကျင့်ကြပါ။ ကြံကြပါ။ အားထုတ်ကြပါ။ ဘယ်သူပဲပျက်ပျက်၊ ကိုယ်မပျက်ပါနဲ့။

ကိုယ်ထက်ကြီးတဲ့သူကို ရိုသေပါ။ ကိုယ်နဲ့တန်းတူကို ကြင်နာပါ။ ကိုယ့်အောက်ကလူကို သနားပါ။ ကိုယ့်ကိုကိုယ် မာန်တွေ၊ ရာဇမာန်တွေ၊ ဓနမာန်တွေ၊ ပစ္စည်းမာန်တွေ၊ ဥစ္စာမာန်တွေ၊ ဗလမာန်တွေ၊ ငါမာန်တွေ၊ စာမာန်တွေ၊ မစွဲနဲ့တဲ့ ခင်ဗျာ၊ မလုပ်နဲ့ မပြောဘူး၊ မစွဲနဲ့၊ စွဲရင် ဥပါဒါန် ကံဖြစ်သွားလိမ့်မယ်၊ ကံဖြစ်ရင် ဒေါသ၊ မောဟ၊ လောဘတွေ ဖြစ်ကုန်လိမ့်မယ်၊ ဒါကို ပြောတာ၊ မစွဲနဲ့၊ သူပိုက်ဆံခြောက်သောင်း ယူသွားတာ၊ မစွဲဘူး၊ မစွဲတော့ ဒေါသလည်း မဖြစ်ဘူး၊ လောဘလည်း မဖြစ်ဘူး၊ ဘယ်လောက်ပညာတတ်သလဲ၊ ဒါတွေကို ရှေ့စိတ်နောက်စိတ် သုံးပါး ကိုယ့်ဖအေလို အောင်မေ့တယ်။ မောဟဆိုတာ တွေဝေနေတဲ့ စိတ်၊ ရှူးဒိုင်းနဲ့ မလုပ်ပါနဲ့၊ သူများတစ်ဖက်သားကို သွားထိုးလိုက်၊ သတ်လိုက် မလုပ်ပါနဲ့ပဲ၊ မကောင်းဘူး၊ မကောင်းတဲ့ ဟာတွေကို မယူပါနဲ့၊ (ဪ-အေးအေးအေး)၃။

ဟိုက ရာဇသတ်၊ ဒီက ဓမ္မသတ်၊ ဘုရားသခင်
 ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ပြောသွားတာတွေက ဓမ္မသတ်နဲ့
 ရာဇသတ်က ဥပဒေကျင့် ထုံး၊ ပုဒ်မတွေနဲ့ ကပ်သွားတယ်။
 သွားမလုပ်နဲ့ လုပ်ခံပဲ၊ ကိုယ်လုပ်ကိုယ်ခံပဲ၊ ဘုန်းကြီးလုပ်၊
 ဘုန်းကြီးခံ၊ မလုပ်နဲ့၊ ဒါတွေဟာ မကောင်းဘူး၊ တို့ပညတ်
 ထားတယ်၊ ပညတ်တာတွေ မကောင်းတဲ့ ဒုစရိုက်မလုပ်ဘူး၊
 တို့ လူမသတ်ဘူး၊ မခိုးဘူး၊ မလိမ်ဘူး၊ မညာဘူး၊ တို့
 ရိုးရိုးသားသားနဲ့ လုပ်စားမယ်။ ရိုးရိုးသားသားနဲ့ တိုင်းပြည်
 ငြိမ်ဝပ်ပိပြားအောင် တို့ရပ်ကွက်မှာနေမယ်၊ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်
 စစ်၊ လာတာလည်း တစ်ယောက်တည်းပဲ၊ မတော်တဆ
 ခွေးဖြစ်မယ်၊ ကြောင်ဖြစ်မယ်၊ ကြက်ဖြစ်မယ်၊ အနာဂါတ်
 မလွတ်တော့ဘူး၊ အတိတ်ကလည်း မကောင်းဘူး၊ ပစ္စုပ္ပန်
 လည်း မကောင်းဘူး၊ အနာဂတ်လည်း မကောင်းဘူး၊
 မကောင်းတာတွေ မလုပ်နဲ့၊ သမ္မာနဲ့နေ၊ စေတနာထား၊
 သည်းခံ၊ တရားထိုင်၊ ဒီလောက်ဆို တော်ရောပေါ့ဗျာ။

၂၈-၁၂-၂၀၀၂ ရက်နေ့ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်
 တုရားဖြူ ကျောင်းတိုက်တွင် ရောဝတီတိုင်း၊
 မြောင်းမြမြို့၊ ဝိသုဒ္ဓိ မဟာမြိုင်တော
 ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း ဆရာတော် ဦးပဏ္ဍိတ
 ဟောကြားတော်မူခဲ့သော
 ခန္ဓာကျင့်၊ ခန္ဓာသိ၊ ဓမ္မသန္တာ တရားတော်

ဦးစင်းက စာပေကျမ်းဂန်မတတ်ဘူး၊ စာပယ်တာ
 မဟုတ်ဘူး၊ ငယ်စဉ်တောင်ကျေးက စာမသင်ခဲ့လို့ စာမတတ်
 တာ၊ အဲဒီတော့ အားလုံးရှိကြတဲ့ ဆရာတော်ကြီးတွေ၊ ဆရာ
 တော်တွေ၊ သံဃာတော် အရှင်မြတ်တွေ၊ ရှင်သာမဏေ
 တွေ၊ တပည့်တော်က စာမတတ်တဲ့အတွက် မှားယွင်းသွား
 ရင် တပည့်တော် အားလုံးတောင်းပန်ပါတယ်တဲ့၊ တခါ
 တရားနာကြတဲ့ ဒကာကြီးတွေ၊ ဒကာမကြီးတွေ အားလုံး
 ရှိကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များလည်း ဦးပဏ္ဍိတက စာပေကျမ်းဂန်
 မတတ်တဲ့အတွက်၊ ခန္ဓာသိနဲ့ ပြောရမှာကိုးဗျ၊ ဒါကြောင့်မို့
 စာမတတ်တဲ့အတွက် ပညတ်မှာ ပြောလိုက်တဲ့အခါမှာ
 မှားယွင်းသွားရင် အားလုံးဒကာကြီးတွေ၊ ဒကာမကြီးတွေ
 အားလုံး သည်းခံပါတဲ့။ ဦးစင်းတောင်းပန်ပါတယ်တဲ့၊ စာ
 မတတ်သူ ခန္ဓာသိနဲ့ စာသိ ဒီနေရာမှာ ယှဉ်လိမ့်မယ်။
 ယှဉ်တဲ့အခါမှာ ခန္ဓာသိက သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးရှိတယ်၊ ဘယ်
 သတိပဋ္ဌာန်ကို သူ့ဟောသွားမယ်ဆိုတာကို သေသေချာချာ
 လေး သတိလေးထား၊ ကာယသတိပဋ္ဌာန်၊ ဝေဒနာသတိ
 ပဋ္ဌာန်၊ စိတ္တသတိပဋ္ဌာန်၊ ဒီစိတ္တသတိပဋ္ဌာန်ကို သူ့ဟောသွား
 လိမ့်မယ်။ သဘောလေးနဲ့နာ။

ကာယသတိပဋ္ဌာန်၊ ဝေဒနာသတိပဋ္ဌာန်၊ စိတ္တသတိပဋ္ဌာန်၊ ဓမ္မသတိပဋ္ဌာန်၊ အဲဒါစာ။ ဒါစိတ်အကြောင်းကို ပြောတော့မယ်။ စိတ်က အခုမြင်တော့ သိတာပဲ။ ဘာအသိနဲ့ သိလဲ။ သညာအသိနဲ့ သိတယ်။ အမှတ်နဲ့သိတယ်။ အဲဒါ ကံပေါ့ဗျ။ ဘယ်ကံလဲ မနောကံ အဲဒါ သံသရာလည်တယ်။ ခန္ဓာသိက ပြောသွားပြီ။ စာသိနဲ့ တိုက်ပေတော့၊ ကိုယ်နားကြားတယ်။ မှတ်တယ်။ သညာနဲ့ မှတ်တယ်။ ဟိုက စာက သညာ။ ကိုယ်ကအမှတ် သွားစွဲတယ်။ မကောင်းတာလည်း စွဲတယ်။ ကောင်းတာလည်း စွဲတယ်။ ဒါသံသရာလည်တာပေါ့။ (မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ)၂ သမ္မာဒိဋ္ဌိကို ရေးထားတယ်။ စာက အဲဒါ စာနော်၊ ခပ်တိုတိုလေးပြောသွားမယ်။ လိုရင်းကို ပြောသွားလိုက်မယ်။ အဲဒါ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးထဲမှာ ပါတယ်။ စိတ္တသတိပဋ္ဌာန်၊ ဒါကြောင့်မို့ စိတ်ကိုသိတာ အဲဒါ ကျင့်တဲ့ရဟန်းခေါ်တယ်။ ဒီဓါတ်ရဲ့အကြောင်းကို သဘောပေါက်တယ်။ သဘာဝ သဘောတရား၊ သညာက ယူထားတာ စိတ်၊ မြင်စိတ်၊ ကြားစိတ်၊ နံစိတ်၊ စားစိတ်၊ ထိစိတ်၊ သိစိတ်၊ အကုသိုလ်ကံ၊ ကုသိုလ်ကံ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကံ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကံ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကံက ဘယ်ရောက်လဲ။ နတ်ပြည်တို့၊ ဗြဟ္မာဘုံတို့ ရောက်တယ်။ ကံတရားဟောတာ၊ အဲဒါဗြဟ္မာဘုံ၊ နတ်ဘုံရောက်နေတယ်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကံ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကံက ဘယ်ရောက်လဲ။ နတ်ပြည်တို့ ဗြဟ္မာဘုံတို့ ရောက်တယ်။ ကံတရားဟောတာ၊ အဲဒါဗြဟ္မာဘုံတို့ရောက်တယ်။ ကံတရားဟောတာ အဲဒါ ဗြဟ္မာဘုံ၊ နတ်ဘုံရောက်နေတယ်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကံ ဘယ်ရောက်လဲ။ မြုပ်မယ်။ ဒါသံသရာလည်တာပဲ။ (၃၁)ဘုံ မလွတ်ပါဘူး။ အဲဒါ ကံတရားတွေပဲ။

သံသရာ ဘယ်ကစလည်လဲ၊ ခန္ဓာက စတယ်၊ သံသရာ ဘယ်ကပြတ်လဲ၊ ခန္ဓာကစလို့ပြတ်တယ်၊ သံသရာ ဘယ်ကစလို့လည်သလဲ၊ ခန္ဓာကစလို့လည်တယ်၊ ဒါကြောင့် မှီလို့ နိဗ္ဗာန်သည် ခန္ဓာမှာစတယ်၊ ခန္ဓာမှာဆုံးတယ်၊ သီလမှာ ချုပ်တယ်၊ ဟော အေးသွားပြီ၊ ဦးပဏ္ဍိတ မလိမ်ပါဘူး၊ ခင်ဗျားတို့ကို ဒါလိမ်တဲ့တရားတွေ မဟုတ်ဘူး၊ လာပြီးတော့ မြောင်းမြက ဝါးကျောင်းကနေပြီးတော့ ဟောတာ၊ ဒါ သစ္စာလေးပါးခေါ်တယ်၊ သစ္စာလေးပါးဆိုတာ အဲဒါစာ ဒုက္ခသစ္စာ၊ ဆင်းရဲခြင်း အမှန်တရား၊ သမုဒိယသစ္စာ၊ ဆင်ရဲခြင်းအကြောင်း အမှန်တရား၊ နိရောဓသစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာ၊ အဲဒါ သစ္စာလေးပါးခေါ်တယ်၊ ကံကို ဖြတ်တဲ့ သဘောတရား တွေရှိတယ်၊ ဒုက္ခသစ္စာဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ အဲဒါစာ အဲဒါ စာမျိုး ဒုက္ခသစ္စာ ဆင်းရဲခြင်းအမှန်တရား၊ ဘာဆင်းရဲလဲ၊ စိတ်ဆင်းရဲတယ်၊ အဲဒါအကျိုးကြောင့် အကြောင်းဖြစ်တယ်၊ အကျိုးက ရုပ်တရား၊ အကြောင်းက နာမ်တရား၊ အဲ သဘော လေးပဲ။

ဒုက္ခသစ္စာဟာ ဘာကြောင့် စိတ်ဆင်းရဲသလဲ၊ ပြန် ကြည့်၊ အတိတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ အနာဂတ် ဘုံသုံးပါးကို ကြည့်ပေ တော့၊ အတိတ်ကိုပြန်ကြည့်၊ အတိတ်ဆိုတာ (ဘဝတွေ)၃ အကုန်ကိုပြန်ကြည့်၊ ကြည့်လိုက်စမ်း၊ သြော် ငါဟာ အစွဲ ဥပါဒါန်ပါလား၊ ဟောဒီ အတိတ်က မပြတ်ခဲ့လို့ ယခုဘဝ ပစ္စုပ္ပန်မှာ လာပြီးတော့ ဆက်ပြီတဲ့၊ ရုပ်တရားရတယ်၊ သမ္မာနဲ့ရတယ်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနဲ့ရတာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါစာနော်၊ အဲဒါ သစ္စာလေးပါးကို ဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒိယသစ္စာ၊ နိရောဓ သစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာ လာပြီ၊ အတိတ်ကရလာပြီ၊ ပစ္စုပ္ပန်မှာ

ဒီရုပ်ကြီးက ဪ ဘုရား ဘုရား အေးအေး ရပြီ၊ အဲဒီရုပ်က ကိုယ်လည်းမသိဘူး။

သညာ သင်္ခါရ ဥပါဒါန် နာမ် ခန္ဓာလေးပါးရှိတယ်။ အဲဒီ နာမ်ခန္ဓာလေးပါးကို ပညာဉာဏ်နဲ့ သွားရတယ်။ အတွင်း နာမ်ခန္ဓာလေးပါးက ပညာဉာဏ်နဲ့ မကြည့်ရင် ခင်ဗျားတို့လည်မှာချည်းပဲ။ သေချာပြောသွားပြီ၊ စာမတတ်ဘူး။ အတိတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ အနာဂတ်ရှိတယ်။ ခင်ဗျားတို့ ပဋ္ဌာန်းတွေ ရေးထားတယ်။ ဟေတုပစ္စယော၊ အနန္တရပစ္စယော၊ သမ္ပနန္တရပစ္စယော၊ ဟုတ်တယ်ဗျို့။ စက္ခုနဲ့မနော၊ နားသောတနဲ့မနော၊ အဲ အတိတ်နဲ့ပစ္စုပ္ပန် ခင်ဗျားတို့ ပြန်မှာပဲ။ ဒါကြောင့် မို့လို့ သီလအမျိုးအစားရှိတယ်။ ဒါနအမျိုးအစားရှိတယ်။ သမာဓိအမျိုးအစားရှိတယ်။ မတူဘူး။ အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊ အဓိပညာ၊ ဒါမဂ္ဂင်က သွားတဲ့ သီလတွေ၊ မဂ္ဂင်က အလုပ်လုပ်ပြီးတော့ သွားတဲ့သီလတွေ၊ ကာယကံသုံးပါး၊ ဝစီကံလေးပါး၊ မနောကံသုံးပါး ဒုစရိုက်ဆယ်ပါးကို လုံအောင်ထိန်းတာ၊ ဗျာပါဒနဲ့ အဘိဇ္ဇာ၊ ဒိဋ္ဌိကို သတ်တာ၊ အဲဒါ မနောဘဲ၊ အာရုံပယ်ပစ်တယ်။ ငါးပါးပယ်တာ၊ အဲဒါ စိတ်ပဲဗျို့။

မြင်လိုက်လို့သိရင် ခင်ဗျားအဲဒါ သညာသိ။ ပညာမဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒါလည်ပြီ၊ ကောင်းတဲ့ကံ၊ မကောင်းတဲ့ကံ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကံ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကံ ဟောတွေ့လား၊ ခန္ဓာကပြောသွားပြီ၊ မြင်လိုက်တော့ မသိဘူးလားတဲ့၊ မင်းသညာသိလား၊ ပညာအသိလား၊ အဲသညာအသိဆိုရင်ဖြင့် ကံ/စိတ်မချရဘူးနော်တဲ့။ ဂမ္ဘီရဉာဏ်၊ ဇေနဉာဏ်၊ စက္ခုဥပါဒါ၊ အာလောကောဥပါဒါ၊ ဉာဏဥပါဒါတဲ့၊ ဦးပဏ္ဍိတ ရတယ်မပြောဘူး။

ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောဘူး၊ ဒုက္ခသစ္စာဆင်းရဲခြင်း အမှန်တရား၊
 ဘာဆင်းရဲနေလဲ၊ စိတ်ဆင်းရဲနေတယ်၊ ဒုက္ခသစ္စာ ဆင်းရဲ
 ခြင်း၊ အမှန်တရား၊ သမုဒယသစ္စာ ဆင်းရဲခြင်းအကြောင်း
 အမှန်တရားတဲ့၊ ဟောသမုဒယ၊ အဲ အကျိုးမမြင်တော့
 အကြောင်းသတ်လို့ မရတော့ဘူးဗျို့။

အကျိုးတရားက ကိလေသာရုပ်၊ အကြောင်းက
 တဏှာရုပ်၊ တဏှာတွေ စက္ခုမှာ သာယာတာ၊ တဏှာ
 ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်၊ သစ္စာနဲ့ဟောသွားတာ၊ ကိုယ့်မျက်စိ
 ကိုယ်မြင်ပြီပေါ့၊ ဗွီဒီယိုလေးကြည့်လိုက်တာ တဏှာ၊ အာရုံ
 ကိုပယ် အာသဝက္ခယာ ဉာဏ်ပဲ၊ အာရုံပေါ်မှာ တဏှာ
 ဖြစ်နေတယ်၊ နဲ့သာမှာ သာယာတာ တဏှာ၊ ဇီဝါမှာ
 သာယာတာ တဏှာ၊ အဲဒီကဏှာက ကိုယ့်နှိပ်စက်နေတယ်။
 ဟာ အဲဒီတဏှာပဲဗျို့။

မနောသတ်၊ ကံက ဉာဏ်ဖြစ်အောင်လုပ်၊ သညာ
 က ပညာဖြစ်အောင်လုပ်၊ အတ္တက အနတ္တဖြစ်အောင်လုပ်၊
 ပညတ်က ပရမတ်ဖြစ်အောင်လုပ်၊ စာတွေ ရေးထားတယ်၊
 စာကမှန်၏။ ဉာဏ်မမိထိအောင် သူမသိ စာတွေ့ ငါတွေ့
 အတွေ့နှစ်လီရှိတယ်၊ စာတွေ့ထက် ငါတွေ့ကသာတယ်၊
 သာတာပေါ့၊ မင်တို့ ဖိုလ်တို့ ဈာန်တို့ ဘယ်မှာရှိသလဲ စာအုပ်
 မှာရှိသလား၊ ခန္ဓာမှာရှိသလား၊ ဒါ ဦးပဏှိတ ရတယ်
 မပြောပါဘူး၊ သဘောလေးနဲ့နာ၊ ဒါကြောင့်မို့ ဒီဘဝပြန်ကြ
 မယ်၊ ဒုလ္လဘ ငါးပါးထဲမှာ ဘာလဲ၊ ဗုဒ္ဓါတ်ဘာဝေါ ဘုရားဖြစ်
 ခြင်းကိုလည်း ဒုလ္လဘော ခဲယဉ်းစွာရအပ်ပေ၏။ မနုဿတ
 ဘာဝေါ ဒုလ္လဘော လူ့ဘဝမှာ ခဲယဉ်းစွာ ရပေ၏။ သဒ္ဓါ
 သမ္ပတ္တိ ရတနာသုံးတန် ကံကံ၏အကျိုး ကြည်ညိုခြင်း။

ယုံကြည်ခြင်း၊ ယုံကြည်ခြင်း၊ သဒ္ဓါကြည်ဖြူ ခြင်းကိုလည်း ဒုလ္လဘော ခဲယဉ်းစွာရအပ်ပေ၏။ စာရေးထား တယ်၊ ပဗ္ဗစိတ ဘာဝေါ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်တို့ကိုလည်း ဒုလ္လဘော ခဲယဉ်း စွာရအပ်ပေ၏။ သတ္တမသာဝနံ သူတော်ကောင်းတရား နာကြားရပေခြင်းကိုလည်း ဒုလ္လဘော ခဲယဉ်းစွာရအပ်ပေ၏။ ဧဝံ ဒီဝသေဒီစသေ ဒါဘုရားဟောတဲ့တရားတွေ အဲဒါ ဒုလ္လဘဝါးပါး။ အဲဒါ ဒုလ္လဘဝါးပါးဟာ ဥပမာနဲ့ သဘောကို ပြောပြမယ်။ လက်သည်းပေါ်ကသဲနဲ့ ဘုရားအောက်က နင်းတဲ့ ပထဝီမြေကြီးနဲ့ ဘယ်သူကများလဲ။ ပထဝီ မြေကြီးကများတယ်။ လက်သဲပေါ်ကသဲက ဒါပဲရှိတယ်။ အေး အဲဒါ သဘောလေးပဲကြည့်၊ ဒုလ္လဘဝါးပါးထဲက ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ အပြင်က ပုဂ္ဂိုလ် စဉ်းစားသာကြည့်။

ကံတရားတွေ ဟောသွားတာ။ အစွဲဥပါဒါန်ကို ဟောသွားတာ။ မယားစွဲအုံးမလား၊ သားစွဲအုံးမလား သမီး စွဲအုံးမလား၊ သောကပဋိဒေဝဟာ ပူဆွေးတောက်လောင် တယ်။ မအေသေတယ်။ ဖအေသေတယ်။ အဲဒီသတင်း နားကကြားတယ်ဆို ထမင်းမစားနိုင်တော့ဘူး။ အဲ တခါထဲ ပူတာပဲ။ အဲဒီ အပူဘာနဲ့ဖြတ်လို့ရမလဲ။ ခင်ဗျားတို့ယူထားတဲ့ သီလတွေနဲ့ ဖြတ်လို့ရပါမလား၊ သီလနဲ့ ဒီဖအေ မအေ သေတဲ့အပူကို ငြိမ်းပါ့မလား။ မငြိမ်းဘူး။ မဂ်ဉာဏ်ရမှ ငြိမ်း တယ်။ ကဲ သဘောလေးပဲ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကို ကျင့်သွား။

အလုပ်တော့မလုပ်ဘူး၊ အလုပ်လုပ်မှသိမယ်။ သိမှ ပယ်မယ်။ ဩော် ငါမှားနေပါလား၊ ငါယူတာ သညာ ပါလား။ အမှတ်ပါလား။ ဟော ပါဠိလို သညာ၊ ဗမာလိုဆို မှတ်တာ။ ငါးရာတန်နဲ့ ထောင်တန်နှစ်ခု ခင်ဗျားမမှတ်ဘူး

လား။ အဲဒါ မှတ်တာပေါ့၊ အဲဒါ သညာခေါ်တယ်။ သညာ သင်္ခါရ ဥပါဒါန် နာမ်ခန္ဓာလေးပါးကို သတ်ပစ်လိုက်။ ခန္ဓာ ငါးပါး ရုပ်နာမ်နှစ်ပါးဆိုတာ သဘောလေးပြောတာ။ ဟောဒါ ရုပ်၊ ဟောဒါ နာမ်၊ ခန္ဓာလေးပါး အဲဒီ ပေါင်းလိုက်တော့၊ ငါးခု၊ အဲဒီ ကောင်ကို လွတ်မြောက်လို့သိသွားရင်၊ ရုပ်နာမ်ကို သိသွားပြီ။ ရုပ်နာမ်သိလို့လာဟောတာ။ စာတောင်မတတ် ဘူး၊ စာတွေနဲ့ ရေးထားတယ်။ စာမတတ်တော့ ခန္ဓာသိနဲ့ စာနဲ့ တိုက်တိုက်ပေးရတယ်။ စာမတတ်တော့ ပညတ်မှာ ပြောလိုက်ရင် မှားသွားမှာစိုးလို့ အားလုံးတောင်းပန်တာပါ။ ရဟန်းတော့ ရဟန်းပဲ။ အသိမတူဘူး၊ ပညာရှိတယ်၊ ဟိုက သညာရှိတယ်။ သညာဘာကြောင့်ရှိလဲ။ စိတ်ကိုယူထားတဲ့ အတွက် ငါမြင်လိုက်တယ်။ သိလိုက်တယ် စိတ်၊ ငါကြား လိုက်တယ်၊ သိလိုက်တယ် စိတ်၊ အဲဒါ သညာ မလွတ်ဘူး၊ ခင်ဗျားပေါ်မူတည်တယ်၊ ဒီလောက်ဆိုပြီးရောပေါ့ဗျာ။

၁၅-၂-၂၀၀၃ ရက်နေ့၊ အလုံမြို့နယ်၊
သစ်တောလမ်းတွင် ရောဝတီတိုင်း၊ မြောင်းမြမြို့၊
ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း၊
ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးပဏ္ဍိတ
ဟောကြား တော်မူသော ခန္ဓာကျင့်၊ ခန္ဓာသိ၊
ဓမ္မသန္တာတရားတော်

ဦးပဏ္ဍင်းက ခန္ဓာသိ၊ သဘောလေးဘဲ ပြောပြမယ်။
စာမတတ်ဘူး၊ စာမတတ်တာဟာ ငယ်စဉ်တောင်ကျေးက
စာကို မသင်ခဲ့လို့ မတတ်တာ၊ စာကိုပယ်တာမဟုတ်ဘူး၊
ဒီစာရှိလို့ ဒီအသိ၊ ခန္ဓာသိ ကျင့်ကြံအားထုတ်တယ်။ သဘော
လေး ဟောပေးမယ်။ ဒါကြောင့်မလို့ စာကမှန်၏။ ကိုယ်က
ဉာဏ်ရဖို့လိုတယ်။ စာကမှန်၏။ ဉာဏ်ဆိုတဲ့ ဂန္ဓိရဉာဏ်၊
ဇေနဉာဏ်၊ စက္ခု ဥဒပါဒိ၊ အာဝဝေါဥဒပါဒိ၊ ဉာဏဥဒပါဒိ၊
ဒါစာနဲ့ရေးထားပါတယ်။ အဲဒါကိုယ်ရဖို့လိုတယ်။ ကိုယ်သိဖို့
လိုတယ်။ အဲဒါကို လာပြောတာ၊ အပြင်မှာစင်ကြယ်ရင်
ခန္ဓာမှာ စင်ကြယ်မယ်၊ ခန္ဓာမှာ စင်ကြယ်ရင် ဉာဏ်မှာ
စင်ကြယ်မယ်။ ဒါဉာဏ်အလုပ်တွေ ဒါဂန္ဓိရဉာဏ်အလုပ်တွေ
ဦးပဏ္ဍိတရဲ့ နှလုံးသားကို ဘယ်သူသိလဲ၊ စာတတ်တာက
တော့ လူသိတာပေါ့။ နှလုံးသားက ဘာကိုအာရုံပြုတယ်၊
ဘယ်သူသိလဲ၊ အဲဒါလာဟောတာ၊ စာကမှန်၏ ဉာဏ်ကမမီ၊
ထိအောင်သူမသိ၊ စာတွေ၊ ငါတွေ့ အတွေ့နှစ်လီရှိတယ်။
စာတွေ့ထက် ငါတွေ့ကသာတယ်။ ခံစားရတယ်၊ ဘာခံစားရ
လဲ၊ လောကုတ္တရာကို ခံစားရတယ်၊ လောကီအတ္တကို ပယ်

သွားတယ်။ ပယ်သွားတာ မဂ်နဲ့ပယ်သွားတာ၊ အစွဲဥပါဒါန်ကံ ပြတ်သွားတယ်။ ခန္ဓာမှာ ဉာဏ်ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒီဉာဏ် ဘယ်လိုရလဲ၊ ထုတ်ပြောပြမယ်၊ စာကရေးထားတယ်၊ ကာယသတိပဋ္ဌာန်၊ ဝေဒနာသတိပဋ္ဌာန်၊ စိတ္တသတိပဋ္ဌာန်၊ ဓမ္မသတိပဋ္ဌာန်လို့ လေးချက်ရေးထားတယ်။ သိအပ်မဲ့တရား၊ ကိလေသာဝဋ်၊ ကံမဝဋ်၊ ဝိပကဝဋ်၊ ဘဝဝဋ်၊ ဒါတွေကို သိရမယ်၊ ဒါတွေမစွဲနဲ့၊ ဘာကိုသတ်တာလဲ၊ ကိလေသာမှာ ရှိတဲ့ တဏှာကိုသတ်တာ၊ ရုပ်မှာရှိတဲ့ တဏှာကိုသတ်တာ၊ တဏှာသတ်တဲ့တရားခေါ်တယ်၊ တဏှာပြတ်တာက ဉာဏ် ပေါက်လို့ ပြတ်တာ၊ သဘောလေးသာနာ။

ဘုန်းကြီးပေမဲ့ ဘုန်းကြီးတစ်ပါးနဲ့တစ်ပါး အသိမတူ ဘူး၊ သိပယ်ဆိုက်ပွား၊ မတူဘူး၊ စာမတတ်တော့ မသိဘူး၊ ဒါပေါ့ သူတတ်တဲ့ပညာကိုက မသိဘူး၊ ဝင်ခံထားပြီ၊ ပယ်အပ်မဲ့တရား၊ ကမ္မသဝ၊ ဘဝါသဝ၊ ဒိဋ္ဌာသဝ၊ အဝိဇ္ဇာ သဝ၊ ဒါပယ်လိုက်၊ ဒါတွေနဲ့ မယူနဲ့တဲ့၊ အယူမှားတယ်၊ အမှတ်မှားတယ်၊ အစွဲမှားတယ်၊ ဒါတွေကို ပယ်လိုက်ပါတဲ့၊ ဒကာတွေ၊ ဒကာမတွေလဲ ကမ္မသဝပယ်၊ ဘဝါသဝ လွတ် အောင်ရုန်း၊ ကမ္မသဝ၊ ဘဝါသဝ၊ ဒိဋ္ဌာသဝ၊ အဝိဇ္ဇာသဝ၊ ဒါစာနဲ့ရေးထားတယ်၊ ကိလေသာဝဋ်၊ ကမ္မဝဋ်၊ ဘဝဝဋ်၊ ဝိပါကဝဋ်၊ ဝဋ်တွေ အဲဒါစာကရေးထားတယ်၊ ကိလေသာဝဋ် ဘာကြောင့်ဖြစ်သလဲ၊ ဟောတာရုပ်တရား၊ ဦးပဉ္စင်း သဘော လေး ပြောသွားမယ်၊ အဲဒီရုပ်တရားမှာ ကိလေသာဝဋ်၊ ကံဆို တဲ့ ဟိုအတိတ်က၊ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံဆိုတာ အတိတ်ရဲ့ကံ၊ ကာယကံ၊ ဝစီကံတွေက ကိုယ်ပြုလုပ်လိုက် တာ၊ ကိုယ်မပြုလုပ်ကံက မနောကနေပြီးတော့ မစ္ဆိယစိတ်၊

မနာလိုတဲ့စိတ်၊ ကုက္ကုစိတ်၊ ဝန်တိုမိစ္ဆာစိတ်၊ အဲဒီစိတ်တွေ
 ဟာ ဘဝင်စိတ်တွေ ဗျာပါဒစိတ်၊ အဲဒါကကိုယ်မလုပ်ဘဲနဲ့
 သွားစွဲတဲ့ ကံကြောင့် ဥပါဒါန်ကြောင့် အဲဒါကံဖြစ်တယ်ဗျို့။
 ကိုယ်မလုပ်ဘူး၊ သူများအသက်သတ်တာလဲမဟုတ်ဘူး၊
 သူများပစ္စည်းခိုးတာလဲ မဟုတ်ဘူး၊ သူများ သားမယား
 ဖျက်စီးတာလဲ မဟုတ်ဘူး၊ သတင်းကြားတာနဲ့ အစွဲဥပါဒါန်
 ကြောင့်ဖြစ်တာ သားလေးရေနှစ်သေတယ်၊ ဟော-ကိုယ်က
 သွားစွဲတာ၊ ကိုယ်ဟာကိုထိုင်နေတာ၊ အဲဒီအပူ ဘာနဲ့သတ်
 မလဲ။ ဘာနဲ့မှ သတ်လို့မရဘူး၊ သီလနဲ့လည်း သတ်လို့မရဘူး၊
 သမာဓိနဲ့လည်း သတ်လို့မရဘူး၊ ဘာနဲ့သတ်မလဲ၊ မဂ်ဉာဏ်နဲ့
 သတ်မှပြတ်တာ၊ အဲဒီအစွဲကို ဟောတာ၊ အဲဒီဥပါဒါန်ကို
 ဟောတာ၊ ကိလေသာဝဋ်၊ ကမ္မဝဋ်၊ ဘဝဝဋ်၊ ဝိပါကဝဋ်၊
 ဒါလေးပါး။ ဒီဝဋ်တွေဟာ ဘာကြောင့်ဖြစ်ရတာလဲ၊ ကိုယ်တိုင်
 သိရမယ်၊ သိအောင်မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးနဲ့ကျင့်။

ဒုက္ခသစ္စာ ဆင်းရဲခြင်း၏ အမှန်တရား၊ သမုဒယ
 သစ္စာ ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းအမှန်တရား၊ နိရောဓသစ္စာ၊
 မဂ္ဂသစ္စာ အဲဒါဟိုဘက်ကမ်းရောက်ပြီဗျို့။ အဲဒါရောက်သွားပြီ၊
 နိရောဓနဲ့ မဂ်ရသွားပြီ၊ ဒါဝိနည်းမဟုတ်ဘူး၊ ဝိပဿနာရဲ့
 ဉာဏ်နဲ့သွားတဲ့တရားတွေ၊ အဓိသီလဆိုတာ ဝိပဿနာသီလ
 တွေ၊ အဓိစိတ္တဆိုတာ ဝိပဿနာရဲ့ စိတ်တွေ ဓါတ်ကို
 ဖြစ်အောင်လုပ်ထားတယ်။ ဒါဝိနည်းမဟုတ်ဘူး၊ ရဟန်း
 ရဟန်းချင်းပေမဲ့ အသိမတူဘူး၊ ခန္ဓာက တက်သွားတာ၊
 စာမတတ်ပေမဲ့ အထင်မသေးနဲ့ အထင်လည်း မကြီးနဲ့၊
 ပြောသွားပြီ၊ အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊ အဓိပညာ၊ သညာ
 မဟုတ်ဘူး ပညာ၊ အမှတ်မဟုတ်ဘူး၊ သေချာလေ့လာ၊

ကိုယ်ကျင့်တာ မှန်ဖို့လိုတယ်။ ကိုယ်မှန်မှ ခန္ဓာသိတွေ သိမှာ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာ၊ အဲဒါ ခန္ဓာက ထုတ်ပေးတာကွ၊ ဒါဝိနည်းမဟုတ်ဘူး၊ ဝိနည်းယူရင် အာရုံ မလွတ်သေးဘူး၊ အတ္တခေါ်တယ်၊ သမုတိရဟန်းခေါ်တယ်၊ ဒါအရိယာရဟန်းခေါ်တယ်၊ မှတ်ထား၊ ချွတ်ဆို ချွတ်ပေးလိုက်မယ်၊ ထွက်သွားမယ်။ ရသွားပြီ။

ဦးပဏ္ဍိတက ဒကာဒကာမ၊ ဆွေတော်ပေါင်း မျိုးတော်ပေါင်း ရကြပါစေ၊ ဒီမေတ္တာတရားတွေပေးတာ၊ သစ္စာမှန်ရင် မေတ္တာအောင်မြင်တယ်၊ တန်ခိုးကြီးတယ်၊ ဘာလို့လဲ သစ္စာမှန်တာကိုးဗျ၊ ကိုယ်တော့မကျင့်နိုင်ဘူး၊ သူများတွေ အပေါ်မှာ မစ္ဆိယစိတ်ဖြစ်လိုက်၊ မနာလိုတဲ့ စိတ်ဖြစ်လိုက်၊ ကုက္ကုစ္စစိတ်ဖြစ်လိုက်၊ ဗျာပါဒတွေ ဘယ်ကလဲ၊ မနောဘာကြောင့်လဲ၊ သူများပြောယုံတယ်၊ ကိုယ်လဲမကျင့်ဘူး၊ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် သိမှပယ်မယ်၊ ပယ်မှ မဂ်ဖိုလ်ရမယ်၊ မှတ်ထား၊ စာဘယ်လောက် မိုးပျံအောင်တတ်နေ၊ ကရင်စာ သင်ရင် တတ်တယ်၊ မှတ်ထား၊ ပြောသွားပြီ၊ စာကို ပယ်တာ မဟုတ်ဘူး၊ ခင်ဗျားတို့ ရေးထားတယ်၊ သောတာပန်အသိ၊ သဒ္ဓါဂါန်အသိ တူပါ့မလား၊ သဒ္ဓါဂါန်အသိနဲ့ အနာဂါန်အသိနဲ့ တူပါ့မလား၊ သဘောလေးသာနာ၊ စာရေးထားတယ်၊ သောတာပန် ဘာတွေယူသလဲ၊ ဘာတွေ မပယ်နိုင်သလဲ၊ သဒ္ဓါဂါန် ဘာတွေမပယ်နိုင်လဲ၊ အနာဂါန်သီလ ဘာတွေ ပယ်သွားတယ်ဆိုတော့ ဘယ်သူသိလဲတော့ ပြောတောင် ပြောပြောနေတယ်၊ ဝိနည်းသီလမဟုတ်၊ ဒါဝိပဿနာရဲ့ ဉာဏ်သီလတွေ။

အဓိသီလ ပြောပြမယ်၊ အာရုံပယ်ပြီး၊ အာရုံငါးပါးကို ပယ်သွားပြီ၊ တောင်ပို့မှာ ဂယ်ပေါက် ခြောက်ပေါက်ရှိတယ်၊ ငါးပေါက်ကို ပိတ်ထားပြီး၊ မြင်ချင်လား၊ မမြင်ချင်ဘူး၊ ကြားချင်လား၊ မကြားချင်ဘူး၊ နံ့ချင်လား၊ မနံ့ချင်ဘူး၊ စားချင်လား၊ မစားချင်ဘူး၊ ထိချင်လား၊ မထိချင်ဘူး၊ အာရုံငါးပါးပိတ်ထားပြီး၊ ဘယ်အပေါက်ပွင့်မလဲ၊ မနော၊ မနောကဘာလဲ၊ အဲဒီမနောရဲ့ အသိဟာ ဘာလဲဆိုတာ သိချင်တယ်၊ ဒီမနောဖမ်းမယ်၊ တောင်ပို့မှာ ဖွတ်ရှိတယ်၊ ဒီဖွတ်ကို အဲဒီငါးပေါက်ပိတ်မှ တစ်ပေါက်က ထွက်လာရင် ရိုက်တာသတ်လိုက်၊ အဲဒါ ငါးပေါက်မှ မပိတ်ရင်၊ ဟိုထွက်လိုက်၊ ဒီထွက်လိုက်၊ ဟာထွက်နေတာ၊ ရမလား၊ ဒါပိပဿနာရဲ့ ဥာဏ်/ ဥာဏ်တွေ ဒီအပေါက်တွေမပိတ်ရင် ကံဖြစ်သွားလိမ့်မယ်၊ အာရုံနောက်မျှောသွားလိမ့်မယ်၊ မှတ်ထား၊ သီလလုပ်တော့မယ်။

ဒီစိတ်ကလေးကို သိချင်တယ်၊ စိတ်လို့ခေါ် သမုဒ္ဓိထားတယ်၊ ပညတ်နယ်မှာ စိတ်လို့ခေါ်သမုဒ္ဓိထားတယ်၊ ဘာလဲဆိုတာ သိရအောင် ကျင့်ရမယ်၊ ပညတ်နဲ့ပရမတ် သိရမယ်၊ တရားထိုင်တယ်၊ တွေးစိတ်တွေပေါ်တယ်၊ ဦးမြုမောင်ဆိုတဲ့ ဦးပဏ္ဍိတ လူဘဝကျင့်တာ၊ သားတွေလိုက်၊ မယားတွေလိုက်၊ ဒါစွဲလို့တွေ့တာ၊ ဒါစိတ္တနုပဿနာ၊ အင်မတန် နုတယ်၊ သွားစွဲတာ တဏှာ၊ အဲဒီတဏှာကို ကျင့်တာ၊ တဏှာကို သိချင်လို့ မယားတွေလိုက်၊ သားတွေလိုက်၊ သမီးတွေလိုက်၊ ငါ့အိမ်လဲ ခနိမမိုးရသေးဘူး၊ စွဲလို့တွေ့တာ၊ ဥပါဒါန်ကံ အနုသယကံတွေ သိပ်နုတဲ့ ကံတွေ၊ ဒီကံဟာ ဖြတ်ရမလွယ်ဘူး၊ နင် ကန်ရှုတော့ မတွေ့ဘူး၊

အဲဒီ မနောက မတွေးဘူး၊ မတွေးတော့ စာလိုဆို စေတသိတ်
ခေါ်တယ်။ မြင်စိတ် ကြားစိတ် နှိတ်လဲ စားစိတ်လဲ အဲ-
အဲဒီစိတ်တွေနဲ့ စေတသိတ်တွေနဲ့ မပေါင်း တော့ဘူးဗျို့။

ရက်ပေါင်းလပေါင်း နှစ်ပေါင်းဖြစ်လာတော့ ဘာဖြစ်
လာလဲ။ အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊ အဓိပညာဖြစ်လာတယ်။
တရားတိုင်းနေတာ အုတ်ပနက်ရိုက်ထားပြီ၊ ဒါဝိနည်းမဟုတ်
ဘူး၊ ဒါဟာ ဝိပဿနာ ဉာဏ်စခန်းတွေ ကံကိုဖြတ်အောင်
ချတာ။ သွားစွဲရင်ကံ၊ ဥပါဒါန်ဖြစ်ရင်ကံ၊ တစ်ပါးထဲနေ
တယ်။ ဘာများရှေ့ကို မျှော်သလဲ၊ ဘာများနောက်ကို တွေး
သလဲ၊ တွေးတောတယ်၊ ကြံစည်တယ်၊ ပြုလုပ်တယ်၊ ကံ
အစွဲတရားတွေ ကိုယ်ဟာကို သိရမယ်။ ဒါတွေကို လာဟော
တာ။ ခင်ဗျားတို့ရတဲ့ အလှူတွေ ဘာယူသွားလဲ။ ခင်ဗျားတို့
ရန်ကုန်မြို့မှာ ပွဲပေါင်း(၄၀)(၅၀)လောက်ဟောတယ်။ ဘာ
ဦးပဏ္ဍိတ ယူသွားလဲ။ ဘာများ မိုက်နဲ့အော်တောင်းသလဲ။
သိုက်ကိုနိုင်တယ်။ နတ်ကိုနိုင်တယ်။ မှတ်ထား။ ဓါတ်ပိုင်
တဲ့ရဟန်း၊ ဓါတ်ပေါက်တဲ့ရဟန်း၊ သေချာပြောသွားမယ်။
နောက်ဆို မြင်ရမှာမဟုတ်တော့ဘူး၊ ဒီဝိပဿနာကျင့်ပါ၊
ကြံပါ၊ အားထုတ်ပါ၊ မင်းရတာကံ၊ ကံသမားအချင်းချင်း
ဆိုတော့ မှန်တယ်၊ ကံဆိုတာ ကိုယ်က အားကိုးရတယ်။
ဆရာတော်တွေ အားကိုးရမယ်၊ သမားတော်တွေ အားကိုး
ရမယ်၊ ဘုန်းကြီးတွေ အားကိုးရမယ်၊ သူက ကာမမရှိဘူး၊
ကိုယ်မှာသာ ကာမရှိတယ်။ မှတ်ထား။ တဏှာပြတ်သလား
လို့ သူမေးကြည့်၊ အာရုံပြတ်လား၊ အသွက္ခါဉာဏ်ရပြီလား
လို့မေး၊ ပြော မင်းတို့ မရသေးရင် ကံဘဲ၊ ဒါပြောမယ်၊
အတ္တယူထားတယ်၊ ခင်ဗျားတို့က လှူရမယ်။

သန္တိက အလှူနဲ့ ပုဂ္ဂလိကအလှူ စာရေးထားတယ်။ ပုဂ္ဂလိကကို လှူလိုက်လို့ရှိရင် အဲဒီက မေတ္တာတွေ ရသွားပြီ။ သန္တိကကို လှူတတ်သွားပြီ။ မှတ်ထား၊ ငါ့ကိုတခါဘဲ လာလှူ။ ခဏခဏ လာမလှူနဲ့၊ ရသွားပြီ။ အပ်ပေါက်ထဲ အပ်ကြိုးဝင်သွားပြီ။ သဘောလေးသာနာ၊ ငါမှန်ရင် မင်းလဲ မှန်လိမ့်မယ်။ သန္တိက လှူတတ်သွားပြီ။ ‘ဧကောဓမ္မော ဖြစ်အောင်လုပ်၊ ဧကောဓမ္မော ဘယ်ကလာလဲ၊ ရုပ်ပေါ် နာမ်ပေါ်ကလာတယ်။ နိဗ္ဗာန်သည် ခန္ဓာမှာစတယ်။ ခန္ဓာမှာ ဆုံးတယ်။ သီလမှာချုပ်တယ်။ ဘယ်သီလတွေချည်းလဲ၊ ပညတ်သီလနဲ့ ပရမတ်သီလ ချုပ်သွားပြီ။ အတွင်းသီလ အပြင်သီလ ချုပ်သွားပြီ။ အာရုံခြောက်ပါး လွတ်သလား မေးပြီ။ မလွတ်ဘူးတဲ့။ အတ္တရှိလို့ မလွတ်တာပေါ့။ အနတ္တက သိတယ်။ ရုပ်ကျင့်တာ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ ငါ့ရှည်ရှည် ဝေးဝေး နာမလည်ဘူး။ မဖတ်တတ်ဘူး။ ငါသိတာ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ၊ ခန္ဓာကို ဉာဏ်ဆိုက်ပြီး ငါသိတယ်။ ငါကြိုးစားလို့ ငါ့ဖြစ်တာ။

အပြင်မှာ စင်ကြယ်ရင် ခန္ဓာမှာ စင်ကြယ်ရင် ဉာဏ်မှာ စင်ကြယ်မယ်။ အပြင်မှာ ဘာလဲ၊ ကျွန်းကိုင်းမှီ ကိုင်းကျွန်းမှီ ဟောညီလေးရေ (အေးအေးအေး) ။ ရပ်ကွက်က လူကြီးတွေက ဟေ့-မြမောင် မင်းအလုပ်လုပ်ပါ။ ကျွန်တော် လုပ်ပါ့မယ်ဗျာ၊ မြောင်းတွေ ကျွန်တော်ဖော်ပါ့မယ်ဗျာ၊ စေတနာမှန်တယ်။ ပကာသန စေတနာမဟုတ်ဘူး။ ဘာယာ စေတနာ မဟုတ်ဘူး။ အဓိပတိစေတနာ၊ အဲဒါ အပယ်ပိတ်မယ်။ လူကြီးကခိုင်းတယ်။ တကယ်လုပ်တာ၊ ဘာယာ စေတနာ၊ မကာသနစေတနာက တို့အိမ် ခဏခဏ မြောင်းဘဲ

တူးခိုင်းတယ်ကွာ၊ ဒို့ကြီးဘဲခိုင်းတယ်၊ လုပ်လဲ လုပ်ရသေး
 တယ်၊ အကုသိုလ်ကံတွေ ဖြစ်နေတယ်ဗျို့၊ မနောကဖြစ်တာ၊
 အစွဲဥပါဒါန်တွေ ကြည့်စမ်း၊ လုပ်လဲလုပ်ရသေးတယ်၊
 ဥပါဒါန်ကံတွေ သံသရာလည်တဲ့ ကံတွေ၊ ဘယ်မှာလဲ
 သံသရာပြတ်မလဲ၊ အပြင်မှာ စင်ကြယ်တယ်၊ ကိုယ်ထက်
 ကြီးတဲ့သူကို ရိုသေပါ။ ကိုယ်ထက်တန်းတူကို ကြင်နာပါ၊
 ကိုယ်အောက်သူကို သနားပါ၊ ကိုယ်ကျင့်တရားထားပါ။
 ဗြာဟ္မစိုးတရားထားပါ၊ သံဝေဂတရားထားပါ။ ကိုယ့်ကိုကိုယ်
 မာန်တွေ၊ ရာဇမာန်တွေ၊ ဓနမာန်တွေ၊ မစွဲနဲ့ စွဲရင်ကံ မစွဲရင်
 ဉာဏ်၊ ဒါဘဲရှိတယ်၊ ကိုယ်စိတ်ကိုယ်စစ်။

ဗျာပါဒ အဘိဇ္ဇာ ဒိဋ္ဌိ အဲဒါ စာကရေးထားတာဗျို့၊
 အဲဒါ ကိုယ်ဖြစ်ကိုယ်ခံ၊ နားကကြားတယ်ဆို ပူတာဘဲ၊
 သင်္ကန်းလေး လှူလိုက်ဆို ဝမ်းကိုသာနေတာ၊ လှူတဲ့
 ဒကာမက ဘယ်သိမလဲဗျ၊ အဲ အလှူခံရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့
 ပြုံးပြုံးနဲ့နေတာဘဲ၊ ကိုယ့်စိတ်ကို သစ္စာထိုက် မထိုက်စစ်၊
 သမုတိသစ္စာ၊ ဝိရတိသစ္စာ၊ သဘာဝသစ္စာ၊ ပရမတ်ထ
 သစ္စာ၊ အရိယာထသစ္စာ၊ ဒါ ဘုရားဟောထားတယ်၊ ငါဟော
 တာမဟုတ်ဘူး၊ အဲဒီလို သစ္စာနဲ့စိတ်နဲ့ မှန်မှ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်
 ခေါ်တာ၊ ချွတ်ဆိုရင် ချွတ်ပေးမယ်၊ မနက်ရှိသေးတယ်၊
 မနက်ဖြန်တစ်ပွဲရှိသေးတယ်၊ ချွတ်ဆိုရင် ငါဘဝအေးပြီ၊ ပြီးပြီ၊
 ငါကျင့်ထားတဲ့ရဟန်း၊ စာတော့မတတ်တာ၊ တတ်ချင်တယ်၊
 မတတ်ဘူး၊ သိပ်တတ်ချင်တယ်၊ အသက်ကလဲ ကြီးသွားပြီ၊
 ကောက်ညှင်းစပါးကို နေပြတော့ နေမှမရှိတာ ဒီစပါး ခြောက်
 ပျံ့မလား၊ အသက်ကြီးသွားပြီ ဒီစာသင်လို့ မရတော့ဘူး၊
 ငါ့လမ်း ငါသွားမှာပေါ့၊ သဘောဘဲ။

ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်လုပ်ပါ။ သူများအကြောင်းတွေ မစွဲယစိတ်တွေ၊ မနာလိုတဲ့စိတ် ကုက္ကိုလ် တွေမဖြစ်နဲ့၊ ဘုန်းကြီး အကုန်သိတယ်။ ဒကာ ဒကာမတွေ သိပ်တော် တာ၊ ဘုန်းကြီးဘုန်းကြီးခြင်း ခက်နေတယ်၊ ချွတ်ဆို ချွတ်ပေး မယ်။ ယခုချွတ်လိုက်ဆို ချွတ်ပေးလိုက်မယ်၊ ခင်ဗျား အမိန့် ပေး၊ ထွက်သွားမယ်၊ သေမင်းမဦးခင် ဉာဏ်ဦးဖို့လိုတယ်၊ ဉာဏ်ရဖို့လိုတယ်၊ သေခြင်းဦးသွားရင် ဉာဏ်မရရင် ကံနဲ့ ပြန်ရင် သွားပြီ၊ ကံဆိုတာ အစွဲဥပါဒါန်ကံတွေ၊ သားစွဲ လိုက်၊ သမီးစွဲလိုက်၊ ခင်ဗျားသားလေး ရေနစ်သေတယ်၊ ဘယ်လိုလုပ်မယ်၊ ဟာ-မအေက ဗျာပါဒါ သားလေး ထောင်ထဲရောက်သွားပြီ၊ အောင်မလေး-မစားနိုင်၊ မသောက် နိုင်၊ သားရဲ့ကံနဲ့ မအေကံနဲ့ တူပါ့မလား။ အဇာတသတ် ကံနဲ့ ဗိမ္ဗိသာရကံနဲ့ တူပါ့မလား၊ ကံချင်းမတူတာ သိရင် အေးတယ်ဗျ၊ သူ့ကံက ဒီလိုပါလား၊ ကိုယ်ကံက ဒီလိုပါလား၊ ဒီအသိသိရင် သက်သာတယ်ဗျ၊ သွားပြီးတော့၊ သူများကံကို သွားစွဲနေတာ၊ ဥပါဒါန် ဘယ်လောက်ပင်ပန်းလဲ၊ ပူလိုက်တာ၊ ဗျာပါဒတွေ ဉာဏ်ဆိုတာ ကံကိုပြတ်သွားတာ၊ အစွဲပြတ်သွား တယ်၊ အဲဒါ မဂ်ဉာဏ်ခေါ်တယ်၊ မဂ်ဉာဏ်ရလို့ လာဟော တာ၊ မလိမ်ဘူး၊ ခင်ဗျားတို့ကို မဟုတ်ဘဲနဲ့ပြောရင် ဦးပဏ္ဍိတ အဝိစိရောက်သွားမယ်၊ လိမ်တာကိုးဗျ။

ရေပုလင်းလည်း ဆေးဖြစ်တယ်၊ မြွေကိုက်တယ်၊ ပျောက်တယ်၊ မြောင်းမြမြို့မှာ လာပြီးတော့ ညောင်လေးပင် ရွာ ပုန်းနေတယ်၊ တန်ခိုးကြီးတယ်၊ တန်ခိုးအမယ်တန်ကြီး တယ်၊ သုံးတတ်ဖို့လိုတယ်၊ ဒကာ ဒကာမတွေက သင်္ကန်း တွေ ဝယ်ပေးတယ်၊ တက်ထရွန်သင်္ကန်းလား မကောင်းတဲ့

သင်္ကန်းဆိုရင် တစ်မျိုးဖြစ်သွားတယ်။ ကောင်းတဲ့သင်္ကန်းဆိုရင် တစ်မျိုးဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် စာကရေးထားတယ်။ ဝတ္ထုကာမနှင့် ငါမှရှိတာက ကိလေသာ၊ ကာမနှင့်ယှဉ်တွဲသုံးဆောင်မိပါက၊ အများကြိုက်၏။ ကိုယ်လဲကြိုက်၏ အရိယာမကြိုက်ဘူး၊ ဟော အရိယာမကြိုက်ဘူး။ တွေ့လား၊ မစွဲဘူး၊ သိန်းပေါင်း (၄၀)ပေါင်း ပြုံးပြုံးနဲ့ ဗွီဒီယိုလေးရရင် မနောက ပြုံးပြုံးပြုံးပြုံးနဲ့ ဘယ်သူသိလဲ၊ သစ္စာထားရတယ်။ ခင်ဗျားတို့ ကျမ်းကြိမ်ရတယ်။ တရားရုံးတော်ပေါ်မှာ လိမ်ထွက်တာတို့၊ ညာထွက်တာတို့၊ မဟုတ်မမှန်တွေ ထွက်တာတို့၊ ပါးစပ်က ကဲ မင်းဒီလောက်တောင်ဖြစ်တာကွာ၊ မင်းရောကျမ်းကိုင်း၊ မှန်တော့ အစစ်ခံပါမယ်၊ လိမ်ပြောပါက ကျမ်းစူးပါစေတော့လား မနော၊ မနောကျတော့ စစ်လို့မရဘူး၊ မနော ဘယ်သူစစ်မလဲ၊ မှတ်ထား၊ ဟောဟို အစိုးရမင်းစစ်နိုင်တာက ရာဇသတ်။ မနောစင်တာက ဓမ္မသတ်၊ ကိုင်းခင်ဗျားတို့ ဖွင့်ပြောလိုက်ပြီ၊ ဓမ္မသတ်ဖြစ်ဖို့လိုတယ်၊ မှန်ဘို့လိုတယ်၊ တိုင်းပြည်အေးဖို့လိုတယ်၊ တောင်ပိုင်ကွင်းပိုင် ယက္ခ ဂုန္ဒပွ ဂုန်မာန် မကောင်းဆိုးဝါးတွေက နှိပ်စက်တဲ့၊ မိစ္ဆာနတ်တွေ၊ အဲဒီ မိစ္ဆာနတ်တွေကို ဟောဒီပဏ္ဍိတက သမ္မာနတ်တွေ ဖြစ်အောင်လုပ်နေတာ၊ မိစ္ဆာနတ်တွေ လက်နက်ချမှ အေးသွားမယ်၊ ငါက အတွင်းကို စစ်တိုက်တာ၊ မဟောရဘူး၊ ဟိုမှာမဟောရဘူး၊ ဘယ်မှာမဟောရဘူး၊ လုပ်ကြတယ်၊ ငါက သစ္စာလေးပါးဟောတာ ဒုက္ခသစ္စာနဲ့ သမုဒယသစ္စာ ဟောတာ၊ ဒုက္ခသစ္စာဆိုတာ သိပြီး၊ ခန္ဓာဒုက္ခကြီး၊ ဟာ ခန္ဓာဒုက္ခကို မသိလို့၊ သမုဒယ အကြောင်းကို မပြတ်တာ၊ ဟောဒီမှာ မပြတ်ဘူး၊ အဲဒါ

ကိလေသာ ဒုက္ခကြီး တဏှာရှိတယ်။ တွဲနေတယ်။ ကိလေသာနဲ့ တဏှာတွဲနေတယ်။ ဘယ်သူသိလဲ၊ ဉာဏ်မှသိတယ်။

ရုပ်နဲ့နာမ်၊ ခန္ဓာ ၅ ပါး၊ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါးတဲ့ သေချာပြောပြီးပြီ။ ဒီရုပ်တရားကြီးက ဒုက္ခရွာကြီး ဖောက်ပြန်တယ်။ ကလေးမလေးတစ်ယောက် ဗိုက်ထဲမှာ အူထဲမှာ ရောဂါဖြစ်တယ်။ ငါလဲမသိဘူး။ သူတို့ပြောတာ၊ အဲဒါနဲ့ ဦးပဏ္ဍိတက လုပ်ပေးတာ၊ ရောဂါပျောက်ရော၊ အောင်မလေး ဆရာတော်ရယ်၊ ရော့ပါ ဝတ္ထု။ ဟေ့ဒကာ မင်းယူကွ၊ မင်းညီမလား၊ မင်းသုံး၊ ငါ့မှာ ပိုက်ဆံတွေအားကြီးဘဲ၊ သွားမယ်နော် ကလေး၊ တပည့်တော် အားကိုးပါတယ်။ ကိုယ့်ထမင်းကျွေးတဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေ မိစ္ဆာနတ်က နှိပ်စက်ထားတာ၊ ဘယ်သူသိမလဲ၊ အဲဒီကလေးမ ကံနိမ့်တော့ ခံရတာ၊ အဲဒါ သွားကယ်တာ၊ သွေးသားနဲ့ဖြစ်တဲ့ရောဂါ၊ ဒေါက်တာဆီသွား၊ ရောဂါနဲ့ပတ်သက်တဲ့ရောဂါလားခဲ၊ ပဏ္ဍိတ မင်းတို့ကျေးဇူးတွေရှိတယ်။ မင်းတို့ခိုင်း၊ ငါအကုန်လုပ်ပေးတယ်။ ဒီလို ဘုန်းကြီးစာတော့ မတတ်တာ အမှန်ဘဲ၊ ငါက ဓါတ်ပိုင်နေတဲ့ အကောင်၊ ဓါတ်လေးပါးကို တစ်ခုထဲဖြစ်အောင် ငါလုပ်ထားတယ်။ ငါ့အသက်ရှည်အောင် လုပ်လို့လဲရတယ်။ အသက်တိုအောင် လုပ်လို့လဲရတယ်။ ဓါတ်ပိုင်တာကိုးဗျ၊ ဓါတ်ဆိုတာ က ဘုရားဟောတာ ပထဝီ၊ တေဇာ၊ အာပေါ၊ ဝါယော၊ ဗမာလိုပြောရင် သွေး၊ သည်းခြေ၊ လေ၊ သလိပ် လေနဲ့ သလိပ်က အသက်ရှူတဲ့လမ်းကြောင့် ပိတ်ထားတယ်။ ဒီမှာက မောတယ်၊ ကြပ်တယ်၊ အပြင်က နွေဥတု၊ မိုးဥတု၊ ဆောင်းဥတု၊ ဥတုတွေကလဲ ပြောင်းလဲတယ်။ ရုပ်ကလဲ ဖောက်ပြန်တယ်။ နာမ်ကလဲ ခံစားတယ်။ အကျိုးနဲ့

အကြောင်း၊ အကျိုးက ဒုက္ခသစ္စာ၊ အကြောင်းက သမုဒယ သစ္စာ၊ အကြောင်းပြတ်မှ အကျိုးရပ်မယ်၊ ဝိနည်းနဲ့ ဘာဆိုင်လဲ၊ ကြည့်စမ်းပါအုံး၊ မြောင်းမြမြို့၊ ပုသိမ်မြို့မှာလဲ ရှိပါတယ်ဗျာ၊ တချို့ မနာလိုတဲ့ ဘုန်းကြီးရှိသလို၊ နာလိုတဲ့ ဘုန်းကြီးရှိတယ်ဗျ၊ ခဲနဲ့ပေါက် ပေါက်ပါစေ၊ မင်းပါးရိုက်လဲ ခံမှာဘဲ၊ မင်းခါးနဲ့ထိုး ပြန်မထိုးဘူး၊ ဒီဘဝ ငါ ဇာတ်သိမ်း သွားတာဘဲ၊ မင်းရိုက်လဲ ခံမှာဘဲ၊ မင်းချွတ်လဲ ငါခံမှာဘဲ၊ မင်းဖနောင်နဲ့ ကန်လဲခံရမှာလဲ၊ မင်းသတ်လဲ ငါခံမှာဘဲ၊ ဘဝလောကဒါဏ်ကို ခံသွားပြီ၊ အဲဒါ လောကခံ လောကီနဲ့ လောကုတ္တာရာသိလို့၊ လောကီမှာ ခန္ဓာ ကံမပြတ်သေးဘူး၊ အဲဒါကြောင့် ရဲရဲတင်းတင်း လာဟောတာ၊ လုပ်ချင်တာ လုပ်၊ မင်းတို့လုပ်တာခံမယ်၊ ငါကတော့ အားလုံး ကောင်းစား ရေးကို လုပ်ပေးတာ။

ငါဂျပန်ခေတ်ကလဲ မကောင်းဘူး၊ အင်္ဂလိပ်ခေတ်ကလဲ မကောင်း၊ ဦးနုခေတ်ကလဲ မကောင်းဘူး၊ ယခုအစိုးရ လက်ထောက်ကျမှ ငါလဲ ပိုက်ဆံမရှိဘူး၊ ရေကလဲထမ်းတယ်၊ ရေထမ်းပြီး ကောင်းကောင်းမနေဘူး၊ အရက်သောက်တယ်၊ ကောင်းသလား၊ ဒါဘုရားကြိုက်သလား၊ စွဲတာ၊ အဲဒီတော့ အရက်မူးပြီးတော့ မိန်းမရိုက်တယ်၊ ကျွန်းကိုင်းမို့ ကိုင်းကျွန်း မို့ အားကိုးနေတဲ့မိန်းမ ကိုယ်ကရိုက်တယ်၊ ဘယ်ကောင်း မလဲဗျာ၊ လောကီကို နာလွန်းလို့ တရား အသိတရားရှာတာ၊ အသိတရားရှာရအောင် တမလွှင်ခွေပြီးတော့ တရားထိုင် တယ်၊ သွားချင်တဲ့စိတ်ကလေး၊ တွေးချင်တဲ့စိတ်ကလေး၊ ကြံစည်တဲ့စိတ်ကလေး၊ ပြုလုပ်မဲ့စိတ်ကလေး၊ မနောကို ငြိမ်အောင်လုပ်တယ်၊ အရင်တုန်းကတော့ မိန်းကလေးကို

ငါခေါ်ထားတယ်၊ ငါသွားမှဘဲ၊ ဟောဒီက ထိုင်တွေးနေတာ၊ အသုဘအိမ် ဖဲဝိုင်း၊ ငါသွားရမယ်၊ ဘယ်လိုတစ်ချပ်မှောက်ရင် ဘယ်လိုရမယ်၊ ဘယ်လိုလိမ်ရင် ဘယ်လိုရမယ်၊ မကောင်းတဲ့ တွေးစိတ်တွေ၊ အတ္တစိတ်တွေ၊ အစွဲစိတ်တွေ၊ အပယ်ကျမဲ့စိတ်တွေ ကြည့်စမ်း။

ဒါကြောင့်မလို့ ဦးပဏ္ဍိတ သွေးသားပြောင်းတယ်၊ စိတ်ပြောင်းတယ်၊ ခင်ဗျားတို့ ဒီလို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး၊ လှူရင် ခင်ဗျားတို့ ညောင်စေ့လောက်လှူ၊ ညောင်ပင်ကြီးလောက် ဖြစ်တယ်၊ ဒါနကိုတော့ ပေးလို့ရတယ်၊ သီလကိုတော့ ခင်ဗျားလုပ်မှရမယ်၊ ခင်ဗျားရဲ့ အဝိဇ္ဇာတုံးကို သီလနဲ့ ဆေးကြောပါ၊ ဒါနနဲ့ ဆေးကြောပါ၊ ဘာဝနာနဲ့ ပွားများပါ၊ ဦးပဏ္ဍိတရဲ့ အဝိဇ္ဇာတုံးကို အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊ အဓိပညာနဲ့ ဆေးကြောတယ်၊ အဓိပညာဟာ ဝိပဿနာ ဉာဏ်ကလာတာ၊ ဝိနည်းကလာတာ မဟုတ်ဘူး၊ ဝိနည်းဆိုတာ အကာ၊ သမုဒိသစ္စာ မနောနဲ့ ဒုစရိုက်မလုပ်ဘူး၊ မပြောဘူး၊ တစ်ခါ ထဲကို ကုတ်နေတာဘဲ၊ ဝိနည်းသမားက ကုတ်နေတယ်၊ ခေါင်းတွေ အောက်ချထားတယ်၊ ဘာတစ်ခွန်းမှမပြောဘူး၊ အဲဒါဝိနည်း ဟာ ဒီက အကုန်ပြောတယ်။ ခန္ဓာက အသိသမ္ပု အကုန်ပြောတာပေါ့ဗျာ၊ ဒုက္ခသစ္စာ။ သမုဒယ သစ္စာ၊ နိရောဒသစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာ။ အဲဒါ ခန္ဓာက သိသမ္ပု အကုန်ပြောတာပေါ့ဗျာ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာ၊ နိယောဓ သစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာ ခန္ဓာကသိတဲ့ အသိတွေ အဲဒါ ခန္ဓာတရားတွေ။

ရသွားပြီ၊ နိရောဓနဲ့ မင်္ဂ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာ၊ ကတော့ လိမ့်ပိန်ခံရတာ၊ ဒုက္ခသစ္စာက ရုပ်တရား၊ သမုဒယ သစ္စာက နာမ်တရား၊ ရုပ်နာမ်ကွဲအောင်ကြည့် ရုပ်ရဲ့

သဘာဝ၊ သဘာဝဓာတ်တွေ၊ အပြင်က အကာ၊ အတွင်းက ဓါတ်လေးပါး၊ အဲဒါ ကိလေသာဓါတ်တွေ၊ သွေး၊ သည်းခြေ၊ လေ၊ သလိပ်၊ အဲဒါ ကိလေသာဓါတ်တွေ မွေ့ဓါတ်ဖြစ်အောင် လုပ်၊ မွေ့ဓါတ်ဖြစ်မှ သွေးသားပြောင်းတယ်၊ စိတ်လဲ ပြောင်း တယ်၊ ဒါကို လာဟောတာ၊ စင်ကြယ်လို့ လာဟောတာ။ မစင်ကြယ်ရင် ဒီတရား ဘယ်လိုမှ မဟောနိုင်ဘူး။ ဒါကြောင့် မလို့ ကိုယ်ဖအေလို့ ကိုယ့်မအေလို့ ခင်ဗျားတို့ လာကြပါ။ ဟောဒီနားမှာ ခင်ဗျားတို့ သွေးရိုးသားရိုးရောဂါတော့ မပြော တတ်ဘူးဗျို့။ ပယောဂနဲ့ ဖြစ်တာတွေလား၊ သိုက်နဲ့ ပတ် သက်တဲ့ ရောဂါတွေလား၊ နတ်ဖမ်းစားတာ တွေလား၊ မြွေကိုက်ရင်လား၊ ခင်ဗျားတို့လုပ်ပေးတယ်၊ ပျောက်တယ်လို့ မပြောဘူး။ ဆေးကုစားတယ်လို့ မပြောဘူး။ ထမင်းမစား နိုင်ဘူး။ လေးလလောက်ရှိတယ်၊ ဘုန်းကြီးက သူ့ကိုထမင်း ကျွေးတယ်၊ စားနိုင်တယ်၊ မြောင်းမြမှာ အဲဒါ နာမည်ကြီး နေတာ၊ အဲဒီလို ဘုန်းကြီးမျိုးလိုက်ရှာ၊ အတုတစ်ထောင် အယောင်ဆောင်တစ်သိန်း၊ စာရေးထားတယ်၊ အဲဒါတွေ ရှိတယ်၊ ကြည့်သာပေါင်းပေတော့၊ အပေါင်းအသင်း ကောင်း လို့ တက်တတ်တယ်၊ အပေါင်းအသင်းမကောင်းလို့ ပျက် တတ်တယ်၊ အစစ်ကို တွေ့အောင်ရှာ၊ ဒီလောက်ဆို ပြီးရော ပေါ့ဗျာ။

၂၉-၃-၂၀၀၃ ရက်နေ့တွင်
ဒဂုံမြို့သစ်(မြောက်ပိုင်း) (၃၅)ရပ်ကွက်၌
ဧရာဝတီတိုင်း၊ မြောင်းမြမြို့၊
ဝိသုဒ္ဓိ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးပဏ္ဍိတ
ဟောကြားတော်မူခဲ့သော
ခန္ဓာကျင့် ခန္ဓာသိ တရားတော်

ဦးဇင်းက စာပေမတတ်ပါဘူးဗျာ၊ တောထွက်ကြီး
ပါ။ တောထွက်ကြီးဆိုတာ ငယ်ဖြူမဟုတ်ပါဘူး။ ဦးဇင်းက
စာပေကျမ်းဂန် မတတ်တော့၊ ဩော်-ငါစာမတတ်ဘူး။
ကျင့်မှ ငါသိရမယ်၊ အသက်(၅၁)နှစ်အရွယ်မှာ စာပေကျမ်း
ဂန်မတတ်ဘူး။ စာပယ်တာ မဟုတ်ဘူး။ မတတ်တာ
ပြောတာ၊ ငါသိတဲ့အကျင့်ကိုကျင့်မှ အသက်(၅၁)နှစ် စကျင့်
ပါတယ်။ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံရှိတယ်၊ ကာယကံက
(၃)ပါး၊ ဝစီကံက(၄)ပါး၊ မနောကံက(၃)ပါး။ ပေါင်းလိုက်တော့
ဒုစရိုက်(၁၀)ပါး။ ဒါတွေဟာ ကံတရား၊ ကံဆိုတာ မိမိပြုလုပ်
တဲ့ကံရှိတယ်၊ ဒါသဘောလေးပဲ။ ကံဆိုတာ ခေါ်သမုတ်လိုက်
တာ၊ ကိုယ်က မြင်လိုက်တဲ့အာရုံမှာ သညာအမှတ်နဲ့ သွားစွဲ
မယ်၊ စွဲရင်ကံ၊ မစွဲရင်ဉာဏ်၊ ဒါခင်ဗျားပေါ် မူတည်တယ်၊
တရားရှာရင် ကိုယ်မှာရှိတယ်။။

သံသရာလည်တဲ့ တရားနဲ့ သံသရာပြတ်တဲ့ တရား
ရှိတယ်၊ သံသရာ ဘယ်ကစသလဲ၊ ခန္ဓာက စတယ်၊
သံသရာ ဘယ်ကလည်သလဲ၊ ခန္ဓာက စလို့လည်တယ်၊
သံသရာ ဘယ်က ပြတ်သလဲ၊ ခန္ဓာက စလို့ပြတ်တယ်။

နိဗ္ဗာန်သည် ခန္ဓာမှာစတယ်၊ ခန္ဓာမှာဆုံးတယ်၊ သီလမှာ ချုပ်တယ်။ ဒါ စာကရေးထားတယ်၊ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ပါဠိ စကားတွေ၊ ပါဠိရှိရင် အနက်ရှိမယ်၊ အနက်ရှိရင် သဘော လေးပြောပြမယ်၊ သဘာဝကို သဘောလို့ခေါ်တယ်၊ ပါဠိ အနက်သဘောလို့ ဆိုထားတယ်။ ပါဠိစကားက ရှိကြပါ တယ်။ ဟောတုပစ္စယော၊ အနန္တရပစ္စယော၊ ဒါ ပါဠိစကား တွေ ပါဠိရှိရင် အနက်ရှိတယ်၊ အနက်ရှိရင် သဘောပေါက် တယ်။ သဘောလေးပဲနာ။

သံသရာလည်တဲ့တရားနဲ့ သံသရာပြတ်တဲ့တရား။ ဘယ်ကစလဲ မနော၊ မနောက မြင်လိုက်တော့ သိတယ်၊ သိတာက ဘာအသိနဲ့သိလဲ၊ သညာအမှတ်နဲ့ သိတာလား၊ ပညာအမှတ်နဲ့သိတာလား၊ အဲဒါ ခင်ဗျားပေါ်မူတည်တယ်။ ဩော်-ဒါ ငါ့မိန်းမပဲ။ ဒါငါ့သားပဲ၊ ငါ့သမီးပဲ၊ ငါ့တိုက်ပဲ၊ ငါ့အိမ်ပဲ၊ အဲဒီလို သိတဲ့အသိက သညာအသိခေါ်တယ်၊ အမှတ်အသိခေါ်တယ်၊ အဲဒီသညာ အသိကြောင့် သင်္ခါရ တွေ ဖြစ်ကြတယ်၊ သဗ္ဗေအလုံးစုံသော သင်္ခါရ အနတ္တတဲ့၊ အနိစ္စ၊ သဗ္ဗေ အလုံးစုံသော သင်္ခါရ ဒုက္ခ၊ သဗ္ဗေအလုံးစုံ သော သင်္ခါရ အနတ္တတဲ့၊ ခန္ဓာမှာ ဉာဏ်စိုက်ရတယ်၊ သင်္ခါရ တွေနဲ့ အာရုံနဲ့ နစ်မြောနေကြတယ်၊ သံသရာလည်တဲ့တရား တွေ၊ သံသရာပြတ်တဲ့တရားက ဧကော ဓမ္မော၊ ဧကော ဓမ္မော၊ ဘယ်ကလာသလဲ။ ရုပ်ပေါ် နာမ်ပေါ်က လာတယ်၊ နိဗ္ဗာန်သည် ခန္ဓာမှာ စတယ်။ ခန္ဓာမှာ ဆုံးတယ်၊ သီလမှာ ချုပ်တယ်၊ သဘောလေးပဲ။

ဒီဥပါဒါန်တရားတွေဟာ သတ္တဝါတိုင်းရှိတယ်၊ အစွဲ
 တရားတွေ ကြက်လဲရှိတယ်၊ ဝက်လည်းရှိတယ်၊ ငှက်လည်း
 ရှိတာပဲ။ သတ္တဝါတွေမှန်ရင် ဒီအစွဲဥပါဒါန်ဟာ သံသရာလည်
 တဲ့တရားပဲ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကံ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကံ ရေးထားတယ်။ စာက
 ရေးထားလိုက်ပြီ၊ သမ္မာဆိုတာ ကောင်းတာ၊ ကောင်းတဲ့ဟာ
 နဲ့ လှူလိုက်တာ၊ ဒိဋ္ဌိပါနေတယ်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အဲဒါ
 သံသရာလည်တဲ့ တရားတွေ (၃၁)ဘုံ မလွတ်ဘူး၊ အဲဒါ
 ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်၊ ဦးပဏ္ဍိတ ဘာဟောသလဲ၊ သစ္စာ
 လေးပါးကို ဟောတာ၊ ဒုက္ခသစ္စာ ဆင်းရဲခြင်း အမှန်တရား၊
 ဘာလို့ဆင်းရဲလဲ၊ အောင်မလေး- နို့အုံမှာ အနာကြီးပေါက်
 လို့၊ ရုပ်ကြောင့် နာမ်ဆင်းရဲတယ်၊ နာမ်ကြောင့် ရုပ်ဒုက္ခ
 ရောက်တယ်၊ အစွန်းတွေ မလွတ်တော့ဘူး၊ ဒါ တရား
 အားထုတ်ရမဲ့လုပ်ငန်းပိုင်းတွေ ရောက်လာပြီ၊ ပေါ့ပေါ့နေ၊
 ပေါ့ပေါ့စား၊ ပေါ့ပေါ့သွား၊ ပေါ့ပေါ့လာ၊ နေကြတယ်၊ တရား
 မလုပ်ကြဘူး။

ဒုက္ခသစ္စာ၊ ဆင်းရဲခြင်း၊ အမှန်တရား၊ သမုဒယ
 သစ္စာ ဆင်းရင်းခြင်း၏ အကြောင်းအမှန်တရား၊ သမုဒယ
 ဆိုတာ သံယောဇဉ်၊ သံသရာလည်တဲ့ကြီး၊ သားလေးစွဲ
 လိုက်၊ သမီးလေးစွဲလိုက်၊ အကုန်စွဲ၊ အဲဒါဗျာပါဒ အဘိဇ္ဇာ၊
 ဒိဋ္ဌိခေါ်တယ်၊ ဗျာပါဒဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ တွေးကြည့်၊ ဒါ
 ပါဠိစကားတွေ၊ စွဲတယ်၊ အဲဒါနင်လဲ စွဲတယ်၊ ငါလဲစွဲတယ်၊
 ဗမာလိုပြောတာ၊ စွဲရင်ကံဘဲ၊ ကံကြောင့် ဒုက္ခပဲ၊ ဟော
 အဲဒါ ဒုက္ခသစ္စာပဲ၊ ဒုက္ခသစ္စာ ဆင်းရဲခြင်း၏ အမှန်တရား၊
 အဲ ခင်ဗျားတို့က ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ နိရောဓနဲ့ မဂ်ရမှ အေးမှာ
 ဒုက္ခသစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာ၊ ဤမှာဘက်ကမ်းမှ ဟိုမှာ ဘက်ကမ်း

ကို ရောက်အောင်ကူး၊ အာရုံပြောင်းလိုက်၊ ပညတ်နဲ့ ပရမတ်ကို ပြောင်းလိုက် ပြောင်းတတ်ဖို့လိုတယ်။

ခင်ဗျားတို့ အာရုံခြောက်ပါး လွတ်သလား၊ မလွတ်ဘူး၊ ဦးပဏ္ဍိတ ဘာတရားဟောသလဲ၊ စိတ္တနုပဿနာကို ဟောတာ၊ စိတ်ကနေ ဓါတ်ဖြစ်အောင် လုပ်နေတယ်၊ ခင်ဗျားတို့ လာတာလဲပဲ၊ တစ်ယောက်တည်း၊ ပြန်တာလဲပဲ၊ တစ်ယောက်တည်းပဲ၊ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်၊ ဘာနဲ့စစ်မလဲ၊ ဘုရားဟောတယ်၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးနဲ့စစ်၊ ဘယ်စိတ်ကိုစစ်ရမလဲ၊ မနော၊ အာရုံငါးပါး မနော၊ အဲဒီ အာရုံငါးပါးကို စင်ကြယ်အောင်လုပ်၊ စက္ခုအာရုံ၊ အဲဒီ မျက်စိပေါ့ဗျာ၊ နားပေါ့ဗျာ၊ နှာခေါင်းပေါ့ဗျာ၊ ဖိဝါပေါ့ဗျာ၊ ကိုယ်ပေါ့၊ အာရုံ စင်ကြယ်အောင်လုပ်။

အပြင်မှာစင်ကြယ်ရင် ခန္ဓာမှာ စင်ကြယ်မယ်၊ ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်ရင် ဥာဏ်မှာစင်ကြယ်မယ်၊ အပြင်မှာ စင်ကြယ်အောင် ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ၊ ဗုဒ္ဓရဲ့ အယူဝါဒ၊ ယဉ်ကျေးမှုကို သုံးရတော့မယ်၊ ဘာနဲ့ယူရမလဲ၊ စေတနာစစ် စေတနာမှန်နဲ့ယူ၊ စေတနာဟာ ပြောင်းတတ်တယ်၊ ဘာဖြစ်လို့ပြောင်းလဲ၊ သညာကြောင့်ပြောင်းတာ၊ အမှတ်ကြောင့်ပြောင်းတာ။ ခင်ဗျား ကားလေးကို လူတစ်ယောက် ရိုက်ချိုးလိုက်မယ်။ ကားပိုင်ရှင်က ရိုက်ချိုးတဲ့လူပေါ် စေတနာရှိမလား၊ မရှိဘူးလား၊ ဘာဖြစ်လို့ မရှိသလဲ၊ ကားကိုစွဲတာ တဏှာ၊ တဏှာကြောင့် ဥပါဒါန်၊ မာန်ဖြစ်တယ်၊ ခင်ဗျားတို့လို လူမျိုးမပြောနဲ့၊ ဝေသံသရာတောင် ခံရတယ်၊ သားတွေ၊ သမီးတွေ လှူလိုက်တာ၊ ပုဏ္ဏားကရိုက်တယ်၊ ရိုက်တော့မှ သံလျှက်ဆွဲတာ။

အပြင်မှာ မစင်ကြယ်ရင်၊ ခန္ဓာမှာ မစင်ကြယ်ဘူး၊ ခန္ဓာမှာ မစင်ကြယ်ရင်၊ ဉာဏ်မှာ မစင်ကြယ်ဘူး၊ ဝိပဿနာ ဉာဏ်၊ ဉာဏ်နဲ့ လာဟောတဲ့တရားတွေ။ ကံကို လာဟော တာ၊ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးရဲ့ ယဉ်ကျေးမှုတွေကို သုံးပါ။

ဪ- မောင်လေးရယ်၊ ဪ- ညီမလေးရယ်၊ အတွင်းက စေတနာစစ်၊ စေတနာမှန် စားရမယ်၊ အဲဒီနှစ်ခု မှန်ရင် သစ္စာခေါ်တယ်၊ ဘာသစ္စာလဲ၊ အရိယာထ သစ္စာ၊ ဉာဏ်နဲ့ယူထားတယ်၊ သစ္စာအဲဒီတော့ နာယံ ဘေးမရှိတဲ့ သွားချင်းတာသွား၊ နတ်က ကိုယ့်ကို စောင့်ရှောက်မယ်၊ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်၊ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ် မစစ်ဘဲနဲ့ သူများ စိတ်တွေ ရှောက်စစ်နေတယ်၊ အာရုံကြောင့် မနာလိုတဲ့စိတ်၊ ကုက္ကုစိတ်၊ ဝန်တိုမစ္စစိတ်၊ ဒေါသစိတ်၊ မောဟစိတ်၊ ဗျာပါဒစိတ်၊ အဘိဇ္ဇာစိတ်၊ မနောကဖြစ်တယ်၊ အဲဒါ သံသရာလည်တဲ့ တရား၊ သံသရာပြတ်တာမဟုတ်ဘူး၊ လည်နေတာ၊ သံသရာပြတ်တာက ဧကောဓမ္မော၊ ဧကော ဓမ္မော ဘယ်ကလာလဲ၊ ရုပ်ပေါ် နာမ်ပေါ်ကလာတာ။ ရုပ်က ဒုက္ခသစ္စာ၊ နာမ်က သမုဒယသစ္စာ၊ အဲဒါ ကိလေသာ တဏှာခေါ်တယ်၊ ကိလေသာ တဏှာသတ်တဲ့ ရဟန်းခေါ် တယ်၊ ဥပါဒါန်ကို သတ်သွားတာ၊ အစွဲသတ်သွားတာ။

ခင်ဗျားတို့ ဒီကံကုန်ရင် ပြန်မှာပဲ၊ မရဏသေမင်း လက်တော့ရောက်ကြမယ်၊ သေခါနီးမှာ ခင်ဗျားတို့ ဇော သုံးတန်ပြန်မယ်၊ လုပ်လို့ မလွယ်တော့ဘူး၊ မအိုခင် မနာခင် မှာ ကျင့်ကြံပါ၊ ကြံကြပါ၊ အပြင်အာရုံမှာ ဗုဒ္ဓရဲ့ ယဉ်ကျေးမှု ကို အများဆုံးသုံးပါ၊ ကိုယ်ထက်ကြီးတဲ့သူကို ရိုသေပါ။ ကိုယ်နဲ့ တန်းတူကို ကြင်နာပါ၊ ကိုယ့်အောက်က လူကို

သနားပါ။ ကိုယ်ကျင့်တရားထားပါ။ ဗြဟ္မစိုရ်တရားထားပါ။ သံဝေဂ တရားထားပါ။ ကိုယ့်ကိုကိုယ် မာန်တွေ၊ ရာဇမာန်တွေ၊ ဓနမာန်တွေ၊ ပစ္စည်းမာန်တွေ၊ ဥစ္စာမာန်တွေ၊ ဗလမာန်တွေ၊ ငါမာန်တွေ၊ စာမာန်တွေ မစွဲနဲ့၊ မာန်ကို ပြောသွားတာ၊ တွေ့လား၊ မာန်ကို ပြောသွားပြီ၊ အဲဒီမာန်က သူညီတ နိဗ္ဗာန်ကို ပိတ်ထားတာ၊ သူပဲ၊ ဘာဖြစ်လို့ ဒီမာန်ရှိနေလဲ၊ တဏှာရှိတယ်၊ တဏှာ ဘယ်မှာလဲ ကိလေသာမှာ ရှိတယ်။ တွဲနေတယ်၊ ရုပ်တရားမှာ တဏှာရှိတယ်၊ အရသာလေး ခံစားတာ။ စက္ခုခံစားတာ၊ အဲဒါ နံ့သာလေးခံစားတာ တဏှာတွေပေါ့ဗျ။ အဲ တွေးသာကြည့်ပေတော့ တဏှာ သတ်တဲ့ ရဟန်းခေါ်တယ်။

ဒါကြောင့် စာကရေးထားတယ်၊ သမုတိသစ္စာ၊ ဝိရတိသစ္စာ၊ သဘာဝသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ၊ အရိယာထသစ္စာ၊ အခုလာဟောတာ၊ အရိယာထ သစ္စာ ဟောနေတာ၊ သမုတိသစ္စာ မဟုတ်ဘူး၊ အရိယာထသစ္စာ ကံပြတ်နေတယ်။ တချို့ မသိကြဘူး၊ ကမ္မာသဝ၊ ဘဝ၊ သဝ၊ ဒိဋ္ဌိသဝ၊ အဝိဇ္ဇာသဝ ဒါပယ်အပ်မဲ့တရား၊ ပယ်လိုက်ပြီ၊ သိအပ်မဲ့ တရားက ကိလေသာဝဋ်၊ ကမ္မဝဋ်၊ ဘဝဝဋ်၊ ဝိဘာကဝဋ်၊ ဒါသိအပ်မဲ့တရား၊ ကျင့်အပ်မဲ့တရားက မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး၊ ဝိပဿနာကျင့် အလုပ်လုပ်၊ ကျွဲကူးရေပါတယ်၊ အတွင်းလုပ်တာနဲ့ ဗုဒ္ဓရဲ့အယူ ယဉ်ကျေးမှုတွေဟာ အကုန် ဖြစ်ကုန်တာပဲ၊ မနော စေတနာတွေကလည်း တစ်ခါတည်း အပင်ပေါက်တာပဲ၊ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားရဲ့ အဝိဇ္ဇာတုံးကြီးကို ဘာနဲ့ ဆေးကြောလဲ၊ သီလစစ် သီလမှန်နဲ့ ဆေးကြောတယ်၊ ဒါနစစ် ဒါနမှန်နဲ့ ဆေးကြောတယ်၊ ဘာဝနာစစ်၊ ဘာဝနာ

မှန်နဲ့ ပွားများတယ်၊ လူစစ် လူမှန်၊ ရဟန်းစစ်၊ ရဟန်းမှန်၊ ဒါနစစ်၊ ဒါနမှန်၊ သီလစစ်၊ သီလမှန် ကိုယ်လုပ်ရင်၊ ကိုယ်သိမယ်၊ သိရင်ပယ်မယ်၊ ပယ်ရင် မဂ်ဖိုရ်ရမယ်။

သဒ္ဓါဆိုတာ ယုံကြည်တာ၊ ဝိရိယက အလုပ်လုပ်တာ၊ ဝိရိယ ဗိုလ်တွေ၊ သီလ ဗိုလ်တွေ၊ သမာဓိ ဗိုလ်တွေ၊ ပညာဗိုလ်တွေ၊ ဒါတွေနဲ့တက်မှ ခန္ဓာမှာ တကယ်သိတာ။ လာပါတဲ့၊ မေးပါတဲ့၊ တကယ်သိတာတွေ ပြောသွားမယ်၊ စာတော့မတတ်တာ၊ အမှန်ဘဲ၊ တကယ်အေးနေတယ်၊ ဦးပဏ္ဍိတက တစ်မြို့တစ်ရွာကနေ လာပြီးတော့ ကိုယ့်ဖအေလို ကိုယ့်မအေလို ကိုယ့်အစ်ကိုကြီးလို၊ ကိုယ့်အစ်မကြီးလို ထင်းစည်းအစည်း မပြေပါစေနဲ့၊ ဘယ်သူကပဲပြောပြော၊ ဘယ်သူကပဲပျက်ပျက်၊ အစည်းမပြေပါနဲ့၊ စည်းစည်းလုံးလုံးနဲ့ ဒီနေရာမှာ နေတတ်ဖို့လိုပါတယ်၊ မင်းကလည်း သူ့ဘာသာ အုပ်ချုပ်တာပဲ၊ ကောင်းအောင်သူလုပ်နေတာပဲ၊ မင်းကလည်း တိုင်းပြည်ကြီးကို ကောင်းအောင်လုပ်နေတာပဲ၊ သူကလည်း သူ့အကြောင်းသူလုပ်နေတာပဲ၊ ကိုယ်ကလည်း စေတနာ မှန်ဖို့လိုတယ်၊ စေတနာအစစ်ဖြစ်ဖို့လိုတယ်၊ သူ့အောက်မှာ ကိုယ်ကလာပြီးတော့ သူ့အရိပ်မှာနားတာ၊ နားတတ်ဖို့လိုတယ်၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်းကိုင်းမှီ ကိုင်းကျွန်းမှီ မှီဆိုတယ်၊ မှီဆိုတတ်ဖို့လိုတယ်။

ကာယကံ သောင်းကျန်းမှုတွေ၊ ဝစီကံ ဖောက်ပြန်မှုတွေ၊ မနောကံ၊ စေတသိတ်စိတ်၊ မနာလိုတဲ့စိတ်၊ ကုက္ကုစိတ်၊ ဒီလိုစိတ်တွေ မရှိကြပါစေနဲ့ ခင်ဗျားတို့ မိုးကျောခိုင်းသွားလိမ့်မယ်၊ ဆရာစစ် ဆရာမှန်နဲ့ မတွေ့တော့ခက်နေတယ်၊ အစွဲဥပါဒါန်ကို လာဟောနေတာ၊ စွဲရင်ကံပဲ။

ကံဆိုတာ သံသရာလည်တာ၊ အဲဒါကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်၊ ခင်ဗျားတို့ စာတတ်တဲ့ဘုန်းကြီးမေး၊ မဟုတ်ဘူးဆို သင်္ကန်း၊ ချွတ်ပေးလိုက်မယ်၊ လူထွက်သွားမယ်၊ ကျင့်ကြပါ၊ ကြံကြပါ၊ တစ်ချက်ခုတ်၊ နှစ်ချက်ပြတ်တယ်။ မနောကို သတ်တာနဲ့ ကာယဝစ်ဟာ လုံတယ်၊ အဲဒါ တစ်ချက်ခုတ် နှစ်ချက်ပြတ်တယ်၊ ဒါဝိနည်း၊ သီလမဟုတ်ဘူး၊ ဒါမဂ်သီလတွေ နိဗ္ဗာန်သွားမဲ့သီလတွေ၊ ဝိနည်းသီလက ရှောင်ထားတာ။ ပညတ်ထားတဲ့ မကောင်းတဲ့ ဒုစရိုက်ကို ရှောင်ထားပါ။ အနုသယ စိတ်ကလေးကို ပယ်နိုင်သလား၊ မပယ်နိုင်ရင် မင်းနောက်ဆုတ်လိုက်၊ ပယ်နိုင်တဲ့လူရှိတယ်၊ ဘာဖြစ်ဖြစ် ဒီဥပါဒါန် အစွဲတွေဟာ မိရိုးဖလာရဲ့ အယူတွေ၊ မိရိုးဖလာကို သမ္မာနဲ့သုံး၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ အတ္တဒိဋ္ဌိ အဲဒါစာတွေ၊ အဲဒါပါဠိစကားတွေပဲ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဆိုတာ ကြည့်၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိဆိုတာကြည့်၊ အတ္တဒိဋ္ဌိဆိုတာကြည့်၊ စားတတ်တဲ့လူ သိမှာပေါ့၊ ဟော အယူမှားတယ်၊ ငါလို့ မြင်တယ်၊ ငါလို့ ယူထားတယ်၊ မှတ်တော့လည်း အဲဒီအာရုံမှာ အနီ၊ အဖြူ၊ အကြောင်၊ အကျား စွဲတာလည်း သွားမှတ်တယ်၊ အဲမှတ်တာလည်း မှားတယ်၊ ယူတာလည်း မှားတယ်။ အဲဒါ သွားစွဲတာလည်း မှားတယ်၊ ကံဖြစ်သွားပြီ၊ အဲဒါဘာလဲ ငါလို့ ယူထားတယ်၊ အနတ္တအယူမဟုတ်ဘူး၊ အတ္တလို့ ယူထားတယ်။ လည်ပြီပေါ့၊ ဒါသံသရာလည်တဲ့ တရား၊ လာဟောနေတာ၊ သိပ်အဆင့်မြင်နေပြီ၊ အရိယာသစ္စာတွေနဲ့ ဟောနေတာ၊ ကံပြတ်ရတယ်၊ အစွဲ ပြတ်ရတယ်။

သမုတိသစ္စာကနေ ဝိရတိသစ္စာ၊ ဝိပဿနာလုပ်၊ သမုတိသစ္စာ၊ ဝိရတိသစ္စာ၊ သဘာဝသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ၊

အရိယာထသစ္စာ လွယ်မယောင်နဲ့ ခက်၊ တိမ်မယောင်နဲ့ နက်၊ တိမ်တယ်လို့တော့ ထင်တယ်၊ လုပ်တော့ နက်တယ်၊ ဒီနေရာမှာ မတိုးနိုင်ဘူး၊ သီလကိုလည်း မတိုးနိုင်ဘူး၊ သမာဓိကလည်း မတိုးနိုင်တော့ဘူး၊ ဒီနေရာမှာ သမထတွေ ဝိဇ္ဇာမိရ်တွေ၊ ဝိဇ္ဇာပေါက်တွေ အဲဒီနေရာမှာ မတိုးနိုင်တော့ဘူး၊ နက်တာကိုး၊ အဲဒါတွေကို ကျင့်ကြံပါ၊ ကြံကြံပါ၊ အားထုတ်ကြံပါ၊ ကျွန်းကိုင်မို့ ကိုင်းကျွန်းမို့ အိမ်နီးချင်းကို ချစ်ချစ်ခင်ခင်နေပါ။ သူများပစ္စည်းတွေ သွားမခိုးပါနဲ့၊ သူများ သားမယားကို သွားမဖျက်ဆီးပါစေနဲ့၊ သေရည်သေရက် မသောက်ပါနဲ့၊ ဒီတရားကို လိုချင်ရင်၊ အပြင်မှာ စင်ကြယ်ရင် ခန္ဓာမှာ စင်ကြယ်အောင်လုပ်၊ ခန္ဓာမှာ စင်ကြယ်ရင် ဉာဏ် ပေါက်မယ်။

ဂမ္ဘီရဉာဏ်၊ ဇေနဉာဏ်၊ စက္ခုဥပါဒိ၊ အာလောကော၊ ဉာဏဥပါဒိ၊ ဟောရေထားတယ်။

ခင်များတို့မှမလုပ်တာ၊ ရုပ်ရှိရင် တဏှာရှိတယ်ဗျ၊ ဒါအတ္တအနေနဲ့ ပြောတာ၊ ဒါလောကီပိုင်းအနေနဲ့ပြောတာ၊ တရားပိုင်းနဲ့ပြောမယ်ဆိုရင်၊ ရုပ်ရှိရင် ဝေဒနာရှိတယ်၊ အဲဒါ တရားပိုင်း၊ ဝေဒနာကို ရှု၊ ကုန်အောင်ရှု၊ ဝေဒနာကို ရှုမှ ခင်ဗျားတဏှာကိုသိမယ်၊ အဲဒါ ရှုကွက်တွေ၊ ဝေဒနာ နိရောဓါ၊ တဏှာ နိရောဓါ ဒီရုပ်ရှိရင် တဏှာရှိတယ်၊ ငြင်းလို့ မရဘူး၊ မင်းအသိနဲ့ ငါ့အသိ တူသလား၊ မတူဘူးလား၊ နောက်ဆုတ်လိုက်၊ ငါ့အသိပြောတာ။ ငါ့ဥပါဒါန်ကံကို ဟောတာ၊ ဒုက္ခသစ္စာနဲ့၊ သမုဒိယသစ္စာ၊ နိရောဓသစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာ၊ သစ္စာလေးပါး ဟောတာ။ နိရောဓနဲ့ မဂ်ရလို့ ဒုက္ခသစ္စာနဲ့ သမုဒိယ သစ္စာကို လူ့ဘုံ ထဲက လာဟောတာ၊

အဲတွက်သာကြည့်၊ ရတယ်တဲ့၊ မေးတဲ့ လာပါတဲ့ နက်ဖြန် ရှိတယ်တဲ့၊ မေးမယ်၊ ငါကလဲ ပြန်ပေးမယ်နော်တဲ့၊ အဲ မင်းကလဲ မေးပေတော့တဲ့။

အပြင်မှာ စင်ကြယ်ရင် ခန္ဓာမှာ စင်ကြယ်တယ်၊ ခန္ဓာမှာ စင်ကြယ်ရင် ဥာဏ်မှာ စင်ကြယ်တယ်။ ဗုဒ္ဓရဲ့ ယဉ်ကျေးမှုကို အပြင်မှာ သုံး၊ အတွင်းက စေတနာ အစစ်သုံး အဲဒါမှ ထူးမယ်။ စေတနာက ပြောင်းလဲတယ်၊ ဘာဖြစ်လို့ ပြောင်းလဲသလဲ၊ အမှတ်က မှတ်ပေးတယ်၊ မင်းသမီး လူရိုက် နေပြီ၊ ဒေါသဖြစ်တာဟာ စေတနာပျက်တာပဲဗျို့၊ ဝေသံ သရာက အဲဒီနေရာမှာ နောက်ကောက်ကြသွားတာပဲ။ သား လေးတွေ၊ သမီးလေးတွေ ရိုက်တော့ သံလျှက်ဆွဲတယ်၊ အဲဒီအပြင်အာရုံ သွားစွဲတာ၊ သွားယူတာ၊ အယူမှားတယ်၊ ပညတ်ကို သွားယူလိုက်တာ၊ သဘောလေးပဲနော်၊ ဒါအရိယာ က ဟောသွားတဲ့ တရားတွေ၊ သစ္စာလေးပါးကို ဟောသွား တာ၊ သစ္စာနဲ့သိပြီး ဟောတာ၊ သစ္စာမှန်ရင် မေတ္တာတွေ အောင်တယ်၊ သစ္စာမှ မမှန်တာကြီးပဲ၊ ရေပုလင်းက ဆေး မဖြစ်ဘူး။

တောင်ပိုင်ကွင်းပိုင်က လုပ်ထားတယ်၊ သွား ကုလို့ မရဘူး၊ ပဏ္ဍိတ သွားကုရတယ်၊ ဒါဘာလဲ သွေးသားနဲ့ ရောဂါကို ပြောတာမဟုတ်ဘူး၊ ပယောဂနဲ့ ရောဂါလာခဲ့၊ ခင်ဗျား မြွေကိုက်တယ်၊ မြွေမသတ်နဲ့ လာခဲ့၊ မြွေဟောက် ကလေးဖြစ်ဖြစ်၊ မြွေပွေးဖြစ်ဖြစ်လာ၊ ငါမင်းကိုင်ရုံကိုင်ပေး မယ်၊ အဲဒီလိုဘုန်းကြီးမျိုး၊ ခင်ဗျားတို့ခေါ်ကြည့်၊ ခိုင်းကြည့်၊ လုပ်ကြည့်၊ ခင်ဗျားတို့က သင်္ကန်းတွေ ဝယ်ပေးတာ၊ ထမင်း တွေ ကျွေးတာ၊ ခင်ဗျားတို့ သာသနာပြုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ

ခင်ဗျားတို့ပြုမှ ဒီသာသနာဟာ အောင်တာ၊ အဲဒီ သာသာနာ ပြုတဲ့ ဘုန်းကြီးကလဲ မှန်မှ၊ ဘုန်းကြီးလဲ စစ်မှ၊ သစ္စာ လေးပါး၊ ဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒိယသစ္စာ၊ နိရောဓ သစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာ ရမှ၊ အဲဒါတွေပဲ၊ ဒုက္ခသစ္စာဆိုတာ ဘာလဲ၊ သွားစွဲရင် အဲဒါ ဒုက္ခပဲ၊ ကံကြောင့် ဒုက္ခ၊ ချက်ချင်း ဖြစ်နေ တာ၊ ဒီကံကို ပြတ်ချင်လွန်းလွန်းလို့၊ ဥပါဒါနိကံလေးကို ပြတ်ချင်လွန်းလို့၊ သီလ၊ သမာဓိ၊ ဘာဝနာတွေနဲ့ လုပ်ခိုင်း ထားတယ်။

မနောလေးကိုကျင့်တယ်၊ စိတ်မဟုတ်ဘူး၊ ဓါတ် တွေ၊ စိတ်လို့သာ ပြောနေတာ၊ ဟိုဘက် အနတ္တဘက် ရောက်သွားရင် ဓါတ်သဘောပဲ၊ သဘာဝ သဘောတွေ၊ စိတ်ဓါတ်လို့ ရေးထားတယ်။ စိတ္တနုပဿနာ၊ ဓမ္မာနုပဿနာ၊ ကာယသတိပဋ္ဌာန်၊ ဝေဒနာသတိပဋ္ဌာန်၊ အဲဒါကြည့်၊ အဲဒါ သစ္စာလေးပါးခေါ်တယ်၊ အဲဒါ ကံပြတ်တရားခေါ်တယ်၊ အဲဒါ မဂ္ဂင်ကလာတာ၊ မဂ္ဂင်လမ်းဆုံးတော့ ရွာတွေ့တယ်ဆိုတာ၊ အဲဒါဉာဏ်ပေါက်တာ၊ ဉာဏ်ရတာ၊ ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ပြောသွားမယ်၊ ရှင်းလို့ရတယ်၊ သာသနာပြုတဲ့ ရဟန်းတစ်ပါးခေါ်တယ်၊ ပဋိဝေဒ သာသနာခေါ်တယ်၊ စာမတတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က ရေစက်လည်း မချတတ်ဘူး၊ ဘာမှလည်း မလုပ်တတ်ဘူး၊ သူ့ဘယ်သူက လှူလဲ၊ ဟာ ရောဂါပျောက်တဲ့ လူတွေက လှူတယ်၊ သွားပါ၊ ဂျပန်၊ မင်းသွားရလိမ့်မယ်ဆို မင်းသွားရ တာပဲ၊ ပြန်လာရင် ပိုက်ဆံတွေပေးတယ်၊ သွားကွာ၊ ထိုင်ဝမ် သွားကွာ ဟောင်ကောင် ပြန်လာတဲ့လူတွေက လှူတာ၊ ခင်ဗျားတို့ အဲဒါ အာဏာစက်ခေါ်တယ်၊ စက္ခုဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ ခင်ဗျားတို့ ရေးတယ်၊ ဘုရား

အာဏာစက်ခေါ်တယ်၊ အဲဒါ စမ္မအောင်လို့ဖြစ်တာ၊ ဟိုက ရာဇသတ်၊ ဒီကဓမ္မသတ်၊

တစ်ချက်ခုတ်ရင် နှစ်ချက်ပြတ်တယ်၊ အတွင်းကို သတ်ရင် အပြင်လင်းတယ်၊ ကံတွေပြတ်တယ်၊ သူများ အသက် မသတ်ဘူး၊ သူများပစ္စည်းမခိုးဘူး၊ သူများ သားမယား မဖျက်ဆီးဘူး၊ သေရည်သေရက်မသောက်ဘူး၊ ဝိကာလ ဘောဇနာ မစားဘူး၊ နစ္စ၊ ဂီတ၊ ဝါဒီတ၊ ဝိဒူတ၊ ဒဿန၊ မာလာဂန္တု၊ ဝိလေပန၊ တီးခြင်း၊ မှုတ်ခြင်း၊ နံ့သာ လိမ်းခြင်း၊ မဖွယ်မရာမလုပ်ဘူး၊ လက်ပိုက်ပြီးတော့ တရား ထိုင်တယ်၊ အတ္တနဲ့ အနတ္တ ပြောမယ်၊

ကိုယ်က ပင်ကိုယ် လူရိုင်းဆိုတော့၊ တပည့်တော် တရားထိုင်တယ်ဘုရားတဲ့၊ ထိုင်တဲ့အခါ တပည့်တော် ဘဝင်မနော အာရုံက သားတွေ သမီးတွေအတွက်ကြောင့် ကျစ်တ်ဖြစ်တယ်။ ဘုရား၊ အိမ်မိုးရပျံမလား၊ သမီးတွေက လင်နောက်လိုက်သွားသလား၊ မယားတွေလဲ ဘယ်သွားမှန်း မသိ၊ ထိုင်ပြီးတော့ တွေးပူနေတယ်၊ တွေးကြည့်ပါ။ ဒါ အနုသယတဲ့၊ တပည့်တော် အဲလို သိတယ်ဘုရားတဲ့၊ အေး အဲလို သိချင်ရင် ငါ့တပည့် မင်းကလည်း လူကြမ်း၊ ငါက လည်း လူကြမ်း၊ ပြင်းပြင်းလေးရှုလိုက်၊ မင်းကလဲ ရှင်သာ မဏောကနေပြီး ငယ်စဉ်အခါက စာဝါလိုက်တဲ့လူမဟုတ်ဘူး၊ မင်းကလည်း ဖြတ်လမ်းကလိုက်တဲ့သူ၊ ဒီအာရုံမှာ တွေးစိတ် မပေါ်နိုင်အောင်လို့ ပြင်းပြင်းသာရှုလိုက်၊ ဒါလူကြမ်းတက် တာ၊ ပြင်းပြင်းရှုတော့ (ရှူးရှဲ့ ရှူးရှဲ့ ရှူးရှဲ့) ရှူးတော့ မင်းတွေး သေးလားတဲ့၊ တပည့်တော် မတွေးနိုင်တော့ပါဘူး ဘုရား၊ မတွေးနိုင်ရင် ရှုသာနေကွာတဲ့၊ ရှုနေ တွေးသေးလားတဲ့၊

မတွေးပါဘူးဘုရားတဲ့၊ အေးမှတ်ထား၊ ရက်ပေါင်း၊ လပေါင်း၊ နှစ်ပေါင်းကြာလတော့ ပြင်းပြင်း ရှူလာတော့ မိမွေးတိုင်း၊ ဖမွေးတိုင်း သူရှူလာတယ်၊ နဂိုပင်ကို ရှူလာဇာယ်၊ လေလေးက အမြဲတမ်း၊ ဒလစဉ် ဒလစပ် ထွက်ဇာယ်၊ ဝင်တယ်၊ သူက အောင့်ထားလို့လည်း မရဘူး၊ အမြဲတမ်း တိုင်ပင်နဲ့ဖြစ်နေတယ်၊ အိပ်လည်းဖြစ် တယ်၊ စားလည်း ဖြစ်တယ်၊ သွားလည်းဖြစ်တယ်၊ ဝင်တယ်၊ မသိဘူးလား၊ သိပါတယ်ဘုရား၊ ထွက်တာကော မသိဘူးလား၊ သိပါတယ် ဘုရား၊ အဲဒါသိစိတ်ပေါ့တဲ့ မှတ်သာထား၊ အဲတာ သိစိတ်တဲ့၊ အဲဒီစိတ်ကလေး ဖမ်းထားတဲ့၊ အဲဒီတော့မှ မင်းစိတ်ကို တွေ့ပြီမို့လား၊ အဲဒါသိစိတ်၊ ထွက်တာကို သိပြီမို့လား၊ အဲဒါ သိစိတ်၊ မင်းတို့စိတ်ကလေးကို တင်စားပေးပြီတဲ့၊ စိတ် အကြောင်းလေးသိတာ၊ အဲဒါ ဘဝင်စိတ်ကွတဲ့၊ အဲဒါတွေ မှန်အောင်လုပ်တဲ့၊ အဲဒီတော့ စိတ်နဲ့ စေတသိတ် မဖြစ်စေ နဲ့တဲ့။

အဲဒီလို လုပ်တဲ့အခါကျတော့ စိတ်ကလေးက အေး လာပြီဗျို့၊ အဲဒီစိတ်ကလေးက ငြိမ်လာတယ်၊ ကာယကံ လည်းမဖြစ်တော့ဘူး၊ သူများအသက်လည်းမသတ်၊ သူများ ပစ္စည်းလည်းမခိုး၊ ဒီမှာဖြစ်နေပြီ၊ ရက်ပေါင်း၊ လပေါင်း၊ နှစ်ပေါင်းကြာနေပြီ၊ ထိုင်နေတာ၊ လေ့လာနေတာ၊ ဘောသ မားများလို၊ ဘောလုံးကွင်းထဲမှာ လေ့ကျင့်နေတာ၊ ကန် တတ်တော့ နိုင်ငံခြားရောက်တာပေါ့ဗျို့၊ အဲသူလဲ လေ့လာ တာ၊ (ရှူးရှဲ့ ရှူးရှဲ့ ရှူးရှဲ့) အဲဒီလို လုပ်နေတာ၊ စိတ်ကလေး က တည်လာတယ်၊ အဲဒီတော့မှ စိတ်လို့ခေါ် သမှတ်လိုက် တာ၊ စိတ်ကနေပြီးတော့ သူမှာ ဘာဖြစ်လာလဲ၊ သိလတွေ

ကလည်း စင်ကြယ်လာတယ်။ သမာဓိတွေကလည်း စင်ကြယ်လာတယ်။ အဲ အပြင်ရောက်တော့ တရားကနေ ထွက်လာတော့ ဗုဒ္ဓရဲ့ ယဉ်ကျေးမှုကို သုံးတယ်။ ဟာ အစ်ကိုကြီးရယ်၊ ဟုတ်ကဲ့ ဟုတ်ကဲ့၊ အစ်မကြီးရယ်၊ ဟုတ်ကဲ့ ဟုတ်ကဲ့ အပြင်မှာ စင်ကြယ်ရင် ခန္ဓာမှာ စင်ကြယ်တယ်။ ခန္ဓာမှာ စင်ကြယ်ရင် ဉာဏ်မှာ စင်ကြယ်တယ်။ ဗုဒ္ဓရဲ့ ယဉ်ကျေးမှုကို သုံးကုန်ပြီဗျို့။ အစက လူမိုက်က သူ့ဟာ သူသင် သူ့ဟာသူ တက်တာ။

အဲဒီတော့ သွေးသားပြောင်းတော့ စိတ်ပြောင်းတယ်ဗျာ။ သွေးသားပြောင်းတော့ မိရိုးဖလာရဲ့ ဦးချီးတိုးနဲ့ ဒေါ်အုံးမေ၊ ဦးပဏ္ဍိတရဲ့ ဖအေ၊ မအေ သူတို့ရဲ့ ကိလေသာနဲ့ တဏှာဆောက်လို့ ကိလေသာရုပ်တရားဖြစ်တာ။ အဲဒီဟာ ကြီးကို အညစ်အကြေးတွေကို ဝိပဿနာနဲ့ ဉာဏ်တွေနဲ့ ဆေးတာ။ ကံနဲ့ ဆေးတာ မဟုတ်ဘူး။ အဲဒါကြောင့် ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ပြောရဲတာ။ အင်မတန်ထူးတဲ့ တရားတွေ၊ ကျွန်းကိုင်းမှို၊ ကိုင်းကျွန်းမှို စေတနာ ဘယ်လောက်ကောင်းလဲ။ ကိုယ် အငတ်ခံပြီး စားကွ၊ သောက်ကွ၊ လုပ်ကွ၊ ဝိနည်းတော့ မတတ်ဘူးပေါ့ဗျာ။ အဲ လာကွ၊ ရောဂါတွေ ပျောက်တယ်။ အဲဒါတွေ လာလှူတယ်။ အကြီးအကျယ်ပဲ လာလှူတယ်။ ဘုရားတွေ ရွှေချတယ်။ ဘုရားတွေ တည်တယ်။

တောင်ပိုင်၊ ကွင်းပိုင်၊ ယက္ခ၊ ဂုမ္ဘာန်၊ တစ္ဆေသရဲ၊ ဂန္တပ္ပ စာထဲမှာ ရှိသလားတဲ့၊ ရှိပါတယ်။ ရှိရင် မင်းသိလားတဲ့၊ ဒါတော့ မသိဘူး။ သင်္ဃန်းဝတ်ပြီးတော့ မသိဘူး။ ဒီက သိတယ်။ နားလည်တယ်။ သိလို့ အဲဒါတွေ လုပ်နေတာ။ ဘုန်ကြီးက အနတ္တ၊ ဘုန်းကြီးကပြန်မှာ၊ ဦးပဏ္ဍိတက

ကံကုန်ရင် ပြန်မှာ၊ ကြွေးတွေဆပ်တာ၊ ကြွေးတွေကို ဒီ
 ကံကြွေးတွေကို မကုန်ကုန်အောင် ဆပ်ပစ်ခဲ့တာ၊ ဒီဘဝ
 နောက်ဆုံးပဲဆိုတော့၊ ရစရာကြွေးကို အကုန်ယူသွားပြီ၊
 ဆပ်တဲ့ကြွေးလည်း အကုန်ဆပ်ပစ်ခဲ့ပြီ၊ အဲဒီတော့ ငါက
 အနတ္တ၊ မင်းတို့ တောင်ပိုင် ကွင်းပိုင်က (၃၁)ဘုံမှာ မင်းတို့
 လည်နေတဲ့အကောင်တွေ၊ မင်းတို့ နာမ်ကောင်တွေ၊ ရုပ်မရှိ
 ဘူး၊ မင်းတို့ ဟိုတုန်းက မင်းတို့ဆော်လာတဲ့အကောင်တွေ။
 အဲဒီတော့ ငါနဲ့တွေ့ပြီမို့လား၊ မင်းလက်နက်ချပြီမို့လား၊
 ကွင်းပိုင်ကလည်း လက်နက်ချတယ်၊ တောင်ပိုင်ကလည်း
 လက်နက်ချတယ်၊ ယက္ခ၊ ဂုဗ္ဘာန်၊ ဂန္ထပ္ပ၊ နတ်ဘီလူးတွေ
 ကလည်း လက်နက်ချတယ်၊ အဲဒီတော့မှ အတွင်းလက်နက်
 ချတော့ အပြင်အေးတာပေါ့ဗျ၊ ဘုန်းကြီးက အတွင်းကို လုပ်
 သွားတာ၊ လူတွေမသိလိုက်ဘူး၊ အဲဒီတော့ နေမှု၊ စားမှု၊
 သွားမှု၊ လာမှုတွေက အပြင်ကို ပညတ်ကို ကဲ့ရဲ့နေတယ်၊
 ဟာဘာလဲကွ၊ ဘယ်လိုလဲကွ၊ ဘာလဲကွ၊ ဟောဖြစ်ကုန်
 တယ်၊ ခင်ဗျားဘာပြောပြောဗျာတဲ့၊ သည်းခံမယ်တဲ့၊ ပြောချင်
 တာပြော၊ ဆဲဆဲဆိုဆို ခင်ဗျားရိုက်လည်း ခံမယ်ဗျာတဲ့၊
 သတ်လည်း ခံမယ်ဗျာတဲ့၊ သဘောတော့ သိသွားပြီ။

ကိုယ့်အဖေတွေ၊ ကိုယ့်အမေတွေ၊ ဒါနစစ်၊ ဒါနမှန်
 သီလစစ်၊ သီလမှန် သီလဆိုတာ စေတနာခေါ်တယ်၊ ဝိသုဒ္ဓိ
 နော်၊ သူက မဂ်စေတနာခေါ်တယ်၊ အပြင်သီလက ပညတ်
 သီလက လုပ်ယူရတဲ့သီလ၊ ရှောင်ထားရတဲ့ သီလ၊ ရှောင်
 ထားတယ်ဆိုတာ မကောင်းတဲ့ ဒုစရိုက်ကို ရှောင်ထားတာ၊
 ကောင်းတာကိုယူတယ်၊ အဲဒီ အပြင်သီလက ဥပါဒါန် အစွဲ
 သတ်လို့ရသလား၊ အဲ မေးပါ၊ ခင်ဗျားတို့တွေ အစွဲ ဥပါဒါန်

ကံကို အဲ အပြင်သီလက သတ်လို့ရသလား၊ အမေသေရင် ဘယ်လိုဖြစ်မလဲ၊ မင်းမိန်းမ နောက်လင်ယူသွားရင် မင်းဘယ်လိုဖြစ်မလဲ၊ အဲဒါ အပြင်သီလခေါ်တယ်၊ ဒီအစွဲ ကို မပြတ်နိုင်ဘူး၊ အစွဲပြတ်တဲ့ သီလက မဂ်သီလ၊ မဂ်ဉာဏ် ရလို့ ပြတ်တာ၊ ကံပြတ်သွားတာ အဲဒီသီလခေါ်တယ်။

ဦးဇင်းလည်း ဂီလာနကြီးပါ။ ခင်ဗျားတို့ အလှူခံပေး လိုက်မယ်၊ ကြိုက်ရင်လည်းလှူ၊ မကြိုက်လည်း မလှူနဲ့၊ အဲဒါကတော့ ဒါနစစ်၊ ဒါနမှန်၊ သီလစစ်၊ သီလမှန် လှူတဲ့ ရဟန်းကလည်း ရဟန်းစစ်၊ ရဟန်းမှန်၊ အဲဒီတော့ ဒီဘဝ နောက်ဆုံး အဲဒီ မျိုးစေ့ကို လာပေးတယ်၊ ခင်ဗျားတို့ လှူလိုက်တဲ့ ဝတ္ထုကာမတွေကိုလည်း ဟောဒီကျောင်းမှာ အကုန်ပေးပစ်ခဲ့မှာ၊ ဘာမှ မယူသွားဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ ကံပြတ်နေတာကိုးဗျ၊ မှန်တာပြောတာ၊ ဘယ်နေရာသွား သွား၊ ဟိုချထား၊ အိမ်မဲသွားချထားလဲ၊ သူ့ပိုက်ဆံတွေ လာပေးတယ်၊ ခနုဖြူချထား အဲ နေရာလေးသာ ဖျာလေးသာ ခင်းပေးလိုက်၊ တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်၊ သုံးရက်ဆို လာရော၊ သိုက်ကလာတာ၊ နတ်ကလာတယ်၊ မဂ်အောင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် မို့လို့ လာတာ၊ အဲဒါ လေးကျွန်းသာသာနာ ခေါ်တယ်၊ ဓါတ်ပုဂ္ဂိုလ်ခေါ်တယ်၊ ခေါင်းတွေကိုင်ပေးတယ်၊ သာသနာပြု တာ၊ ဘာမှ ကိုယ်ကျိုးအတွက်မလုပ်ဘူး၊ သာသနာအတွက် လုပ်သွားတယ်၊ ဒီလောက်ဆိုတော်ရောပေါ့ဗျာ။

၁၅-၁၁-၂၀၀၅ ရက်နေ့တွင် ဧရာဝတီတိုင်း၊
မြောင်းမြမြို့၊ ဝိသုန္ဒရီမဟာမြိုင် ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း၊
စုပေါင်းတုံ့ကထိန်ပွဲတွင်
ဝိသုန္ဒရီဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးပဏ္ဍိတ
ဟောကြားတော်မူသော တရားတော်

ဦးပဏ္ဍိတက သဘာဝကို သဘောလေးပြောပြပါမယ်။
ဦးပဏ္ဍိတက စာမတတ်ဘူး။ ခန္ဓာကသိတဲ့အသိနဲ့ စာသိ
ရပါတယ်။ အခု ဥပါဒါန်ကံလို့ခေါ်ပါတယ်။ စာပေကျမ်းဂန်
မတတ်တော့ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး သူကျင့်ကြံအားထုတ်တယ်။ ငါက
လူဆိုးတစ်ယောက်ပဲ။ သူကိုယ်သူ သိတယ်။ ငါလူကောင်း
မဟုတ်ဘူး။ လောဘ ဒေါသ မောဟ တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိ
သောင်းကြမ်းပါကလား သူလူ့ဘဝ စွဲလန်းတဲ့ ဥပါဒါန်တွေ
ပေါ့ဗျာ။ ဘုရားက ဟောထားတယ်။ ခန္ဓငါးပါး ရုပ်နာမ်
နှစ်ပါး လို့ ရေးထားတယ်။ နာမ်ခန္ဓာလေးပါးက ရုပ်မှာ
မှီတင်နေတယ်။ ငါးခုခေါ်တယ်။ ဒီငါးခုကို မအိပ်မနား
ကျင့်တယ်။ ကျင့်တဲ့အခါကျတော့ ဘာတွေတွေ့လို့။ ကာယ
ကံနဲ့ ဝစီကံ ကျင့်စရာ မလိုတော့ဘူး။ သူ မနောကိစ္စနဲ့
လုပ်နေပြီး တွေးသလားကွ။ မယားတွေးသလား။ သားတွေး
သလား။ သမီးတွေးသလား။ ဒီအတွေးတွေကို ခေါင်းပါး
အောင် သူ တရားအားထုတ်ပါတယ်။ ရက်ပေါင်းလပေါင်း
နှစ်ပေါင်းများတော့ အတွေးက ခေါင်းပါးသွားတယ်။

တရားအားထုတ်တဲ့အခါကြတော့ အပြင်မှာ ဘာ
ကြောင့် စင်ကြယ်တယ်။ ကာယပေါ်မှာ မပေါင်းတော့ပါ

လား၊ ဝစီကလဲ ဘာမှ မပြောတော့ပါလား၊ ကာယကံ(၃)ပါး
 လဲ ငါဘာမှ မရှိတော့ပါလား၊ အပြင်မှာ စင်ကြယ်မှ ခန္ဓာ
 မှာ စင်ကြယ်မယ်၊ ခန္ဓာမှာ စင်ကြယ်မှ ဉာဏ်မှာ စင်ကြယ်
 မယ်၊ ဉာဏ်ဆိုတာ ဂန္ဓိရဉာဏ်၊ ဇေနဉာဏ်၊ စက္ခုဉာတပါဒိ၊
 အာသဝေါဉာတပါဒိ ဉာတဏာဉာဒပါဒိလို့ စာပေကျမ်းဂန် စာက
 ရေးထားတယ်။ ဒါသစ္စာတွေနဲ့ ပြောတာ။

သံသရာဘယ်ကစလဲ၊ ခန္ဓာကစတယ်၊ သံသရာ
 ဘယ်ကလည်သလဲ၊ ခန္ဓာကစလို့လည်ပါတယ်၊ သံသရာ
 ဘယ်ကပြတ်သလဲ၊ ခန္ဓာကစလို့ပြတ်တယ်၊ ဒီစကားဟာ
 အမယ်တန် နက်ရှိုင်းတဲ့စကားတွေပါ၊ ပြောမှား ဆိုမှားရှိရင်
 ခွင့်လွှတ်၊ သူက စာမတတ်တော့ အကုန်သင်ပေးလိုက်တာ၊
 သမုတိသစ္စာ၊ ဝိရတိသစ္စာ၊ သဘာဝသစ္စာ၊ ပရမတ်သစ္စာ၊
 အရိယာထသစ္စာ၊ မနောကို သူက ဧကောဓမ္မောဖြစ်အောင်
 လုပ်တယ်၊ အပြင်မှာ ကာယ၊ ပကတိ ငြိမ်းပါတယ်ဗျာ၊
 အပြင်မှာ စင်ကြယ်ရင် အတွင်းမှာလဲ စင်ကြယ်တယ်၊
 အတွင်းမှာ စင်ကြယ်ရင် ဉာဏ်မှာလဲ စင်ကြယ်တယ်၊ အဲဒီ
 သူက တရားနာပြီးတော့ သူသိလာပြီ၊ တဖြည်းဖြည်းသိလာ
 တယ်။ အမြင်ကလဲမှန်တယ်၊ အစားကလဲမှန်တယ်၊ အအိပ်
 ကလည်းမှန်တယ်၊ အကုန်မှန်ပြီ၊ အဲဒီတော့ ဒီတရားကို
 သဒ္ဓါဗိုလ်တွေနဲ့ ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ဝိရိယဗိုလ်တွေ၊ သီလ
 ဗိုလ်၊ သမာဓိဗိုလ်၊ ပညာဗိုလ်တွေ ဒီဗိုလ်တွေနဲ့ သူ့ရဲ့
 နှလုံးသားကို မဂ္ဂင်(၈)ပါးနဲ့စစ်ပါတယ်၊ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာ
 ကမ္မတ၊ သမ္မာအာဇီဝဆိုတဲ့ ဘယ်လိုသဘောလဲ၊ သမ္မာ
 ဝါယမ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသမာဓိ စာနဲ့စိတ်နဲ့ ဘယ်လို
 သဘောလဲ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မသက္ကပ္ပ စာနဲ့စိတ်နဲ့ ဘယ်လို

သဘောလဲဆိုတာ၊ မနောလေးပေါ့ဗျာ၊ အော်အေးအေးအေး အိအရိယာ ကျင့်တဲ့တရားတွေဗျို့၊ သဘောလေးနာ။

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ လာပြီးတော့ ယခုလို ယုံယုံ ကြည်ကြည်နဲ့ ဒကာကြီးတွေ ဒကာမကြီးတွေ နေတနာ မှန်ဖို့လိုတယ်၊ အလှူခံတဲ့ ရဟန်းက ကျင့်သွားတာ၊ အရိယာ ကျင့်တဲ့ တရားတွေပါ။ သမုတိသစ္စာ၊ သဘာဝသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ၊ အရိယာသစ္စာလို့ စာပေကျမ်းဂန်က ရေးထား ပါတယ်၊ သူစစ်ဆေးတဲ့အခါကြတော့ မနောကို ဧကောဓမ္မော ဖြစ်အောင် သူလုပ်သွားတယ်။ ခင်ဗျားတို့ လှူတဲ့သူတွေကို ဒါနစစ်၊ ဒါနမှန် (၃၁)ဘုံလွတ်တဲ့ ဒါနကို ဦးပဏ္ဍိတက သစ္စာရှိရှိနဲ့ မေတ္တာနဲ့ လုပ်ပေးသွားတာ၊ မေတ္တာက အင်မတန် ကြီးမားပါတယ်၊ ဒကာကြီးတွေ၊ ဒကာမကြီးတွေကို သစ္စာနဲ့ ဟောတာပါ။ ဒါအရိယာတသစ္စာတွေ အဲဒီလို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို ခင်ဗျားလှူလိုက်တဲ့ ပုပ္ဖမ္မံစပရစေတနာ စေတနာသုံးတန်က (၃၁)ဘုံလွတ်တဲ့ ဒါနခေါ်တယ်၊ ဒါအထက်ကိုတက်မဲ့ ဒါန ခင်ဗျားတို့ရဲ့ စိတ်ကလေးကို သန့်ရှင်းစင်ကြယ်အောင်၊ စိတ္တ ဝိသုဒ္ဓိဖြစ်အောင်လုပ်၊ ကိုယ်စိတ်ကိုယ်စစ်။

ပြောလိုက်ရင်၊ ဆိုလိုက်ရင် စိတ်မကောင်းပါ က လား၊ မကောင်းမှန်းသိရင် တရားဘဲ၊ အဲဒါ သွားတောင်း ပန်တယ်၊ မလိမ်ဘူး၊ မစ္ဆိယစိတ်၊ မနာလိုတဲ့စိတ်၊ ကုက္ကုစ စိတ်၊ ဝန်တိုမိစ္ဆာစိတ်၊ ဒေါသစိတ်၊ လောဘစိတ်၊ ဘဝင်က မနောက ခေါင်းပါးတယ်၊ အဲဒီလို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကြီးကို ခင်ဗျား ကလဲ ဒါနကလဲ စင်ကြယ်တယ်၊ ခင်ဗျားရဲ့ မနောလေးကလဲ စင်ကြယ်တယ်ဆိုရင် ဆုတောင်းစရာမလိုတော့ဘူး၊ စာက ရှိတယ်၊ ဘုရားဟောအရ စာလဲ မတတ်ပါဘူး၊ ပြောမှား

ဆိုမှားရှိရင် ခွင့်လွှတ်၊ သာသနာ ၅၀၀၀ မှာ သာသနာ ၂၅၀၀ ကျော်လာရင် ဘုရားသာသနာကို သကြားက ယူလိမ့်မယ်၊ ယဲ့သယံ့ကြား ငါးတင်၊ တင်တဲ့ငါး၊ ကြောင်စား ကျန်တဲ့ ငါး ဘုရားကယ်မယ်။ ဒီလို စာပေက သဘောလေး တွေ ပြောပြပါတယ်။

သာသနာ ၅၀၀၀ မှာ ၂၅၀၀ ကျော်လာတော့ သိကြားက ဒီသာသနာကို သူထိန်းပါမယ်လို့ တာဝန်ယူ ထားပါတယ်။ ၂၅၀၀ကျော်လာတော့ ဒီကပ်တွေကလဲ အလွန်ကြောက်ဖို့ကောင်းတယ်၊ ခင်ဗျားတို့လဲ စာတတ်တွေ ဘဲ၊ ခင်ဗျားတို့ ကြားဘူးနားဝရှိတယ်၊ ဒီကပ်တွေ၊ ရန်သူ မျိုးငါးပါး ကပ်ဘေးတွေကိုလဲ လွှတ်တယ်၊ နှလုံးသားရဲ့ ပရမတ်ကိုလဲရတယ်၊ (အော်အေးအေးအေး)၂ ဆိုရင် ခင်ဗျား မှာ ကောင်းတာပေါ့ဗျာ၊ ယခုဒီလမ်းက ဦးပွင်းတို့ ခင်ဗျားတို့ ပြန်ရမယ်၊ မလွတ်တော့ပါဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ ဒီရုပ် ကြီး၊ ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရဏစာက ရေးထားတယ်။ ကြာလာတဲ့ အခါကြတော့ ရုပ်ကအိုလာမယ်၊ ရုပ်ကနာလာမယ်၊ ရုပ်က သေမယ်။ သံဝေဂရဖို့ကောင်းတယ်၊ ကိုယ်ကျင့် ထားတဲ့ အသိ၊ သံဝေဂတွေနဲ့ ကြည့်ပါ။ ဘာဝနာပွား၊ ဒါလေးတွေကို နှလုံးသွင်းရင် (အော် အေးအေးအေး) စိတ်က မအိုဘူးဗျ။

သဗ္ဗေအလုံးစုံသော သင်္ခါရ အနိစ္စ၊ သင်္ခါရ အနတ္တ တဲ့ ဒါတွေက ခဏ ဘုရားသာသနာကို သိကြားက ကူပါ တယ်ဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့တွေးကြည့်၊ နာမ်ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ပါနေ တယ်။ ထုတ်ပြပါဆို၊ ဦးပွင်းဘယ်လိုလုပ် ထုတ်ပြမလဲ၊ သူဟာသူလာတယ်၊ သူဟာသူတက်လာတယ်၊ လူမျိုးမရွေး ဘာသာမရွေး လာကြတယ်၊ ဒီသာသနာဟာ ဦးပဏ္ဍိတ

ပြုထားတဲ့ ပဋိဝေဒ သာသနာပါ။ သူသည် ဘယ်လိုနေ
 တယ်၊ ဘယ်လိုထိုင်တယ်၊ ဘယ်လိုစားတယ်၊ ဘယ်လိုလုပ်
 သွားတယ်၊ ခင်ဗျားတို့ လေ့လာသုံးသပ်ပေါ့ဗျာ၊ ဒီသာသနာ
 ကြီးဟာ ပဋိဝေဒ သာသနာကြီးပါ။ မှန်လို့ ကျောင်းမှာ
 အုံးအုံး အုံးအုံးနဲ့ ဖြစ်နေတာပေါ့၊ ဦးပဏ္ဍိတရဲ့ နှလုံးသွင်းတဲ့
 အသိဟာ၊ မှန်လို့ ဒီသာသနာကြီးဟာ အပြင်မှာပွင့်နေတာ၊
 ခင်ဗျားတို့ လှူရတဲ့အလှူ စိတ်သန့်ရှင်းနေဖို့လိုတယ်၊
 ဦးပဏ္ဍိတ ကလဲ ဒါကြီးကို ထိန်းထားတယ်၊ ကံမ္မသဝ၊
 ဘဝါသဝ၊ ဒိဋ္ဌာသဝ၊ အဝိဇ္ဇာသဝ ထိန်းထားရတာပေါ့ဗျာ။

အရင်တုန်းကတော့ ထိန်းလို့မရဘူး၊ ယခု ငါ
 ကံမ္မသဝ၊ ဘဝါသဝ၊ ဒိဋ္ဌာသဝ၊ အဝိဇ္ဇာသဝ ထိန်းလို့ရလို့၊
 ထိန်းပါပြီ၊ ဘာနဲ့ထိန်းလဲ၊ မဂ်နဲ့ငါထိန်းပါတယ်၊ ဒါကြောင့်
 မလို့ ဒီသာသနာတော်ကြီးဟာ အင်မတန်မှ ပွင့်လာတယ်၊
 အဲဒီလိုပွင့်လာလေ လှူတဲ့လူတွေက အမတန်ထူးပါတယ်၊
 ခင်ဗျားတို့ အထက်ကိုသွားမဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ၊ မိမိရဲ့ စိတ်ကလေး
 ကိုတော့ ခင်ဗျားတို့ထိန်းကြပါ။ ဦးပဏ္ဍိတရဲ့ ကျင့်ရတဲ့
 တရားက ကာယသတိပဋ္ဌာန်၊ ဝေဒနာသတိပဋ္ဌာန်၊ စိတ္တ
 သတိပဋ္ဌာန်၊ ဓမ္မာသတိပဋ္ဌာန်နဲ့ ကျင့်ရပါတယ်၊ ရောက်ပေါင်း၊
 လပေါင်း၊ နှစ်ပေါင်း ဦးပဏ္ဍိတက ဆယ်လေးငါးနှစ်လောက်
 ကျင့်ရပါတယ်။ ခင်ဗျားတို့က လွယ်လွယ်ကူကူနဲ့ ဦးပဏ္ဍိတ
 က ထမင်းပွဲခူးပေးတယ်၊ ခင်ဗျားတို့ လွယ်လွယ်စားရတယ်၊
 ဒါနစစ်၊ ဒါနမှန်၊ သီလစစ်၊ သီလမှန်၊ လူစစ် လူမှန်
 ရဟန်းစစ်၊ ရဟန်းမှန် ဖြစ်ဖို့လိုတယ်၊ ကံတရား၊ ဥပါဒါန်၊
 အစွဲတရားတွေ သားကိုစွဲတယ်၊ သမီးစွဲတယ်၊ ပဋ္ဌာစာရီ
 ကိုကြည့် ဥပါဒါန်တရား၊ ဝေဿန္တရာကြည့်၊ အင်္ဂုလိမာလ

၂၇၈

ကြည့်၊ ဆရာများနဲ့တွေ့တော့၊ သူလျှောက်လုပ်နေတာ၊ ဒါတွေကို ကိုယ့်ပင်ကိုယ် ဦးနှောက်ဥာဏ်လေးနဲ့ကြည့် ပြောတိုင်းမယုံ၊ လေ့လာပါ။ သုံးသပ်ပါ။ စုံစမ်းပါ။ မေးမြန်းပါ။ မှန်ရင် အသိလေးယူထား၊ ဦးပဏ္ဍိတကို သိပ်မလှူနဲ့၊ ကိုယ့်မှာရှိမှ လှူမှာပေါ့၊ စေတနာလေးမှန်ဘို့လိုတယ်၊ စေတနာ ဘုရားအစစ်ကို ယုံကြည်ပါတယ်၊ တရားအစစ်ကို ယုံကြည်ပါတယ်၊ သံဃာအစစ်ကို ယုံကြည်ပါတယ်၊ အဲဒါ အစစ်ကို ယူလိုက်တာ။

အရိယာကို ယုံကြည်လိုက်တဲ့အခါကြတော့ ဒီလို ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေကို ခင်ဗျားက လှူလိုက်တော့ ချဉ်ပတ်အိုးလို ဘဲ၊ သန္တိကအလှူ။ ခင်ဗျား လှူတတ်လာပြီ၊ ဟိုလူလဲစားပါ၊ ဆရာတော်လဲစားပါ၊ ခင်ဗျားက ကံတွေက အင်မတန်မှ ထူးလာတဲ့ ကံတွေရပါတယ်၊ ဦးပဏ္ဍိတကြီးကို မစွဲနဲ့၊ ဦးပဏ္ဍိတနဲ့ တွေ့တုန်းဆုံတုန်း လှူလိုက်တာ၊ သံန္တိက အလှူ လှူပါ။ ကိုယ်အိမ်နားက ကျောင်းဘုန်းကြီးတွေ လှူပါ၊ ဒီသညာ နှိပ်စက်လို့ ဒုက္ခရောက်နေတာ၊ ဒီသညာ အမှတ်ဘဲ နော်၊ ပဏ္ဍိတကိုတော့ ငါလှူမှာကွ၊ ဟိုဟာတွေ သိပ်မလှူ တော့ဘူး၊ ဟုတ်တာပေါ့၊ ခင်ဗျားတို့ သညာဘဲ၊ ခင်ဗျားတို့ ကောင်းတဲ့သညာပါ၊ ကောင်းတဲ့သညာပေမဲ့ ခုနကပြောသ လိုဘဲ ဟိုတရွာတကျေးက ဆရာတော်၊ သမားတော်တွေကို လှူပါ၊ ဦးပဏ္ဍိတကို ခင်ဗျားတို့ လှူပြီးပြီ၊ သန္တိကကို လှူလိုက်ပါ၊ ခင်ဗျားတို့ ချဉ်ပတ်အိုးကြီး ရထားပြီ၊ လှူ တတ်ပြီ။

ခင်ဗျားတို့ ကံကျိုးရင် ကံဆည်တယ်၊ ကံပေါက်ရင် ကံဖာတယ်၊ ကံမြင့်တော့ ကံမြင့်တယ်၊ ကံဆိုတော့ ဝေဒနာ

ကို ခေါ်ပါတယ်။ ခင်ဗျားတို့ လှူလိုက်တဲ့ စိတ်ရဲ့ စေတနာကို ခေါ်ပါတယ်။ ဒါလေးတွေဟာ အမယ်တန်မှ ထူးပါတယ်။ ပိုက်ဆံတွေက ကျောက်ခဲသလဲကောက်ပေးတာ မဟုတ်ဘူး။ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ရှာဖွေစုဆောင်းပြီးတော့ ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ လှူတာ၊ နတ်တွေ၊ သင်္ကြားတွေ၊ ဗြဟ္မာတွေ၊ ဘုမ္မိက သိုက်တွေ သိပါတယ်။ ထုတ်ပြလိုတော့ မရတော့ဘူး။ ဦးပဏ္ဍင်းက နှစ်ဆွယ်သွားတာကိုးဗျ။ ဒကာ ဒကာမများ ရုပ်ရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လဲ တရားဟောပေးပါတယ်။ ဒါနတွေနဲ့ ပြုပေးပါတယ်။ နာမ်ပုဂ္ဂိုလ်တွေလဲ မိစ္ဆာနာမ် သမ္မာနာမ်ဖြစ်အောင် လုပ်ပေးပါတယ်။ အဲဒီတော့မှ ကပ်ကြီး ၃-ပါးက တဖြည်းဖြည်း တဖြည်းဖြည်းမှိန်လာတယ်။ ခင်ဗျားတို့မှာ အလွန်ထူးပါတယ်။

ဦးပဏ္ဍိတလဲ ပြန်ရမယ်။ ခုမောနေတယ်။ ကိုယ့်ဖအေလို၊ မအေလို အောင်မေ့တယ်။ စိတ်ကို ဟောသွားတာ၊ အစွဲဥပါဒါန် ခင်ဗျားကို မဖြတ်နိုင်ဘူး။ အရိယာမှ ပြတ်တာ၊ အဲဒီ အရိယာပြတ်တဲ့ သစ္စာမှန်ကန်ရင် ခင်ဗျားတို့မှာ လှူတဲ့လူ သိပ်အကျိုးရှိတယ်။ သိပ်အကျိုးရှိတယ်။ အဲဒီတော့ ဘာဖြစ်ဖြစ်တို့ အကျိုးရှိသလို တို့အိမ်နားက အဒေါ်ကြီးတွေ အဖိုးကြီးတွေ ကိုယ်တတ်နိုင်သရွေ့ နှုတ်၏ဆောင်မခြင်း၊ လက်၏ဆောင်မခြင်း၊ ပြုစုမယ်။ ဦးပဏ္ဍိတကို ပြုစုသလို သူတို့ကို ပြုစုပါ။ ခင်ဗျားတို့မှာ စေတနာကောင်း နဲ့ ခွေးပိန် ခွေးငတ်လေး ကျွေးရင် ခင်ဗျားတို့ အမယ်တန် ကုသိုလ်ရပါတယ်။ ဒီကုသိုလ်ကံကို မရရအောင်ယူသွား။

ဘာဖြစ်လို့လဲ ကိုယ်မလွတ်သေးဘူး။ ဘာတွေ မလွတ်လဲ။ ကမ္မသဝ၊ ဘဝါသသ၊ ဒိဋ္ဌာသဝ၊ မလွတ်သေးဘူး။ ဒိဋ္ဌိဆိုတာ သညာနဲ့ယူထားတယ်။ အဲဒါကြောင့်မလို

ခင်ဗျားတို့ကို သင်ပေးတာ၊ အဲဒီတော့ သက္ကယဒိဋ္ဌိတွေ၊
 မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတွေ၊ အတ္တဒိဋ္ဌိတွေ မယူနဲ့၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိနဲ့ ယူပါ။
 အော်မင်း လှူတဲ့အကျိုးသည် (၃၁)ဘုံလွတ်တဲ့ ဒါနတဲ့၊
 ညောင်စေ့လောက်လှူရင် ညောင်စေ့လောက်ဖြစ်စေတယ်၊
 စေတနာမမှန်ရင်၊ ညောင်ပင်ကြီးလောက်လှူလဲ စေတနာမှ
 မမှန်တာကြီး၊ စေတနာက သိပ်ကောင်းတယ်ဆိုရင်၊ ညောင်
 စေ့လောက်လှူရင် ညောင်ပင်ကြီးလောက်ဖြစ်တယ်။

သာသနာ ၅၀၀၀ မှာ၊ သာသနာ ၁၅၀၀ သိကြား
 ကတော့ ကိုင်ထားပြီဗျို့။ ခင်ဗျားတို့ နေတတ်ဖို့ စားတတ်ဖို့၊
 သွားတတ်ဖို့၊ လာတတ်ဖို့ လိုတယ်။ ဘာဖြစ်ဖြစ် မဟုတ်တာ
 ကို မလုပ်နဲ့၊ မဟုတ်တာတွေ မပြောနဲ့၊ နတ်တွေ၊ သိကြား
 တွေရှိတယ်။ ခင်ဗျားတို့ကို ပြောသွားမယ်၊ ခင်ဗျားတို့ မနော
 ကို ပိုင်တာ၊ အဲဒီနတ်၊ သိကြားက ပိုင်တာ၊ ကာယ၊ ဝစီက
 လူသိတာ၊ အဲဒီတော့ နတ်သိတဲ့ တရားက သစ္စာခေါ်တယ်၊
 လူသိတဲ့တရားက သမုတိသစ္စာခေါ်တယ်၊ သဘောလေးပဲနာ၊
 ဒီလောက်ဆို ပြီးရောပေါ့ဗျာ။

- အပြင်မှာ စေတနာကောင်းမှ အတွင်းပရမတ်မြင်မယ်။
ပရမတ်မြင်မှ တရားအမှန်မြင်မယ်။
- အတ္တဆိုတာ အာရုံ(၆)ပါးစွဲတာ။
- မဂ္ဂင်(၈)ပါးနဲ့ အတ္တကိုပယ်၊ အနတ္တကို နှလုံးသွင်း။
- အာရုံနဲ့ မနောပေါင်းလို့ အဘိဇ္ဇာ၊ ဗျာပါဒ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်တယ်။
သံသရာလည်မယ်။
- အာရုံ(၆)ပါးမလွတ်ရင် (၃၁)ဘုံလည်မယ်။
ရုပ်နာမ်သိရင် အာရုံ(၆)ပါးလွတ်မယ်။
- သမုတိသစ္စာ၊ ဝိရတိသစ္စာ၊ သဘာဝသစ္စာ၊ ပရမတ်သစ္စာ၊
အရိယာသစ္စာ၊ သမုတိသစ္စာ မှန်အောင်နေ
အရိယာသစ္စာ ရအောင်လုပ်။
- အပြင်အာရုံ(၅)ပါးစင်ကြယ်မှ မနောစင်ကြယ်မယ်။
မနောမှာစင်ကြယ်မှ ဉာဏ်မှာစင်ကြယ်မယ်။
- အရိယာသစ္စာက သမုတိသစ္စာပြတ်သွားပြီ။ ကံပြတ်သွားပြီ။
- လောကုတ္တရာဉာဏ်က အဝိဇ္ဇာဖောက်ထွင်းသိတာ။
လောကသုံးပါးကိုမြင်တယ်။ ငါဘယ်ဘဝက လာတယ်။
ဘယ်ကိုပြန်ရမယ်ဆိုတာသိတယ်။
- အဝိဇ္ဇာဆိုတာ အာရုံ(၆)ပါး။ အာရုံ(၆)ပါးကိုသတ်တဲ့
လက်နက်က အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ဖြစ်တယ်။
- ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံဆိုတာ အစွဲဥပါဒါနဲ့တွေ့။
သံသရာလည်တဲ့တရား အာရုံ(၆)ပါး မလွတ်လို့လည်တာ။